

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Haziran 2017 ● Sayı 151

BEŞİKTAŞ

Üç yıldızlı şampiyon

Adeta tribündeymiş gibi. Arçelik 4K Ultima TV Serisi

Maç keyfinize keyif katan Arçelik 4K Ultima TV Serisi ile tüm detaylara hâkim olun. Net ve akıcı görüntü kalitesiyle her maç tribündeymiş hissini yaşayın.

ULTIMA TV

4K

Arçelik Milli Takımlar
Ana Sponsoru

- **HDR**
Yüksek kontrasta sahip daha parlak ve detaylı görüntü
- **WIDE COLOR GAMUT**
İnsan gözünün gördüğüne en yakın ve canlı renkler
- **VIDEO PERFECTION ENGINE**
En hareketli sahnelerde bile daha akıcı görüntü

INTERVIEW
SARAR

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışları
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışları
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Görkem Demir

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletisim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

6

Spor Toto Süper Lig

Beşiktaş ★ ★ ★ **şampiyon**

Milî Takım

14

Fırsat ayağımızda

2018 Dünya Kupası Elemeleri

24

İkinci yarı başlıyor

Haziran

 içindekiler

Dünya Kupası

32

Enflasyon canavarı kupayı vurdu

Abdülkadir Ömür

40

Biraz Hagi, biraz Messi

Ziraat Türkiye Kupası

Zafer Konyaspor'un

62

UEFA U17 Avrupa Şampiyonası

Teşekkürler gençler

48

Berke Özer

Aile boyu sporcu

80

Luis Enrique

92

Kupayla saadet olmaz

Atalay Babacan

56

Lider ve cesur

Kerem Atakan Kesgin

Orta sahada bir dinamo

98

BEŞİKTAŞ

ŞAMPİYON

Spor Toto Süper Lig'de Turgay Şeren Sezonu'nun tamamlanmasına bir hafta kala Gaziantepspor'u deplasmanda 4-0 yenen Beşiktaş, üst üste ikinci, toplamda 15'inci şampiyonluğunu elde ederek göğsüne üçüncü yıldızı takma hakkını elde etti.

Spor Toto Süper Lig'in 2016-2017 Turgay Şeren Sezonu'nda şampiyonluk ipini Beşiktaş göğüsledi. 19 Ağustos'ta start alan ligde şampiyonluk yarışı Beşiktaş ile Medipol Başakşehir arasında yaşandı. Nefes nefese geçen bu yarışta tecrübesini konuşturan Beşiktaş, sezonun ikinci yarısında yaptığı büyük atakla 33'üncü haftada rakibiyle arasındaki puan farkını dörde çıkartarak şampiyon olmayı garantiledi. 33 hafta geride kaldığında Beşiktaş 22 galibiyetle "en çok kazanan", 3 mağlubiyetle "en az yenilen", 69 golle de "en fazla gol atan" takım unvanlarını taşıyor ve ortaya koyduğu seyre değer futbola da şampiyonluğu hak ediyordu. Bir sezon önce teknik direktör Şenol Güneş liderliğinde 14'üncü şampiyonluğuna ulaşan Beşiktaş için yeni sezon üçüncü yıldızın takılması açısından büyük önem taşıyordu. Siyah-beyazlılar bu

şampiyonluk sayesinde ezeli rakipleri Galatasaray ve Fenerbahçe gibi bundan sonra "yüzbaşı" rütbesiyle dolaşabilecek. Ancak siyah-beyazlıların şampiyon kadrosunda önemli kayıplar yaşanmıştı. Başarının önemli mimarlarından Arjantinli orta saha oyuncusu Sosa, Milan'a, Alman santrfor Mario Gomez de Fiorentina'ya gidince siyah-beyazlı futbolseverlerin kafasında "Acaba yerlerini doldurabilecek miyiz?" endişesi doğmuştu. Üstelik kayıplar bu oyuncularla da sınırlı değildi. Sözleşmesi biten İsmail Köybaşı, Fenerbahçe'nin yolunu tutuyor, Gökhan Töre, West Ham'a, Mustafa Pektemek ise Medipol Başakşehir'e kiralanıyordu. Buna karşılık kaleye Fabri, sağ beke Gökhan Gönül, sol beke Caner Erkin ve Adriano, stopere Atınç Nukan, orta sahaya Gökhan İnler, forvet arkasına Talisca ve santrfora da Vincent Aboubakar takviyeleri yapılmıştı. Özellikle

kalede Fabri, sağ bekte Gökhan Gönül, sol bekte önce Caner Erkin, ardından Adriano, forvet arkasında Talisca ve santrforda da Aboubakar transferlerinin ne kadar isabetli olduğu, sezonun ilerleyen bölümlerinde ortaya çıkacaktı. Sezona Vodafone Stadı'nda ligin yeni takımı Aytemiz Alanyaspor karşısında flaş bir başlangıç yapan Şenol Güneş'in öğrencileri, 20 Ağustos'taki maçı Oğuzhan Özyakup ve Olcay Şahan'ın birer, Cenk Tosun'un ise iki golüyle 4-1 kazandı. Cenk Tosun daha ilk maçından Mario Gomez'i aratmaya çağı mesajını gönderir gibiydi. Ancak ikinci haftadaki Atiker Konyaspor maçı Beşiktaş açısından hiç de beklendiği gibi geçmedi. Siyah-beyazlılar bu maçta iki gol atan Riad Bjic'i durduramamış ama yine de Olcay Şahan ve Cenk Tosun'un golleriyle İstanbul'a 2-2'lik beraberlikle dönmüştü. Şimdi ligin zirvesinde 6'şar

puanlı Galatasaray ve Başakşehir oturuyor, Beşiktaş bu iki takımı iki puan geriden izliyordu. Beşiktaş'ın Cenk Tosun, Ömer Şişmanoğlu ve Oğuzhan Özyakup'un golleriyle Kardemir Karabükspor'u 3-1 yendiği haftada Başakşehir de Kasımpaşa galibiyetiyle üçte üçe ulaşıyordu. 13 Eylül'de Şampiyonlar Ligi'ndeki Benfica deplasmanından 1-1'le dönen Beşiktaş, bu moralle ilk deplasman galibiyetini de Akhisar Belediyespor karşısında Talisca ve kendi kalesini vuran Rodallega'nın golleriyle elde ediyordu. Ne var ki Gaziantep deplasmanında dörtte dört yapan Başakşehir zirveyi bırakacak gibi durmuyordu. Siyah-beyazlılar bu sezon evindeki ilk puan kayıplarını ise ilk derbide yaşadı. Galatasaray karşısında ilk yarıyı 2-0 geride tamamlayan Beşiktaş, ikinci yarıda Marcelo ve Cenk Tosun'un golleriyle 2-2'lik beraberliğe ulaşip evinde sezon boyunca sürecek yenilmezliğini de korumuş oluyordu. Başakşehir ise evinde Os-

manlıspor'la 2-2 berabere kalıp ilk puan kayıplarına uğrayacaktı. Hafta arasında Şampiyonlar Ligi maçında evinde Dinamo Kiev'le 1-1 berabere kalan siyah-beyazlılar, ligde ise üç hafta sürecek bir galibiyet serisinin başlangıcını Rize deplasmanında yapacaktı. Adriano'nun Beşiktaş formasıyla 90'ıncı dakikada attığı ilk gol, siyah-beyazlıların şampiyonlukundaki dönüm noktalarından birisi olacaktı. Bir hafta sonra Kayseri deplasmanında bu defa Ömer Şişmanoğlu'nun golüyle 1-0 kazanan Şenol Güneş'in öğrencileri, evinde Atiker Konyaspor'la berabere kalan Başakşehir'i de 17 puanda yakalıyordu. Bu arada Galatasaray da Gençlerbirliği deplasmanından 1-0'lık galibiyetle dönmüş ve 17 puanlılar kervanına katılmıştı. Dört gün sonra Şampiyonlar Ligi'ndeki en parlak sonuçlarından birisini Napoli'yi deplasmanda 3-2 yenerek elde eden Kara Kartallar, aynı hızla ligde de Antalyaspor engelini 3-0'lık skorla aşacaktı. Gollerden ikisinin

altında Talisca'nın, birinin altında da Aboubakar'ın imzası vardı. Başakşehir kazanmış, Galatasaray kaybetmiş ve zirve Beşiktaş ile Abdullah Avcı'nın öğrencileri arasında paylaşılmıştı. Ancak bir hafta sonra Gençlerbirliği deplasmanında Serdar Gürler'den yediği gole sadece Talisca ile cevap verebilen Beşiktaş iki puan kaybedecek, Akhisar'a beş golle patlayan Başakşehir de araya iki puanlık fark koyacaktı. Üç gün sonra Şampiyonlar Ligi'nde evinde Napoli ile 1-1 berabere kalan Beşiktaş, Vodafone'daki zorlu Trabzonspor maçını ise bu sezon çok az forma giyebilen Rhodolfo ile Cenk Tosun'un golleriyle 2-1 kazanıp Başakşehir'i iki puan geriden takip etmeyi sürdürecekti. Bu yoğun trafikte Adana deplasmanından Aboubakar ve Cenk Tosun'un golleriyle 2-1 kazanarak dönen Beşiktaş, Şampiyonlar Ligi'nde evinde Benfica ile oynadığı maçta 3-0 geriye döndükten sonra muhteşem bir geri dönüşle 3-3'lük beraberliğe ulaşarak Vodafone'un

sihrini koruyordu. Siyah-beyazlılar, liderliği ele geçirebilecekleri maçı 26 Kasım'da Başakşehir'le oynadı. Lideri yendikleri takdirde zirveyi ele geçireceklerdi fakat 21'inci dakikada Cengiz Ünder'den yedikleri golle 1-0 geriye düştükten sonra Marcelo ile anca beraberliği kurtarabildiler. Ertesi hafta Kadıköy'de Fenerbahçe ile golsüz berabere kaldılar ancak Medipol Başakşehir de evinde Antalyaspor ile berabere kaldığı için aradaki iki puanlık fark değişmedi. Sezonun en ağır şokunu ise Şampiyon Ligi'nde Dinamo Kiev'e 6-0 yenilerek yaşadılar. Siyah-beyazlılar grubunu üçüncü sırada bitirmişti ve artık yoluna UEFA Avrupa Ligi'nde devam edecekti. 10 Aralık'ta lider Başakşehir, Gençlerbirliği deplasmanında golsüz berabere kalırken, Beşiktaş, Bursaspor'u Cenk Tosun'un iki golüyle 2-1 yenip aradaki puan farkını eritecekti. Ancak 17 Aralık'ta aradaki puan farkı bu defa Başakşehir lehine üçe çıkacaktı. Abdullah Avcı'nın öğrencileri Trabzonspor'u 1-0 yenerken, Beşiktaş, tek golünü Cenk Tosun'la bulduğu

Kasımpaşa deplasmanında Tunay Torun ve kendi kalesini vuran Gökhan Gönül'ün gollarıyla 2-1 kaybetmişti. 16'ncı hafta ise bu defa Başakşehir, Adana deplasmanında iki puan kaybedecek, Gaziantepspor'u Aboubakar'ın tek golüyle mağlup eden Beşiktaş aradaki puan farkını bire indirecekti. 17'inci haftada ise Başakşehir, Kayserispor'u 5-0'la hezimetle uğrattırırken, Beşiktaş da Osmanlıspor'u Talisca ve Cenk Tosun imzalı gollerle 2-0 yeniyordu. Sezonun ilk periyodu sona erdiğinde Başakşehir 39 puanla liderlik koltuğunda oturuyor, Beşiktaş ise 38 puanla yakın takibini sürdürüyordu. Galatasaray 36 puanla devredeydi ama Fenerbahçe 32 puanla biraz geride kalmış görünüyordu. Beşiktaş, devre arasında Olcay Şahan ve Kerim Frei ile de yollarını ayırdı. Buna karşılık takıma dört yeni isim katıldı. Bu oyuncular Hollandalı Ryan Babel ile eski göz ağrıları Demba Ba ve Ersan Gülüm'e ilaveten Hırvat Millî Takımı'nın stoperlerinden Matej Mitrovic'ti. Bu dört oyuncudan Babel, adeta ikinci baha-

rını yaşayacak ve Beşiktaş'ın şampiyonluğuna çok önemli katkılarda bulunacaktı. Sezonun ikinci yarısına Alanya deplasmanında Cenk Tosun, Babel, Quaresma ve Marcelo'nun gollarıyla 4-1 kazanarak başlayan Beşiktaş, Fenerbahçe'nin Başakşehir'i 1-0 yenmesi sayesinde de zirveyi ele geçirdi. Şenol Güneş'in öğrencileri, bu tarihten itibaren de bir daha liderlik koltuğunu kimselere kaptırmayacaktı. 19'uncu haftada Atiker Konyaspor gibi savunmasıyla ön plana çıkan bir takımı Cenk Tosun'un üç, Babel ve Oğuzhan'ın da birer golüyle 5-1 yenerek şov yapan Beşiktaş, 10 Şubat günü ligdeki ikinci yenilgisine Kardemir Karabükspor deplasmanında uğradı. 2-0 geriye düşen Beşiktaş'ın puan almasına Aboubakar'ın 87'deki tek golü yetmemişti. Ancak aynı haftada Başakşehir'in de Kasımpaşa karşısında 4-0'lık ağır bir yenilgiye uğraması, Karabük'te kaybedilen puanların acısını hafifletecekti. Bu arada UEFA Avrupa Ligi'ndeki ilk sınavında Beer Sheva'yı deplasmanda 3-1 yenerek dönmek moralleri yeni-

den yerine getirmişti. Başakşehir'in evinde Gaziantepspor'la berabere kaldığı haftada Akhisar Belediye maçını Cenk Tosun, Talisca ve Atınc Nukan'ın gollarıyla 3-1 kazanan Kartallar, aradaki puan farkını da dörde çıkartarak rahatlamıştı. Beer Sheva'nın 2-1'lik skorla bir kez daha yenilip elenmesinin ardından deplasmandaki Galatasaray derbisi de Talisca'nın tek golüyle hasarsız atılacak ve şampiyonluk yürüyüşü sağlam adımlarla devam edecekti. 23'üncü haftada siyah-beyazlılar, Çaykur Rizespor'u Gökhan Gönül'ün tek golüyle yenip 53 puana ulaşırken, Başakşehir de Alanya'yı mağlup ediyor ve aradaki dört puanlık fark korunuyordu. Bu arada Galatasaray 43, Fenerbahçe de 41 puanla çok gerilerde kalmıştı. Avrupa Ligi'nde Olympiakos deplasmanından 1-1'lik beraberlikle dönerek çeyrek finalin kapısını aralayan Beşiktaş, ligin 24'üncü haftasında ise evinde Kayserispor karşısında şoka uğruyordu. Siyah-beyazlılar, Aboubakar'la 55'te öne geçmiş, Umut Bulut'la 64'te beraberliği yakalayan Kayserispor, 82'de Andreas

Beck'in kendi kalesine attığı golle 2-1'i yakalamıştı. Giden maçta beraberliği Aboubakar'ın 88'deki golü kurtaracaktı. Bu arada Başakşehir de Konya deplasmanında 3-0 kazanmış ve puan farkını ikiye indirmişti. Avrupa Ligi'nde Olympiakos'u 4-1 yenerek çeyrek finale çıkan Beşiktaş, ligde ise Antalya deplasmanında da tekleyecekti. Başakşehir'in evinde Karabükspor'la 3-3 berabere kaldığı günün akşamında Beşiktaş da Antalya'dan golsüz beraberlikle dönünce aradaki iki puanlık fark değişmeyecekti. Ancak Beşiktaş'ın önünde ligde üst üste kazanacağı üç maç bulunuyordu. Arada Lyon'a talihsiz biçimde elenerek UEFA Avrupa Ligi'nde yarı final şansını kaybeden Beşiktaş, ligde ise önce Gençlerbirliği'ni Oğuzhan Özyakup, Talisca ve Babel'in gollarıyla 3-0 yenecek, ardından Trabzon'daki gol düellosundan Cenk Tosun, Aboubakar, Talisca ve Hutchinson'un gollarıyla 4-3 üstün çıkacak ve son olarak da soğuk terler döktüğü maçta Adanaspor'u Aboubakar, Talisca ve Tosiç'in gollarıyla 3-2 mağlup edecekti. Bu üç haftalık

periyotta Başakşehir ise Akhisar Belediyespor'a yenilmiş, Galatasaray'ı yenmiş ve Çaykur Rizespor'la da berabere kalmıştı. 28'inci hafta sona erdiğinde Beşiktaş'ın 64, Başakşehir'in 57 puanı vardı ve aradaki 7 puan fark neredeyse "bu iş bitti" dedirtiyordu. Ancak 29'uncu haftadaki Medipol Başakşehir-Beşiktaş maçında ev sahibi ekip adeta "Ben henüz son sözümü söylemedim" diye bağracaktı. Fatih Terim Stadı'ndaki maça fırtına gibi giren turuncu-lacivertliler, 18 dakika içinde Cengiz Ünder'in iki, Emmanuel Adeniyi'nin bir golüyle 3-0'lık farka ulaşıyor, 87'nci dakikada Demba Ba'nın attığı gol Beşiktaş'ı teselli bile edemiyordu. 30'uncu haftada Başakşehir, Antalya deplasmanından 1-0'lık galibiyetle dönerken, Beşiktaş, evinde Fenerbahçe ile 1-1 berabere kalınca "bitti" denilen yarıya yeniden dönmüş oluyordu. Kaderin bir cilvesi; Başakşehir, Antalya'da Napoloni'nin son dakika golüyle kazanırken, Beşiktaş da üstün oynadığı ve 45'te Aboubakar'la 1-0 öne geçtiği maçta 9 kişi kalan Fenerbahçe'ye, 90+4'te Mar-

celo'nun kendi kalesine attığı golle puan kaptırıyordu. Sanki gizli bir el "Bu heyecan hiç bitmesin" der gibiydi.

Ancak üçüncü yıldız hedefine kenetlenen Beşiktaş için bundan sonra yeni bir puan kaybı yaşanmayacak, önlerindeki üç maçı kazanan siyah-beyazlılar, bitime bir hafta kala şampiyonluklarını ilân edecekti. 31'inci haftada Başakşehir, Gençlerbirliği'ni 2-1 yenerken, Beşiktaş da Bursa deplasmanında Cenk Tosun ve Aboubakar'ın golleriyle 2-0 kazanıyor, ertesi hafta Başakşehir, Trabzon deplasmanında golsüz beraberlikle puan bırakırken, Kara Kartallar Kasımpaşa'yı Aboubakar, Quaresma, Talisca ve Babel'in golleriyle 4-1 yeniyordu. Şimdi iki takım arasındaki puan farkı dörde yükselmisti ve 33'üncü haftada Beşiktaş'ın Gaziantep deplasmanında kazanması, Başakşehir'in elde edeceği skordan bağımsız olarak şampiyonu belirleyecekti. O hafta sahaya ilk çıkan takım Başakşehir oldu. Turuncu-lacivertlilerin rakibi birkaç hafta önce lige veda etmesi kesinleşmiş olan Adanaspor'du. 11'inci dakikada Doka'nın golüyle öne geçen Başak-

şehir için her şey iyi gidiyor gibi görünüyordu. Ancak 30'da Cem Özdemir skoru 1-1'e getirecek, 36'da da Doka kırmızı kart görüp Başakşehir'i 10 kişi bırakacaktı. Maçın bu skorla sona ermesi, Beşiktaş'ın Gaziantep'te bir beraberlikle bile şampiyon olması anlamına gelecekti. Ancak 10 kişi kalan Başakşehir, bu yarışın son ana kadar sürmesini istiyordu ve Napoleoni'nin 90+1'deki golü de Be-

şiktaş'ı şampiyonluk için Gaziantep'te kazanmaya mahkûm etmişti. Beşiktaş için tarih gün 28 Mayıs'tı. O gün Gaziantepspor tribünlerinde 30 bine yakın Beşiktaş taraftarı vardı. Bir hafta önce ligden düşmesi kesinleşen Gaziantepspor taraftarlarının yerine tribünleri dolduran siyah-beyazlılar, yüzlerce kilometre uzakta bir Vodafone havası oluşturmuş, takımlarının 15'inci şampiyonluğunu hasretle beklemeye başlamıştı. Beşiktaşlı oyuncular bu hasreti uzatmadı, tansiyonları oynatmadı. Henüz 6'ncı dakikada Babel'le gelen gol şampiyonluğun müjdecisi gibiydi. 39'da Oğuzhan Özyakup ilk yarının skorunu 2-0 olarak belirliyor, Talisca'nın 66 ve 76'da attığı goller ise Beşiktaş'ın 4-0 kazanmasını sağlamakta kalmayıp 2016-17 sezonunu şampiyon olarak bitirmeyi garantilediğini ilân ediyordu. Evet, Beşiktaş'ın 33 haftaya sığan şampiyonluk hikâyesinin özeti böyledi. Şenol Güneş, Beşiktaş'ın başında üst üste iki defa şampiyonluk yaşayan ilk yerli teknik direktör olurken, kendi CV'sine de kariyerinin ikinci şampiyonluğunu yazıyordu. Fikret Orman ise Süleyman Seba'nın ardından Beşiktaş'ın başında üst üste iki şampiyonluk gören ikinci başkan olarak geçmişti tarihe.

ÜST ÜSTE 6. KEZ AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU

Fırsat ayağımızda

Rusya'da düzenlenecek 2018 Dünya Kupası elemelerinde Hırvatistan, Ukrayna ve İzlanda ile oynadığı ilk üç maçından 2 puan çıkardıktan sonra Kosova ve Finlandiya galibiyetleriyle toparlanıp yeniden iddialı konuma gelen Millî Takımımız, 11 Haziran'da Kosova'yı İşkodra'da yenip daha yukarılara tırmanmayı amaçlıyor. Aynı gün İzlanda ile Hırvatistan'ın, Finlandiya ile de Ukrayna'nın karşılaşacak olması bu hesaplarda elimizi güçlendiren faktörler.

U

illî Takımımız bugüne kadar Dünya Kupası finallerine iki kez katılabildi. Birisi 1954'te, diğeri 2002'de... 48 yıl sonra başardığımızı bu defa çok fazla ara vermeden 16 yıllık bir bekleyişin ardından bir kez daha gerçekleştirmek istiyoruz. Bir de o eski günlerin üzerinden çok sular geçti ve Millî Takımımız artık finallere hasret kaldığı, kura torbalarına son sıralardan girdiği dönemlerin çok ilerisinde. Fatih Terim yönetiminde 1996 Avrupa Şampiyonası'na katılarak kıldığımız kurt kapanından çıkıp 2000 Avrupa Şampiyonası, 2002 Dünya Kupası, 2008 ve 2016 Avrupa Şampiyonası finallerine gitmeyi başardık. Son 20 yılında beş büyük turnuvanın finallerine katılan Türkiye, artık bu katılımlarını düzenli hale getirmeyi amaçlıyor ve önündeki ilk

hedefi de Rusya'da düzenlenecek 2018 Dünya Kupası finalleri. Çekilen kura sonucu I Grubu'nda yer alıp Hırvatistan, İzlanda, Ukrayna, Finlandiya ve Kosova ile eşleşen Millî Takımımız, grubundaki ilk maçını 5 Eylül 2016'da Hırvatistan'la oynadı. Grubunda son Avrupa Şampiyonası finallerine katılmayı başarmış üç takım bulunan ay-yıldızlarının ilk üç maçı da zaten bu rakipleriyleydi. 5 Eylül günü Zagreb'deki Maksimir Stadyumu'nda oynanan maça 4-3-3 sistemiyle çıkan ve Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Serdar Aziz Mehmet Topal, İsmail Köybaşı - Ozan Tufan, Okay Yokuşlu, Kaan Ayhan - Emre Mor, Cenk Tosun, Hakan Çalhanoğlu dizisiyle sahada yer alan Millî Takımımız, daha önce oynadığı 7 maçta da mağlup edemediği

I Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	5	4	1	0	11	1	13
İzlanda	5	3	1	1	8	6	10
Ukrayna	5	2	2	1	7	4	8
Türkiye	5	2	2	1	7	5	8
Finlandiya	5	0	1	4	3	8	1
Kosova	5	0	1	4	2	14	1

Oynanan Maçlar 5 Eylül 2016

Hırvatistan-Türkiye: 1-1
Finlandiya-Kosova: 1-1
Ukrayna-İzlanda: 1-1

6 Ekim 2016

Türkiye-Ukrayna: 2-2
İzlanda-Finlandiya: 3-2
Kosova-Hırvatistan: 0-6

9 Ekim 2016

İzlanda-Türkiye: 2-0
Finlandiya-Hırvatistan: 0-1
Ukrayna-Kosova: 3-0

12 Kasım 2016

Türkiye 2-0 Kosova
Hırvatistan 2-0 İzlanda
Ukrayna 1-0 Finlandiya

24 Mart 2017

Türkiye 2-0 Finlandiya
Kosova 1-2 İzlanda
Hırvatistan 1-0 Ukrayna

Maç Programı 11 Haziran 2017

Kosova-Türkiye
Finlandiya-Ukrayna
İzlanda-Hırvatistan

2 Eylül 2017

Ukrayna-Türkiye
Finlandiya-İzlanda
Hırvatistan-Kosova

5 Eylül 2017

Türkiye-Hırvatistan
Kosova-Finlandiya
İzlanda-Ukrayna

6 Ekim 2017

Türkiye-İzlanda
Hırvatistan-Finlandiya
Kosova-Ukrayna

9 Ekim 2017

İzlanda-Kosova
Ukrayna-Hırvatistan
Finlandiya-Türkiye

Hırvatistan önünde oyuna hızlı giren taraftı. Sonrasında oyunu dengeleyen ve top kontrolünü eline geçiren Hırvatlar 43'üncü dakikada İvan Rakitic'in penaltı golüyle öne geçecek, ancak ilk yarının uzatmaları oynanırken Hakan Çalhanoğlu'nun 30 metreye yakın mesafeden kullandığı frikikte top Perisic'in kafasına çarpıp ters köşeye gidecek ve hem devre hem de 90 dakika 1-1 bitecekti. Grubun favorisi Hırvatistan'dan deplasmanda alınan puan önemli bir başarıydı. Ukrayna-İzlanda ve Finlandiya-Kosova maçlarının da aynı skorla 1-1 sona ermesi ilk müsabakalar sonunda grupta tam bir denge görüntüsünü ortaya çıkarmıştı.

6 Ekim'de Konya'da Ukrayna ile oynayacağımız maçın kazanılması, Zagreb'deki puanın değerini daha da artıracaktı. Ancak Büyükşehir Belediye Stadi'ndaki maçın gelişimi, beraberliğe bile sevinmemize yol açacaktı. Ukrayna karşısına Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Ömer Toprak, Hakan Balta, Caner Erkin - Emre Mor, Ozan Tufan, Mehmet Topal, Hakan Çalhanoğlu - Enes Ünal, Cenk Tosun on biriyle çıkan ay-yıldızlılar, 24'ünü dakikada Yarmolenko'nun penaltı golüyle 1-0 geriye düşüyor, 27'inci dakikada ise Artem Kravets skoru 2-0'a getirerek millilerimizi şoke ediyordu. Ancak 45+1'de Hakan Çalhanoğlu'nun kullandığı kornere çok iyi yükselen Ozan Tufan'ın kafayla attığı gol farkı bire indirince umutlar yeniden yeşeriyordu. 70'te Cenk Tosun'la direktten dönerken şanssızlık yaşasak da 81'inci dakikada kazandığımız penaltıyı gole çeviren Hakan Çalhanoğlu skoru 2-2'ye getiriyor ve ikinci puanı da Millî Takımımızın hanesine yazdırıyordu. Grubun diğer maçlarında ise Kosova'yı 6-0 yenen Hırvatistan 4 puanla zirveye kuruluyor, İzlanda da Finlandiya'yı uzatmalarda attığı gollerle 3-2 yenip 4 puan ve averajla

Hırvatistan'ı izliyordu. İçeride kaybedilen puanlar, 9 Ekim'de Reykjavik'te oynanacak İzlanda maçının önemini bir kat daha artırmıştı. EURO 2016 finallerinde çok başarılı bir performans sergileyen ve İngiltere'yi yenerek çeyrek final oynayan İzlanda oldukça dişli bir rakip olarak karşımızda duruyordu. Reykjavik'teki ağır kış şartları da bir o kadar aleyhimize görünüyordu. Bu arada maç sabahı Şemdinli'deki hain PKK saldırısının haberi İzlanda'ya ulaşmış, takımın moralini de olumsuz etkilemişti. Kollarında siyah bantlarla Laugardalsvöllur

Stadi'nın zeminine ayak basan on birimiz Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Ömer Toprak, Mehmet Topal, Caner Erkin - Ozan Tufan, Kaan Ayhan, Hakan Çalhanoğlu - Yasin Öztekin, Emre Mor, Volkan Şen dizilişiyle sahadaydı. Ne yazık ki İzlanda'da umduğumuzu bulamayacak ve 42'nci dakikada Elmar Bjarnason'un Ömer Toprak'a çarpıp Volkan Babacan'ı da yanıltarak ağlarımıza giden topuyla 1-0 geriye düştükten sonra 44'üncü dakikada Finnbogason'dan yediğimiz golle maçı 2-0 kaybedecektik. İzlanda puanını 7'ye yükseltirken, Hırvatistan da deplasmandaki

Finlandiya galibiyetiyle 7 puana çıkmış ve liderliğini korumuş, Ukrayna da 3-0'lık Kosova galibiyetiyle 5 puana yükselmmişti. Millî Takımımız ise üç maçın sonunda 2 puanda ve dördüncü sıradaydı. Grup liderinin finallere direkt gideceği, 9 grubun en kötü ikincisinin elenip diğer 8 ikinciden dördünün daha play-off oynayarak Rusya'nın yolunu tutacağı elemelerde puan cetveli umutsuz bir tabloyu işaret etse de fikstüre bakıldığında ortada o kadar da karamsarlığa düşecek bir durum olmadığı görülebiliyordu. Çünkü Millî Takımımızın önünde Haziran ayına kadar oynayacağı iki Kosova

maçının yanı sıra bir de içerideki Finlandiya müsabakası dururken, Hırvatistan, İzlanda ve Ukrayna da bu süreçte birbirleriyle karşılaşacaktı. Aslında pozisyonumuz EURO 2016 elemelerinin başında içine düştüğümüz duruma bire bir benziyordu. O elemelerde de üç maçın sonunda sadece 1 puan alabilmiş, ama sonrasında grubun en güçlü takımlarını arka arkaya yenmeyi başararak finallerin yolunu tutmuştuk. Şimdi de iki Kosova ve bir Finlandiya maçından çıkartılacak 9 puan bizi yeniden iddialı bir duruma getirebilecekti. Millî Takımımız 9 puan hedefiyle yola çıktığı bu üç maçın ilkini

12 Kasım'da Antalya'da Kosova ile oynadı. Eylül'deki Hırvatistan, Ekim'deki Ukrayna ve İzlanda maçlarının kadrosunda yer almayan kaptan Arda Turan ile Selçuk İnan, Burak Yılmaz ve Gökhan Gönül de Kosova maçı için açıklanan kadroya alınmıştı. 12 Kasım akşamı ilk kez resmi bir millî maça ev sahipliği yapacak olan Antalya Stadi'nın tribünleri tıklım tıklım dolmuştu. Satışa çıkartılan 33 bin bilet günler öncesinden tükenmişti ve tribünleri coşkuyla dolduran futbolseverler, bu stattaki ilk resmi maçta bir galibiyet görmek, 2018 Dünya Kupası'na katılma umudunu tazelemek istiyordu. Maça 4-3-3 sistemiyle çıkan Millî Takımımız, sahaya Volkan Babacan - Gökhan Gönül, Ahmet Yılmaz Çalık, Mehmet Topal, Hasan Ali Kaldırım - Oğuzhan Özyakup, Selçuk İnan, Hakan Çalhanoğlu - Volkan Şen, Burak Yılmaz, Arda Turan on biriyle dizilmişti. İlk yarıda Kosova'nın agresif savunması gole gitmemizi engellerken, Mehmet Topal'ın direktten dönen vuruşunda da şanssızlık yaşamıştık. Kosova kalecisi Samir Ujkani'nin neredeyse hayatının maçını oynaması da ilk yarıdaki golsüzlüğün önemli faktörlerinden birisiydi. Fakat ikinci yarıda Oğuzhan Özyakup'un yerine oyuna giren Yunus Mallı kilidi açacak isim olacaktı. 51'inci dakikada ceza sahasının sağ önünden hızlı bir driplingle penetre eden Yunus Mallı, Kosova savunmasının dengesini bozup Burak Yılmaz'ı görüyor, Burak da rakip stoperleri sırtına aldığı bu pozisyonda sağından kaleye doğru hızlı bir dönüş yapıp sol ayak içiyle topu ağlara plaseliyordu: 1-0. Dört dakika sonra Arda Turan ceza sahasının önünde aşırı bir pasla Burak Yılmaz'ı kaleciyle karşı karşıya bırakıyor, Burak'ın aşırı pasla vuruşunda direktten dönen topu iyi takip eden Volkan Şen de yarım

voleyle maçın skorunu 2-0 olarak belirliyordu. Hırvatistan, İzlanda'yı 2-0 mağlup ederek 10 puanla liderlik koltuğuna tek başına kurulurken, Ukrayna da Finlandiya'yı 1-0 yenerek puanını 8'e yükseltiyordu. İzlanda'nın 7 puanda kaldığı grupta Milli Takımımız da 5 puana çıkmıştı. Sıradaki rakip, 24 Mart 2017 günü karşımıza çıkacak Finlandiya'ydı. Adres ise kazanma alışkanlığımızın giderek oturduğu Antalya... Maç saati gelip çatığında Antalya Stadi'nın tribünleri ay-yıldızlı bayraklarla bezeli futbolseverlerle doldurulmuş, yaşanan büyük coşku sahanın içine de işlemişti. Bizim maçımızdan birkaç saat sonra başlayacak Hırvatistan-Ukrayna ve Kosova-İzlanda maçlarında rakiplerin de puan kaybetme ihtimali, Finlandiya karşısında elde edeceğimiz galibiyeti 3 puandan da daha değerli kılacaktı.

18 Milli Takımımız sahaya kalede Volkan Babacan, savunma dörtlüsünde Gökhan Gönül, Mehmet Topal, Ömer Toprak, İsmail Köybaşı, orta sahada Selçuk İnan, Arda Turan, santrfor arkasında Volkan Şen, Yunus Mallı, Olcay Şahan, tek santrfor olarak da Cenk Tosun'la çıkmıştı. Kaptan Arda Turan, ön liberoda Selçuk İnan'ın yanında yer alıyor, takım tam bir hücum timi görüntüsü veriyordu. Belli ki Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Finlandiya karşısında işi çok fazla uzatmadan kestirmeden sonuca gitmek istemiş ve rakibin fişini erken çekmeyi planlamıştı. Nitekim kronometreler 9'uncu dakikayı gösterirken Milli Takımımız son derece organize bir atak geliştiriyor, sol kanatta topla buluşturulan İsmail Köybaşı'nın kale sahasına çevirdiği topu Olcay Şahan sık bir topuk hareketiyle hemen arkasına atıyor, orada bitiveren Cenk Tosun da önce diziyle kontrol ettiği meşin yuvarlağı Finlandiya ağlarına yollayıveriyordu: 1-0. Milli oyuncularımız ve Antalya Stadyumu'nun tribünle-

Makedonya provası

Milli Takımımız, Kosova ile Dünya Kupası elemelerinde oynayacağı maç öncesi, 5 Haziran'da Makedonya ile provaya çıkacak. Makedonya'nın başkenti Üsküp'teki II. Filip Arena'da oynanacak müsabaka, saat 20.45'te başlayacak.

rini dolduran futbolseverler bu golün sevincini büyük bir coşkuyla yaşarken, "Acaba sıkıntılı bir maç mı yaşayacağız?" sorusu da olumlu bir karşılık buluyordu. Cenk Tosun'un bu golü Milli Takımımızı rahatlatmakla kalmamış, gol geciktikçe Finlandiya'nın artması muhtemel direnme gücüne de büyük bir darbe vurmuştu. Üstelik Cenk Tosun'un ve millilerimizin yapacakları bu kadarla da sınırlı değildi. Golün üzerinden dört dakika henüz geçmişti ki Antalya Stadyumu'nun tribünleri bir kez daha büyük bir coşkuyla ayağa kalktı. Bu defa Milli Takımımızın sağ kanattan kazandığı köşe vuruşunu duran top ustası Selçuk İnan kullanmış, ön direkte uzun savunmanın arasında harika yükselen Cenk Tosun öldürücü bir kafa vuruşuyla topu uzak kale direğine yollarken kaleci Hradecky'yi de çaresiz bırakmıştı. Maç bu erken goller

sayesinde 2-0'lık galibiyetimizle nihayete erecek ve Milli Takımımız puanını 8'e yükseltecekti. Böylece, aynı gün Hırvatistan'a 1-0 yenilen Ukrayna'yı da yakalamış oluyorduk. Hırvatistan'ın puanını 13'e yükselterek liderliğini sürdürdüğü grupta Kosova'yı 2-1 yenen İzlanda da 10 puana ulaşarak ikinci sıraya yerleşmişti. Şimdi 11 Haziran'da oynanacak maçlar, grubun üst sıralarında önemli değişiklikler yaşanmasına gebe. 8 puanlı Milli Takımımız, İşkodra'da Kosova'yı yendiği takdirde 11 puana ulaşacak. Aynı gün 10 puanlı İzlanda, evinde 13 puanlı Hırvatistan'ı ağırlayacak. İzlanda'nın bu maçta puan kaybetmesi, Milli Takımımıza büyük bir avantaj sağlayacak. Aynı gün 8 puanlı Ukrayna'nın da Finlandiya deplasmanında puan kaybetme ihtimali düşünüldüğünde, ikinci sıra ay-yıldızla hiç de uzak görünmüyor.

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

Emekleme çağında

Millî Takımımızın bu ay Arnavutluk'un İşkodra şehrinde karşı karşıya geleceği Kosova, bir büyük turnuvanın elemelerine ilk kez katılıyor. UEFA ve FIFA üyeliğine kabul edilmesinin üzerinden 1 yıl bile geçmeyen Kosova, futbol dünyasında kendine bir kimlik kazanmaya çabalıyor.

Uzun yıllar Yugoslavya bünyesinde yer alan, Yugoslavya'nın dağılmasının ardından Sırbistan içerisinde otonom bir bölge olan ve 2008'de de Sırbistan'dan bağımsızlığını ilân eden Kosova'nın, UEFA ve FIFA üyeliklerine kabulünün üzerinden bir yıl bile geçmedi. Kosova, ilk sınavı olarak da haliyle 2018 Dünya Kupası elemelerine katılıyor. Hatta buraya da öylesine son

dakikada giriş yaptılar ki, kuralar çekildiğinde henüz FIFA üyesi olmadıkları için, kendileriyle benzer durumdaki Cebelitarık ile birlikte beşer takımlı iki gruptan birine dâhil edildiler. Kosova'nın elemelerdeki ilk maçı, 5 Eylül'de Helsinki'de, Finlandiya karşısındaydı. Kosovalılar, karşılaşmanın ilk yarısını 1-0 geride kapamalarına karşın, ikinci yarının ortalarına

doğru Valon Berisha'nın attığı penaltı golüyle 1-1'lik eşitliği yakaladılar ve bu skoru koruyarak sahadan bir puanla ayrılmayı da bildiler. Ancak Ekim ayında işler Kosova adına bu kadar iyi gitmedi. Priştina Stadi henüz UEFA kriterlerine uymadığı için Arnavutluk'un İşkodra kentinde oynadıkları ilk resmi iç saha maçlarında Hırvatistan'a 6-0 yenilmekten kurtulamadılar.

İki macta da yendik

Millî Takımımız futbol sahnesinin yeni takımı Kosova ile bugüne kadar biri gayri resmi, diğeri 2018 Dünya Kupası elemeleri çerçevesinde iki maç yaptı ve bu iki maçtan da galibiyetle ayrıldı. İki takım arasındaki ilk maç 21 Mayıs 2015'te Mitroviça'da oynandı. Bağımsızlığını ilân ettikten sonra henüz FIFA ve UEFA tarafından üyeliğe kabul edilmeyen Kosova Millî Takımı'nın özel izinle oynadığı maçı ay-yıldızlılar 6-1 kazandı. Maçın gayri resmi olması nedeniyle ay-yıldızlı formayla sahaya çıkamayan millîlerimiz, Kosova karşılaşmasını Soma faciası nedeniyle hazırlanan özel siyah bir formayla oynadı. Zaten gün boyunca da

Soma'daki felâketin acısı Mitroviça'da da yaşandı. Maden faciasında hayatını kaybedenler için maç öncesinde saygı duruşunda bulunulurken, tribünlerde "Acınız acımızdır", "Türkiye'nin acısı, Kosova'nın acısıdır", "Dualarımız sizinle" yazan pankartlar açıldı. Futbolcular da maçın başında üzerinde, Arnavutça ve Türkçe "Başın sağ olsun Türkiye" yazılı pankart açtı. Kosovalı madencilerin bir kısmı da başlarında baretleriyle maçı tribünde izledi. Millî Takımımız "resmî" olmayan bu müsabakaya, millîlik sayıları düşük oyunculardan kurulu, farklı bir kadroyla çıktı. Ancak takımın gol iştahı yerindeydi. Millî Takımımız sahadan 2'inci dakikada

Ahmet İlhan Özek, 34'üncü dakikada Bilal Kısa, 50'nci dakikada Olcay Şahan, 54 ve 71'inci dakikalarda Mustafa Pektemek, 87'nci dakikada da penaltıdan Alper Potuk'un attığı gollerle 6-1 galip ayrıldı. Kosova'nın tek golünü ise 35'inci dakikada Albert Bunjaku kaydetti. İki takım arasındaki ikinci maç ise 2018 Dünya Kupası elemeleri çerçevesinde Antalya Stadi'nda oynandı. Gruptaki ilk üç maçından bir yenilgi, iki de beraberlikle ayrılan Millî Takımımız açısından kazanmaktan başka bir çarenin bulunmadığı maç, 51'inci dakikada Burak Yılmaz ve 55'inci dakikada Volkan Şen'in attığı gollerle 2-0'lık galibiyetimizle sonuçlandı.

Üç gün sonra da Ukrayna deplasmanından 3-0'lık yenilgiyle döndüler. 12 Kasım 2016'da Milli Takımımızla Antalya'da oynadıkları ilk maçı da Burak Yılmaz ve Volkan Şen'den yedikleri gollerle 2-0 kaybettiler. Gruptaki son maçlarını ise 24 Mart'ta İzlanda ile oynadılar. İşkodra'daki maçta Björn Sigurdarsson ve Gylfi Sigurdsson'dan ilk yarıda yedikleri iki gole 52'inci dakikada Atdhe Nuhui ile bir kez karşılık verebildiler ve 2-1 yenilmekten kurtulamadılar. Kosovalılar grupta oynadıkları beş maçta sadece bir puana sahipler. O puanı da Finlandiya ile deplasmanda oynadıkları maçta aldılar. Beş maçta sadece iki gol atabilirken, kalelerinde 14 gol gördüler. Bu da maç başına 0.4 gol ortalamasıyla oynadıklarını ve yine maç başına 2.8 ortalamayla gol yediklerini gösteriyor. Beş maçta 54 atak girişiminde bulundular ve rakip kalelere 14 isabetli vuruş yaptılar. Toplam 1723 paslarının 1426'sında isabet buldular. Bu da maç başına 344 pas girişiminde bulunduklarını ve 285 isabetli pasla oynadıkları gösteriyor. Yüzde 85 pas isabeti yakalayan Kosovalılar, yüzde 45 oranında da topa sahip oldular.

Teknik direktör Albert Bunjaki, beş maçta 17 oyuncuya forma şansı tanıdı. Takımın kalesini beş maçın tümünde de İtalya 2. Lig takımlarından Pisa'da oynayan 28 yaşındaki Samir Ujkani korudu. Savunmanın sağında da Almanya 2. Ligi takımlarından 1860 Münih'te oynayan Fanol Perdedaj beş maçta da görev aldı. Defansın ortasında İsviçre'nin Grasshoppers takımında oynayan Alban Pinishi beş, Hırvatistan'ın Lokomotiv Zagreb takımında oynayan Amir Rrahmani de dört maçta görev aldı. Stoperde bir maçta da İzlanda'nın İB Vestmannaeyjar takımında forma giyen Avni Pepa oynadı. Sol bekta üç maça Alman 2. Lig takımlarından Sandhausen'de oynayan Leart

Paqarada, iki maçta da İsviçre'nin Young Boys takımında oynayan Benjamin Kololli görev yaptı. Dörtlü savunmasında istikrarlı bir kadro yapısı kuran Kosova'nın dörtlü orta sahasında da Hollanda'nın Vitesse takımından Milot Rashica beş, İsviçre'nin Luzern takımından Hekarun Kryeziu de dört maça ilk on birde çıktı. Bu bölgede Kasımpaşalı Herolind Shala üç, İsrail'den Maccabi Haifa'lı Enus Alushi, Rusya'dan Terek Grozny'li Bernard Berisha, Hollanda'dan Heerenveen'li Arber Zeneli ikişer, Atiker Konyasporlu Alban Meha ve Avustralya'dan Melbourne'li

Besart Berisha da bir maçta ilk on birde oynadı. Kosova'nın forvet ikilisinde Avusturya'nın Salzburg takımında oynayan Valon Berisha beş maçın tamamında ilk on birde yer alırken, partneri sürekli değişti. Gençlerbirliği'nden Vedat Muriqi iki, Almanya 2. Lig takımlarından Erzgebirge Aue'de oynaya Albert Bunjaku, Hollanda'nın Twente takımında oynayan Bersant Celine ve 2012-13 sezonunda Eskişehirspor formasıyla tanıdığımız, şimdilerde ise İngiltere 1. Lig ekiplerinden Sheffield Wednesday'de top koşturan Atdhe Nihui de bir maçta ilk on birde görev aldı.

Gillette®

1 Blue3™

8 TIRAŞA KADAR DAYANIR

Blue3™

İkinci yarı başlıyor

A Grubu Hollanda yine hayal kırıklığı

Elemelerin en zorlu gruplarının belki de başında, A Grubu geliyordu. Seri başı Fransa haricinde Hollanda ve İsveç gibi iki ülkenin daha yer aldığı grubun büyük çekişmeye sahne olması beklenmekteydi. Ev sahipliğini yaptığı son Avrupa Şampiyonası'nda final oynayan Fransa'nın yanı sıra, Hollanda ve İsveç'in de bulunduğu grupta üç takım arasında önemli bir çekişme yaşanması bekleniyordu. Ne var ki özellikle Hollanda'nın, EURO 2016 elemelerinde yaşadığı düşüşün önüne geçememesi, bu grupta da ilk beş maç itibarıyla he-deflerin hayli gerisinde kalmasına yol açtı. Haliyle şu ana kadar söz konusu üç ekip arasında tansiyonun pek arttığı da söylenemez.

Grupa ilk maç gününde İsveç ile Hollanda, Stockholm'de karşı karşıya gelmiş ve karşılaşma 1-1 sona ermişti. Aynı gün Fransa ise Belarus deplasmanından golsüz beraberlikle dönmüştü. Aslında bu sonuçlar ışığında Hollanda'nın gruba avantajlı bir giriş yaptığı öne sürülebilirdi. Sonraki maçlarda ise Portakallar evinde Belarus'u 4-1'le geçerken Fransa da Bulgaristan'ı aynı skorla mağlup etti, İsveç de Lüksemburg deplasmanında üç puanı tek golle aldı. Fakat 10 Ekim'deki kritik maçta Fransa, Hollanda'yı Amsterdam'da 1-0 mağlup ederek gruptaki dengeleri kendi lehine bozdu. Fransızlar, Kasım ayında da kendi sahalarında İsveç engelini 2-1'le aşınca dizginleri

tamamen ele aldı. Hollanda'nın bir diğer önemli kaybıysa, Mart ayında Bulgaristan deplasmanında 2-0'lık yenilgiyle üç puan bırakmasıydı. Şu anda grupta Fransa 13 puanla zirvede yer alırken İsveç 10 puanla ikinci, Hollanda ise yedi puanla dördüncü sırada bulunuyor. Haziran'daki İsveç-Fransa maçı, grupta işleri yeniden karıştırabileceği gibi, Fransa'nın tamamen alıp başını gitmesine de yol açabilir. Fransızlar Ağustos sonundaysa kendi evlerinde Hollanda'yı konuk edecek. Fransa, bu iki maçı alması halinde bitime üç maç kala işi bitirme noktasına dahi gelebilir. Hollanda ile İsveç'in son maç gününde Amsterdam'da aralarında yapacakları maç ise büyük ihtimalle grubun ikincisini belli edecek. Tabii Bulgaristan bir sürpriz yapmazsa... Bulgaristan bu yolda ilk ciddi sınavını 31 Ağustos'ta Sofya'da İsveç ile yapacağı maçta verecek.

A Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Fransa	5	4	1	0	10	3	13
İsveç	5	3	1	1	10	3	10
Bulgaristan	5	3	0	2	8	10	9
Hollanda	5	2	1	2	8	6	7
Belarus	5	0	2	3	2	10	2
Lüksemburg	5	0	1	4	6	12	1

9 Haziran 2017
Belarus-Bulgaristan
İsveç-Fransa
Hollanda-Lüksemburg

2018 Dünya Kupası elemeleri Avrupa ayağında Mart ayında oynanan maçlarla birlikte yol varılanmıştı. 10 maçlık serüvende geride kalan beş maçla birlikte tablolar da hafiften şekillenmeye başladı. Haziran'da oynanacak maçlarla birlikte de hikâyenin ikinci bölümüne geçilecek. Gruplarda ilk beş maç sonunda oluşan görünüm ve ikinci beş maçta neler olabileceğini, **TamSaha** okurları için değerlendirdik.

B Grubu

İsviçre'den büyük atak

Son Avrupa şampiyonu Portekiz'in yer aldığı B Grubu'nda, en azından ilk ikiye girecek takımların neredeyse şimdiden belli olduğu söylenebilir. Ancak grup, başlangıçta beklendiği gibi tamamen Portekiz'in hâkimiyetinde geçmiyor. Grup maçlarının ilk yarısında parlayan yıldız, beşte beş yapan İsviçre'ydi. İsviçre, grubun açılış maçında Portekiz'i 2-0 mağlup ederek zaten iddiasını ortaya koymuştu. Daha sonra Macaristan ve Andora deplasmanlarından da sırasıyla 3-2 ve 2-1'lik galibiyetlerle dönen İsviçre, kendi evindeki Faroe Adaları ve Letonya maçlarını da 2-0 ve 1-0 kazandı. Portekiz ise İsviçre karşısında ilk maçta aldığı mağlubi-yet sonrasında başka bir sende-

leme yaşamadı ve diğer dört rakibiyle oynadığı maçı da farklı skorlarla kazandı. Grupta bu iki takımı sıkıştırabilecek üçüncü bir takımsa çıkmadı. EURO 2016'da ilk tur gruplarında Portekiz'in önünde yer alarak ikinci tura çıkan Macaristan, 6 Eylül'deki ilk grup maçında Faroe Adaları deplasmanında 0-0'a razı olarak herkesi şaşırtırken daha sonra İsviçre ve Portekiz'le oynadığı maçları da kaybetti ve şansını büyük ölçüde tüketti. Haziran'da ve Ağustos sonunda, İsviçre, Portekiz ve Macaristan birbirleriyle maç yapmayacak. Macarlar Eylül başında Portekiz'i konuk ederlerken, Ekim başında da İsviçre deplasmanına gidecekler ve bu maçlar onların grupta ilk ikiye girip giremeyeceğini net bir şekilde

belirleyeceğe benziyor. İsviçre ile Portekiz'in kayıpsız yürüyüşlerini sürdürmeleri halindeyse 10 Ekim'deki Portekiz-İsviçre maçı grubun finali niteliğine bürünecek.

B Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	5	5	0	0	10	3	15
Portekiz	5	4	0	1	19	3	12
Macaristan	5	2	1	2	8	6	7
Faroe Adaları	5	1	2	2	2	8	5
Letonya	5	1	0	4	2	9	3
Andorra	5	0	1	4	1	13	1

9 Haziran 2017
Andorra-Macaristan
Letonya-Portekiz
Faroe Adaları-İsviçre

Almanya tek başına

Her turnuvada mutlaka yer alan ve bununla yetinmeyip hemen hepsinde zirveye de oynayan Almanya'nın, 2018 Dünya Kupası elemelerinde zorlanması beklenmiyordu. Nitekim Almanlar, oynadıkları ilk beş maçın hepsini net skorlarla kazanırken rakip filelere tam 20 gol gönderdi, kalelerin- deyse sadece bir gole izin verdi. Grubun lideri neredeyse peşinen belli olunca, asıl merak unsuru da ikinci sırayı kimin alacağıydı. Son Avrupa Şampiyonası'nda ikinci tur oynayan Kuzey İrlanda, şu anda bu alanda bir adım önde... Adalılar tek mağlubiyetlerini Almanya deplasmanında 2-0'la alırken, Çek Cumhuriyeti deplasmanındansa golsüz beraberlikle döndü. Kuzey İrlanda bunun haricinde kendi evinde San Marino,

Azerbaycan ve Norveç'i mağlup etti. Çek Cumhuriyeti ise Kuzey İrlanda beraberliği haricinde, yine kendi evinde Azerbaycan'la da yenilememesi nedeniyle Kuzey İrlanda'nın iki puan gerisinde kalmış ve işini biraz zora sokmuş durumda. Grupta ikinci sırayı zorlayabilecek bir başka takım olarsa Azerbaycan dikkat çekiyor. San Marino ve Norveç'ten üçer, Çek Cumhuriyeti'nden de bir puan alan Azeriler, yedi puanla dördüncü sırada. Tek galibiyetini San Marino'dan alan Norveç ise iddiasını şimdiden yitirmiş vaziyette. Kalan maçlarda ilk olarak Haziran'da Azerbaycan, Kuzey İrlanda'yı ağırlayacak. Eylül başındaki Çek Cumhuriyeti-Almanya ve Kuzey İrlanda-Çek Cumhuri-

yeti maçları da hayli kritik... Azeriler iç sahada Ekim ayına gelindiğinde bu kez Çekleri konuk edecek ve bu maçları kayıpsız geçmeleri halinde ikincilik ihtimali onlar için hiç de uzak olmaz.

C Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	5	5	0	0	20	1	15
K. İrlanda	5	3	1	1	10	2	10
Çek Cum.	5	2	2	1	8	4	8
Azerbaycan	5	2	1	2	3	8	7
Norveç	5	1	0	4	5	9	3
San Marino	5	0	0	5	1	23	0

10 Haziran 2017

Azerbaycan-K. İrlanda

Norveç-Çek Cum

Almanya-San Marino

Dört takımlı yarış

Kurallar çekildiği zaman D Grubu'nun dört takımın mücadelesine sahne olması bekleniyordu. Galler, Avusturya, İrlanda Cumhuriyeti ve Sırbistan'ın hepsi de zirve için aday gösterilebilecek takımlardı. Performansı en çok merak edilen, elbette ki EURO 2016'nın sürpriz yarı finalisti Galler'di. Elemelere 4-0'lık Moldova galibiyeti ile başlayan Galler, ikinci maçındaysa Avusturya deplasmanında iki kez öne geçtiği maç 2-2'lik beraberlikle tamamlandı. Buraya kadar işler yolunda gitmişti belki ama üçüncü maçta iç sahada Gürcistan önünde alınan 1-1'lik beraberlik, Galler adına ciddi bir kayıp oldu. Sonrasında içerde Sırbistan ve dışarda İrlanda ile de berabere kalan Galler, böylece beş maçlık periyodu yedi puanla kapatabildi. Bu periyodun en kârlı takımlarıysa,

11'er puana ulaşan Sırbistan ile İrlanda oldu. İki takım, Belgrad'da birbirleriyle yaptıkları maçtan 2-2'lik beraberlikle ayrılırken bunun haricinde bir de Galler'le beraber kaldılar. Ayrıca Sırlar, Avusturya'yı iç sahada 3-2 mağlup ederken, İrlanda ise rakibini Viyana'da tek golle devirdi. Böylece Avusturya da Galler gibi yedi puanda kaldı. 11 Haziran, bu grubun kaderinin belirleneceği tarih olabilir. Zira bu tarihte 11 puanlı takımlar, kendi sahalarında yedi puanlı takımlarla karşı karşıya gelecek. Sırbistan-Galler ve İrlanda-Avusturya maçlarını ev sahibi ekiplerin kazanması durumunda üsttekilerle alttakiler arasındaki fark yedi puana çıkacak ki böyle bir farkın dört maçta kapanması için bir tür futbol mucizesi

gerekir. Ancak deplasman ekiplerinin bu maçlardan puan çıkarması durumunda da özellikle Ekim ayındaki Galler-İrlanda ve Avusturya-Sırbistan maçları final niteliğine bürünebilir.

D Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Sırbistan	5	3	2	0	12	6	11
İrlanda Cum.	5	3	2	0	7	3	11
Galler	5	1	4	0	8	4	7
Avusturya	5	2	1	2	8	7	7
Gürcistan	5	0	2	3	4	8	2
Moldova	5	0	1	4	2	13	1

11 Haziran 2017

Moldova-Gürcistan

İrlanda Cum.-Avusturya

Sırbistan-Galler

Polonya yalnız kaldı

Tek takımın hâkimiyetinde geçen bir diğer grup olan E Grubu'nda, beş maçta 13 puanı bulunan Polonya, en yakın rakiplerinin altı puan önünde zirvede yer alıyor. Polonya'dan sonraysa, ikincilik için tam dört takım potada... Karadağ ile Danimarka'nın yedişer, Romanya ile Ermenistan'ın da altışar puanı bulunuyor. Aslında Polonya için işlerin bu kadar kolay gideceği, özellikle ilk maçları göz önüne alındığında pek de beklenmiyordu. Zira Polonya, 4 Eylül'de çıktığı Kazakistan deplasmanında 2-0 öne

geçmesine rağmen sahadan 2-2'lik beraberlikle ayrılmıştı. Fakat Polonya sonrasında Danimarka, Ermenistan, Romanya ve Karadağ ile oynadığı dört maçı da kazandı. Üstelik Romanya ile Karadağ galibiyetlerini de deplasmanda elde etti. Öte yandan grubun bir diğer ağır topu olan Danimarka ise ilk maçında evinde Ermenistan engelini tek golle aşmasına rağmen sonrasında dışarıda Polonya'ya 3-2 ve içeride de Karadağ'a 1-0'lık skorlarla mağlup oldu. Mart sonunda Cluj-Napoca'da oynanan ve golsüz sona eren Romanya-Danimarka maçıysa iki takımı hepten baltalayan bir neticeye sahne oluyordu. Elemelere iyi başlayan taraflardan biri Karadağ'dı. İlk maçlarında Romanya deplasmanında 1-1'lik be-

raberlik çıkaran eski Yugoslav ülkesi, sonrasında Kazakistan ve Danimarka'yı yenerek grupta hayli iddialı duruma gelmişti. Fakat Karadağ, sonrasında 2-0 öne geçtiği maçta deplasmanda Ermenistan'a 3-2 yenildi, ardından da evinde Polonya'ya 2-1'le boyun eğdi. Karadağ'ın aksine Ermenistan ise ilk üç maçını puansız kapatmasına karşın sonraki iki maçını üçer puanla tamamlayarak bitmek üzere olan umutlarını yeniden yeşertti. Haziran ayındaki Karadağ-Ermenistan ve Polonya-Romanya maçları grupta kritik bir dönemeçi işaret ediyor. Bu maçların ilkinden beraberlik, ikincisinden de Polonya galibiyeti çıkması halinde Polonya işi neredeyse tamamen bitirebilir. Tabii bununla birlikte ardındaki dört takım arasındaki

yarış da arapsaçına dönebilir. Karadağ ile Ermenistan'ın sürpriz yapma potansiyelleri bir yana, yine de ikincilik yarışında en belirleyici karşılaşmanın, 8 Ekim'deki Danimarka-Romanya mücadelesi olması bekleniyor.

E Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Polonya	5	4	1	0	12	6	13
Karadağ	5	2	1	2	10	6	7
Danimarka	5	2	1	2	7	5	7
Romanya	5	1	3	1	6	4	6
Ermenistan	5	2	0	3	6	10	6
Kazakistan	5	0	2	3	3	13	2

10 Haziran 2017

Kazakistan-Danimarka
Karadağ-Ermenistan
Polonya-Romanya

İngiltere'nin ardından kim gelecek?

F Grubu

Seri başı İngiltere'nin yanı sıra Slovakya, İskoçya, Slovenya, Litvanya ve Malta'dan oluşan F Grubu'nda İngilizler, tahmin edildiği gibi zorlanmadan ilerliyor. İlk maçlarında, kâğıt üzerinde belki de en çetin fikstürleri olan Slovakya deplasmanından 90+5'te buldukları tek golle üç puanı çıkaran İngilizler, sonrasında oynadıkları dört maçta da sadece Slovenya deplasmanında golsüz bir beraberlik aldılar ve şu anda 13 puanla, en yakın rakipleri Slovakya'nın dört puan önünde rahat bir şekilde liderler. Slovaklar ise İngiltere'ye kaybettikleri ilk maçın ardından Slovenya'ya da dış sahada 1-0 kaybederek hayli kötü bir giriş yaptıkları elemelerde içeride sıra-

sıyla İskoçya'yı 3-0, Litvanya'yı 4-0 ve dışarıda da Malta'yı 3-1 yenerek an itibarıyla 'toparlamış' görünüyor. Slovakya'nın bir puan gerisinde Slovenya, iki puan ardında da İskoçya yer alıyor ve bu üç takımın ikincilik için çekişeceği iyice netleşmiş vaziyette. Üç takım da aralarında oynadıkları maçlarda bir diğerini yendi. Haziran ayındaki İskoçya-İngiltere maçı, tarihteki ilk milli maçı yapmış ve Avrupa'da birbirleriyle en çok karşılaşmış iki tarafı karşı karşıya getireceği için elbette ayrı bir öneme sahip. Ancak İngilizler bu maçtan puan kaybetse bile kalan iki deplasmanları Malta ve Litvanya ile olacağından yine de zirveden kolay kolay ineceğe benzemiyor. İkincilik yarışı için

asıl belirleyici olacak karşılaşmalar ise Eylül ayındaki Slovakya-Slovenya ile Ekim ayındaki İskoçya-Slovakya ve Slovenya-İskoçya maçları.

F Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	5	4	1	0	8	0	13
Slovakya	5	3	0	2	10	3	9
Slovenya	5	2	2	1	4	3	8
İskoçya	5	2	1	2	7	8	7
Litvanya	5	1	2	2	5	9	5
Malta	5	0	0	5	2	13	0

10 Haziran 2017

Slovenya-Malta
İskoçya-İngiltere
Litvanya-Slovakya

İspanya ile İtalya nefes nefese

G Grubu

A Grubu'ndan sonra zorluk derecesi açısından ön plana çıkan bir diğer grup G Grubu'ydü. İspanya ve İtalya gibi iki dev bulunduran grupta ayrıca son Avrupa Şampiyonası'nda boy gösteren Arnavutluk'un yanı sıra İsrail, Makedonya ve Liechtenstein yer alıyor. Aslında grupta ilk ikinin neredeyse kuralar çekildiği anda belli olduğu söylenebilir. Bu açıdan bakıldığında da bu grup çekişmeden uzak bir grup olarak

da nitelendirilebilir. Fakat İspanya ile İtalya'dan hangisinin birinci, hangisinin ikinci olacağı sorusu, son ana kadar cevabı merak edilen bir soru olarak kalabilir ve bu da karşımıza elemelerdeki en heyecan verici yarışı çıkarabilir. İspanya, elemelere evinde 8-0'lık Liechtenstein galibiyetiyle başlarken İtalya da zorlu İsrail deplasmanından 3-1'lik skorla dönmüştü. İki ekip arasında me-

rakla beklenen randevulardan ilkiyse 6 Ekim'de Torino'daydı ve bu mücadele 1-1 sona erdi. Devamında İtalya, Makedonya'yı deplasmanda 3-2 yenerken İspanya da Arnavutluk'tan 2-0'lık galibiyetle döndü. Ardından İspanyollar iç sahada oynadıkları maçlarda sırasıyla Makedonya'yı 4-0 ve İsrail'i de 4-1 mağlup etti. İtalya ise önce Liechtenstein deplasmanında 4-0, sonra da içeride Arnavutluk karşısında 2-0 kazandı. Geline nokta da iki takımın da 13'er puanı bulunuyor. Üçüncü sıradaki İsrail'in ise dokuz puanı var. Haziran fikstüründe de bu tabloda değişiklik yaşanmaması kuvvetle muhtemel. Zira İtalya evinde Liechtenstein ile oynarken İspanya da Makedonya deplasmanına gidecek. İki ekibin yeniden kozlarını paylaşacakları tarihe 2 Eylül. Bu maçı kazanan, grubun da yüzde 99 lideri olacak. Maçın berabere bitmesi halindeyse grup tamamlandığında neticeyi genel averajın belirlemesi söz konusu olabilir. Bu açıdan değerlendirildiğinde de şu anda artı 17 averajı bulunan İspanya'nın, artı 9 averajı olan İtalya'ya karşı büyük bir avantajı var.

G Grubu

Takımlar	0	G	B	M	A	Y	P
İspanya	5	4	1	0	19	2	13
İtalya	5	4	1	0	13	4	13
İsrail	5	3	0	2	9	9	9
Arnavutluk	5	2	0	3	4	8	6
Makedonya	5	1	0	4	7	11	3
Liechtenstein	5	0	0	5	1	19	0

11 Haziran 2017
Makedonya-İspanya
İsrail-Arnavutluk
İtalya-Liechtenstein

H Grubu

Üç takımlı yarış

Yorgo Cavellas'ın attığı golle 1-1 sonuçlandı. 25 Mart'taki Belçika-Yunanistan mücadelesi de aynı skorla sona erince de şu anki sıralama ortaya çıktı. 9 Haziran'da Zenica'da oynanacak olan Bosna-Yunanistan maçı zirve mücadelesi veren üçlüden ikisini karşı karşıya getireceği için yakın tarihte bu gruptaki en önemli müsabaka niteliğinde. Sonrasındaysa 3 Eylül'de Yunanistan-Belçika, 7 Ekim'de de Bosna-Belçika maçları var. Belçika'nın şu anda rakiplerine karşı puan avantajı bulunuyor belki ama iki rakibiyle de deplasmanda karşılaşacağı hesaba katılırsa, Kırmızı Şeytanların henüz rahatlamaları için çok erken olduğunu söylemek gerekir.

Son yıllarda parlak bir jenerasyon yakalayan ve son iki büyük turnuvada da çeyrek final gören Belçika, 2018 Dünya Kupası elemelerinde de yer aldığı H Grubu'nun favorisiydi. Kırmızı Şeytanlar, elemelerin ilk yarısında beklentileri büyük ölçüde karşılarken 13 puan topladı ve zirveyi de kimselere kaptırmadı. Grupta Belçika ile çekişmesi muhtemel takımlar olarak görülen Yunanistan ile Bosna-Hersek de sırasıyla 11 ve 10 puan topladı ve beklendiği gibi ikinci ve üçüncü sıraları almış durumdalar.

Üç ekip, grubun diğer takımları Estonya, Kıbrıs Rum Kesimi ve Cebelitarık ile oynadıkları ilk maçları zorlanmadan kazanırlarken, daha sonra ilk önemli buluşma 7 Ekim'de Belçika ile Bosna arasında Brüksel'de gerçekleşti ve ev sahibi ekip sahadan 4-0'lık etkileyici bir skorla ayrıldı. Sonrasında bu üçlü, grubun zayıflarına karşı kazanmayı sürdürürken, 13 Kasım'da Pire'de oynanan Yunanistan-Bosna karşılaşmasıysa, uzun süre konuk ekibin 1-0'lık üstünlüğüyle geçmesine karşın 90+5'te Aytemiz Alanyasporlu

H Grubu

Takımlar	0	G	B	M	A	Y	P
Belçika	5	4	1	0	22	2	13
Yunanistan	5	3	2	0	10	3	11
Bosna-Hersek	5	3	1	1	13	5	10
Kıbrıs RK	5	1	1	3	3	8	4
Estonya	5	1	1	3	5	15	4
Cebelitarık	5	0	0	5	2	22	0

9 Haziran 2017
Cebelitarık-Kıbrıs R.K.
Estonya-Belçika
Bosna Hersek-Yunanistan

Enflasyon canavarı kupayı vurdu!

Dünya Kupaları tarihinde, 2026 Dünya Kupası'nın çok özel bir yeri olacağı şimdiden kesinleşti. 32 katılımcı yerine 48 katılımcıyla düzenlenecek olan organizasyon, yeni statüsüyle özellikle Avrupa dışından birçok yeni ülkenin futbolseverlerin huzuruna çıkmasını sağlayacak. Ancak takım sayısının bir anda bu kadar artması ve ilk tur gruplarının üçer takımdan oluşacak olması da tartışmaları beraberinde getirdi. Bu tartışmaları da yazıda enine boyuna masaya yatırmaya çalışacağız ama öncelikle Dünya Kupası'nın 1930'dan bugüne geçirdiği statü değişikliklerini de kısaca hatırlamakta fayda var. Uruguay'da, 1930'da düzenlenen ilk Dünya Kupası için belli bir katılımcı sayısı belirlenmemişti. Bu ilk turnuvanın şerefine, FIFA üyesi olan bütün ülkeler, istemeleri durumunda organizasyonda yer alabilecekti. Ne var ki Uruguay'ın o günün şartlarına göre özellikle Avrupa ülkeleri için zor bir ulaşım noktası olması (en az iki haftalık bir gemi yolculuğu gerekiyordu) ve ilk kez düzenlenecek bir organizasyonun başarılı olup olamayaca-

ğının pek kestirilememesi, FIFA'nın bu açık davetine olumlu yaklaşanların hayli az sayıda kalmasına yol açmıştı. Neticede turnuvaya dördü Avrupa'dan, dokuzu da Amerika'dan olmak üzere 13 ülke katıldı. Buna göre turnuvanın ilk turunun üçer takımlı üç ve dört takımlı bir gruptan oluşması kararlaştırılacaktı. Tek devreli lig usulüne göre oynanacak grup maçları sonunda gruplarını lider bitiren takımlar da yarı finale yükselecekti. İlk turnavadaki grup maçları uygulamasından, 1934 Dünya Kupası ile birlikte vazgeçilecekti. Bu sefer turnuvanın 16 takımla oynanması kararına varılmıştı ve ilk turdan finale kadar tek maç eleme usulüyle ilerlenecekti. Bu uygulama, 1938'de de değişmedi. Sadece turnuvadan kısa bir süre önce Avusturya'nın Almanya tarafından ilhak edilmesi nedeniyle organizasyona 15 ülke katıldı ve bunun sonucunda da ilk turda bir takım 'bay' çekti. II. Dünya Savaşı sonrasındaki ilk Dünya Kupası, 1950'de Brezilya'da düzenlendi. Katılımcı sayısı yine 16 idi fakat tek maç eleme usulünün kaldırılması

kararlaştırılmıştı. Öyle ya, Avrupa'dan kalkıp ta Brezilya'ya kadar gidecek bir takımın tek maç sonunda gerisin geriye dönmesi büyük bir külfet olurdu ve böylesine bir yolculuğa kalkışan takımların Brezilya'da birden fazla maç yapması gerekirdi. Bunun üzerine grup maçlarına dayalı bir ilk tur sistemi, tıpkı 20 yıl önceki turnuvada olduğu gibi, yeniden gündeme geldi. Buna göre ilk turda dörder takımdan oluşan dört grup olacaktı. Sonrasındaysa farklı bir uygulamaya gidilecekti. Grup birincileri tekrar dörtlü bir grup oluşturacaktı ve bu ikinci aşamayı da zirvede tamamlayan taraf, kupaya uzanacaktı.

Millilerimiz masraftan kaçınca

Ne var ki birden fazla maç oynayacak olmak da Brezilya seyahatinin uzun ve külfetli olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Bu sorunla karşı karşıya olan ülkelerden birisi de bizdik. Milli Takımımız, elemelerde Suriye'yi saf dışı bırakarak turnuvaya katılma hakkını elde etmişti belki ama daha sonra bu işin astarı

FIFA, geçen aylarda aldığı kararla 2026 Dünya Kupası'nın 48 takımla düzenleneceğini açıklarken 9 Mayıs'ta da konfederasyonlar için ayrılacak kontenjanları belirledi. Görünen o ki, yeni statü çok fazla tartışmaya yol açacak.

yüzünden pahalı bir hal alacağı düşünülerek Brezilya'ya gitmekten vazgeçilmişti. Öte yandan İskoçya ise FIFA ile yaşadığı bir anlaşmazlık neticesinde turnuvadan çekilmişti. FIFA boşalan bu iki kontenjanın dolması için elemelerde devre dışı kalan ülkelerden sırasıyla Portekiz, İrlanda ve Fransa'nın kapısını çaldığıdaysa bu davete sadece Fransa ıcabet edecekti. Böylece turnuvadaki takım sayısı 15'e düşüyordu. Bir grup, üç takımdan oluşacaktı. İşin garibi, grup kuraları çekildikten sonra, tıpkı Türkiye gibi ilk kez bu turnuvaya katılma hakkını elde eden bir diğer ülke olan Hindistan da Brezilya'nın uzaklığını öne sürerek turnuvadan çekilecekti. Dahası Fransa da seyahat masraflarını öne sürerek başta kabul ettiği katılma teklifini reddedecekti. Gruplar da belirlenmiş olduğu için, Hindistan ile Fransa'nın çekilmeleri iyice tuhaf bir görüntü ortaya çıkardı zira ilk turda iki grup dörder takımdan oluşurken bir grup üç, bir grup da iki takımdan meydana geliyordu. 1954'e gelindiğinde statü bir kez daha yenilenecekti. Katılımcı sayısı yine 16 idi. Ancak bu sefer maç yoğunluğunun çok fazla olmasından çekinilmesi neticesinde dörder takımdan oluşan gruplarda takımların, üç rakipten sadece ikisiyle oynaması kararlaştırılmıştı. Örnek vermek gerekirse, ilk kez

bu turnuvada boy gösteren Milli Takımımız; Macaristan, Federal Almanya ve Güney Kore ile aynı gruba düşmüştü fakat maçlarını Federal Almanya ile Güney Kore'ye karşı oynamıştı. Almanlar ise millilerimiz haricinde Macarlar ile karşılaşırken, Güney Kore ile oynamayı es geçmişti. İlk turun ardındansa gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar çeyrek finale çıkacak ve sonrasında tek maç eleme usulüyle ilerleyeceklerdi.

Format yavaş yavaş oturuyor

Görünen köy kılavuz istemez misali, bu statü elbette tutmayacaktı. İlk turda es geçilen rakibe göre tabloda büyük denge-sizlikler ortaya çıkabiliyordu. Dolayısıyla 1958 Dünya Kupası'nın ilk turunda 16 takım dört gruba ayrıldı ve gruplarda her takım birbiriyle oynadı. Ardından da ilk iki çeyrek finale yükseldi. Bu uygulama, turnuvanın galibine Jules Rimet Kupası'nın verildiği son turnuva olan 1970 Dünya Kupası'nın sonuna kadar aynen devam etti. 1974, turnuva tarihinde yeni bir dönemin başlangıcıydı. Jules Rimet Kupası, üç dünya şampiyonluğuna ulaşan ilk ülke olan Brezilya'ya ebediyen hediye edilmişti. Bunun ardından FIFA, bugün herkesin bildiği haliyle FIFA Dünya Kupası'nı tasarlayacaktı. Yeni kupa ile birlikte, Dünya Kupası

turnuvasının formatında da birtakım rötuşlar yapılması kararlaştırılırken, 16 takımlı yapıya dokunulmuyor ancak tek maç eleme usulüyle çeyrek ve yarı finaller oynanması yerine, ilk turun ardından dörder takımlı iki gruptan oluşan bir ikinci turun yapılması üzerine anlaşmaya varılıyordu. Söz konusu grupları lider tamamlayacak takımlar finalde birbirlerine rakip olacakken, grup ikincileri de üçüncülük maçında kozlarını paylaşacaktı. Bu statünün ömrüyse, iki turnuvalık olacaktı. Avrupa ve Amerika kıtaları dışında da futbolun yavaş yavaş geliyor olması ve 1978 Dünya Kupası'nda Afrika'dan Tunus'un Meksika'yı yenip Federal Almanya ile berabere kalması, Asya'dan da İran'ın İskoçya önünde aldığı beraberlik, bu kıtalardan gelecek takımların eskisi gibi figüran olmayacağı algısının şekillenmesini sağlamıştı. Dolayısıyla FIFA, Dünya Kupası'nı genişletme yolunda ilk ciddi adımını atıyor ve turnuvanın 1982'den itibaren 24 takımla oynanmasına karar veriyordu.

Yüzde ellilik ilk artış

Elbette 24 takımın nasıl bir formatta eksiltilerek finale kadar gidileceği hususu biraz karışıktı zira 24, sürekli ikiye bölünebilen bir sayı değildi. 1982 Dünya Kupası için kabul

gören modelse, ilk turun dörderli altı grupla oynanması ve gruplarında ilk iki sırayı alacak takımların ikinci turda bu sefer üçerli dört gruba yerleştirilmesi idi. Bu grupları lider bitirecek ekipler de yarı finale yükselecekti. Söz konusu uygulamadansa, tek turnuvada vazgeçiliyordu. İkinci turdaki üç takımlı grup sistemi tutmamıştı. İki ekip oynarken bir diğerinin kenarda bekliyor olması hoş sayılmazdı; hele ki grubun son maçı oynanmaktayken kenardaki takımın çoktan maçlarını bitirmiş, kaderinin tayinini de rakiplerinin maçına bağlamış olması hiç ama hiç hoş değildi. Örneğin 1982 Dünya Kupası'nda Federal Almanya, ikinci turda İngiltere ile golsüz berabere kalıp İspanya'yı 2-1 yenmiş, ardından da İngilizler ile İspanyollar arasındaki son maçı beklemişti. Eğer İngiltere, İspanya'yı iki farkla yenseydi, Almanlar da elenmiş olacaktı. Fakat maç 0-0 sona ermiş, bu sonuçla da yarı finale çıkan taraf Federal Almanya olmuştu. 1986 Dünya Kupası'nda, üç takımlı gruplardan oluşan bu ikinci turun kaldırılması kararlaştırılıyordu. Bunun yerine, ilk turda altı gruptan

grup ikincileriyle birlikte en iyi dört üçüncü de ikinci tura yükselecek ve bu 16 takım, turnuvanın devamında tek maç eleme usulüne göre karşılaşacaktı. 1986'nın dört yıl öncekine göre daha keyifli bir turnuva olmasının da etkisiyle, bu sistemin daha düzgün olduğu kanaatine varılacak ve sonraki iki turnuvada da statüde değişikliğe gidilmeyecekti. Öte yandan, özellikle Afrika takımları, söz konusu turnuvalarda dikkat çekici sonuçlar almaya başlamıştı. 1982'de Cezayir, birisi Federal Almanya'ya karşı olmak üzere ilk turda iki galibiyet almış fakat averajla grubunu üçüncü bitirmişti. Kamerun ise İtalya, Polonya ve Peru'nun olduğu grubu üç beraberek bitirmiş lakin kendisi gibi üç berabere olan İtalya'dan daha az gol attığı için Gök Mavililerin gerisinde üçüncü olarak elenmişti. İlk turda Kamerun ile Cezayir'i averajla güç bela geride bırakabilen İtalyanlarla Almanların daha sonra finale kadar gitmeleriye hayli ironik olacaktı. 1986 Dünya Kupası'nda bu kez Fas, Afrika'yı gururlandırıyor ve İngiltere, Portekiz, Polonya gibi ülkelerle birlikte yer aldığı ilk tur grubunu yenilgisiz

lider tamamlayarak ikinci tura çıkıyordu. Fas bu turdaysa Federal Almanya'ya son dakikalarda yediği tek golle teslim olacaktı. 1990'daysa artık Afrika'nın sesi iyice gür çikarken Kamerun açılış maçında Arjantin'i 1-0 mağlup ediyor, ardından Romanya'yı da yenerek grubunu lider tamamlıyor ve sonrasında Kolombiya'yı da eleyerek çeyrek finale çıkma başarısı gösteren ilk Afrika ülkesi oluyordu. Kamerun buradaysa İngiltere'ye uzatmalarda 3-2'lik skorla boyun eğecekti. Dört yıl sonra ABD'de düzenlenen turnuvada da Nijerya ilk tur gruplarını lider tamamlamış fakat ikinci turda İtalya'ya uzatmalarda elenmişti. Üstelik o turnuvada Asya adına da önemli bir kırır-danma yaşanmış ve Suudi Arabistan da ilk turda oynadığı üç maçın ikisini kazana-rak ikinci tura çıkmıştı.

32 takımlı en son statü

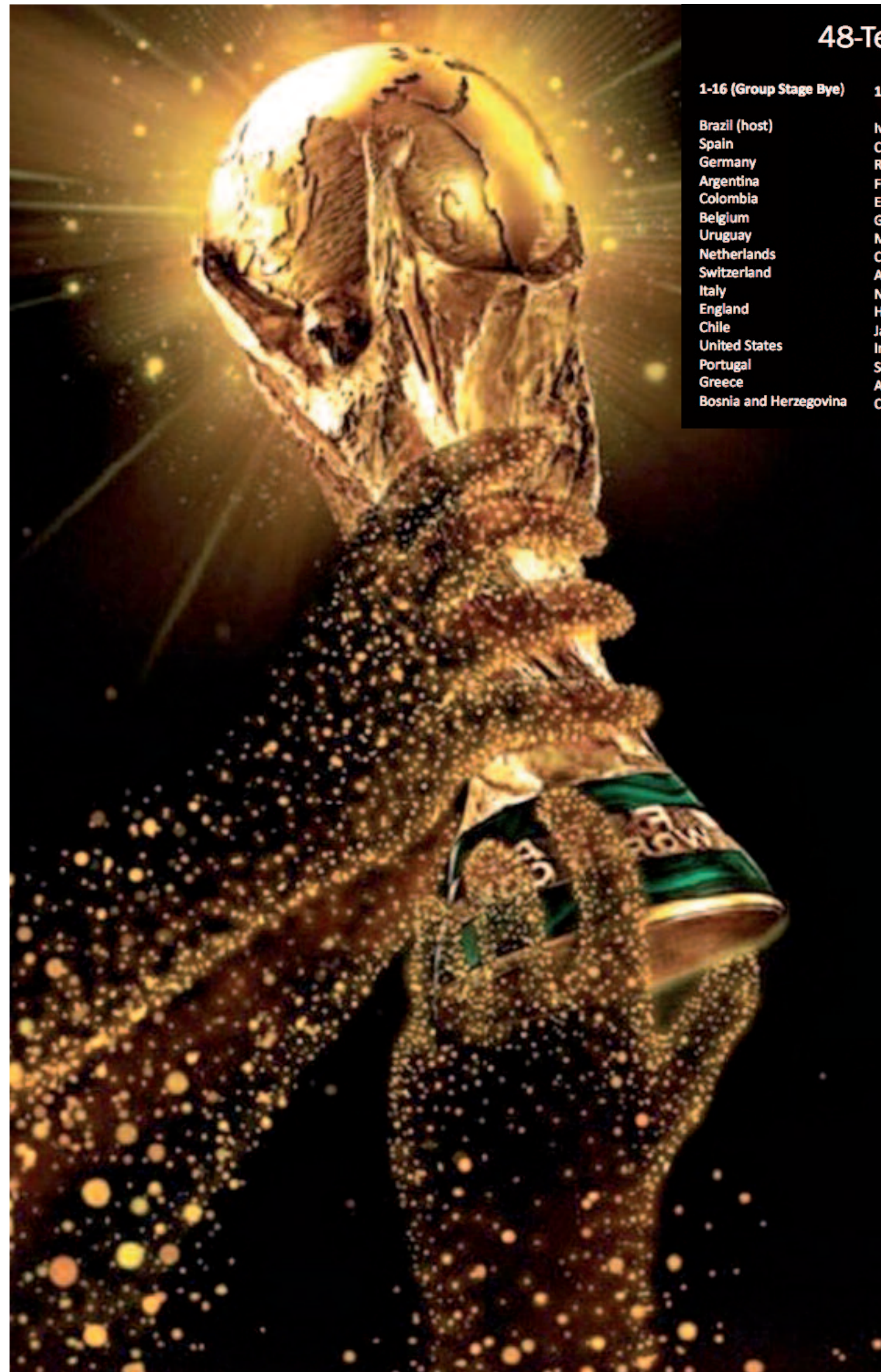
Dünya Kupası'nı gerçekten dünyanın tamamına yayma isteği ve başka Afrika takımlarının elde ettiği başarıların da sayesinde, 1998 Dünya Kupası'ndan itibaren ikinci büyük genişleme hamlesi yapılacak ve turnuvanın 32

takımla düzenlenmesi yoluna gidilecekti. Genişlemenin neredeyse tamamı, Avrupa dışından ülkeler için yapıyordu. Öyle ki, ABD 94'te turnuvaya konfederasyonlardan katılım UEFA'dan 13, CONMEBOL'den dört, CONCACAF'tan iki, CAF'tan üç ve AFC'den iki takım şeklinde olurken Fransa 98'de sekiz yeni kontenjandan sadece ikisi UEFA'ya giderken CAF'ın kotası üçten beşe, AFC'nin kotası da ikiden dörde çıkıyordu. CONCACAF ve CONMEBOL de fazladan birer kontenjan kazanmıştı. 32 takım, ilk turda dörderli sekiz grupta yer alırken burada gruplarında ilk ikide yer alan ekipler ikinci tura yükselecek ve finale kadar da tek maç eleme usulüyle karşılaşacaklardı. Dünya Kupası'nın bu statüsü, günümüze kadar devam etti, hatta sonraki iki turnuvada da uygulanacak. Bu süreçte yaşanan tek ufak değişiklik, UEFA'nın 15 olan katılımcı kontenjanının 2006'dan itibaren "13+ev sahibi" şeklinde yeniden düzenlenmesiydi. Buradan boşalan kontenjan da diğer kıtalardan play-off ile gelecek takımlara ayrıldı. Çoğu kişi, bu uygulamaya geçildiğinde Dünya Kupası katılımcı kotasının artık doyma noktasına geldiğini düşünüyordu. 32 takım-dan 16 takıma geçiş için formül basitti. Ancak sayının artması halinde işler karışacaktı. İlerisi için daha çok 40 takımlı bir format üzerinde zaman zaman düşünül-mektedir. Ancak burada da hesaplar biraz karışık. 40 takım dörderli 10 gruba ayrılrsa, sadece grup liderleri doğrudan bir üst tura çıkabilecek, 10 grup ikincisinden dördünün de ya sadece puantaja bakılarak ya da play-off yoluyla elenmesi gerekecekti. 40 takımın sekiz gruba ayrılması halindeyse grup başına beş takım düşecekti ve bu da maçlar oynanırken hem bir takımın dışarıda kalması hem de gruplarda maç

günü sayısının üçten beşe çıkması anlamına geliyordu ki bunların ikisi de pek istenen durumlar sayılmazdı.

48 takımlı turnuva nasıl olacak?

1998'den 2014'e kadar turnuvalar bu şekilde düzenlenirken, sırasıyla Rusya ve Katar'da düzenleneceği açıklanan 2018 ve 2022 Dünya Kupalarının da yine 32 takımla oynanması karara bağlanmıştı. 2026 içinse yeniden bir genişletme senaryosu üzerinde duruluyordu ki bu senaryo, geçen aylarda, biraz da beklenmedik bir finalle gerçekleşti. Turnuvada sekiz değil tam 16 takımlık bir genişlemeye gidildi. Böylece katılımcı sayısı da 48'e çıktı. 48 takımın nasıl bir formatta yarışacağıysa büyük tartışma konusuydu. Bir kesim, 32 takımın grup maçları öncesinde tek maçlık bir play-off turunda karşılaşması ve buradan gelecek 16 takımla da play-off'a girmeyen diğer 16 takımın bir araya gelmesiyle yine 32 takımlı formatta devam edilmesini önermekteydi. Fakat bu durumda da 16 takım turnuvayı sadece tek bir maç oynayarak tamamlamış olacaktı. Buna alternatif olaraksa 48 takımın üçer takımlı 16 gruba ayrılması fikri ortaya atıldı. Bu noktada sadece grup birincilerinin kalifiye olup son 16'dan devam etmesinin mi yoksa ilk ikinin kalifiye olup son 32'den devam etmesinin mi daha iyi olacağı konuşulurken sonuçta ikinci seçenektan yana karar alındı. Böylece ilk turun ardından eleğin üstünde 32 takım kalacak ve bunlar finale kadar tek maç eleme usulüyle karşılaşacak. Tabii bu genişlemeden aslan payını, yine UEFA haricindeki konfederasyonlar aldı. 9 Mayıs'ta Bahreyn'de yapılan FIFA Konseyi toplantısında alınan karara göre UEFA'nın kotası 16'ya çıkarken,

48-Team 2014 World Cup

1-16 (Group Stage Bye)	16-32 (2014 old qualifiers)	33-48 (2014 new qualifiers)
Brazil (host)	Ivory Coast	Ukraine
Spain	Croatia	Sweden
Germany	Russia	Denmark
Argentina	France	Romania
Colombia	Ecuador	Panama
Belgium	Ghana	Venezuela
Uruguay	Mexico	Iceland
Netherlands	Costa Rica	Tunisia
Switzerland	Algeria	Egypt
Italy	Nigeria	Burkina Faso
England	Honduras	Uzbekistan
Chile	Japan	Senegal
United States	Iran	Jordan
Portugal	South Korea	New Zealand
Greece	Australia	Ethiopia
Bosnia and Herzegovina	Cameroon	New Caledonia

CONMEBOL ve CONCACAF'a altışar, CAF'a dokuz, AFC'ye sekiz ve OFC'ye de bir kontenjan hakkı tanındı. Geriye kalan iki kontenjan ise kıtalararası play-off neticesinde doldurulacak. Bu noktada, söz konusu yeniliklerin neler getirip götürebileceğini, geçmişteki örneklerden de hareketle değerlendirecek olursak, öncelikle turnuvanın tadını kaçırabilecek en büyük hususun, üçer takımlı gruplardan meydana gelen ilk tur olması kuvvetle muhtemel. Yazıda da değinildiği gibi üç takımlı gruplar, 1982 Dünya Kupası'nın ikinci turunda denenmiş ve neredeyse kimse bu uygulamadan hoşnut kalmadığı için de bir sonraki turnuvada bu uygulama rafa kaldırılmıştı. 44 yıl aradan sonra üç takımlı grupların yeniden tedavüle girecek olması "hafıza-i beşer nisyan ile malûldür" sözüyle mi açıklanır yoksa başka bir şeyle mi bilinmez ama bunun birçok sorun yaratacağını tahmin etmek için müneccim olmaya da gerek yok.

Yeni statünün dezavantajları

Daha önce de belirtildiği gibi iki takım maç yaparken bir takımın kenarda bekliyor olması bir sorun, hele ki son maçta. Üstelik 1982

Dünya Kupası'nda üç takımlı gruplardan yalnız grup lideri çıkıyordu ve bu, son maçların, en azından oynayanlar arasında bir çekişme içinde geçmesini sağlıyordu. 2026'daysa üçlü gruplardan iki takım çıkacağı için son maçların büyük bir bölümü, iki tarafın da beraberliğe razı bir oyun ortaya koymasına yol açacağı benziyor. Bir başka sorun, asıl güçlü takımların yer aldığı UEFA ve CONMEBOL haricindeki konfederasyonlardan çok fazla katılımcının gelmesiyle birlikte bu gruplarda büyük bir güç dengesizliğinin ortaya çıkması ve böylece gruptaki tablonun daha en başından belli olması olasılığı. Bunu daha iyi açıklamak için 2014 Dünya Kupası eğer 48 takımla düzenlenmiş olsaydı fazladan katılacak 16 takımın kimler olacağını örnekleyerek başlayalım. Bu son turnuvanın elemelerinde kıl payıyla Brezilya'ya gidememiş olan takımlar göz önüne alınırsa, 48 takımlı bir formatta fazladan vize alacak 16 muhtemel takım şunlardı: İsveç, Ukrayna, İzlanda, Venezüella, Panama, Jamaika, Tunus, Mısır, Burkina Faso, Senegal, Özbekistan, Ürdün, Umman, Katar, Irak ve Yeni Zelanda. Dört-beşi haricinde bu takımların ilk tur gruplarında son sıraya demir atması kuvvetle muhtemel... Biraz daha açıklayıcı olmak adına yeni formattaki olası iki grubu ele alalım. Bunların birinde varsayalım ki Brezilya, İsviçre ve Ürdün, diğerinde de Almanya, Meksika ve Burkina Faso yer alıyor. Gruplardaki sıralamanın neredeyse en başından belli olduğunu söylemek herhalde abartı sayılmaz. Bir değişiklik olaksa da bu öncelikle birinci ve ikinci arasında olabilir ki, bu iki takımın da kalifiye olacağı düşünülüğünde bu da çok önemli bir ayrıntı olmaktan çıkıyor. Bir başka deyişle, grup sonuncuları, neredeyse en başından belli oluyor.

Avrupalıların hakkı yendi

Tabii bu noktada, takım sayısı artarken UEFA'ya genişlemeye paralel bir kontenjan hakkı tanınmaması da ayrı bir eleştiri konusu olarak ön plana çıkıyor. Bunu söylerken şu gerçeklerin tekrar altını çizmek lâzım: Son üç Dünya Kupası'nı da Avrupa takımları kazandı. Son üç kupadaki altı finalistin beşi Avrupalıydı. Hatta son 12 yarı finalistten dokuzu yine Avrupa'dandı. Veyahut kürsüye çıkan dokuz takımdan sekizi Avrupalıydı. Buna karşılık katılımcı sayısının yüzde 50 artış gösterdiği bir ortamda UEFA'ya ayrılan kontenjan sadece yüzde 23 artabildi. Öte yandan CAF'ın kontenjanı yüzde 80, AFC'nin kontenjanıysa yüzde 100 arttı. Üstelik bu hesaplara play-off'tan gelecek iki ülke dâhil değil. Kaldı ki play-off'ta da CONMEBOL, CONCACAF, CAF, AFC ve OFC'den birer ülke ile ev sahibi

38 kıtadan bir ülke boy gösterecek. Bir başka deyişle Avrupa'da düzenlenmeyecek bir turnuvada, UEFA adına play-off'a katılacak bir ülke de olmayacak. Özellikle AFC ile CAF'a kontenjan artışında böylesine bir iltimas geçilmişken bu konfederasyonların temsilcilerinin son yıllarda zaten başarısız bir performans ortaya koymuş olmaları da dikkatlerden kaçmıyor. Son üç turnuvada Asya adına 12 takım yarışırken bunlardan sadece 2010'da Güney Kore ile Japonya ilk turda gruplarından çıkma başarısını gösterdi, onlar da ikinci turda elenmekten kurtulamadı. CAF adınaysa 116 katılımcı içerisinde 2006'da Gana, 2010'da yine Gana ve 2014'te de Nijerya ile Cezayir ikinci turu görürken bunlardan sadece 2010'da Gana çeyrek final oynayabildi.

Toparlamak gerekirse, FIFA'nın deneyeceği bu yeni statü, belki normalde Dünya Kupası'na katılması neredeyse imkânsız olan bazı takımların bu turnuvada boy gös-

termesini sağlayacak ama bu takımları en baştan figüranlığa soyundurarak güçlülere yem edecek. Futbolseverlerde heyecan yaratmayan bir ilk tur oynandıktan sonra anca ikinci turla birlikte dengeler biraz yerine oturur gibi olacak fakat bundan sonrası da hep tek maç eleme usulüyle ilerleyeceği için asıl heyecan duyulacak anlar çok çabuk geçecek.

Alternatif senaryo ne olabilirdi?

Peki, genişlemeye gidilirken daha iyi bir statü oluşturulamaz mıydı? Bu sorunun cevabı, doğrusu eğer genişleme 48 takımla olacaksa, olumsuz olmaya mahkûm gibi. Fakat eğer daha minimal bir genişlemeye gidilse ve 32 takımlı turnuva statüsünün zaafı üzerinde durulsa belki çok daha olumlu sonuçlara da ulaşılabilirdi. 32 takımlı turnuvayla ilgili başlıca zaaf neydi? İlk turda ilk iki maçlar sonunda bazı takımların tur geçmeyi garantileyip son maçlara yedek kadrolarla çıkması, bazı takımlarınsa elenmeyi garantileyip son maçlarda amaçsız hale gelmesiydi. Bunun önüne geçmek için grup liderlerinin doğrudan ikinci tura çıktığı, grup ikincileri ve üçüncülerininse baraj maçı oynadığı bir

sistem düşünülebilirdi. Böylece son maçlara girilirken liderliği garantileyen takımlar çok nadiren olacağı için yedek kadro denemeleriyle karşılaşmazdı. Keza son maçlar öncesinde üçüncü olma ihtimali bile kalmamış bir takım olmayacağından bu maçlara tamamen havlu atmış halde çıkan ekiplerle de karşılaşmazdı.

Bu uygulamanın yapılmasına imkan tanıyabilecek genişlemeyse 36 takımla mümkün olabilirdi. Bu durumda ilk tur dörderli dokuz gruptan müteşekkil olur, dokuz grup birincisi doğrudan ikinci tura kalır, kalan dokuz ikinci ile en iyi beş üçüncü de baraj maçı oynar, buradan gelecek yedi takımla da son 16 tamamlanırdı. Dört kontenjanlık artış ise turnuvada en başarılı olan konfederasyonlar UEFA ile CONMEBOL'ün kotalarında birer takımlık artış, turnuvada sabit yeri olmayan OFC'ye bir sabit kota tanınması ve kalan tek kotanın da CONCACAF, CAF ve AFC arasında yapılacak play-off'la belirlenmesi şeklinde dağıtılabilirdi. Kim bilir, 2026'da statüyle ilgili yaşanması muhtemel hayal kırıklığı sonrasında belki de FIFA 2030 için yeni bir yola girmeyi düşünür ve futbolseverleri çok daha memnun edecek bu tip bir formül üzerinde çalışmalara başlar.

MİLLİ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.

#desteklazimsa

UEFA'nın resmi internet sitesinde bundan 1.5 yıl önce "Türk Messi" veya "Geleceğin George Hagi'si" diye tanımlanan oyuncu henüz 18 yaşından gün almasa da Trabzonspor'un A takımında oynamayı başardı. 9 yaşındayken annesinin elinden tutup sabahın 5'inde Çarşıbaşı'ndan Trabzon'a idmana taşıdığı çocuk, şimdilerde Genç Milli Takımlarımızın vazgeçilmez ismi ve geleceğin yıldız adayı. Orta sahada bir joker gibi kullanılabilen genç oyuncu, kariyer hikâyesini ve gelecekle ilgili kurduğu hayalleri **TamSaha**'ya anlattı.

Biraz Hagi Biraz Messi

T

rabzonspor'un ve Milli Takımlarımızın umut bağladığı genç yeteneklerden birisin. Öncelikle nasıl bir çocukluk geçirdin? Aileni tanıyabilir miyiz?

25 Haziran 1999 Çarşıbaşı, Trabzon doğumluyum. Dört kardeşiz. Bir ağabeyim, iki de kardeşim var. Kardeşlerimin ikisi de okuyor; ağabeyim de üniversite öğrencisi. Babamın Çarşıbaşı'nda halı sahası var, orayı işletiyor. Futbola da o halı sahada başladık diyebilirim. Çarşıbaşı, Trabzon'a 45 dakika mesafede. Annem ev hanımı. Güzel bir çocukluk geçirdim. Birinci sınıftayken kendimden büyüklerle, ağabeyimin arkadaşlarıyla futbol oynuyordum. Okul takımlarında da oynamaya başlamıştım. İçim, dışım futbol olmuştu. Sokak aralarında

Trabzonspor'un kapısından girdiğimde 9 yaşındaydım. Çok küçük yaşta olmama rağmen hocalarım gelecekle ilgili planlamalarımda futbolun kavramlarını bana çok güzel öğretti. Onlar sayesinde kitap okuma alışkanlığı edindim. Kendimi mental anlamda geliştirmeye çalıştım.

Yaşım genç olmasına rağmen futbolla hayat arasında bir çizgi kurdum. Bu, ailesel anlamda bana çok şey kattı. Ailem de bana çok önem verdi. Çocukken bile bana olgun bir insan gibi yaklaştılar. O yüzden futbola daha fazla önem verdim.

Dört erkek kardeş olduğumuz için annem hepimizle ayrı ayrı çok uğraştı. Babam halı sahada çalışıyordu. Annem sabah 05.00'te kalkar, benimle Trabzon'a idmana gelirdi. Beni orada beklerdi. Bu farklar sayesinde de diğer arkadaşlarımdan sıyrıldım diyebilirim.

A Millî Takım imkânsız değil çünkü Türkiye'nin başında Fatih Terim gibi bir hoca var. Gençlerin şans bulabileceği bir hoca... Eskişehir'de oynanan Moldova maçında 8-9 genç ağabeyimiz oynadı. Onları orada görmek, bizim de cesaretimizi ve ümidimizi artırıyor.

Başakşehir maçında oyuna girmek inanılmaz bir histi. İlk önce ayaklarım titredi. Ağabeyler, "İdmandaki gibi rahat ol. Kupa maçlarındaki gibi rahat hareket et" diye bana güven verdi. Mehmet ağabeye topu indirmiştım. O vurdu, direktten döndü. Gol olsa ilk maçımda asist yapmış olacaktım.

futbol oynuyorduk. Sabah 8'den akşam 8'e kadar futbol oynuyorduk. Böyle bir yapımız vardı. **Kardeşlerin de futbol oynuyor mu?** Ağabeyim Çarşıbaşıspor'da oynadı. Üniversiteye gidince bırakmak zorunda kaldı. Şimdi İlahiyat Fakültesi'nde okuyor. **Okul hayatını anlatır mısın?** Lise son sınıftayım. Orta- okul son sınıfa kadar hiçbir problem yoktu. Her şey çok iyi gidiyordu. Derslerim de çok iyiydi. Ama sonra maçlar için İstanbul'a, Ankara'ya, başka şehirlere gitmeye başladım. Bu sebeple de mecburen okuldan yavaş yavaş uzaklaştım. Lise ikinci sınıfta Trabzonspor A takımına yükseldim ve okuldan da tamamen koptum sayılabilir. Sadece sınavlar için okula gidebiliyorum. Ama BESYO'da okumak istiyorum. Şu an Çarşıbaşı Ana-

dolu Lisesi'ndeyim. Seneye Allah nasip ederse üniversiteye girmek istiyorum. **Futbolla profesyonel anlamda tanışman nasıl oldu ve seni ilk kim keşfetti?** Trabzonspor'un hocaları Trabzon'daki tüm okullara seçmelere geliyordu. Yaklaşık 100 kişinin içinden 3-4 kişi seçildik. Böyle nasip oldu. O hocalar sayesinde beni Trabzonspor'a çağırdılar ve altyapıda oynamaya başladım. **Trabzonspor'da nasıl bir altyapı eğitimi aldın?** Trabzonspor'un kapısından içeri girdiğimde 9 yaşındaydım. Hocalarım bana çok şey öğretti. Çok küçük yaşta olmama rağmen gelecekle ilgili planlamalarımda futbolun kavramlarını bana çok güzel öğretiler. Onlar sayesinde kitap okuma alışkanlığı edindim. Zaten çok seviyordum ama alışkanlık haline getirdiler. Kendimi mental anlamda geliştirmeye çalıştım.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün sahaların dışında kaldı. Sen onlardan farklı neler yapıyor ve oyunun içinde kalabiliyorsun?

Çoğu genç oyuncu "Futbol oynuyorsam okulu kesinlikle bırakmalıyım" tarzında bir düşünceye sahip oluyor. Ama ben ortaokuldayken, altyapıda oynarken okulumu gereken önemi veriyordum. Okuldan çıktıktan sonra düzenli bir programım vardı. Hemen eve gidip yemek yiyor ve altyapı tesislerine geçiyordum. Altyapı tesisleri evimize uzaktı. Bu sebeple annem yanıma yemek veriyordu. İdmandan sonra vücudum güçsüz kalmasın diye annemin verdiği yemeği yiyordum. **Futbolcu olmak için beslenme ve düzenli yaşam çok önemli. Sen de bu durumu o yaşlardan itibaren öğrendiğin için sanıyorum arkadaşlarından farklı adımlar attın.**

Yaşım genç olmasına rağmen futbolla hayat arasında bir çizgi kurdum. Bu ailesel anlamda bana çok şey kattı. Ailem de bana çok önem verdi. Çocukken bile bana olgun bir insan gibi yaklaştılar. O yüzden futbola daha fazla önem verdim. **Burada anneni ayrıca sormak istiyorum. Beş erkekle ilgilenen annenle nasıl bir ilişkin var?**

Anneler melektir tabii ki... Her şeyimizle uğraşıyorlar. Çocukluktan evlenene kadar sizinle ilgileniyorlar. Evlenseniz dahi gözü her zaman sizin üzerinizde. Annemin çok önemli bir katkısı var. Anneler çocuklarıyla uğraşır evet ama biz özellikle dört erkek kardeş olduğumuz için hepimizle ayrı ayrı çok uğraştı. Annem benimle bazen Trabzon'a geldi. Babam halı sahada çalışıyordu. Annem sabah 05.00'te kalkar, benimle Trabzon'a idmana gelirdi. Beni orada beklerdi. Bu farklar sayesinde de diğer arkadaşlarımdan sıyrıldım diyebilirim.

U17 Millî Takımı ile Avrupa Şampiyonası elemelerinde oynadın. Ardından U19 Millî Takımı'na yaşın küçük olmasına rağmen seçildin ve

yine Avrupa Şampiyonası elemelerinde oynadın. Bugün U18 Millî Takımı'ndasın. Tecrübelerini bize aktarır mısın?

Mart ayında U19 Millî Takımı ile Portekiz'de düzenlenen Avrupa Şampiyonası Elit Turu'na gittik. İlk elemeler grubunda lider çıkmış ama Elit Tur için zor bir kura çekmiştik. Yaşım küçük olmasına rağmen çok büyük tecrübeler edindim. Oradaki havayı yakaladım. İdman sahasındaki performansla oradaki performans çok farklı. Heyecan oluyor. Orada yenilecek veya atılacak bir golün çok büyük önemi var. Keza çok büyük takımların menajerleri, scoutları maçları izliyor. Çok büyük vitrin alanları. İki defa gittim. Elimden geldiği kadar Türk Millî Takımı formasını yükseğe çıkarmaya çalıştım. İki defa Elit Tur'a kaldık. Güzel tecrübeler oluyor. Erken yaşta bu noktaya ulaştığım için hocalarımdan bana güvendiğini hissediyorum. Bu da özgüvenimi artırıyor. Her şey daha iyiye gidiyor. **Henüz 18 yaşında Genç Millî Takımlarımızın formasını 44 kez giymeyi başardın. Ay-yıldızlı formayı terletmek sana neler hissettiriyor?**

Bu harika bir duygu. Ben Genç Millî Takımlara seçildiğimde 13 yaşın-

daydım. O tarihte ilk kez U14 Millî Takımı oluşturulmuş ve ben de seçilmiştim. Kademe kademe yukarı çıkmak istiyordum. Her Türk futbolcunun hedefi A Millî Takım formasını giymektir. Ben de buradan ümit millîye, oradan da A millîye gitmek istiyordum. Her Türk oyuncu bunun hayalini kuruyordur zaten. Allah nasip ederse A Millî Takım'a kadar düzenli bir şekilde gitmek için çaba harcayacağım.

Kendini A Millî Takım için hangi mesafede görüyorsun?

İmkânsız değil çünkü Türkiye'nin başında Fatih Terim gibi bir hoca var. Gençlerin şans bulabileceği bir hoca... Eskişehir'de oynanan Moldova maçında 8-9 genç ağabeyimiz oynadı. Geçen yıl U19 takımından 4-5 kişi oynadı. Yani imkânsız diye bir şey yok. Onları orada görmek, bizim de cesaretimizi ve ümidimizi artırıyor. Fatih Hoca burada, Vedat Hoca burada... Millî Takımlardaki tüm hocalar, "Siz çalışın. Fatih Hoca sizi görür, yaşıma bakmaz" diyor. Ağabeylerimiz kadroya girebiliyor; biz neden girmeyelim? Bu hedefle ilerliyoruz. İnşallah bu forma şans bize de gelecek.

17 Aralık 2016 tarihi kariyerin açısından önemli. O tarihte Trabzon-

İnsan yükseldikçe alçalmayı bilmeli. A takıma çıktığınız zaman diğer oyuncular beş koşuyorsa sizin 10 koşmanız lâzım. "Bir şey oldum" zannediyoruz ve bu yüzden kaybolup gidiyoruz. Ağabeylerimin tecrübelerini bana anlatmaları ve ailemin de desteğiyle sınırı hiç bozmadan devam etmeye çalışıyorum.

Benim için UEFA'da, "Türkiye'nin Messi-Hagi karışımı genç yeteneği" benzetmesi yapılmıştı. Futbolcunun saha dışında da içinde de aynı karakteri sergilemesi gerektiğini düşünüyorum. Sahadaki karakteriyle Iniesta'yı, oyun stiliyle de Messi'yi örnek almaya çalışıyorum.

17 yaşındaki bir çocuğu kampa çağırmak bir hoca için tartışılabilir bir karar olabilir. Ama Ersun Hoca bana güvendi. "Gelişime açık bir oyuncusun. Ben senin arkadayım. Gelişimin devam ederken yanında olacağım" dedi. Ben de oynayabildiğim süre zarfında onu yanıltmamaya çalıştım.

A takımdaki tempoya ayak uydurabiliyorum. Çok şükür o süreci atlattım. Hocalarımın hepsi orta sahadaki oyuncunun gözünün çok açık olması ve sahanın her yerini görmesi gerektiğini söylüyor. Her idmanda bana ters ayağımla ilgili ekstra idmanlar yaptırıyorlar.

spor formasını Süper Lig'de ilk kez giydin. Ersun Yanal, 1-0 kaybettığınız Başakşehir maçı- nın 82. dakikasında seni oyuna aldı. Takım gerideyken aslında bir yerde seni kurtarıcı olarak da sahaya sürmüş oldu. Süper Lig'de Trabzonspor forması giymek nasıl bir duyguydu? O maçın hikâyesi biraz daha farklı. O döneme kadar Süper Lig'de hiç forma şansı bulamamıştım. Ziraat Türkiye Kupası'nda birkaç maçta oynamıştım. Kupada Atiker Konyaspor ile oynadığımız maçtan sonra hiç Trabzon'a dönmeden Medipol Başakşehir maçına geçmiştik. Konya maçında iyi performans sergilemiştim. Taraftarlar, hocalar beni çok beğenmişti. Başakşe-

hir maçında da kadroya girdim. 1-0 gerideydik. Taraftarlar bir anda "Abdülkadir" diye bağır- maya başladı. Hoca da 70'li dakikalarda beni ısınmaya yollamıştı. Beş dakika ısındık- tan sonra yanına çağırdı ve sahaya sürdü. Oyuna girmek inanılmaz bir histi. İlk önce ayaklarım titredi. İki-üç dakika sonra ağabeyler, "İdmandaki gibi rahat ol. Kupa maçlarındaki gibi rahat hareket et" diye bana güven verdi. O maç da iyi geçti. Bir pozisyon olmuştu. Mehmet ağabeye topu indirmiştım. O vurdu, direktten döndü. Gol olsa ilk maçımda asist yapmış olacaktım. Kariyerim açısından ilginç ve güzel bir maçtı. Bunu unutamam.

Futbol dünyası bugüne kadar

silinip giden çok sayıda genç yetenek gördü. Böyle bir tehlikenin farkında mısın ve kendini nasıl koruyorsun? Dediğiniz gibi Türkiye'de çok yetenekli oyuncular var. Bir kısmı da genç yaşta A takıma yükselebiliyor. Ama bu dönemde kendine bakmayan, bir şey oldum zanneden, kendini yükseklerde görmeye başlayan futbolcular yavaş yavaş dibe gidiyor. Halbuki insan yükseldikçe alçalmayı bilmeli. İnsan bu çizgiyi aşıyor, bir şey olduğunu zannediyor. Oysa A takıma çıktığınız zaman diğer oyuncular beş koşuyorsa sizin 10 koşmanız lâzım. Yurtdışında buna daha fazla önem veriyorlar. Futbolcuların saha dışındaki hayatına, aile hayatına, eğitimine çok önem veriyorlar. Ama maalesef bizim ülkemizde bu durum biraz zayıf. Oyuncular biraz boşluğa düşüyor. "Bir şey oldum" zannediyoruz ve bu yüzden kaybolup gidiyoruz. Ağabeylerimin tecrübelerini bana anlatmaları ve ailemin de desteğiyle bu konularda sınırı hiç bozmadan devam etmeye çalışıyorum.

Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. Sen kendine hangi oyuncuları örnek

alıyorsun? Benim için UEFA'da, "Türkiye'nin Messi-Hagi karışımı genç yeteneği" benzetmesi yapılmıştı. Ben de küçüklükten beri Messi'nin videolarını izliyorum. Iniesta'nın oyun tarzı, kimliği, karakteri çok hoşuma gidiyor. Futbolcunun saha dışında da içinde de aynı karakteri sergilemesi gerektiğini düşünüyorum. Ben böyle bir yapıya sahibim. Rakip ne kadar kötü niyetli olursa olsun sen karakterini bozmalısın. Bu mantaliteyle sahaya çıkıyorum. Sahadaki karakteriyle Iniesta'yı, oyun stiliyle de Messi'yi örnek almaya çalışıyorum.

Trabzonspor'da Ersun Hocayla nasıl bir ilişkin var? Sezon başında tanıştık ve beni kampa çağırdı. 17 yaşındaki bir çocuğu kampa çağırmak bir hoca için tartışılabilir bir karar olabilir. Çünkü 17 yaşındaki bir çocuk oradaki tempoyu kaldırabilir mi sorusu sorulabilir. Trabzon medyasında yazanlar da oldu bunu... Ama hoca bana güvendi. Kampta benimle konuştu. "Sana güveniyorum. Seni takımda tutacağım. Gelişime açık bir oyuncusun. Ben senin arkadayım. Gelişimin devam ederken ya-

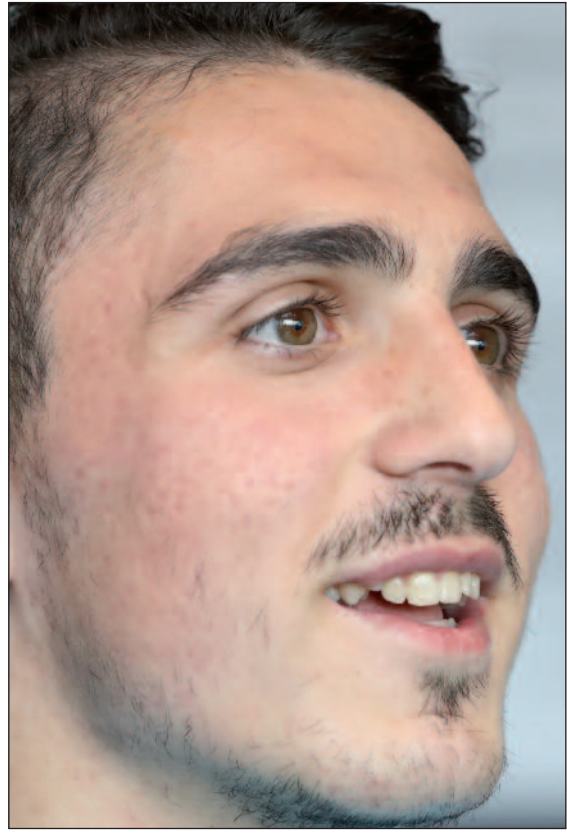

Yusuf Yazıcı ağabeyle birlikte geziyoruz. Onunla çıktığımızda, "İkiniz bu takımın geleceğisiniz. Geçmiş yıllarda Fatih Tekke, Gökdeniz Karadeniz gibi oyuncular bu takıma nasıl hizmet ettiyse, siz de o yolda olacaksınız" diyorlar. Biz de inşallah bunu başaracağız.

Yurtdışında oynamak bence her oyuncunun hayalidir. İnşallah ben de bir gün İspanya'da oynamak istiyorum. İki tarafın da menfaatlerine uyuyorsa, ben de Trabzonspor'daki görevimi yerine getirdikten sonra gitmek isterim.

İlk Süper Lig maçımı oynadıktan sonra okulda herkes benimle fotoğraf çektirmek istedi. Herkes bana, "Dualarımız seninle. İnşallah daha güzel yerlere gelirsin" dedi. Ben de çok mutlu oldum. Çok gurur duydum. Ailem keza aynı şekilde beni görünce çok mutlu oldu. Annem gözyaşlarına boğuldu.

Yusuf ağabeyle idmanlarda hep kendi performansımızın üzerine çıkmaya çalışıyorduk. Forma şansı bulabilmemiz için onlardan çok daha fazla koşup, daha fazla mücadele edip, hocaların gözüne girmemiz gerekiyordu. Beraber sabrettik. Onun orada oynaması beni de daha fazla ümitlendiriyor.

nında olacağım" dedi. Takımda tuttu. Ben de oynayabildiğim süre zarfında onu yanıltmamaya çalıştım. Onunla çalışmanın nasıl güzel bir şey olduğunu göstermeye çalıştım.

Kendi pozisyonunda en beğendiğin oyuncular kimler?

Luka Modric'in hem hücum hem defans yönü çok kuvvetli. Top çalma özelliği yüksek oyuncular-
dan biri. Onu çok beğeniyorum. Ama ben joker gibi farklı mevki-
lerde kullanılan bir oyuncu olduğum için "Kendi pozisyonumda şu oyuncuyu beğeniyorum" diyemiyorum.

Peki, sen kendini en çok nerede rahat hissediyorsun?

8 numara pozisyonunda. Yani orta sahanın ortasında rahat hissediyorum.

Hocaların senin hangi özelliklerini beğeniyor? Neleri eksik görüyor? Bu eksikleri tamamlamak için neler yapıyorsun?

Tüm hocalarım ters ayağımı geliştirmemi istiyor. A takımdaki tempoya ayak uydurabiliyorum. Çok şükür o süreci atlattım. Hocalarımın hepsi orta sahadaki oyuncunun gözünün çok açık olması ve sahanın her yerini görmesi gerektiğini

Boş zamanlarında kitap okumak sporcuya çok yardımcı oluyor. İnsanın daha fazla düşünmesini sağlıyor. Kitap okuyarak kendimi geliştiriyorum. Roman tarzı kitaplar okuyorum. Ders çıkartabileceğim kitapları okumayı seviyorum.

söylüyor. Her idmanda bana ters ayağımla ilgili ekstra idmanlar yaptırıyorlar. **Trabzonspor taraftarı kendi şehrin-den yetişen oyunculara özel bir önem verir. Senin bu anlamda taraftarlarla ilişkilerin nasıl?** Yolda gördüklerinde herkes bana güvendiğini söylüyor. "Biz sana genç yaşına rağmen çok güveniyoruz. Sen Trabzon'un çocuğusun. Burada böyle çocuklar az yetişiyor. Sen de diğer oyuncular gibi burada parlayıp gitme, kal" diyorlar. Çok güveniyorlar bana. Yusuf Yazıcı ağabeyle birlikte geziyoruz. Onunla çıktığımızda, "İkiniz bu takımın geleceğisiniz. Geçmiş yıllarda Fatih Tekke, Gökdeniz Karadeniz gibi oyuncular bu takıma nasıl hizmet ettiyse, siz de o yolda olacaksınız" diyorlar. Biz de inşallah bunu başaracağız.

Taraftarın sahiplenmesi çok güzel bir durum. Peki, senin farklı hayallerin var mı?

Yurtdışında oynamak bence her oyuncunun hayalidir. İnşallah ben de bir gün İspanya'da oynamak istiyorum. Kimse geleceği hakkında kesin konuşamaz ama bir gün olursa ve iki tarafın da menfaatlerine uyuyorsa, ben de Trabzonspor'daki görevimi yerine getirdikten sonra gitmek isterim. Trabzon'daki insanların çoğu, "Yurtdışına gitmelisin. Orada kendini geliştirdikten sonra geri gelirsin" diyor. Hayırlısı neyse o olsun. **Şu anda güzel örnekler de var önünde... Arda Turan'ı artık söylemeye gerek bile yok. Senin jenerasyonuna yakın Enes Ünal, Çağlar Söyüncü, Emre Çolak var... Bu tarz transferler seni daha da heyecandırıyor mu?**

Evet, kesinlikle. Mesela Enes ağabeyi orada görüyoruz. 20 yaşında

olmasına rağmen Hollanda'da dök-türüyor. Onun orada oynaması benim de seyir zevkimi arttırıyor. Ben de gidip orada oynayabilirim. Ay-yıldızı orada temsil edebilirim. **Okuldaki arkadaşların ve öğretmenleriyle ilişkilerin ve diyaloglarını anlatır mısın? A takımla çıktığın ilk maçtan sonra neler konuşunuz? Seni nasıl karşıladılar?** Her türlü ortama ayak uydurmak zorundayız. Çünkü değişik bir hareket yapsan insanlar senin hakkında yanlış düşünecek. A takımla idmanlara çıkıyorum, kadroda olmadığım zaman altyapıya dönüyorum. Okuldaki arkadaşlarım var, akrabalarım var. Hepsine ayak uydurmaya çalışıyorum. Oradaki arkadaşlarımla birlikte olduğum zaman onlarla beraber mutlu olmaya çalışıyorum. Onlar da benim bu mutlu halimi görünce seviniyor. Çünkü birlikte güzel vakit geçiriyoruz. İlk Süper Lig maçımı oynadıktan sonra okulda herkes benimle fotoğraf çektmek istedi. Beni TV'de görünce gururlandıklarını söylediler. Personelinden müdürüne kadar herkes benimle çok güzel konuştu. Herkes bana, "Dualarımız seninle. İnşallah daha güzel yerlere gelirsin" dedi. Ben de çok mutlu oldum. Çok gurur duydum. Ailem keza aynı şekilde beni görünce çok mutlu oldu. Annem göz yaşlarına boğuldu. Arkadaşların tarafından sevilme ve sayılmak çok güzel bir duygu. Genç yaşta A takım forması giyip okula geldiğinde arkadaşların tarafından ilgi görmek insanı mutlu ediyor. **Burada Arda Turan örneği de var... Barcelona'da oynamasına rağmen Bayrampaşa'dan kopmuyor... Kesinlikle böyle olması lâzım zaten... Ben de Çarşıbaşı'nda oturuyorum. Maç oynayıp ertesi gün Çar-**

şıbaşı'na geldiğim zaman esnafından tut arkadaşına kadar herkes ilgi gösteriyor. Çünkü ben oraya aitim. Seni insan yapan oranın insanı.

Yusuf Yazıcı genç takımdan gelip A takımda düzenli olarak forma giymeye başladı. Yusuf'u nasıl bir oyuncu olarak tanımlıyorsun? Onun A takımda oynaması sizin için ne anlam ifade ediyor?

Yusuf ağabey ile bizim çok iyi bir hikâyemiz var. Çünkü ilk yarıda çok fazla A takım şansı bulamadığımız için sürekli PAF takıma iniyorduk. Yusuf ağabeyle birlikte idmanlarda hep kendi performansımızın üzerine çıkmaya çalışıyorduk. Çünkü hep konuşuyorduk. Forma şansı bulabilmemiz için onlardan çok daha fazla koşup, daha fazla mücadele edip, hocanın gözüne girmemiz gerekiyordu. Yusuf ağabey hep sabrediyordu. Beraber sürekli sabrettik. Daha sonra ona forma şansı geldi kupada. Bana da geldi. İyi değerlendirdik. Düzenli olarak forma giymeye başladık. Onun orada oynaması beni de daha fazla ümitlendiriyor. Bana da o şans gelecek ve ben de o şansı iyi kullanmak istiyorum.

rum. Dün PAF takımda oynuyorduk, şimdi A takımda olacağız inşallah. 2-3 yıldır tanışıyoruz ama öz ağabeyim gibi. Onun orada olması beni çok gururlandırıyor ve motive ediyor. Benimle sürekli konuşuyor. "Sen de çok yeteneklisin. Ben buradaysam sen de olacaksın. Sabret" diyerek beni motive ediyor. İnşallah ben de arkamdan geleceklere yol gösterebilir ve yardımcı olurum. **A takımla çıktığın idmanlarda size en çok yardımcı olan ve destek sağlayan ağabeyleriniz kimler?** Olcay Şahan ağabey var. Olcay ağabey geldiği günden beri Yusuf ağabeye, bana, Furkan ağabeye çok sahip çıkıyor. Bazen bizi yemeğe götürüyor. Saha içinde hata yaptığımızda, "Olur böyle. Devam et. Takılma" diyerek bizi motive ediyor. Uğur Demirok ağabey de bize çok sahip çıkıyor.

En büyük hayallerini de anlatır mısın? İspanya'da oynamak istediğini söyledin ama bunu açar mısın? Arda ağabey Atletico Madrid'e gitti. Atletico şimdiki gibi değildi o zaman. Arda ağabeyle birlikte daha da üstlere tırmanmaya başladı. Şampiyon oldu, finaller oynadı. Arda

ağabey direkt çok iyi bir takıma gitmedi. Aynı şekilde şimdi Emre ağabeyi de örnek verebiliriz. Onun takımı da şimdi yükselişe geçiyor. Sadece İspanya Ligi'ne gidip orada oynamak bir insanın hayali değildir. Şampiyonlar Ligi'ne gidip, orada maç oynamayı düşünemiyorum. Beni anlayabiliyor musunuz? Rüya gibi... O sahaya çıkıp, o müziği dinleyip futbol oynamak, hayalin de hayali... Kısaca önce İspanya'ya adım atayım, sonrasına bakacağız. Genciz daha... Önümde uzun bir yol var. **Futbol dışında boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun?** Dediğim gibi, kitap okumayı çok seviyorum. Boş zamanlarında kitap okumak sporcuya çok yardımcı oluyor. İnsanın daha fazla düşünmesini sağlıyor. Kitap okuyarak kendimi geliştiriyorum. Roman tarzı kitaplar okuyorum. Ders çıkartabileceğim kitapları okumayı seviyorum. Onun dışında eski takım arkadaşlarımla görüşüyorum. Onlarla irtibatı hiç koparmadım. Geçenlerde birlikte kahvaltı yaptık. Onlarla vakit geçiriyorum. Ailemle daha çok halı sahada vakit geçiriyorum.

Tesekkürler gençler

Mehmet Hacıoğlu yönetimindeki U17 Millî Takımımız, Hırvatistan'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynayarak Dünya Kupası biletini cebine koydu. İspanya, Hırvatistan ve İtalya'nın yer aldığı gruptan iki galibiyetle çıkmayı başardıktan sonra çeyrek finalde Macaristan'ı da saf dışı bırakan gençlerimiz, final şansını İngiltere'ye yenilerek kaybetti.

H

ırvatistan'da düzenlenen 2017 U17 UEFA Avrupa Şampiyonası finallerine katılan Mehmet Hacıoğlu yönetimindeki Millî Takımımız, yarı final oynamayı başardı ve 6-28 Ekim'de Hindistan'da organize edilecek Dünya Şampiyonası finallerinin biletini cebine koydu. 2017 U17 Avrupa Şampiyonası,

16 takımın katılımıyla Hırvatistan'da düzenlendi. U17 Millî Takımımız, ev sahibi Hırvatistan'ın yanı sıra İspanya ve İtalya gibi iki dev firmanın bulunduğu A Grubu'nda mücadele etti. U17 Millî Takımımızın sol beki Bekir Melih Gökçimen, turnuvaların başlamasına iki gün kala antrenmanda sol dirseğinden

sakatlanarak 18 kişilik kadronun dışında kalmış ancak takım bütünlüğünü bozmak istemeyen teknik direktör Mehmet Hacıoğlu tarafından Hırvatistan'a götürülmüştü. Bekir Melih Gökçimen'in yerine ise kadroya Ali Göçmen dâhil edilmişti. Gençlerimizin gruptaki ilk rakibi bu kupayı geçmişte en fazla ka-

zanan takım etiketine sahip İspanya'ydı. İki takım, 3 Mayıs'ta Rijeka şehrindeki Rujevica Stadyumu'nda karşı karşıya geldi. Avusturya Futbol Federasyonu'ndan Dominik Ouschan'ın yönettiği karşılaşmada U17 Millî Takımımız Berke Özer - Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Berk Çetin, Sefa Akgün - Hasan Ali Adıgüzel, Atalay Babacan, Umut Güneş, Yunus Akgün (Enes İslam İlk dk. 52) - Malik Karaahmet (Ali Göçmen dk. 67), Recep Gül on biriyle mücadele ederken, İspanya'nın kadrosu da Alvaro Fernandez - Mateu Morey, Hugo Guillamon, Victor Chust, Victor Gomez Perea - Moha (Alvaro Garcia Segovia dk. 78), Antonio Blanco, Sergio Gomez (Orlana dk. 59) - Ferran Torres, Abel Ruiz, Alonso (Cesar dk. 59) biçimindeydi. Maça harika bir başlangıç yapan gençlerimiz, beşinci dakikada Umut Güneş ve 11'inci dakikada Malik Karaahmet'in gollarıyla bir anda skoru 2-0'a getirdi. Ancak bu düzeydeki maçlarda hiçbir skurun garantisinin bulunmadığı geçmiş tecrübelerle sabitti. Teknik direktör Mehmet Hacıoğlu'nun "Turnuvaların bizimle birlikte teknik beceresi en yüksek takımı" olarak tanımladığı İspanya, 24'üncü dakikada Sergio Gomez, 33'üncü daki-

kada penaltıdan Ruiz ve 72'nci dakikada da Morey'in gollarıyla 3-2 kazanacaktı. Maçın ardından bir değerlendirme yapan teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu, "İlk yarıda, takım olarak en iyi yaptığımız şeyi yaptık. Yani topu ayağımızda tuttuk ve oyunu, tempoyu kontrol ettik. İkinci yarıda ise en iyi yaptığımız şeyi yapamadık. Mental olarak da oyuna yüzde yüz oranla konsantre olamadığımızı gördük. Bu nedenlerden ötürü, 2-0 öne geçtiğimiz maçtan, 3-2'lik yenilgiyle ayrıldık" şeklinde konuşuyordu. Grubun diğer maçında ise İtalya, ev sahibi Hırvatistan'ı 1-0 mağlup etmişti. Bu skor, 8 Mayıs'taki Hırvatistan müsabakasını "mutlaka kazanılması gereken maç" kategorisine sokuyordu. 6 Mayıs'ta yine Rijeka'da oynanan maçın hakemi Belçikalı Nicolas Laforge'ydi. Gençlerimizin Berke Özer - Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Abdussamed Karnuç, Berk Çetin - Kerem Atakan Kesgin, Sefa

Akgün (Egehan Gök dk. 75), Atalay Babacan (Umut Güneş dk. 70) - Yunus Akgün, Malik Karaahmet, Recep Gül (Hasan Ali Adıgüzel dk. 65) kadrosuyla mücadele ettiği maçta Hırvatistan'ın kadrosu da Dominik Kotarski - Filip Hlewnjak, Ivan Nekic, Stipe Radic, David Colina - Marko Hanuljak (Tomislav Krizmanic dk. 55), Bartol Franjic, Jurica Prsir (Roko Baturina dk. 67) - Leon Krekovic (Josip Mitrovic dk. 55), Michele Sego, Antonio Marin dizilişiyle sahadaydı. U17 Millî Millî Takımımız bu maça da iyi başladı ve 18'inci dakikada santrforumuz Malik Karaahmet'in attığı golle devreyi 1-0 önde tamamladı. Ay-yıldızlı gençler ikinci yarıya da iyi başladı. 49'uncu dakikada kaptanımız Recep Gül'ün golü farkı ikiye çıkardı. Hırvatistan 68'inci dakikada Antonio Marin'le farkı bire indirse de gençlerimizin rakibinin ümitlerini bir dakika sonra stoperlerimizden Ozan Muhammed Kabak'ın golüyle tüketti. Son dakikada Yunus Akgün'ün attığı gol ise maçın

Dünya Şampiyonası'nın 24 finalisti

Hindistan
Türkiye
İspanya
İngiltere
Almanya
Fransa
Brezilya
Şili
Kolombiya
Paraguay
Kosta Rika
Honduras

Meksika
ABD
İran
Irak
Japonya
Kuzey Kore
Yeni Kaledonya
Yeni Zelanda
Gana
Mali
Gine
Nijer

skorunu 4-1 olarak belirledi. Diğer maçta ise İspanya, İtalya'yı 3-1 yenerek gruptan birinci sırada çıkmayı garanti altına aldı. Bu skor aynı zamanda U17 Millî Takımımızın da işine yarayan bir tabloyu ortaya çıkardı. 9 Mayıs'ta İtalya ile oynayacağımız maçta elde edeceğimiz bir beraberlik bize çeyrek finalin kapılarını açacaktı.

Hırvatistan maçının ardından teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu'nun da yüzü gülüyordu. Turnuvada başarıya ulaşmak için daha yolumuz olduğunu hatırlatan Hacıoğlu, "Ancak arzuladığımız hücum oyununu bu karşılaşmanın 20'nci dakikasından sonra sahaya yansıttığımızı söyleyebilirim. Gruptaki son karşılaşmamız olan İtalya maçı da Hırvatistan maçıyla aynı özellikleri taşıyor. Rakibe göre farklı bir oyun şeklini tercih edebiliriz. Çünkü matematiksel hesapların yapılacağı, puanın veya puanların ön planda olduğu bir maç olacak. Dolayısıyla, İtalya maçında ona göre bir strateji geliştireceğiz" diyordu. Bu turnuvaya gelirken, planla-

malarını hep adım adım gitmek üzerine yaptıklarını belirten Mehmet Hacıoğlu, İtalya engelini aşıp çeyrek finale çıktığımızda hedeflerimizi farklı bir yöne doğru çevirebileceğimiz fikrindeydi. Türkiye-İtalya maçı 9 Mayıs'ta yine Rijeka şehrindeki Rujevica Stadyumu'nda oynandı. Danimarka Futbol Federasyonu'ndan Jens Maae'nin yönettiği karşılaşmayı izlemeye Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de gelmişti. Takımımızın Berke Özer - Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Abdussamed Karnuç, Berk Çetin - Kerem Atakan Kesgin, Sefa Akgün, Atalay Babacan - Yunus Akgün (Umut Güneş dk. 59), Malik Karaahmet, Recep Gül (Hasan Ali Adıgüzel dk. 41) dizilişine karşılık İtalyanlar da Simone Ghidotti - Raoul Bellanova, Davide Bettella, Matteo Anzolin, Antonio Candela (Axel Campeol dk. 78) - Manolo Portanova (Flavia Junior Bianchi dk. 63), Andrea Rizzo Pinna, Roberto Biancu, Elia Visconti (Ema-

nuel Vignato dk. 51) - Pietro Pellegrini, Davide Merol kadrosuyla mücadele ediyordu. U17 Millî Takımımız bundan önceki iki maçta olduğu gibi bu müsabakaya da çok iyi bir başlangıcı yaptı ve kronometreler henüz beşi gösterirken Malik Karaahmet'in golüyle 1-0 öne geçti. Ancak İtalya'nın tepkisi de gecikmedi. 18'inci dakikada Pietro Pellegrini'nin attığı gol skoru 1-1'e getirdi ve ilk yarı da bu skorla sona erdi. Doğrusunu söylemek gerekirse 1-1 işimize yarıyordu ama ortada riskli

bir durum vardı. Yenilecek bir gol gençlerimizi çeyrek finalden edebilirdi. Atılacak bir gol ise İtalyanların direncini kırabilirdi. Nitekim 74'üncü daki-

kada beklentilerimiz gerçekleşti ve Atalay Babacan'ın ağları bulan vuruşuyla U17 Millî Takımımız güçlü İtalya'yı 2-1 yenerek çeyrek finale çıktı. Günün gruptaki diğer maçında ise İspanya, Hırvatistan'la 1-1 berabere kalmıştı. İspanya'nın 7 puanla birinci bitirdiği grubu 6 puanla ikinci sırada tamamlayan takımımızın çeyrek finaldeki rakibi ise B Grubu'nu 7 puanla ilk sırada tamamlayan Macaristan'dı. İtalya maçının ardından bir değerlendirmeye yapan teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu, "Bu başarıyı, biz zaten turnuvadan öncesinde de bekliyorduk. Çocuklarımızın bunu gerçekleştirebilecek kapasitesi vardı. Her zaman, adım adım hedef koymayı seçtik. Çeyrek finale yükselecek hedeflerimiz için bir adım daha atmış olduk. Takımımızın en büyük özelliği, ofansif yönden güçlü olması. Ancak defansif açıdan bazı sıkıntılar yaşıyabiliyoruz. O yüzden de bugün İtalya karşısında 1-0 öne geçtikten sonra, her şey yolundayken yediğimiz gol sonrası biraz panik yaşadık. Fakat ikinci yarıda

durumumuzu toparlayarak topa hâkim olduk ve rakibimize üstünlüğümüzü kabul ettirdik. Bundan sonraki hedefimiz de takım halinde oynamayı sürdürebilmek" ifadesini kullanıyordu. Çeyrek finaldeki rakibimiz Macaristan; Fransa, İskoçya ve Faroe Adaları ile paylaştığı B Grubu'nu birinci sırada tamamlamayı başarmıştı. İlk maçında Fransa gibi ekol sahibi bir rakibi Csoboth'un 38 ve 41, Bencze'nin de 52'nci dakikalarda attığı gollerle 3-2 yenen Macaristan, tek golünü Szeretó ile bulduğu ikinci maçında İskoçya ile 1-1 berabere kalmış, son maçında ise grubun zayıf halkası Faroe Adaları'na 4-0'la fark atmıştı. Bu maçtaki

Macar gollerinin altında Szoboszlai (2) ve Torvund'un yanı sıra kendi kalesini vuran Faroeli Edmundsson'un da imzası vardı. Macaristan maçı öncesinde bir durum değerlendirmesi yapan teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu, turnuva öncesi deplasmanda hazırlık maçı yaptığımız ve golsüz berabere kaldığımız rakibimiz hakkında, "Macaristan saygı duyduğumuz, fizik kapasitesi yüksek ve oldukça zorlu bir rakip. Dolayısıyla çeyrek final karşılaşması her iki takım açısından da kolay olmayacak. Müsabakaya kadar hazırlıklarımızı en iyi şekilde sürdüreceğiz" diyordu. İki takım arasındaki çeyrek final

maçı Velika Gorica Stad-
yumu'nda oynandı. Türkiye
Futbol Direktörü Fatih Terim
bu maçta da gençlerimizin
yanında yerini almış, karşı-
laşmayı tribünden izliyordu.
Litvanyalı Donatas Rumsas'ın
yönettiği maçta U17 Millî Ta-
kımımız Berke Özer - Rama-
zan Emirhan Civelek, Ozan
Muhammed Kabak, Berkehan
Biçer, Berk Çetin (Umut
Güneş dk. 66) - Hasan Ali Adı-
güzel, Kerem Atakan Kesgin,
Atalay Babacan - Recep Gül,
Malik Karaahmet (Ali Göçmen
dk. 62), Yunus Akgün (Egehan
Gök dk. 77) kadrosuyla oy-
narken, Macaristan da sahaya
Ásványi - Kovács, Opavszky,
Mocsi, Majnovics - Bencze,
Csonka, Szoboszlai - Szereto,
Torvund (Timári dk. 71),
Schön (Kiss dk. 64) dizilişiyle
yayılmıştı.

Bu maç kazanmak sadece
yarı finale yükselmemizi
sağlamakla kalmayacak,
aynı zamanda Ekim ayında
Hindistan'da düzenlenecek
Dünya Şampiyonası finalle-
rine de katılmamızın anahtarı
olacaktı. Macarların bizim
teknik kapasitemizi kırmak
için oldukça sertleştirdiği

maçta yine de takımımızın oyun
üstünlüğü vardı. Bizim 11, Macarla-
rın ise dört şut girişiminde bulun-
duğu 80 dakika boyunca isabetli
şutlarda da beşe üç biz öndeydik.
1-0 kazandığımız maçta golümüzü
ise 20'inci dakikada ters bir vuruşla
András Csonka kendi kalesine attı.
Maçı değerlendiren teknik direktö-
rümüz Mehmet Hacıoğlu, "Öncelikli
hedefimize ulaştığımız ve Hindis-
tan'da düzenlenecek FIFA U17
Dünya Kupası Finalleri'ne Avrupa
kıtasından katılmaya hak kazanan
beş takımdan biri olduğumuz için
mutluyum. Turnuvada da yarı
finale yükselen oyuncularımı
gönülden kutluyorum. Macaristan
fiziksel açıdan son derece kuvvetli
bir ekip. Sert bir karşılaşma oldu.
Bugün galibiyete rağmen istediği-
miz oyunu tam anlamıyla sahaya
yansıtamadığımızı düşünüyorum.
Oyunun sonlarına doğru, skoru ko-
rumak adına sakinliği kaybettiği-
miz anlar oldu. Ofansif anlamda
çok yetenekli bir ekibiz ve topu
ayağımızda tuttuğumuz zaman
istediğimiz oyunu sahaya yansıta-
biliyoruz. Oyuncularına her
zaman, başarılarla ulaşmanın
önemli olduğunu, ancak iyi bir
oyun oynayarak bu başarıları elde
etmenin en önemli şey olduğunu
vurguluyorum. Bizim için en
değerli şey bu" diyordu.
Şimdi finalle aramızda sadece İngil-
tere bulunuyordu. Teknik direktö-
rümüz Mehmet Hacıoğlu'nun
turnuva öncesi TamSaha'ya verdiği
röportajda "Almanya ile birlikte
fiziksel açıdan en güçlü iki takım-
dan biri" diyerek tanımladığı İngil-
tere, D Grubu'nda yer aldığı Avrupa
Şampiyonası finallerinde oldukça
etkili bir performans ortaya koy-
muş ve oynadığı dört maçı da kaza-
nırken 11 gol atıp kalesinde sadece
bir gol görmüştü. Grup maçlarına
Norveç'i Brewster'in iki, Foden'ın da
bir golüyle 3-1 yenerek başlayan
İngilizler, Ukrayna'yı McEachran,
Brewster, Sancho ve Barlow'un gol-
leriyle 4-0 mağlup etmiş, Hollanda

engelini de Sancho'nun iki, Hudson-
Odoi'nin bir golüyle elde ettiği
3-0'lık skorla aşmıştı. Çeyrek fi-
nalde İrlanda Cumhuriyeti de
İngilizlerin önünde duramamış,
Sancho'nun golü 1-0'lık skorla
kırmızı-beyazlılara yarı final
kapılarını açmıştı.
Finale yükselecek takımın belirle-
neceği maç 17 Mayıs'ta Zaprešić'te
oynandı. Portekizli hakem Fabio
Verissimo'nun yönettiği maçta
gençlerimiz Berke Özer - Ramazan
Emirhan Civelek (Berk Çetin dk. 39),
Ozan Muhammed Kabak, Abdussa-
med Karnuç, Sefa Akgün - Hasan
Ali Adıgüzel, Kerem Atakan Kesgin,
Atalay Babacan (Umut Güneş dk.
41) - Recep Gül (Enes İslam İlkın dk.
62), Malik Karaahmet, Yunus Akgün

dizilişiyle mücadele ederken İngiliz-
ler de Bursik - Eyoma, Guehi, Panzo,
Gibson - Foden (Smith-Rowe dk.
76), McEachran, Hudson-Odoi (Loa-
der dk. 70 - Oakley-Boothe (Denny
dk. 26), Brewster, Sancho kadro-
suyla final kovalıyordu. Oyunun ilk
yarısında İngilizlerin oyun üstün-
lüğü skora da erken yansıdı. Henüz
11'inci dakikada Hudson-Odoi ile
öne geçen İngilizler, 37'nci dakikada
Sancho ile farkı ikiyle çıkardı. İlk
yarının son anlarında gençlerimiz
Kerem Atakan Kesgin'in golüyle
soyunma odasına 2-1'lik skorla
inerken, yanına final umudunu da
katmıştı. Ancak ikinci yarıdaki
çabalarımız gol getirmeyecek ve
İngiltere 2-1'lik skorla finalin yolunu
tutacaktı.

Şampiyon İspanya

2017 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası finalinde İspanya ile İngiltere karşı karşıya geldi. Hırvatistan'daki Varazdin Stadyumu'nda oynanan karşılaşmada, İngiltere 18'inci dakikada Hudson-Odoi'nin golüyle 1-0 öne geçerken, İspanya Mateu Morey'in 38'deki golüyle eşitliği sağladı. Foden'in 58'inci dakikadaki golüyle yeniden üstünlüğü

yakalayan İngilizlere, Diaz 80+6'da karşılık verdi ve normal süre 2-2 bitti. Turnuva kuralları gereği direkt penaltı atışlarına geçildi. Penaltılarda rakibine 4-1'lik üstünlük sağlayan İspanya, kupanın sahibi oldu. Bugüne kadar kupayı en fazla müzesine götüren ülke olan İspanya, Hırvatistan'da dokuzuncu şampiyonluğuna imza attı.

Teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu, kaybettiğimiz finalin ardından yaptığı değerlendirmeye, oyun sırasında ciddi bir sakatlık geçiren İngiliz oyuncu Oakley-Boothe'ye geçmiş olsun diyerek başlıyor ve bir an önce sağlığına kavuşması temennisinde bulunuyor, ardından da şunları söylüyordu: "Futbolda hiçbir şey, oyuncu sağlığından önemli değil. Karşılaşmaya dönmek gerekirse, bugün de gördük ki; biz, rakibimize değil, kendimize yenildik. Hücumda her zaman gösterdiğimiz üretkenliği gösteremedik. Savunmada da önemli hatalar yaptık ve maçı kaybettik. İngiltere de ofansif anlamda beklediğimiz altın bir performans sergiledi. Turnuvada, eleme turundan bu-

güne kadar önemli işler başardık. Oyuncularımın son derece gurur duyuyorum." Hacıoğlu, U17 Milli Takımınızın Ekim'de düzenlenecek FIFA U17 Dünya Kupası Finalleri'ne katılacak olmasıyla ilgili olarak da şu değerlendirmeyi yapacaktı: "Turnuvaya gelmeden, öncelikli hedefimizi Dünya Kupası Finalleri'ne katılma hakkını elde etmek olarak belirlemiştik ve bunu da başardık. İspanya, Almanya, İngiltere ve Fransa gibi ülkelerle birlikte Avrupa kıtası adına bu turnuvaya katılma hakkı elde ettik. Bu takımın, önemli işler başarabileceğini herkese gösterdik. U17 Dünya Kupası Finalleri'nde de bu turnuvadaki gibi en az yarı final oynamak istiyoruz."

Ozan Kabak'a dikkat!

U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri'nin tamamlanmasının ardından UEFA'nın resmi internet sitesi uefa.com, turnuvada en fazla dikkat çeken 10 oyuncuyu belirledi. Şampiyonada yarı final oynayan U17 Milli Takımınızın defans oyuncusu Ozan Muhammed Kabak, turnuvada en fazla dikkat çeken 10 oyuncu arasında yer aldı. Uefa.com, Ozan Muhammed Kabak'ın turnuvada oynadığımız 5 maçta da 80 dakika boyunca sahada

yer aldığını ve Elit Tur'da Finlandiya, finalde de ev sahibi Hırvatistan'a karşı iki gol kaydettiğini ifade etti. UEFA'nın belirlediği en fazla dikkat çeken diğer dokuz oyuncunun isimleri ise şöyle: Mateu Morey (İspanya), Jonathan Panzo (İngiltere), Phil Foden (İngiltere), Elias Abo-uchabaka (Almanya), Yacine Adli (Fransa), Jadon Sancho (İngiltere), Abel Ruiz (İspanya), Amine Gouiri (Fransa), Jann-Fiete Arp (Almanya).

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. Ürünler de güzel. daha ne olsun? yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.

opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et. opet istasyonlarından çok memnunuz. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet. opet'in kurumsal kimliğine, personelinin dürüstlüğüne sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz çantamızın bize ladesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacağım diyorum.

opet candır, gerisi yalandır. yolculuğumuz boyunca

güvenerek yolunu gözlendiğimiz yer.

gerçekten temizlik ve kalite açısından rakipsiz. en bakımlı petrol istasyonları opet'in. güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i. iyi ki varsınız, en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz. yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunuz. bir de çocuklara trafik kurallarını öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi. sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi, yeşil yat projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek olmuştur.*

tuvalet denince opet.

20 senedir opet'ten başka yerden yakıt almam. her zaman

opet yakıt kalitesinde de, temizlikte de 1 numara

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.

*Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç

f / Opet

Twitter / OpetTr

opet

KalDer

TMS TÜRKİYE MÜŞTERİNİN SESİ

Ipsos

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, Koç - Türkiye Kalite Önemli ve İyisi Araştırması ve Danışmanlık A.Ş. Ortak Öncelikli taraflardan yürütülmektedir. Araştırma Temmuz - Aralık 2015 döneminde, 17 yaşından büyük, 18 yaş ve üzeri toplam 14.688 kişi ile başkari görüşmeler (örnekler, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör için 1.500 anket üzerinden tesadüf örnekleme ile raporlanmıştır. Opet, TMS 2015'te akaryakıt istasyonları markaları arasında birinci olmuştur.

Lider ve cesur

Henüz U17 Millî Takımı'nda oynamasına rağmen, ay-yıldızlı formayla bugüne kadar 21 gol attı. Küçük yaşlarda bir dönem stoper oynasa da kendini bulduğu forvet arkası pozisyonuyla yeteneğini iyiden iyiye göstermeye başladı. U17 Avrupa Şampiyonası'nda takımımızın maestroluğunu yapan genç yıldız adayının hayattaki idolü ise ailesi...

Aydın Güvenir

Seni tanıyarak başlayalım röportaja... Nerelisin? Ailen ne işle meşgul?
28 Haziran 2000'de Denizli'de doğdum. Annem, babam da Denizlili zaten. İkisi de öğretmen. Bir ağabeyim var. O da hem Ümit Millî Takım oyuncusu hem de Denizlispor'da forma giyiyor. İsmi Alperen Babacan. Stoper ve sağ bek oynuyor. Annem eski bir atlet. Babam da voleybol oynarmış. Kısacası ailede geçmişten beri spor merakı varmış. Futbola yeteneğim keşfedilince de futbol oynamaya başladım.
Futbol yeteneğin nasıl keşfedildi peki?
Çok küçük yaşlarımda babam

fark etmiş. Sol ayağımı kullanıyormuşum ve toplara iyi vuruyormuşum. Küçükken Denizli'nin merkezinde değil, Tavas ilçesinde oturuyorduk. 6 yaşındayken, daha iyi eğitim alabilmemiz için anne ve babamızın kararıyla Denizli'nin merkezine taşındık. Annem, babam da tayinlerini Tavas'tan merkeze aldırdı. Alperen ağabeyim dışında bir ağabeyim daha var. Büyük ağabeyim Ahmet. Merkeze taşınca annem ve babam, sosyal etkinlik olsun diye iki ağabeyimi Pamukkale Üniversitesi'nin futbol okuluna yolladı. Ben de arada kendilerini izlemeye gidiyordum. Ağabeylerimin futbol hocası

Behçet Arım bir gün antrenmandan sonra beni yanına çağırdı ve penaltı atışı kullandırttı. Ben de penaltıyı gole çevirdim. Bunun üzerine Behçet Hoca, bundan sonra benim de antrenmanlara katılmamı istedi. Normalde oradaki antrenmanlara katılmak paralıydı ancak Behçet Hoca bana, "Senin ücret ödemene gerek yok" dedi. Bir anlamda burslu oldum yani. 12 yaşına kadar da Behçet Hoca'nın antrenman yaptırdığı takımlarda amatör olarak top oynadım. 12 yaşına gelince Denizli'de kurulan TFF Futbol Köylerine katıldım. Orada da Faruk Kozan Hoca'nın üzerimdeki emeği büyüktür.

Annem ve babam öğretmen. Ağabeyim Alperen Babacan hem Ümit Millî Takım oyuncusu hem de Denizlispor'da forma giyiyor. Annem eski bir atlet. Babam da voleybol oynarmış. Ailede geçmişten beri spor merakı varmış.

Ağabeylerimin hocası Behçet Arım bana penaltı kullandırttı. Atışı gole çevirince benim de antrenmanlara katılmamı istedi. 12 yaşına gelince Denizli'de kurulan TFF Futbol Köyleri'ne katıldım. Orada da Faruk Kozan Hocanın üzerimdeki emeği büyüktür.

Denizli'de beni stoper olarak denedikleri bile oluyordu. Galatasaray'da hocamız Ünsal Yaşar, ofansif özelliklerimden ve hızımdan daha fazla yararlanmak için beni forvet arkasında oynatmaya başladı. Gol attıkça, daha çok asist yaptıkça da özgüvenim arttı bu pozisyonda.

Babam, "Tayinimi İstanbul'a aldırıyorum. Gidelim mi Galatasaray'a?" dedi. Küçüklüğümden beri Galatasaraylıydım. "Tamam baba, gidelim!" dedim. Babamla İstanbul'a taşındık. Annem ve Alperen ağabeyim Denizli'de kaldı. Bu sene başında da annem İstanbul'a taşındı. Onun da gelmesi beni iyice rahatlatı.

Ay-yıldızlı formayla ilk maçıma Çek Cumhuriyeti karşısında çıktım ve 10 numara pozisyonunda oynadım. Hem Millî Takım'a seçilip hem de bu pozisyonda oynatılınca kendimi değerli hissetmişim. İlk maçında üç gol attım. Efsane bir başlangıç olmuştu benim için.

Yaşım büyüdükçe, yeteneğim de daha çok ortaya çıkmaya başlamıştı. Dönem dönem kuruluyordu futbol köyleri. İki-üç sene boyunca da Futbol Köylerine gitmeye devam ettim.

Şu an oynamakta olduğun 10 numara pozisyonuna geçişin nasıl oldu?

Futbol Köylerinde ve Denizli'de oynadığım takımlarda beni zaman zaman bazı pozisyonlarda deniyorlardı. Genelde orta sahanın ortasında oynuyordum ama topu iyi kullandığım için bazen stoper olarak denedikleri bile oluyordu. Daha sonra Galatasaray'ın altyapısına geçince,

forvet arkası oynamaya başladım. Orta sahanın ortasında oynarken de hücumla sürekli destek oluyordum. Şut çekiyor, asistler yapıyordum. Küçüklüğümden beri de gol vuruşumun iyi olduğunu söyleyebilirim. Galatasaray'ın U15 takımında oynarken geçtim şimdiki pozisyonuma. O dönemki hocamız Ünsal Yaşar, ofansif özelliklerimden ve hızımdan daha fazla yararlanmak için beni forvet arkasında oynatmaya başladı. Bu özelliklerim nedeniyle de forvet arkası pozisyonunda kalıcı oldum. Gol attıkça, daha çok asist yaptıkça da özgüvenim arttı

bu pozisyonda.

Şimdiki kulübün olan Galatasaray'ın altyapısına geçişin nasıl gerçekleşti?

Denizlispor'un altyapı sorumlusu Ali Yalçın, oğlu da TFF Futbol Köylerinde oynadığı için, bizim oradaki çalışmalarımızı izlemeye geliyordu. Beni de beğendi ve Denizlispor altyapısına çağırdı. Denizlispor'un okul takımıyla Türkiye Finalleri'ne gittik. O finallerde, Galatasaray'ın altyapısından Ahmet Keskinkılıç Hoca beni beğenmiş. Daha sonra her şey üst üste geldi diyebilirim. O dönem, U13'lerin katıldığı Vodafone Kupası vardı ve bizim yaş grubumuz da 12 olmasına rağmen Denizlispor altyapısı olarak bu turnuvada yer alıyorduk. Orada, turnuvanın en başarılı oyuncularının karşı karşıya geldiği "All-Star" maçına seçildim. Hatta stoper oynamıştım All-Star maçında. Bu turnuvadan bir hafta sonra, U13 Türkiye Finalleri'ne katıldık. Finale kadar yükseldik ancak finalde Bursaspor'a kaybettik. Buradaki performansımı da görünce, Galatasaray altyapısına almaya karar vermişler.

Galatasaray'ın altyapısında geçirdiğin süreleri ve ay-yıldızlı formayla tanışma hikâyeni anlatır mısın?

U13 Türkiye Finalleri'nden sonra beni birçok kulüp istiyordu. Bir gün babam geldi ve "Tayinimi İstanbul'a aldırıyorum. Gidelim mi Galatasaray'a?" dedi. Benim de hayalimdi tabii. Küçüklüğümden beri Galatasaraylıydım. Denizli'den, İstanbul'a taşınmak durumunda kalacaktık ama ben cesaretli biriyim. "Tamam baba, gidelim!" dedim. Böylelikle 2013 yazında Galatasaray'a transfer oldum. Bunun üzerine babamla ikimiz İstanbul'a taşındık. Alperen ağabeyim o dönem henüz 16 yaşında olduğu için, annem onunla birlikte Denizli'de kaldı. İlk dönemler farklı bir ortama ve şehre alışma konusunda zor günler geçirdim diyebilirim. Denizli'den İstanbul'a her geri dönüşümde hüzünlanıyordum.

İlk 1.5 sene bu şekilde geçti diyebilirim. Daha sonra her şeye alıştım. Bu sene başında da annem İstanbul'a taşındı. Onun da gelmesi beni iyice rahatlatı. Millî Takım'a seçilme hikâyem de şöyle oldu... Galatasaray'ın U14 takımıyla oldukça başarılı sonuçlar alıyorduk. Şu an U17 Millî Takımı'nda benim dışımda bulunan 6 arkadaşım da bu takımdaydı. Sonra bir baktım Millî Takım'ın Antalya'daki U14 seçmelerine çağırılmışım. Oradan da Şenol Ustaömer'in çalıştırdığı U15 Millî Takımı'na seçildim. Ay-yıldızlı formayla ilk maçıma Ocak 2015'te Çek Cumhuriyeti karşısında çıktım ve bu maçta da 10 numara pozisyonunda oynadım. Hem Millî Takım'a seçilip hem de bu pozisyonda oynatılınca kendimi değerli hissetmişim. Ay-yıldızlı formayla ilk karşılaşmamda üç gol attım. Efsane bir başlangıç olmuştu benim için. O maçı düşündükçe hâlâ mutlu olurum. İki gün sonra aynı takımla bir hazırlık maçı daha yaptık ve o kar-

şılaşmada da 1 gol kaydettim. İlk iki maçında dört gol atmış oldum böylece. O maçlardan itibaren, Millî Takım formasıyla hem forvet arkasında kalıcı olduğumu hem de golcü özelliğimi gösterdiğimi söyleyebilirim.

Golcü özelliğini Millî Takım formasıyla gösterdiğin doğru.

U17 yaş grubunda 11, toplamda ise 21 golün var.

Gerek kulüpte gerekse de Millî Takım'da oldukça başarılı takımların kadrosunda yer alıyorum. Takım iyi olunca da bana maç içerisinde bolca pozisyon geliyor diyebilirim. Ben de kaleciyle karşı karşıya kaldığımda gelen fırsatı genelde değerlendiririm; zor kaçırırım golü yani. Bu özelliğimden olumlu anlamda yararlanıyorum. Ancak, bu pozisyonda önümüzdeki yıllarda daha da kalıcı olabilmem için daha çok şey gerektiğini düşünüyorum.

Ne gibi şeyler yapman gerektiğini düşünüyorsun?

Fiziğimi biraz daha güçlendirmem

Fiziğimi biraz daha güçlendirmem gerekli. Daha güçlü olduğum zaman, daha iyi işler de yapabileceğimi düşünüyorum. Zaten fiziğiniz güçlendikçe, her şeyi daha kolay yapıyorsunuz. Mesela topu sürdükten sonra fiziken güçlü olunca daha rahat şut çıkarabiliyorsunuz.

Takımımın hücumlarına yön veren, lider özellikli bir oyuncu olduğumu düşünüyorum. Sürekli arkadaşlarımla konuşmam, oyunun akışını yönetmem lâzım. Oynadığım pozisyondan ötürü de atak organizasyonlarında cesur kişiliğimi ortaya koymaya çalışıyorum.

Fatih Hocanın Hırvatistan'da iki maçımızı izlemesi bizi olumlu etkiledi. En iyi oyunumuzu, top ayağımızdayken sahaya koyabiliyoruz. Teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu'nun da bu anlayışla oynamamızda etkisi büyük. Dünya Kupası'nda da yine dereceye girmek istiyoruz.

Her zaman ailemi örnek aldım. Babamın her lâfının ve kararının doğru çıktığını gördüm. Annemin yeri ayrıdır. Onu çok ayrı severim. Gerek kişiliği gerekse de futboluyla Alperen ağabeyimi hep örnek aldım. Büyük ağabeyim Ahmet de çok zekidir ve bize her zaman iyi ağabeylik yapmıştır.

Hayalimdeki kulüpte oynuyorum ve ay-yıldızlı formayı giyiyorum. Hedefim Galatasaray'ın A takımı ile A Millî Takım'a yükselmek ve kalıcı olmak. Fatih Terim'in yönettiği bir kadroda olma düşüncesi çok heyecanlandırıyor beni. Avrupa'da da Manchester United'ın bende ayrı bir yeri var.

gerekli. Daha güçlü olduğum zaman, daha iyi işler de yapabileceğimi düşünüyorum. Zaten fiziğiniz güçlendikçe, her şeyi daha kolay yapıyorsunuz. Mesela topu sürdükten sonra fiziken güçlü olunca daha rahat şut çıkarabiliyorsunuz ayağınızdan. Güçsüzsensiz, sadece topu sürebilirsiniz, sonrasında şut çekemezsiniz.

Cesaretli biri olduğundan bahsettin. Yeteneğinin dışında forvet arkasında oynama nedeninin de bu yapıyla bir ilgisi var mı sana göre?

İnsanın kişiliği, futboluna da yansır. Ben maç esnasında, takımımın hücumlarına yön veren, lider özellikli bir oyuncu olduğumu düşünüyorum. Maç içerisinde suskun kalma durumum olamaz. Sürekli arkadaşlarımla konuşmam, oyunun akışını yönetmem lâzım. Takıma katkı sağlamak için bir şeyler yapmak zorundayım yani. Dediğiniz gibi, oynadığım pozisyondan ötürü de cesur kişiliğimi ortaya koymaya çalışıyorum atak organizasyonla-

rında. **U17 Millî Takımımız, Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynayarak önemli bir başarıya imza attı. Aynı zamanda da Dünya Kupası Finalleri'ne gitmeye hak kazandık. Bu başarıyı neye bağlıyorsunuz? Çok genç olmanıza rağmen, yaklaşık üç senedir berabersiniz...** Mutlaka eksiklerimiz vardır ama genel olarak çok iyi bir takıma sahibiz. Avrupa'nın en iyi takımlarından biri olduğumuzu düşünüyorum. Zaten, turnuvada yarı final oynayarak bunu da kanıtlamış olduk. Takım oyunumuzu sahaya yansıttığımız zaman, potansiyelimiz de ortaya çıkıyor. Şampiyonada zor bir gruptaydık. Ancak biz potansiyelimizin farkında olduğumuz için gruptan çıkacağımızı biliyorduk. Çeyrek finalde, turnuvanın fiziki açıdan güçlü takımlarından biri olan Macaristan'ı elemeyi başardık. O maçta, top hep bizde kaldı. Biz zaten takım olarak en iyi oyunumuzu, top bizim ayağımızdayken sahaya koyabiliyoruz. Teknik direktörümüz Mehmet

Hacıoğlu'nun da bu anlayışla oynamamızda etkisi büyük. Dünya Kupası'na gelince, turnuva başlamadan önce hayallerimizden ve hedeflerimizden biri de Ekim ayındaki Dünya Kupası Finalleri'ne katılmaktı. Öncelikli hedefimiz, Dünya Kupası'na gitmekti. Bunu başardığımız için de mutluyuz. Fatih Hoca'nın da Hırvatistan'a gelip, iki maçımızı izlemesi bizi olumlu etkiledi. U17 Dünya Kupası Finalleri'nde de elimizden geleni yapıp, yine dereceye girmek istiyoruz. Avrupa Şampiyonası'nın yarı finalinde bildiğiniz gibi İngiltere'ye elendik. İngiltere, şampiyonadaki en iyi takımlardan biriydi bizim gibi. İlk yarının sonunda sakatlanıp oyundan çıkmak zorunda kaldım. İkinci yarıda daha iyi oynadık. Sakatlanmasaydım, ikinci yarıda ben de rakibe karşı bir şeyler yapabileceğimi düşünüyordum. Ancak, futbolda olan şeyler bunlar. Finale çıkamadığımız için üzüldük tabii ki. Ama uluslararası platformda neler yapabileceğimizi de bu turnuva ile herkese göstermiş olduk. Bu başarıda emeği geçen ve bize destek olan herkese de ayrıca teşekkür etmek isterim.

Hayatında örnek aldığın biri var mı? Kendi mevkiinde en çok

beğendiğin oyuncular kimler?

Her zaman ailemi örnek aldım kendime. Özellikle, "Babaların lâfı genelde doğru çıkar" derler ya, babamın da her lâfının doğru çıktığını gördüm bugüne kadar. Aldığı kararlar hep doğru oldu. Ben de onun izinden giderek, hayatımda doğru kararlar vermeye çalıştım, çalışıyorum. Mesela kariyer anlamında başta zor olsa da İstanbul'a taşınmamın çok doğru biri karar olduğunu düşünüyorum. Babamın da desteğiyle o cesareti gösterdim. İstanbul'a geldiğimizde, az önce bahsettiğim gibi babam da tayinini buraya aldırıp, benimle birlikte kaldı. Bana her türlü desteği verdi. Yeri geldi, yemek bile yaptı bana. Ama her seferinde bana, "İnsan evladı için her şeyi yapar. Siz de çocuk sahibi olunca anlarsınız" dedi. Annemin de yeri ayrıdır. Onu çok ayrı severim. Benim için değerini kelimelerle anlatamam. Zaten, ailede genelde anneme olan düşkünlüğümle bilinirim. Ayrıca, gerek kişiliği gerekse de futboluyla Alperen ağabeyimi hep örnek

aldım. Büyük ağabeyim Ahmet de çok zeki bir insandır. Bize her zaman iyi ağabeylik yapmıştır. Doğayısıyla aileme çok bağlı biri olarak, her zaman ailemdeki bireyleri örnek aldım. En çok beğendiğim oyunculara gelirsek, Messi çok uç bir örnek ama onu söyleyebilirim. Hem karakteriyle hem de oyunculuğuyla çok özel bir futbolcu bence. **Gelecekteki hedeflerin neler?** Çocukluk hayalimdeki kulüpte oynuyorum, aynı zamanda da ay-yıldızlı formayı giyiyorum. Hedefim tabii ki ileride Galatasaray'ın A takımı ile A Millî Takım'a yükselmek ve buralarda kalıcı olmak. A Millî Takım'a yükselip, Fatih Terim'in yönettiği bir kadroda olma düşüncesi de çok heyecanlandırıyor beni. Bu hedeflerden sonra da, Türk oyuncuların Avrupa'da iyi şeyler yapabileceğini daha fazla göstermek için, Avrupa'da da forma giymek isterim. Avrupa'da da İngiltere Ligi ile Manchester United'ın bende ayrı bir yeri var. Gerek tarafı olsun gerek Old Trafford olsun, beni hep etkilemiştir.

Ziraat
Türkiye Kupası

Ziraat Türkiye Kupası

Atiker Konyaspor tarih yazdı

Bugüne kadar en önemli başarısı 2015-16 sezonunda ligi üçüncü sırada bitirmek olan Atiker Konyaspor, ilk defa finalinde boy gösterdiği Ziraat Türkiye Kupası'nı müzesine götürerek kendi adına bir tarih yazdı. Aykut Kocaman'ın talebeleri, lig yarışında şampiyonluğu Beşiktaş'a kaptıran Medipol Başakşehir'e, Eskişehir'deki finalde penaltı atışlarında üstünlük sağlayarak 55. Türkiye Kupası'nın sahibi oldu.

Eskişehir Yeni Stadı'nda oynanan 55. Ziraat Türkiye Kupası'nı, finalde Medipol Başakşehir'e penaltı atışlarında üstünlük sağlayan Atiker Konyaspor kazandı.

Bir ucunda dört büyük takımın bulunmadığı böyle bir kupa finali tam 8 yıl aradan sonra ortaya çıkmıştı. 2007-2008'de Kayserispor ile Gençlerbirliği arasındaki finalden bu yana kupanın bir ucundan mutlaka dört büyük takımdan biri tutmuştu. İlginçtir, 2007-2008'deki finalde olduğu gibi bu finalde de kazanan takımı penaltı atışları belirledi.

Kupanın iki finalistinden Atiker Konyaspor, tarihinde ilk defa yükseldiği finale gelene kadar oynadığı 11 maçta altı galibiyet, üç beraberlik, iki yenilgi alırken, 18 gol atmış ve kalesinde sekiz gol görmüştü. Yeşil-beyazlı ekip, Trabzonspor, Gümüşhane ve Kızılcabölükspor'la paylaştığı grubu ilk sırada bitirdikten sonra sırasıyla Ümraniyespor, Sivasspor ve Kasımpaşa'yı eleyerek kupanın bir kulpuna yapışmıştı.

Diğer finalist Medipol Başakşehir ise 2010-11 sezonunda Büyükşehir Belediyespor adıyla çıktığı ilk finali penaltılara Beşiktaş'a kaybetmişti ve bu sezon da şampiyonluğu aynı takıma kaptırdıktan sonra hiç değilse Ziraat Türkiye Kupası'nı kaldırarak başarılı geçen sezonu taçlandırmak niyetindeydi.

Turuncu-lacivertli ekip de finale gelene kadar 11 maça çıkmış, bu maçların altısını kazanıp beşinde berabere kalmış ve hiç yenilmemişti. Rakip ağlara 20 gol atan Medipol Başakşehir, kalesinde ise 8 gol görmüştü. Sivasspor, Göztepe ve Yeni Amasyaspor ile paylaştığı gruptan ilk sırada çıkan Abdullah Avcı'nın öğrencileri, daha sonra Galatasaray, Akhisar Belediyespor ve Fenerbahçe'yi yenerek finale adını yazdırmıştı. Medipol Başakşehir'in özellikle Fenerbahçe ile oynadığı yarı final rövanş maçı nefes kesmiş, turuncu-lacivertliler oldukça uzun süren penaltı atışla-

rında rakiplerine üstünlük kurarak finalin kapısını açmıştı. Ancak Başakşehir'in talihi finalde yaver gitmeyecek ve Abdullah Avcı'nın ekibi, tıpkı 2010-11 sezonunda olduğu gibi ikinci finalinde de kupayı penaltı atışlarıyla kaybedecekti.

Finalin bir gün öncesinde düzenlenen basın toplantısında iki takımın başarılı teknik adamları Abdullah Avcı ve Aykut Kocaman bir yandan kupayı ne kadar istediklerini söylerken diğer yandan da centilmence sözlerle rakiplerini onore etmekten geri durmamıştı. 55. Ziraat Türkiye Kupası'nın finali, 31 Mayıs akşamı, Eskişehir Yeni Stadyumu'nda oynandı. İki takım da sahaya 4-4-2 düzeniyle dizilmiş, Medipol Başakşehir Mossoro'yu Adebayor'a, Atiker Konyaspor ise Hadziahmetovic'i Bajic'e iyice yavaşlatarak oynamayı tercih etmişti. Gerçi oyun boyunca ortaya çıkan tabloya bakıldığında kaleciler hariç 20 oyuncu da birbirine çok yakın oynayacak, özellikle duran toplarda 20 oyuncu neredeyse 20'ye 20 bir alanın içine sıkışarak ilginç bir manzaraya yol açacaktı. Takımlarına hâkimiyetleriyle bilinen iki teknik adamdan Aykut Kocaman, maç öncesi favori olarak gösterdiği Başakşehir'i durdurabilmek için

oyunu son derece dar bir alana sıkıştırıp sürekli baskı yapmayı ve rakibinin pas bağlantılarını kesmeye çalışmayı tercih etmişti. Kocaman'ın bu taktığı büyük ölçüde tutacak, Başakşehir'in yetenekli ayakları özellikle ikinci yarıda daha fazla pozisyona girmeyi becerse de gol atmayı başaramayacaktı. Oyunun ilk yarısı tam bir pozisyon kırsılığıyla geçti. Tribünlerin biraz kıpırdanmasına yol açan ilk pozisyon, 29'uncu dakikada Mahmut Tekdemir'in ceza sahası dışından attığı, Serkan Kırıntılı'nın üzerine giden şuttu. Bu arada sahaya atılan yabancı maddeler ve sakatlıklar nedeniyle sık sık kesilen oyun, 32 ile 35'inci dakikalar arasında Medipol Başakşehir ile Eskişehirspor taraftarları arasında yaşanan olaylar nedeniyle üç dakika duraklayacak ve futbol keyfi iyice soğuyacaktı. Kısır geçen ilk yarının ikinci pozisyonunu da Medipol Başakşehir üretmiş, ancak Visca'nın plasesinde top az farkla dışarı çıkınca devre golsüz sona ermişti. İkinci yarıda da takımların birbirini yakından kontrolü devam edecek ama pozisyon sayısı oldukça artacaktı. 48'de Cengiz Ünder'le gole yaklaşan Medipol Başakşehir, kaleci Serkan

Kırıntılı'yı geçemiyor, 59'da maçın en organize atağında Mossoro'nun ortasına arka direkte bomboş durumda yükselen Mahmut Tekdemir'in kafa vuruşunda ise top üst direği sıyrarak auta gidiyordu. 61'de bu defa Cengiz Ünder'in pasıyla penaltı noktasının gerisinde buluşan Visca'nın vuruşu kötü olunca Medipol Başakşehir bir fırsatı daha heba ediyordu.

63'te Milosevic'le Medipol Başakşehir kalesini yoklayan Atiker Konyaspor, en net gol fırsatını 65'inci dakikada yakalayacak, Milosevic'in pasıyla ceza sahası sağ çaprazında buluşan Ömer Ali Şahiner'in vuruşunda kaleci Volkan Babacan'a çarpan meşin yuvarlak direktten dönecekti.

80'de Alparslan Erdem'in sol taraftan ceza sahasına yaptığı ortada Adebayor'un kafa vuruşunu kaleci Serkan Kırıntılı son anda kornere çeliyor, 81'de Uğur Uçar'ın ortasında Epureanu'nun kafa vuruşu sonuç getirmiyor ve 90 dakika golsüz bitince uzatma bölümüne geçiliyordu.

94'üncü dakikada Atiker Konyaspor, önce Bajic, ardından da Milosevic'le gol vuruşlarını yapamazken, Medipol Başakşehir 102'nci dakikada bir kez daha gole yaklaşıyor ancak Serkan Kırıntılı, bu defa da Cengiz Ünder'in kafa vuruşunda kaleye giden topu kornere çelmeyi başarıyordu. Uzatmanın son anlarında Hadziahmetovic'in vuruşunda top auta çıkınca kupanın sahibini belirmemek için penaltı atışlarına geçiliyordu.

Atiker Konyaspor'da Hora ilk penaltıyı gole çevirirken, Emre Belözoğlu da karşılık veriyor ve skoru 1-1'e getiriyordu. Ancak Atiker Konyaspor'un Bajic ve Vukovic'le gol olan penaltı vuruşlarına karşılık Medipol Başakşehir'de Epureanu'nun vuruşunu Serkan Kırıntılı kurtarıyor, Cengiz Ünder de topu üst direğe nişanlıyordu. Son olarak topun başın gelen Skubiç net bir vuruşla penaltı gole çevirince Atiker Konyaspor penaltılarda sağladığı 4-1'lik üstünlükle 55. Ziraat Türkiye Kupası'nın sahibi oluyordu.

Yeşil-beyazlı takım, tarihinin bu ilk büyük kupasını Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, TFF Başkanı Yıldırım Demirören ve Ziraat Bankası Genel Müdürü Hüseyin Aydın'ın ellerinden alacak ve UEFA Avrupa Ligi'nin yolunu tutacaktı. Madalya töreninde TFF Yönetim ve İcra Kurulu üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile Genel Sekreter Kadir Kardaş da hazır bulunurken, karşılaşmayı TFF Başkanvekilleri Hüsnü Güreli ve Ali Dürüst, Yönetim Kurulu üyeleri Mustafa Çağlar ve Alaattin Aykaç ile Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de izlemişti.

31 Mayıs 2017 - 55. Ziraat Türkiye Kupası Final Maçı
Eskişehir Yeni Stadyumu

Hakemler
Fırat Aydınus, Serkan Ok, Aleks Taşcıoğlu, Ümit Öztürk

Penaltı Golleri
Ioan Hora, Riad Bajic, Jagos Vukovic, Nejc Skubic (Atiker Konyaspor)
Emre Belözoğlu (Medipol Başakşehir)

Medipol Başakşehir: 0 (1)

Atiker Konyaspor: 0 (4)

İki yeni 'süper' takım

TFF 1. Lig'de normal sezon sona erdi ve Sivasspor ile Evcir Yeni Malatyaspor direkt olarak Spor Toto Süper Lig'e yükseldi. Son üç sırada kalan Gaziantep Büyükşehir Belediyespor, Şanlıurfaspor ve Mersin İdmanyurdu ise Spor Toto 2. Lig'e düştü.

1 8 takımın mücadele ettiği TFF 1. Lig'de normal sezon sona erdi ve Spor Toto Süper Lig'e yükselen iki takım belli oldu. 19 Ağustos'ta start alan lige altı takım kulüp lisans kriterlerini karşılayamadıkları için veya FIFA'nın verdiği cezalar sebebiyle ekşi puanlarla başladı. Elazığspor -6, Eskişehirspor, Denizlispor, Manisaspor, Adana Demirspor ve Mersin İdmanyurdu ise -3'er puanın dezavantajıyla lige girdi. Toplam 34 hafta süren sezonda ilk iki sırayı elde eden takımlardan Evcir Yeni Malatyaspor ilk kez, Sivasspor ise bir sezon aradan sonra yeniden Spor Toto Süper Lig'e

yükseldi. Sezona İrfan Buz yönetiminde giren Evcir Yeni Malatyaspor, ilk maçında Mersin İdmanyurdu'nu deplasmanda 3-1 yenerek lige iyi bir giriş yaptı. Osman Özköylü yönetimindeki Sivasspor ise Bolu deplasmanında 4-1'lik ağır bir yenilgiye uğradı. İkinci haftada Yeni Malatyaspor, Samsunspor'u 1-0 yenerek altı puana ulaşırken, Sivasspor da 6-0'lık Mersin İdmanyurdu galibiyetiyle ilk hafta şokunu atlattı. Ancak Sivasspor sonraki üç haftada Samsun deplasmanından golsüz beraberlikle dönüp evinde Denizlispor'a, deplasmanda da Gaziantep BB'ye 2-1

kaybedince teknik direktör Osman Özköylü ile yollar ayrıldı ve takımın başına Mesut Bakkal getirildi. Bu arada Evcir Yeni Malatyaspor, Denizlispor ile 1-1 berabere kaldığı haftada liderliği ele geçirip ertesi hafta Gaziantep BB'yi 2-0 yenerek koltuğunu korumuştur. Ancak onlar da beşinci haftada Altınordu'ya deplasmanda 1-0 yenilerek ilk mağlubiyetlerine uğradı ve koltuğu da Göztepe'ye devretti. Bu arada Sivasspor, Mesut Bakkal yönetimindeki mesaisine 2-1'lik Altınordu galibiyetiyle başladı ve Bakkal idaresindeki ilk beş maçından üç galibiyet, iki beraber-

likle ayrılıp 10. hafta sonunda 15 puana ulaşarak yedinci sıraya yükseldi. Evcir Malatyaspor ise sezondaki en başarılı dönemini yaşayarak beş maçını da kazandı. Malatya ekibi, evinde Balıkesirspor ve Ümraniyespor'u 2-1, Manisaspor'u 3-1, deplasmanda da Şanlıurfaspor ve Elazığspor'u 2-1'lik skorlarla mağlup ederek 25 puanla liderlikteki yerini iyice sağlamlaştırdı. İkinci sıradaki Göztepe ile Malatya ekibi arasında dört puanlık bir fark vardı. Yeni Malatyaspor 11'inci haftada ikinci yenilgisine 2-0'lık skorla Eskişehir deplasmanında uğrarken, Sivasspor da Ümraniye deplasmanında 4-1 kaybederek

Mesut Bakkal dönemindeki ilk yenilgisini tattı. Üst üste beş maç kazandıktan sonra Eskişehirspor'a yenilmek, Yeni Malatyaspor'un balansını iyice bozmuş görünüyordu. İrfan Buz'un ekibi sonraki dört haftada da galibiyet yüzü göremedi. Bu dönemde evinde Giresunspor ve Adana Demirspor'la 1-1 berabere kalan Yeni Malatyaspor, deplasmanda Göztepe'ye 2-0, evinde de Bandırmaspor'a 1-0 yenilerek beş haftayı sadece iki puanla geçebildi. Sivasspor ise üst üste dört maçta Eskişehirspor'u 2-0, Giresunspor'u 2-1, Göztepe'yi 3-0, Bandırmaspor'u da 1-0 yenerek müthiş bir seri yakala-

mıştı. 15'inci hafta sona erdiğinde Göztepe 28 puanla zirvede yer alıyor, Sivasspor ve Yeni Malatyaspor ise 27'er puanla İzmir ekibini takip ediyordu. 16'ncı haftada Yeni Malatyaspor, Boluspor'u deplasmanda 5-1 yenerek sezonun en farklı galibiyetini elde ederken, Sivasspor, Adana Demirspor deplasmanından golsüz beraberlikle dönüyor, 17'nci haftada ise iki takım arasında Malatya'da oynanan maç golsüz sona eriyordu. Sezonun ilk yarısı bitmişti ve Eskişehirspor, Göztepe, Evcir Yeni Malatyaspor 31'er puanla ilk üç sırayı paylaşıırken, Sivasspor da iki puan geriden bu üçlüyü takip ediyordu.

Ligin ikinci yarısının ilk bölümünde Eskişehirspor büyük bir bocalama yaşadı ve ilk üç haftada 4 puan alıp evinde Manisaspor'a 5-1 yenilince teknik direktör Alpay Özalan'la yollar ayrıldı. Yeni Malatyaspor ise Mersin İdmanyurdu'nu 1-0 yenip Samsunspor'a 3-0 kaybettikten sonra Denizlispor'u 3-1 mağlup ederek 37 puanla yeniden ligin zirvesine kurulmuştu. Sivasspor da Boluspor'u 3-1, Samsunspor'u 2-1 yenip sürpriz Mersin İdmanyurdu yenilgisiyle 6 puan toplamış ve 35 puanla üçüncü sıraya yerleşmişti. Yeni Malatyaspor, Samsunspor mağlubiyetinin ardından Denizlispor galibiyetiyle yetinmeyecek, yedi haftada 6 galibiyet, 1 beraberlikle 19 puan toplayıp 26'ncı haftanın sonunda 53 puana ulaşacaktı. İrfan Buz'un ekibi bu süreçte sadece Balıkesirspor'la 2-2 berabere kalmış, Denizlispor'u 3-1, Gaziantep BB ve Şanlıurfaspor'u 2-1, Altınordu ve Manisaspor'u 2-0, Elazığspor'u da 1-0 mağlup etmişti. Sivasspor da Samsunspor galibiyetinin ardından Denizlispor'u 3-2, Gaziantep BB'yi 1-0 yenip Altınordu ile 0-0, Balıkesirspor'la da 1-1 berabere kalmış, hemen ardından da Şanlıurfaspor'a 2-1 yenilmişti. Kırmızı-beyazlı takımın son üç haftayı iki puanla geçirmesi üzerine Mesut Bakkal'la da yollar ayrılacak ve göreve Samet Aybaba getirilecekti. Aybaba göreve geldiğinde Sivasspor, 43 puanla ikinci sıradaydı ve lider Yeni Malatyaspor'la arasında 7 puanlık fark bulunuyordu. Üçüncü sırada ise bir puan eksikliğiyle Eskişehirspor yer alıyordu. Kalan dokuz haftalık bölümde 40'ar puana sahip Giresunspor, Ümraniyespor ve Göztepe'nin de ilk iki sıra umutları devam edi-

yordu. Bu süreçte Evkur Yeni Malatyaspor büyük bir düşüş yaşadı. Öyle ki, Süper Lig'e yükselmeyi garantiledikleri 33'üncü haftanın sonuna kadar oynadıkları yedi maçta sadece Göztepe'yi 1-0 ve Adana Demirspor'u 2-1 yenerek iki galibiyet elde edebildiler. Giresun deplasmanından da 1-1'lik beraberlikle döndüler. Buna karşılık Ümraniyespor'a 1-0, Eskişehirspor'a 2-1, Bandırmaspor'a da 5-0 yenildiler. Buna rağmen başta topladıkları puanlar imdatlarına yetiştirdi ve 33'üncü haftada Boluspor'la evlerinde berabere kalmalarına rağmen ligin ilk iki sırada bitirmeyi garantileyerek Süper Lig'e yükselmeyi başardılar. Sivasspor ise Samet Aybaba'lı döneme 2-0'lık Manisaspor galibiyetiyle başlamasına rağmen sonraki üç haftayı üç beraberlikle geçti ve averajla da olsa Eskişehirspor'un arkasına düştü. Bu dönemde Elazığspor'la 1-1, Ümraniyespor'la 0-0, Eskişehirspor'la da 2-2 berabere kalan kırmızı-beyazlılar, daha sonra oynadıkları üç maçta Giresunspor'u 2-0, Göztepe'yi 1-0, Bandırmaspor'u da 3-0 yenerek 32 hafta sonunda 58 puana ulaştılar ve Eskişehirspor'un üç puan önünde ikinci sıraya yerleştiler. 33'üncü haftada Adana Demirspor'u yendikleri takdirde Süper Lig'e yükselmeyi garantileyeceklerdi ama 1-0 öne geçtikleri maçın 87'inci dakikasında yedikleri golle 1-1'lik beraberliğe razı oldular. Lâkin Eskişehirspor da evinde Gaziantep BB ile 2-2 berabere kalınca Sivasspor da tıpkı Evkur Yeni Malatyaspor gibi 33'üncü haftanın sonunda Süper Lig biletini cebine koymayı başardı. Süper Lig'e yükselmeyi garantileyen iki takımdan hangisinin birinci,

hangisinin ikinci olacağını ise 34'üncü haftada oynanan Sivasspor - Evkur Yeni Malatyaspor maçı belirleyecekti. 20 Mayıs'ta Sivas 4 Eylül Stadi'nda oynanan ve hakemliğini Mete Kalkavan'ın üstlendiği şampiyonluk maçında ev sahibi ekip, Evkur Yeni Malatyaspor'u 4-0 yenerek taraftarlarının önünde kupa kaldırmanın gururunu yaşadı. Bu maçta Emre Kılınç üç gol atarak hat-trick yaparken, Sivasspor'un diğer golünü de Leandro Martires kaydetti. Yeni Malatyaspor'da Sedat Ağçay 76'ncı dakikada ikinci sarı kartla oyundan ihraç edildi. TFF 1. Lig'de 2016-17 sezonunu şampiyon olarak tamamlayan Sivasspor'a kupası, maçın ardından verildi. Düzenlenen törende Sivasspor'a kupasını ve madalyalarını Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Millî Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz ile birlikte verirken, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş da seremonide hazır bulundu. Maçı Başkanvekili Nihat Özdemir, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Çağlar da protokol tribününde izledi.

Sezonu ikinci sırada bitirerek Spor Toto Süper Lig'e yükselen Evkur Yeni Malatyaspor ise kupasını 22 Mayıs'ta düzenlenen törenle aldı. Şehir meydanında düzenlenen törende kulübe kupasını Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu üyesi Ali Düşmez verdi. Sezonu son üç sırada tamamlayan Şanlıurfaspor, Bandırmaspor ve Mersin İdmanyurdu Spor Toto 2. Lig'e düştü. Süper Lig'e çıkacak son takım ise play-off'ların sonunda Eskişehirspor veya Göztepe olacak.

FIFA, ACIBADEM FULYA SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ MÜKEMMELİYET MERKEZİ OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

İstanbulspor

Ankaragücü

1. Lig'in üç yenisi

Spor Toto 2. Lig'de sezon tamamlandı ve TFF 1. Lig'e yükselen üç takım belli oldu. Gruplarını şampiyon tamamlayan İstanbulspor ve Ankaragücü'nün yanı sıra play-off'ta rakiplerini saf dışı bırakan Büyükşehir Belediye Erzurumspor da TFF 1. Lig'e çıktı.

Toplam 36 takımın iki grupta mücadele ettiği Spor Toto 2. Lig'de üç takım TFF 1. Lig'e yükseldi. Gruplarını ilk sırada tamamlayan İstanbulspor ve Ankaragücü direkt olarak TFF 1. Lig'e çıkarken, son bileti de play-off'un ardından mutlu sona ulaşan Büyükşehir Belediye Erzurumspor elde etti.

3 Eylül 2016 tarihinde başlayan zorlu yarışın Beyaz Grup'unda teknik direktörlüğünü Yalçın Koşukavak'ın üstlendiği İstanbulspor, Amed Sportif Faaliyetler'in iki puan önünde 68 puanla şampiyonluk ipini göğüsledi. Sezonun ilk yarısında liderlik defalarca el değiştirdi. İstanbulspor bu süreçte üçüncü, 10'uncu ve 16'ncı haftada birer kez liderlik koltuğunda otursa da sezonun ilk yarısı nihayete erdiğinde zirvede 33

puanlı Büyükşehir Belediye Erzurumspor yer alıyordu. İstanbulspor ve Kocaeli Birlik 32'er puanla ikinci ve üçüncü sıraları paylaşıyor, Amed Sportif Faaliyetler ve Keçiörengücü 31'er, Sivas Belediyespor da 29 puanla zirve iddialarını sürdürüyordu. İstanbulspor sezonun ikinci yarısına 2-0'lık Pendikspor galibiyetiyle başlayıp liderliği ele geçirdikten sonra 20'nci haftada 2-1'lik Kahramanmaraşspor yenilgisiyle koltuğu Amed Sportif Faaliyetler'e devretti. 24'üncü haftada lider Büyükşehir Belediye Erzurumspor'u 2-1 yenerek zirveye yerleşen İstanbulspor, kalan 11 maçını altı galibiyet, üç beraberlik, iki yenilgiyle 21 puan daha toplayarak tamamladı ve liderliğini sezon sonuna kadar sürdürerek şampiyonluğa ulaştı.

Bu grupta 66 puanlı Amed Sportif Faaliyetler, 61 puanlı BB Erzurumspor, 56 puanlı Kocaeli Birlik ve 53 puanlı Sivas Belediyespor da play-off'a kaldı. Kırmızı Grup'ta ise Ankaragücü, Gümüşhanespor ile girdiği nefes kesen yarış, rakibine iki maçta da kaybetmesine rağmen kazandı. Üstelik

ikinci yarının sonlarında Gümüşhanespor'un nefesi kesilince, Ankaragücü sezon sonunda aradaki farkı yedi puana çıkardı. Sezonu eski oyuncusu İsmet Taşdemir yönetiminde geçiren Ankaragücü, ilk üç maçından galibiyetle ayrılıp averajla zirveye ortak olduktan sonra altıncı haftada Gümüşhane'nin önünde averajla lider oldu ancak bu liderliği bir hafta sürdü. İki takım arasındaki müthiş çekişme, liderliğin zaman zaman puan farkı, zaman zaman da averajla belirlenmesiyle devrenin sonuna kadar devam etti. 17 haftalık periyot geride kaldığında her iki takım da 37'er puan toplamıştı. İkinci yarının başında Ankaragücü,

Aydın deplasmanında puan kaybedince Gümüşhane iki puan öne çıktı. Ancak 21'inci haftada Gümüşhanespor yeniliyor, Ankaragücü de 3-0'lık İnegölspor galibiyeti sayesinde iki puan farkla liderliği ele geçiriyordu. Fakat ertesi hafta Gümüşhanespor, Ankaragücü'nü 2-1 yenecek ve zirveyi yeniden geri alacaktı. Büyük çekişmede ibre, 27'nci haftada Gümüşhanespor'un Karşıya-ka'ya 3-0 kaybetmesiyle, Tuzla- spor'u 1-0 yenen Ankaragücü'ne döndü. Sarı-lacivertli takım kalan bölümde Gümüşhanespor'un puan kayıplarıyla farkı giderek açtı ve 72 puanla şampiyonluğa ulaştı. Bu grupta ise 65 puanlı Gümüşhanespor, 60 puanlı Kastamonuspor, 59 puanlı Hatayspor ve 58 puanlı Menemen Belediyespor play-off'a kaldı. Play-off'ta çeyrek final maçları 4 ve 8 Mayıs tarihlerinde oynandı. Gümüşhanespor, Menemen Belediyespor karşısında 2-1 ve 3-3, BB Erzurumspor, Kocaeli Birlik karşısında 2-1 ve 2-1, Amed Sportif Faaliyetler, Sivas Belediyespor karşısında 1-1 ve 0-0'lık skorlarla, Kastamonuspor da Hatayspor karşısında 1-0 ve 0-1'lik

skorların ardından penaltılarla tur atlayarak yarı finale çıktı. Yarı final mücadelelerinde birinde Gümüşhanespor, Kastamonuspor'u deplasmanda 2-2 biten maçın rövanşında 2-1 yenerek finalist olurken, diğerinde de Büyükşehir Belediye Erzurumspor, evinde 1-0 mağlup ettiği Amed Sportif Faaliyetler'le deplasmanda 1-1 berabere kalarak finale yükseldi. Büyükşehir Belediye Erzurumspor ile Gümüşhanespor arasındaki final maçı 24 Mayıs'ta Vodafone Arena'da oynandı. Halis Özkahya'nın yönettiği maçta, teknik direktörlüğünü Kemal Kılıç'ın, kaptanlığını ise Mert Nobre'nin yaptığı Büyükşehir Belediye Erzurumspor, Gümüşhanespor'u 1-0 yenerek TFF 1. Lig'e yükselen son takım oldu. BB Erzurumspor'a 1. Lig'in kapılarını açan golü ise 66. dakikada Erhan Çelik kaydetti. Büyükşehir Belediye Erzurumspor'a kupasını ve madalyalarını, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfiaroğlu ile Ali Düşmez verdi.

BB Erzurumspor

Sancaktepe Belediyespor

Bodrum Belediyesi Bodrumspor

6 mutlu takım

Spor Toto 3. Lig'de 3 Eylül günü başlayan mücadele Mayıs ayında noktalandı ve Spor Toto 2. Lig'e yükselen altı takım belli oldu. Gruplarını ilk sırada tamamlayan Sancaktepe Belediyespor, Bodrum Belediyesi Bodrumspor ve Afjet Afyonspor'un yanı sıra play-off maçlarının ardından Altay, Sakaryaspor ve Silivrispor da 2. Lig'e yükselmeyi başardı.

55 takımlı Spor Toto 3. Lig'de mücadele tamamlandı ve Spor Toto 2. Lig'e yükselen altı takım belli oldu. Biri 19, diğerleri ise 18 takımlı toplam üç grup üzerinden verilen mücadelede üç grubu ilk sırada tamamlayan takımlar direkt 2. Lig'e yükselirken, gruplarında 2, 3, 4 ve 5'inci sıraları alan dörder takım da aralarında play-off mücadelesi yapacak ve böylece üç takım daha 2. Lig biletini cebine koyacaktı.

3 Eylül günü başlayan mücadelenin 19 takımlı 1. Grup'unda mutlu sona ulaşan Sancaktepe Belediyespor oldu. Sezonu baştan sona Hikmet Sevim yöneti-

minde tamamlayarak şampiyon olan Sancaktepe Belediyesi, lige deplasmandaki Kızılcabölük beraberliği ile başlasa da yedinci haftada 14 puanla zirveyi bir daha kimsese bırakmamak üzere ele geçirdi. Üstelik bir haftayı bay geçmişlerdi ama altı maç sonunda 14 puanla liderlik koltuğunda oturuyorlardı. Oynadıkları ilk 16 maçta ise 11 galibiyet, 5 beraberlik almışlar ve 17'nci hafta sonunda 38 puana ulaşmışlardı. En yakın takipçileri Kocaelispor'la aralarında 11 puanlık fark vardı. 18'inci haftada Altay'a yenilerek ilk mağlubiyetlerini aldık-

tan sonra Çorum Belediyespor'la berabere kalarak devreyi 39 puanla lider tamamladılar. İkinci Kocaelispor ise 31 puandaydı. İkinci yarıda galibiyet sayıları 11'den dokuza düşüp yenilgi sayıları birden üçe yükselse de 72 puanla şampiyon oldular ve 2. Lig'e yükselmeyi başardılar. 64'er puanlı Altay ve Ankara Demirspor ile 61 puanlı

Kocaelispor ve 58 puanlı Çorum Belediyespor da play-off'a kaldı. Play-off'ta Altay, 2-0 yenildiği Çorum Belediyespor karşısında rövanşta 2-0'ı bulup maçı uzatmaya çalıştı ve bu bölümde attığı gollerle 4-2 kazanarak finale çıktı. Kocaelispor ise evinde golsüz berabere kaldığı Ankara Demirspor'u rövanşta 2-0 yenerek diğer finalist oldu. Altay ile Kocaelispor arasındaki final maçı Antalya Stadyumu'nda oynandı. Normal süresi ve uzatmaları 1-1 sona eren müsabaka sonrası yapılan penaltı atışlarında Kocaelispor'a 5-4 üstünlük sağlayan Altay, Spor Toto 2. Lig'e yükseldi. Normal sürede Kocaelispor 38'inci dakikada Burak Özbakır'ın golüyle öne geçerken, Altay 62'nci dakikada Murat Uluç'la eşitliği sağladı. Penaltılarda ise Altay adına Necdet Kaba, Murat Türkkkan, Murat Uluç, Abdülkadir Akyıldız ve İbrahim Akın atışları gole çevirdi. Kocaelispor'da ise Burak Süleyman, Murat Soner Başak, Kadir Öge ve Özgür Sürekçi penaltı atışını gol yaparken Oğuzhan Türkmen penaltı atışında ağları bulamadı. Altay'a kupasını ve ma-

dalyalarını Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu verdi. 2. Grup'ta ise Necati Erkmén yönetimindeki Bodrum Belediyesi Bodrumspor şampiyonluk ipini göğüsledi. Grupta sezonun ilk yarısında büyük bir çekişme vardı. Bodrum Belediyesi Bodrumspor'un uzun süre ilk sırada götürdüğü ilk yarının sonunda zirvede 34 puanlı Silivrispor vardı. 28 puan toplayan Bodrum Belediyesi Bodrumspor ise 31'er puanlı Düzcespor ve Kırıkhanspor ile 29 puanlı Manisa Büyükşehir Belediyespor'un ardında beşinci sıradaydı. Ancak Bodrum ekibi ikinci yarıda çok daha yüksek bir performansla 37 puan toplayacak ve kendisi gibi iyi bir çıkış gösteren Erbaaspor'un beş puan önünde şampiyonluk ipini göğüsleyecekti. 21'inci haftada Düzcespor'un bir puan gerisinde bulunan Bodrum Belediyesi Bodrumspor, 22'nci haftada deplasmanda elde ettiği 3-1'lik Kırıkkalespor galibiyetiyle ele geçirdiği zirveyi sezon sonuna kadar kimselere bırakmadan şampiyonluğa ulaşacaktı. 60 puanlı

Afjet Afyonspor

Erbaaspor, 58'er puanlı Silivrispor ve Manisa Büyükşehir Belediyespor ile 55 puanlı Çatalcaspor ise play-off'a kaldı. 18 Mayıs'ta oynanan maçta Manisa Büyükşehir Belediyespor'u deplasmanda 2-0 mağlup eden Silivrispor, 22 Mayıs'taki rövanşı da 1-0 kazanarak finale çıkarken, Erbaaspor da deplasmanda 1-0 yenildiği Çatalcaspor'u uzatmaya giden rövanşta 2-0 mağlup ederek adını grup finaline yazdırdı. Final maçı 27 Mayıs'ta Ankara 19 Mayıs Stadı'nda oynandı. Özgür Yankaya'nın yönettiği maçta, teknik direktörlüğünü Mustafa Serin'in yaptığı Silivrispor, Erbaaspor'u 69'uncu dakikada İbrahim Fatih Dilek'in tek golüyle 1-0 yenerek TFF 2. Lig'e yükselen son takım oldu. Silivrispor'a kupasını ve madalyalarını, Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez verdi.

3. Grup'taki mücadele ise Afjet Afyonspor'un şampiyonluğu ile sonuçlandı. Sezona Cüneyt Tiryaki yönetiminde giren Afjet Afyonspor, sekiz hafta geride kaldığında dört galibiyet, üç beraberlik, bir yenilgiyle 15 puan toplamıştı ve 18 puanlı lider Orhangazi'nin üç puan gerisinde dördüncü sıradaydı. O hafta 4-0 kazanılan Orduspor maçının ardından Cüneyt Tiryaki ile yollar ayrıldı. Takım sonrasında üst üste dört maç kazandı ve 10. haftada ele geçirdiği liderlik koltuğunu sezon sonuna kadar bir daha hiç bırakmadı. Bu arada takımın başına da Hasan Erkin Şimşir geçmişti ve ilk yarının sonunda Afjet Afyonspor 35 puanla liderdi. En yakın takipçisi Tarsus İdman Yurdu'nun ise 33 puanı bulunuyordu. Afyon ekibi, ikinci yarıda daha yüksek bir performans göstererek 39 puan daha topladı ve Sakaryaspor ile Darıca Gençlerbirliği'nin altı puan önünde şampiyonluk ipini göğüsledi. Bu grupta şampiyonun ardından dört sırayı alan diğer iki takım ise 60 puanlı Diyarbakirspor ile 56 puanlı Bayrampaşa oldu. Play-off mücade-

lesinde Diyarbakirspor, evinde 1-0 yenildiği Darıca Gençlerbirliği'ni deplasmanda 2-1 yenerek grubun finaline yükselirken, Sakaryaspor da Bayrampaşa'yı deplasmanda 1-0, evinde de 4-0'lık skorlarla mağlup ederek rahat bir biçimde finale çıktı.

Grubun play-off finali Atatürk Olimpiyat Stadyumu'nda oynandı. Maçın normal süresi golsüz sona erdi. Uzatmaların 93'üncü dakikasında Diyarbakirspor Serhat Baştan'ın golüyle 1-0 öne geçse de Sakaryaspor

105 ve 111'inci dakikalarda Coşkun Yılmaz'ın golleriyle 2-1 galip gelerek 2. Lig'e yükseldi. Sakaryaspor'a kupa ve madalyalarını Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez verdi. Diğer yandan 1. Grup'ta Kartalspor,

Beylerbeyi, Kütahyaspor, Manavgatspor, 2. Grup'ta Dersimspor, Derincespor, Türk Metal Kırıkkalespor, 3. Grup'ta da Maltepespor, Denizli Futbol A Spor ve Orduspor küme düştü.

LİSANSLI TARAFTAR ÜRÜNLERİ

eshop.tff.org'da

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştığımız, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Milli Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Milli Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Milli Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, urunsatistff.org adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Destekleriniz için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

Yaşlı Kadın, Mor Menekşelere karşı

Şampiyonlar Ligi'nde yarı final heyecanı finalistlerin belli olmasıyla son buldu. Geçtiğimiz sezonun finalistleri yarı finalde kozlarını paylaşırken kazanan yine Real Madrid oldu. Monaco ise 13 yıl sonra tekrar Devler Ligi'nde yarı final oynamanın heyecanını yaşadı ancak Juve tecrübesini konuşturdu.

Real Madrid - Atletico Madrid 4-2 (3-0, 1-2)

Geçtiğimiz sezonun Devler Ligi finalistleri bu sezon yarı finalde karşı karşıya geldi. Özellikle Diego Si-meone'in Atletico Madrid'de göreve başlamasından sonra iki takım arasındaki ezeli rekabet, farklı bir boyuta taşınmıştı. Başkentini iki takımı arasında geçmişten gelen rekabette, Atletico bir hayli geride kalmış, Real Madrid ise sınırları aşan bir marka haline dönüşmüştü.

Ancak Arjantinli teknik adamın göreve gelmesiyle başlayan akılcı transfer hamleleri ve oyun anlayışındaki değişim, rekabette dengeleri değiştirdi. Sahadaki genç, mücadeleci ve dinamik takım, hem La Liga'da Atletico Madrid'i şampiyonluğa oynayan bir ekip haline getirdi hem de Real Madrid'le olan rekabeti, Şampiyonlar Ligi seviyesine taşıdı. Öyle ki, iki takım son

dört yıl içinde iki kez Devler Ligi finalinde, bu eşleşmeyle birlikte de bir kez yarı finalde karşı karşıya gelmiş oldu. Bu karşılaşmalarda şehrin asi çocukları, Real Madrid'i sarıya da yıkmayı bir türlü başaramadı. 2014'teki finalde karşılaşmayı uzun süre önde götüren Atletico, 90+3'te Sergio Ramos'un golüne engel olamamış ve maç uzatmalara gitmişti. Uzatmalarda ise Mor Me-

nekşeler, maçı 4-1'e getirerek kupa-ya uzanan taraf olmuştu. Geçtiğimiz sezon yine finalde karşılaşan ikili, normal süre içinde yine birbirini yenemedi. İlk yarıda Ramos'un attığı gole ikinci yarıda Carrasco ile karşılık veren Atletico, bu kez maçı uzatmalara götüren taraf olmuştu. Bu kez uzatma bölümünde gol sesi çıkmadı. Penaltılarda da gülen taraf yine Real Madrid olmuştu. İki ezeli rakip bu sezon ise yarı finalde karşı karşıya geldi. Bu sezon ligde de dalgalı bir performans çizen Atletico, Şampiyonlar Ligi'nde final hedefliyordu. Bir önceki turda İngiltere temsilcisi Leicester City'yi toplamda 2-1'lik bir skorla saf dışı bı-

rakarak yarı finale yükselmeyi başarmışlardı. Real Madrid ise özellikle geçtiğimiz sezon Zinedine Zidane'ın göreve geldiğinden bu yana doludizgin yoluna devam ediyor. Geçen sezon şampiyonluk Barcelona'ya kaptırılsa da Şampiyonlar Ligi'ni kazanmayı başaran eflatun-beyazlılar, bu sezon da Barcelona ile kıyasıya bir şampiyonluk mücadelesi verdi. Bir taraftan da Devler Ligi'nde de doludizgin yollarına devam ediyorlar. Çeyrek finalde Bayern Münih'i tartışmalı iki maçın sonunda 6-3'lük bir skorla eleyip adlarını yarı finale yazdırdılar. Eşleşmenin ilk ayağı Santiago Barnebau'da oynandı. Ev sahibi

maça büyük bir baskıyla başladı. Daha ilk dakikalardan Atletico kalesine yüklenen Real Madridli futbolcular, rakip defansın hatalarından da yararlanarak net pozisyonlar bulmaya başladı. Gol de gecikmeden geldi. 10'uncu dakikada Cristiano Ronaldo yaptığı kafa vuruşuyla takımını 1-0 öne geçirdi. Bu golde de Çağınır pozisyonun içerisindeydi. Özellikle Zidane'ın göreve gelmesiyle birlikte takımın değişmezleri arasına giren ve performansında büyük bir yükseliş olan Brezilyalı futbolcu, Ronaldo'ya ceza sahası içerisinde asisti yapan isim oldu. Golden sonra Real Madrid'in atakları hız kesmeden devam

etti. Son dönemde kaçırdığı goller nedeniyle taraftarın tepkisini çeken Ronaldo, gösterdiği mücadele ve hırslı futboluyla dikkat çekti. Atletico Madrid ise sahada neredeyse hiç yoktu. Real Madrid'in hızlı oyun başlangıcına ayak uydu-ramadılar ve özellikle oyunun ikinci bölgesinde sürekli top kayıpları yaptılar. İlk yarı boyunca Kevin Gameiro ile sadece bir tehlike yaratabildiler ve o pozisyonda da vurmakta geç kalan Fransız futbolcunun ayağından Navas topu almayı başardı. İlk yarı da bu şekilde sona erdi. İkinci yarı maç kaldığı yerden ve aynı hikâyeyle devam etti. Özellikle ileri uçta ve orta sahada büyük bir baskı kuran Real Madridli futbolcular, Atletico'lu fut-

bolcuların topu hızlı bir şekilde ileriye taşımasına izin vermedi. Bu durum da oyun planı kazandığı topları hızlı bir şekilde ceza sahasına göndermek olan Atletico'nun, neredeyse hiç pozisyon bulamamasına neden oldu. 73'üncü dakikada sahneye yine Cristiano Ronaldo çıktı. Portekizli yıldız, ceza sahası önünde bulunduğu topu sert bir şutla kaleye gönderdi ve skoru 2-0 yaptı. Daha sonra oyuna giren Lucas Vasquez ve Asensio, Real Madrid ileri ucundaki dinamizmi daha da arttırdı ve oyunun son bölümlerinde Ronaldo'ya bir gol daha attırdılar. Kendi yarı sahasının ortasında rakibinden topu kapan Casemiro, topu Lucas'a aktardı; o da ceza sahasına kadar taşıdığı topu

yerden Ronaldo'ya çıkardı ve Portekizli yıldız da topu boş kaleye yuvarlamak kaldı. Son dönemdeki baskıyı üstünden atmış ve rahatlamış görünen Ronaldo, gol sevinçinde taraftara "beni ısıtlamayın, destek verin" şeklinde hareketler yaparak destek istedi. Maç da Cristiano Ronaldo'nun hat-trickiyle 3-0 sona erdi. Vicente Calderon'da oynanan eşleşmenin ikinci maçı, ilk yarısıyla nefesleri kesti. İddiasını sürdürmek için erken bir gol bulması gereken Atletico, maça büyük bir baskıyla başladı. Öyle ki, ilk maçta kendilerine Real Madridli futbolcuların uyguladığı baskının daha fazlasıyla rakiplerini boğmayı başardılar. Bu baskı da işe yaradı. Rakip kalede pozisyonlar bulmaya

başlayan ev sahibi, 12'inci dakikada da Saul'le golü buldu. Kullanılan köşe vuruşunda ön direktte iyi yükselen İspanyol futbolcu, topu ağlara gönderdi ve skoru 1-0 yaptı. Bu golle taraftarın ve sahadaki futbolcuların iştahı daha da arttı. İlk plan tutmuştu. Atletico'lu futbolcular baskıya devam etti ve 16'ncı dakikada Fernando Torres'in, Varane tarafından ceza sahasında yere düşürülmesiyle penaltı vuruşu kazandılar. Topun başına Antonie Griezmann geçti. Vuruşu da gol oldu. Daha maçın ilk 16 dakikasında Real Madrid önünde 2-0 öne geçmeyi başaran Atletico, tur için de taraftarını umutlandırdı. Ancak golden sonra Real Madrid, ev sahibi ekibin

baskısını bir nebze de olsun kırmayı başardı ve rakip kaleye gitmeye başladı. Etkisiz birkaç ataktan sonra devrenin sonunda Karim Benzema'nın yoktan var ettiği pozisyon, golle sonuçlandı. Orta saha çizgisine yakın bir yerden kazanılan taç atışını Cristiano Ronaldo hemen Benzema'ya gönderdi. Fransız forveti üç Atletico Madridli futbolcu karşıladı ancak Benzema, muhteşem hareketlerle üç rakibinden de öyle bir kurtuldu ki, izleyen herkesin ağzını açık bıraktı. Ceza sahasına sol köşeden giren yıldız futbolcu topu ceza sahası ön çizgisinde bekleyen Toni Kroos'a çıkardı. Onun yerden vuruşunu Oblak çıkardı ancak seken top altı pasta Isco'nun önünde kaldı. O da yaptığı

vuruşla topu ağlarla buluşturdu. Durum 2-1 oldu ve tüm umutlar bir anda söndü. İlk yarı bu sonuçla sonlandı. İkinci yarı, ilk yarıda olduğu gibi büyük bir tempoda başlamadı. Ancak Atletico Madrid, yine gol için mücadele eden taraftı. Real Madrid ise fazla risk almadan kazanılan toplarla hızlı hücumları kovaladı. Bu bölümde de özellikle Isco'nun isabetsiz şutları dikkat çekti. Ev sahibi ekip ise yakaladığı fırsatları gole çevirmeyi başaramadı. Real Madrid kalecisi Keylor Navas, kalesinde iyi iş çıkardı ve skoru 2-1'de tutmayı başardı. Maç bu sonuçla biterken Atletico Madrid, Devler Ligi'ne yarı finalde veda etmiş oldu. Real Madrid ise üst üste ikinci kez finale yükselmeyi başardı.

Monaco-Juventus 1-4 (0-2, 1-2)

Fransa temsilcisi Monaco ile İtalyan Juventus'u karşı karşıya getiren yarı final eşleşmesinde gözler Monacolu genç yıldız Mbappe ve Juventus'un efsane kalecisi Buffon arasındaki düellodaydı. Yarı finalde gol atmayı başaran en genç oyuncu unvanını kazanan Mbappe, yaptığı çıkışla bu sezon dikkatleri üzerine çeken Monaco'nun en gözde isimlerinden biri oldu. Buffon ise yıllara meydan okumaya devam ediyor. En zor günlerinde bile gemisini terk etmeyen kaptan, Juventus'un yeniden yükselişinin de mimarlarından biri oldu. İki sezon önce Şampiyonlar Ligi'nde finale kadar yükselmeyi başaran Allegri ve öğrencileri, Barcelona karşısında mutlu sona ulaşamamıştı. Monaco ise bu seviyeye en son 2003-04 sezonunda çıkabilmişti. Şampiyonlar Ligi'nde rüya gibi bir sezon geçiren Fransızlar, o sezon finale kadar ulaşmayı başarmış, ancak finalde Mourinho'lu Porto karşısında sahadan boynu bükük ayrılmıştı. O sezondan sonra büyük çöküş yaşayan kulüp tekrar ayağa kalkmayı bildi. İki sezon önce bol sıfırlı transferlerle dikkatleri

üzerine çeken Monaco, daha sonra genç futbolculara yaptığı yatırımın meyvelerini toplamaya başladı. Özellikle Leonardo Jardim'in geçtiğimiz sezon teknik direktör olarak takımın başına geçmesinden sonra büyük bir ivme yakaladılar ve bu sezon Ligue 1'de de şampiyonluğun en güçlü adayı olarak görülüyorlar. Bu performans Şampiyonlar Ligi'ne de yansdı ve Monaco 13 yıl sonra tekrar Devler Ligi'nde yarı finale yükselmeyi başardı. Bir önceki turda Borussia Dortmund'u elemeyi başaran Fransa temsilcisi, toplamda 6-3'lük bir skor elde etmeyi başarmıştı. Juventus ise çeyrek finalde Barcelona'yı saf dışı bırakmayı bilmişti. Özellikle Torino'da oynanan ilk maçta rakibini sahadan silmeyi başaran İtalyanlar, maçı 3-0 kazanmış, ikinci maç ise 0-0 sona ermişti. Eşleşmenin ilk maçı Monaco'da oynandı. Maça Juventus beklenildiği üzere, ev sahibini kendi yarı sahasında karşılayarak başladı. Monaco hızlı, ayağa paslarla pozisyon bulmaya çalıştı ve bunda da başarılı oldu. Özellikle Mbappe, çok net iki pozisyonundan yararlanamadı. Genç

yıldız bu pozisyonlarda tecrübeli Buffon'u geçmeyi başaramadı. Juventus da geliştirdiği nadir ataklardan sonuç bulamadı, ta ki 29'uncu dakikaya kadar. Kendi ceza sahası önünde kazandıkları topları hızlı çıkan Juventuslu futbolcular, harika bir gol atarak skoru deplasmanda 1-0 yapmayı başardı. Dani Alves, taşıdığı topu ceza sahası içinde to-

pukla Higuain'e bıraktı. O da gelişine köşeye yaptığı vuruşla takımını öne geçirmeyi bildi. Golden sonra Juve, Monaco'yu çok fazla kalesine yaklaştırmamayı başardı ve ev sahibi ekip maçın ilk bölümünde yakaladığı ataklar dışında fazla etkili olmadı. Maçın ilk yarısı da Higuain'in attığı golle 1-0 sona erdi. İkinci yarı Monaco, gol bulma adına

Juventus üzerinde baskı kurmaya çalışsa da bunda bir türlü başarılı olamadı. Özellikle orta sahada ve rakip sahada kaptırılan toplar, hep kendi sahalarında gol pozisyonları vermelerine yol açtı. İtalyanlar ise kapılan topları rakip kaleye taşımada başarılı olsa da son paslar ve vuruşlarda etkili değildi. Ancak 59'uncu dakikada tekrar Higuain sahneye çıktı. Sağ taraftan gelen ortada Kamil Glik topa müdahale edemeyince arka direktte hareketlenen Higuain, yaptığı vuruşla skoru 2-0'a getirdi ve final için takımının büyük bir avantaj elde etmesini sağladı. Golden sonra ev sahibi ekip baskısını arttırsa da bir türlü istediği pozisyonları üretmeyi başaramadı ve maç Juventus'un galibiyetiyle sonuçlandı. Torino'da oynanan yarı final rövanşında ev sahibi Juve, Monaco'ya hiç şans tanımadan maçı daha ilk yarıda bitirdi. Maça Fransızlar hızlı başlasa da Juventuslu futbolcular rakibin hızını kesmeyi bildi ve rakip kalede etkili olmayı başardı. Gol de 33'üncü dakikada Mario Mandzukic'ten geldi. Bu sezon Allegri'nin kendisine

sol kanatta görev vermesinden dolayı gol bölgesinden uzakta kalan Hırvat forvet, takımını öne geçirmeyi başardı. İkinci gol de tecrübeli sağ bek Dani Alves'ten geldi. Brezilyalı futbolcu 44'üncü dakikada attığı muhteşem golle takımını 2-0 öne geçirdi. Monaco için final umutları ilk yarı bitmeden tükenmiş oldu. İleri uçta Mbappe ve Radamel Falcao gol bulmak için mücadele ederken, orta sahada Bernardo Silva da ortaya koyduğu mücadeleyle dikkatleri çekti. Bu mücadele de 69'uncu dakikada Mbappe'nin ayağından gole dönüştü. Genç yıldız skoru 2-1'e taşıyarak Şampiyonlar Ligi'nde yarı finalde gol atan en geç futbolcu unvanını ele geçirdi. Ancak bu takımı için yeterli olmadı. Monaco, geçirdiği harika sezonun ardından Şampiyonlar Ligi'ne yarı finalde veda etti. Juventus ise iki sezonun ardından tekrar adını finale yazdırmayı başardı. Bir önceki finalde Barcelona karşısında sahadan boynu bükük ayrılan İtalyanlar, bu kez bir başka İspanyol temsilcisi karşısında kupayı kaldırma mücadelesi verecek.

Henüz 17 yaşına girmemişken Altınordu formasını giymeyi başardıktan hemen sonra, Avrupa Şampiyonası'nda yarı finali gören U17 Millî Takımımızın kalesini korudu. Futboldan önce birçok spor dalında uğraş veren ve tüm ailesi de sporcu olan genç kaleci, bir futbolcunun kendini daha da geliştirebilmesi açısından hiçbir zaman iyi olduğunu düşünmemesi gerektiğini söylüyor. 1.90'lık file bekçisi, A millî formayı bir maç giymenin değil, orada kalıcı olmanın en büyük hedefi olduğunu anlatıyor.

Aile boyu sporcu

Aydın Güvenir

H

er genç futbolcuyla yaptığımız röportajda olduğu gibi, seni tanıyarak başlayalım... 25 Mayıs 2000 tarihinde İzmir'de dünyaya geldim. Annem de babam da İzmirli. Annem, lisanslı bir atletmiş. Babam da kaleciymiş ve İzmirspor'da oynamış. İsmi Hüseyin Özer. Ben-

den 7 yaş büyük bir ağabeyim var; Nihat Cemre Özer. Profesyonel olarak basketbol oynuyor. Karşıyaka ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde oynamıştı. Dört senedir de Yaşar Üniversitesi'nde forma giyiyor. Bu takımla da dört senedir şampiyonluk yaşıyor.

Futbolla tanışman nasıl oldu? Ailemde sporculuk geçmişi olduğu için ilk olarak spor ile tanışmam, 6-7 yaşında jimnastik ve yüzmeyele oldu. Daha sonra bir süre basketbol da oynadım. Guard olarak oynuyordum. Futbolla tanışmam daha sonra oldu. Hatta futbola başladığım

Annem, lisanslı bir atletmiş. Babam da kaleciymiş ve İzmirspor'da oynamış. İsmi Hüseyin Özer. Ağabeyim Nihat Cemre Özer de profesyonel olarak basketbol oynuyor. Karşıyaka ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde oynamıştı. Şimdi Yaşar Üniversitesi'nde forma giyiyor.

Sporla tanışmam, 6-7 yaşında jimnastik ve yüzmeyle oldu. Daha sonra bir süre basketbol da oynadım. Hatta futbola başladığım zaman basketbol oynamayı hiç bırakmak istememiştim. Futbola daha çok yeteneğim olduğu anlaşıncı, futbol oynamaya devam ettim.

İlk dönemler stoper oynuyordum. Bir turnuvadaki maçımızda penaltı atışları yapılacaktı ve kalecimiz sakatlanmıştı. Gönüllü olarak kaleye geçmek istedim. Birkaç penaltı atışını kurtardım. Bunun üzerine altyapıdaki hocalarımız beni kaleci olarak oynatmaya başladı.

Adeta bir okul havası var takımımızda. Birbirimizi çok iyi tanıyor ve anlıyoruz. Başarımız tesadüfî veya sürpriz değil. İyi bir jenerasyona sahibiz. Hırvatistan'da hatalarımızdan ders de aldık. Dünya Kupası'na şampiyonluk hedefiyle gideceğiz.

Manuel Neuer'i beğeniyle takip ediyorum. Özgüveni beni her zaman çok etkilemiştir. Daima disiplinlidir. Bunu için de basit hatalar yapan bir kaleci değil. Ayrıca, bazen ileriye çıkıp savunmada kademeye giriş özelliğinin olmasını da kendime çok yakın buluyorum.

zaman basketbol oynamayı hiç bırakmak istememiştim. Birkaç ay futbolla basketbolu bir arada götürdüm o yüzden. Hâlâ boş zamanlarımda basketbol oynarım. Daha sonra futbola daha çok yeteneğim olduğu anlaşıncı, futbol oy-

namaya devam ettim. Babam futbol oynamama çok destek veriyordu ama kaleci olmamı hiç istemiyordu başta. Kalecilerin sahadaki en baskı altındaki kişiler olduğunu ve kaleci bir hata yaptığı zaman, tüm takımın emekleri boşa

gidebildiği için oldukça yıpratıcı bir meslek olduğunu söylüyordu. Ben de futbola stoper olarak başlamıştım. Kaleciliğe geçişim ondan sonra oldu. Kalede kendimi daha başarılı görüyorum ve kalecilik yapmak istiyordum açıkçası. Ancak babam benim tercihlerime hiçbir zaman

karışmadı. Kararım ne olursa olsun bana hep destek verdi.

Stoperlikten kaleciliği geçişin nasıl oldu?

Futbola Bucaspor'un spor okulunda başladım. Şimdiki kulübüm olan Altınordu'nun başkanı Seyit Mehmet Özkan, o dönemde Bucaspor'un başındaydı. İlk dönemler stoper oynuyordum. Elit takıma kadar da yükseldim stoper pozisyonunda. Bir turnuvadaki maçımızda penaltı atışları yapılacaktı ve kalecimiz sakatlanmıştı. Ben de kaleciliğe yatkınlığım olduğunu biliyordum ve penaltı atışları için gönüllü olarak kaleye geçmek istedim. Birkaç penaltı atışını kurtardım. Bunun üzerine altyapıdaki hocalarımız kaleci olarak oynatmaya başladı beni. 10-11 yaşındaydım. Daha sonra maçlarımızı izlemeye gelen akademi hocaları tarafından beğenildim ve akademiye çağırıldım. Daha sonra da başkanımız Seyit Mehmet Özkan'ın Altınordu Kulübü'nün başkanı olması ve Bucaspor'un altyapısını buraya taşımasıyla birlikte şimdiki kulübüme geçiş yaptım.

Altınordu, genç oyuncu gelişimine son derece önem veren ve Türk futboluna yeni yetenekler kazandıran bir kulüp. Bu kulübün oyuncusu olarak, kulübünün felsefesini nasıl tanımlarsın? Bu yapının, senin gelişimine nasıl etkisi oldu?

Altınordu, bir hayat okulu gibi. Hem futbolu bize meslek olarak gösterip, mesleğimizde gelişmemiz sağlanıyor hem de futbol dışı sosyal aktivitelerin yanı sıra yabancı dil dersleri gibi konularda eğitim veriliyor. Satranç dersleri alıyoruz mesela. Bazen topluca sinema ve tiyatrolara götürüyor eğitimcilerimiz. Bu gibi aktiviteler de kişisel gelişimimize katkıda bulunuyor.

Nisan ayında, henüz 17 yaşına girmemişken TFF 1. Lig'de Altınordu'nun kalesini korudun... Sene başında U21 Ligi'nde oynamaya başladım. İkinci yarıdan itibaren de TFF 1. Lig'de mücadele eden Altınordu'nun A Takımı'nda kad-

roya girmeye başladım. U21 Ligi'nde açık ara liderdik ve takım iyi olduğundan ötürü maçlarda bana fazla top gelmiyordu açıkçası. Buna rağmen kulübün de anlayışı olarak hocalarım bana güvendi ve A takımında antrenmana çıkma şansını verdi. TFF 1. Lig'deki ilk maçına da 19 Nisan 2017'de Boluspor karşısında çıktım. Evimizde oynadığımız maçı 2-0 kazandık. Sonraki hafta da Balıkesirspor ile deplasmanda 1-1 berabere kaldığımız maçta forma giydim. Böylelikle, 17 yaşımı doldurmaya bir ay kala profesyonel ligde iki maçta sahada yer almış oldum. Sezonun en kritik döneminde, bana güvenip iki maçta kaleye koydu hocalarımız. Bu da benim özgüvenimi arttırdı tabii ki. Desteklerinden ötürü kendilerine teşekkür ediyorum. Bu maçların ardından da U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri hazırlıkları için Millî Takım kampına katıldım.

İlk profesyonel maçında neler hissettin peki?

Çok farklı duygular yaşadım o maçta. Benim için oldukça özel bir karşılaşmaydı. İlk yarı, sahanın içinde değildim sanki (gülüyor). İkinci yarıda ise psikolojik olarak alıştım. Bahsettiğim gibi, hocalarımız da maç öncesi ve maç sırasında çok destek verdi bana. O yüzden heyecanlıydım ama hiç stres yaşamadım diyebilirim.

Kalesini koruduğun U17 Millî Takımı, Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynadı ve aynı zamanda da Ekim'deki U17 Dünya Kupası Finalleri'ne yükseldi. Sana göre bu başarının nedenleri neler?

Takımdaki arkadaşlık oldukça iyi. Adeta bir okul havası var takımımızda diyebilirim. Kamp olarak sadece Millî Takım'da beraber olmamıza rağmen, kulüplerimizde olduğumuz günlerde de tüm arkadaşlarımızla sürekli konuşuyoruz. Deplasmanlara gittiğimizde görüşme fırsatı bulabilirsek, görüşmeye çalışıyoruz. Dolayısıyla, birbirimizi çok iyi tanıyor ve anlıyoruz.

Başarımızın nedenlerinden biridir bu. Avrupa Şampiyonası'nda karşılaştığımız birçok takımla daha önceden de maç yapmıştık ve çoğunda sahadan galibiyetle ayrılmıştık. Başarımız tesadüfi veya sürpriz değil yani. Hepimiz turnuva öncesinde böyle bir başarıya ulaşacağımızı düşünüyorduk. İyi bir jenerasyona sahip olduğumuzu düşünüyorum takım olarak. Turnuvada kaybettığımız İspanya ve İngiltere maçlarını da kazanabilir-dik. Turnuvanın şampiyonu olan İspanya ile oynadığımız maçta, 2-0 öne geçtikten sonra kendi oyunumuzu oynayamadık ve skoru koruma düşüncesiyle mücadele ettik. Hocalarımız bize her zaman diyordu zaten, 'kendi oyununuzu oynarsanız her zaman kazanırsınız' diye. Bu maçta, bunu iyice görmüş olduk. Hırvatistan'da başarı elde ettiğimiz kadar, hatalarımızdan ders de aldık kısacası. Tecrübe kazandık ve kendimizi uluslararası arenada test etme fırsatı bulduk. Yarı finalden öteye de gidebilirdik ama daha iyi bir dereceyi Ekim'deki U17 Dünya Kupası'nda yapacağımızı düşünüyorum. Dünya Kupası'na gitmek, en büyük hedeflerimizden bir tanesiydi. Oraya da şampiyonluk hedefiyle gideceğiz.

Bir kaleci olarak hem güçlü hem de daha çok geliştirmen gereken yönlerini sayabilir misin?

Çok küçük yaşta jimnastik yaptığım ve yüzmeye gittiğimden ötürü, burada kazandığım alışkanlıklar bana kalecilikte esneklik ve atletizm sağladı. Ancak, ben her zaman bir oyuncunun iyi olduğunu yönlerini de geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum. Henüz 17 yaşındayım. Ne zaman iyi olduğumu gelişmem, ileri gidemem. Dolayısıyla, genç bir oyuncunun hiçbir zaman kendini yeterli görmemesi lâzım. Şampiyonada da Alper Boğuşlu Hocamızla çalışma fırsatı buldum ve kendisinden çok şey öğrendim. Bunun yanı sıra, her zaman kalede özgüvenli ve stressiz bir şekilde durmaya çalışıyorum.

Türk futbol tarihinde ligde en genç yaşta oynama şansı bulan kalecilerden birisin. Hızlı başladığın kariyerinde, gelecekteki hedeflerin neler?

17 yaşına basmadan, TFF 1. Lig'de profesyonel olarak forma giyme şansı buldum. Hedefim öncelikle A Millî Takım'a yükselip, ilerleyen yıllarda ay-yıldızlı forma altında kalıcı olmak. A millî formayı bir maç giymektense, kalıcı olmak

çok daha önemli bana göre. Kulüp açısından da Altınordu'da forma giydikten sonra yurtdışında oynamak istediğimi söyleyebilirim. O tecrübeyi de yaşamak istiyorum.

Beğendiğin kaleciler kimler?

Küçükliğümden beri Almanya'nın kalecisi Manuel Neuer'i beğeniyle takip ettiğimi söyleyebilirim. Kaledeki özgüveni beni her zaman çok etkilemiştir. Daima disiplinlidir. Skor veya durum ne olursa olsun hiçbir zaman saha içindeki duruşunu bozmuyor. Disiplinini hiçbir zaman bozmadığı için de basit hatalar yapan bir kaleci değil. Ayrıca, bazen ileriye çıkıp savunmada kademeye giriş özelliğinin olmasını da kendime çok yakın buluyorum. Ben de maçlarda her zaman uyanık olup, ani pozisyonlarda ileri çıkıp topa müdahale etmeyi tercih ediyorum. Futbola stoper olarak başlamamdan gelen bir alışkanlık da olabilir bu. Takımındaki bir savunma oyuncusu da benim diyebilirim bu yüzden. Diğer yandan, Fernando Muslera'yı da çok beğeniyorum. Karakter olarak herkesin saygı duyduğu bir kaleci. Tarafı, tarafsız herkes tarafından saygı kazanmak da hiç kolay bir şey değil. Kalecilik yeteneklerinin yanında, bunun da çok önemli bir şey olduğunu düşünüyorum.

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

**Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺**

**Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺**

**Ülkemize 2.541 adet
yeni spor tesisi**

**Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Milyon ₺**

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

Kırmızı Şeytanlar yeniden sahnede

Bu sezon, oyun kalitesi olarak yıllardır istenen seviyeye ilk kez ulaşan UEFA Avrupa Ligi'nde sona gelindi. Ajax ve Lyon yarı finalde futbolseverlere büyük bir ziyafet sundu. Finalde ise Mourinho'nun gerçekçiliği, Manchester United'ın kupaya uzanmasına yetti.

Manchester United - Celta Vigo: 2-1 (1-0, 1-1)

Ajax-Lyon eşleşmesi kadar heyecan uyandırmayan Celta Vigo-Manchester United yarı finalinin ilk maçı için iki takım İspanya'da karşı karşıya geldi. Ev sahibi ekip ilk yarıda iki Danimarkalı futbolcusu Pione Sisto ve Daniel Wass'la uzaktan şutlarla kaleyi sürekli yokladı.

Özellikle Sisto, Celta adına maçtaki en etkili isimdi. Danimarkalı orta saha, sağ bek Valencia'ya zor anlar yaşattı ve kaleci Romeo'yu sık sık yokladı ancak bu denemeler hep sonuçsuz kaldı. Manchester United'da ise Zlatan Ibrahimović'in sakatlığı sonrası formayı kapan

Marcus Rashford, maçın en etkili ismi olarak dikkatleri çekti. İleride ona destek veren Henrikh Mkhitaryan ve Jesse Lingard, Kırmızı Şeytanlar adına ileri uçta takımın en hareketli isimleri olarak dikkat çekti. Ancak Celta Vigo kalecisi Sergio Alvarez, karşılarında adeta bir

duvar gibi durdu ve ortaya farklı bir skorun çıkmasını önledi. Özellikle sezon başında Jose Mourinho'nun gözüne girmekte zorlanan ve yedek kulübesine mahkûm olan Mkhitaryan, daha sonra UEFA Avrupa Ligi'nde gösterdiği performanslarda göz doldurmuş ve takımdaki yerini almayı başarmıştı. Bu maçta da United'ın yarattığı tüm atakların içinde o vardı. Alvares'i geçmeyi bir türlü başaramasa da Borussia Dortmund'daki günlerine yakın bir performansla sahadaydı. Ev sahibi ekip rakip kalede sürekli gol arasa da bir türlü istediği golü bulmayı başaramadı. Ancak Manchester United 67'nci dakikada, maçın yıldızı Rashford'ın ayağından harika bir golle 1-0 öne geçmeyi başardı. İngiliz futbolcu ceza sahasının sağ ön tarafından kazanılan serbest vuruşu kullandı ve yaptığı sık vuruşla topu ağlarla buluştururken, Ibrahimović'in boşluğunu da doldurmayı başararak takımının deplasmandan avantajlı bir skorla dönmesini sağladı.

Old Trafford'da oynanan rövanş maçına hızlı başlayan taraf, konuk ekip Celta Vigo oldu. İspanyol oyuncu Iago Aspas ile gole yaklaşan İspanya temsilcisine, Kırmızı Şeytanların kalecisi Romero dur dedi. Ceza sahasına sağ taraftan giren Aspas'ın çaprazdan yaptığı vuruşu kaleci Romero son anda parmaklarının ucuyla çıkarmayı başardı. Ev sahibi ekip ise neredeyse yaptığı ilk atakta golü buldu. Bu golde de ilk maçta olduğu gibi Rashford sahneyeydi. İngiliz futbolcu, Fellaini'ye yaptığı harika asistle takımının 1-0 öne geçmesine katkı yaptı. İngiliz futbolcunun ceza sahası sol çaprazından yaptığı ortaya arka direkte kafayla vuran Belçikalı futbolcu, takımını 1-0 öne geçirmeyi başardı. Golden sonra ev sahibi ekip oyunu da yavaşlatmayı başardı. Topu mümkün olduğunca rakibe bırakan

Manchester United'lı futbolcular, sağlam defans anlayışıyla da rakiplerine gol pozisyonu vermedi ve maçın ilk yarısı bu şekilde sona erdi. Maçın ikinci yarısına ev sahibi ekip gol pozisyonuyla başladı. Ceza sahası sağ ön tarafından kullanılan serbest vuruş defanstan döndü ve ceza sahası yayında bekleyen Mkhitaryan'ın önüne düştü. Gelişine sert ve düzgün bir vuruş yapan orta saha oyuncusunun bu şutunu kaleci Alvares güçlükle çıkardı. İlk yarıya oranla sahada daha hareketli olan taraf ev sahibiydi. Bu da rakip kalede daha etkili olmalarını sağladı. Özellikle Fellaini'nin ataklarda ileri çıkarak destek vermesi ve rakip ceza sahasına daha fazla futbolcuyla girmeleri, Manchester United'ın gol pozisyonları üretmesini

kolaylaştırdı. Celta Vigo 70'inci dakikaya kadar etkili olmadı. O dakikadan itibaren ise rakip kalede baskı kurmayı başardılar. Manchester United yine topu Celta'ya bıraktı ve kendi ceza sahası önünde rakibi karşılamayı seçti. İspanyollar ise kurdukları baskıyla gol pozisyonları üretmeyi başardı ve 85'inci dakikada Arjantinli defans oyuncusu Roncaglia, sağdan gelen ortaya yaptığı kafa vuruşuyla skoru eşitledi. Ancak bu skor tur için yeterli değildi. Geriye kalan sürede aradıkları golü bulmayı başaramadılar ve maç 1-1 sona erdi. Manchester United adını finale yazdırırken, Celta Vigo iyi bir performans göstererek ulaştığı yarı finalde UEFA Avrupa Ligi'ne veda etmek zorunda kaldı.

Ajax-Lyon 5-4 (4-1, 1-3)

UEFA Avrupa Ligi bu sezon Şampiyonlar Ligi'ne nazire yaparçasına, kalitesini bir hayli artırarak sona yaklaştı. Kalitenin artmasına en büyük katkıyı veren iki kulüp de yarı finalde karşı karşıya geldi. İlk maç Amsterdam'da oynandı. Ajax, evindeki maça baskılı başlayan ve Lyon defansını çok zor durumlara düşüren taraftı. Hollandalılar da bu durumu maçın başından sonuna kadar kullandı. Özellikle topla ilişkileri kısıtlı olan ve defansın ortasında oynayan Nicolas Nkoulou ve Mouctar Diakhaby, Ajax'ın ön taraftaki üçlüsü karşısında zor anlar yaşadı. Çeyrek finalde Beşiktaş karşısında da net bir şekilde oyunlarını izlediğimiz Fransa temsilcisi, özellikle defans hattını orta saha çizgisi üzerinde kurmayı tercih ederek hızlı ve ayağa paslarla rakip kaleye gitmeyi seçmişti. Aynı anlayışla Ajax karşısına da çıktılar ancak bu oyun, maçın genelinde zor anlar yaşamalarına neden oldu. Genç, dinamik ve teknik bir kadroya sahip ev sahibi, kaptığı

toplarla hızlı bir şekilde Lyon kalesine her seferinde rahatlıkla hücum etmeyi başardı. Bu baskı da meyvesini 25'inci dakikada verdi. Ceza sahası ön tarafında kazanılan serbest vuruşta topun başına Hakim Ziyech geçti. Yaptığı ortaya penaltı noktasında iyi yükselen Bertrand Traore, kafa vuruşuyla takımını 1-0 öne geçirdi. Golden sonra Ajax, baskısını aynı iştahla devam ettirdi. Yine defanstan topla çıkma konusunda sıkıntı yaşayan Lyon defansı, topu kendi kalesinden uzaklaştırmada sorun yaşadı ve Dolberg bu hatayı kaleci ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda topu ağlarla buluşturarak cezalandırdı. 34'üncü dakikada ev sahibi, Lyon önünde 2-0 öne geçmeyi başarmıştı. İlk yarı bu şekilde sonuçlandı ancak futbolseverleri ikinci yarıda daha keyifli bir oyun bekliyordu. Daha yarının hemen başında, 49'uncu dakikada bu kez sahneye Younes çıktı ve çalımıyla girdiği ceza sahasında penaltı noktasından yaptığı vuruşla skoru 3-0'a

getirdi. Bu dakikadan sonra Ajax kalesini abluka altına alan Lyonlu futbolcular gol bulmak için yoğun çaba gösterdi, ancak kaptırdıkları her topta kendi kalelerinde gol tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. 66'nci dakikada Valbuena, sık bir vuruşla Lyon'un maçtaki tek golünü atsa da bu gol Ajax'ı durduramadı. Yakaladıkları her fırsata hızlı bir şekilde rakip kalede gol arayan Hollandalılar, 71'inci dakikada yine Traore'nin attığı golle skoru 4-1 yaptı ve yarı final ilk maçını büyük bir avantajla tamamladı.

Fransa'daki rövanş da büyük bir heyecana sahne oldu. Ajax, 27'nci dakikada Lyon'a büyük bir şok yaşattı. Hollanda temsilcisinin yıldız forveti Dolberg, yakaladığı ilk fırsatta Lyon'a cezayı kesti ve deplasmanda takımını 1-0 öne geçirdi. İlk maçta büyük bir avantaj elde eden Ajax ikinci maça da golle başlayarak bu avantajını perçinledi. Ancak Lyon, umudunu korumak için Ajax kalesine yüklenmeye devam etti ve devre bitmeden art arda buldukları iki golle skoru 2-1'e getirmeyi başardı. Takımın yıldızı Lacazette, 45'inci dakikada penaltıdan, hemen bir dakika sonra ise arka direkte boş pozisyonda yaptığı vuruşla takımını umutlandırdı. İkinci yarı ise Lyon ataklarına devam etti ancak yakaladıkları birçok pozisyonu gole çeviremediler ve aradıkları golü çok geç buldular. 81'inci dakikada Ghezzal'ın attığı golle skor 3-1'e geldi. Ancak Ajax'lı futbolcular, Lyon baskısı karşısında iyi direnç göstermeyi başardı. 88'inci dakikada da Cornet, Lyon adına öyle bir gol kaçırdı ki, maçı uzatmaya götürme şansı uzak direğe çarpıp auta çıktı ve maç 3-1 sona erdi. Ajax, özellikle kendi evinde oynadığı etkileyici futbol sayesinde finale çıkmayı başardı.

Manchester United yeniden zirvede

Üç yıl aradan sonra Sevilla'sız ilk finalde Ajax ve Manchester United karşı karşıya geldi. UEFA Avrupa Ligi'nin son üç sezonuna damga vuran İspanyollar, bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde kendilerini ispatlamak amacındaydı. Bu da diğer takımlara kupayı kazanma şansı doğurdu! Özellikle geçtiğimiz sezon yürürlüğe giren, şampiyonun Şampiyonlar Ligi'ne direkt katılma hakkı elde etmesi, UEFA Avrupa Ligi'ni de daha cazip hale getirmiş durumda. Özellikle de kendi liginde kötü performans sergileyen büyük takımlar için Avrupa Ligi en büyük hedeflerden biri haline dönüştü. Manchester United'da da bu sezon için özellikle ligin ikinci yarısından itibaren kupa ilk önceliklerden biri haline geldi. Premier Lig'de Alex Ferguson'ın ayrılmasından sonra kötü günler geçiren Kırmızı Şeytanlar, Avrupa arenasından da uzak kalmışlar, Şampiyonlar Ligi seviyesini neredeyse hiç göremez hale gelmişlerdi. Bu sezon başında tekrar bu seviyelere ulaşma adına Jose Mourinho'yu göreve getirdi-

ler ve ligdeki dalgalı performans nedeniyle UEFA Avrupa Ligi, en önemli hedeflerden biri haline geldi. Daha önce Porto ile Avrupa'da kazandığı ilk kupa olan Avrupa Ligi kupası hedefine başarısı adına önümüzdeki sezon tekrar devlerle birlikte olmak için de çok önemliydi. Bu yüzden daha önceden Chelsea'nin başındayken küçümsediği bu kupaya, bu sene değer veren açıklamalarda bulundu. En son 2010-11 sezonunda Şampiyonlar Ligi'nde finale ulaşan Kırmızı Şeytanlar, altı sezon sonra Avrupa kupalarında finale yükselmeyi başarmıştı. Ajax ise son dönemlerde bu seviyelerde başarı elde edemedi. Müzesinde dört Şampiyon Kulüpler Kupası olan Hollandalılar, son olarak 1991-92 sezonunda bu kupayı kaldırmıştı. Ancak son dönemlerde hem Hollanda ligindeki kalitenin düşüşü hem de genç oyunculara yapılan yatırım ve altyapı sisteminden artık eskisi kadar verim alınamıyor oluşu, sadece Ajax'ın değil tüm Hollanda

takımlarının Avrupa arenasından uzaklaşmasına neden olmuştu. Yıllar sonra bunu başarabilen ilk Hollandalı kulüp Ajax oldu. Çok genç bir kadro ile harika bir yapılanma içine giren Hollanda temsilcisi, sezon başında takımın başına Peter Bosz'u getirdi ve kadroya kattığı genç ve potansiyelli oyuncularla sezona giriş yaptı. Ligde şampiyonluk Feyenoord'a kaptırılsa da UEFA Avrupa Ligi'nde finale ulaşmak genç oyuncular için harika bir başarı oldu. Bu sezon Avrupa Ligi finaline İsveç'in Stockholm şehri ev sahipliği yaptı. Solna'daki Friends Arena'da oynanan karşılaşma aslında tüm Avrupa Ligi sezonunun kalitesi düşünüldüğünde sönük geçti. Çünkü bu sezon futbol kalitesi olarak Kupa 2'de, Şampiyonlar Ligi'ne kafa tutacak bir seviyeye ulaşılmıştı. Ancak Jose Mourinho'nun gerçekçiliği ve hedefe ulaşma hırısı, onun sahaya çok garantici bir takımı, çok garantici bir oyun anlayışıyla sürmesine neden oldu. Ajax'ın genç

ve tecrübesiz kadrosuyla da bu oyun birleşince, az pozisyonlu bir final maçı oynandı. Maç daha ilk düdükle birlikte Kırmızı Şeytanların atağıyla başladı. Daha birinci dakika dolmadan rakip ceza sahasına giren Mkhitaryan golle burun buruna geldi ancak Andre Onana tehlikeyi önceden sezerek golü önledi. Daha sonra rakip kaleye ayağa hızlı paslarla hücum etmeye başlayan Ajax, çok tehlikeli pozisyonlar üretemese de rakip ceza sahasına girme çabaları oyunu heyecanlandıran anlar olarak dikkat çekti. Ancak tecrübe üstün geldi. Daha 17'nci dakikada Paul Pogba ceza sahası dışından yaptığı vuruşla takımını 1-0 öne geçirmeyi başardı. Fransız futbolcunun yaptığı vuruş, Ajax'lı defans oyuncusu Davinson Sanchez'e çarptı ve kaleci Ona-

na'yı yanılttı. Final maçının başı sayılabilecek dakikalarda öne geçmek tam da Mourinho'nun isteyebileceği ve belki de tam da planlarına uyan bir durumdu. Bu durumu da en iyi şekilde değerlendirdiler. Oyunu yavaşlatıp topu Ajax'ın kullanmasına izin verdiler ve kapılan toplanla hızlı hücum kovaladılar. Ajax ise bu süreçte neredeyse hiç etkili olamadı. Manchester United'ın sert savunmasını aştıkları anda da gol yollarında tecrübesizlikten kaynaklanan ilginç tercihlerde bulundular. Maçın ilk yarısı bu skorla sona erdi. İkinci yarının hemen başında da Manchester'dan ikinci gol geldi. Mkhitaryan'ın altı pastan fırsatçılığını kullanarak attığı gol, takımını 2-0 öne geçirdi. Bu andan sonra da Hollandalılar ne kadar müca-

dele etseler de bir türlü golü getirecek pozisyonları üretmeyi ve kendi evlerinde oynadıkları Lyon maçı seviyesine çıkmayı başaramadılar. Manchester United'lı futbolcular da tecrübelelerini kullanarak oyunu iyice yavaşlatıp, kaptıkları toplanla hızlı hücumlar gerçekleştirdiler, ancak onlar da net pozisyonlar yakalasalar da golü bulmayı başaramadılar. Maç Kırmızı Şeytanların 2-0'lık galibiyetiyle sonuçlandı ve Manchester United eski günlerinde olduğu gibi Avrupa arenasında tekrar "Ben buradayım" dedi. Ajax ise genç kadrosuna rağmen harika işler başarmış oldu. Özellikle futbol kalitesi olarak ortaya koydukları mücadele büyük beğeni topladı ve sahip oldukları potansiyel herkese parmak ısırttı.

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DY0, ay yıldız başarılar diler.

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Kupayla saadet olmaz!

Kral Kupası'nda gelen zaferle birlikte, Barcelona ile Luis Enrique'nin yolları da resmen ayrıldı. Ayrılık kararını daha önce duyuran İspanyol teknik adam, üç yılda dokuz kupayla veda etmiş oldu. Kupa ortalamaları yakın olsa da bu birliktelik Guardiola-Barça birlikteliği kadar şaşıaal ve mutlu değildi.

H

er zaman iddialı ve yıldızlarla dolu kadrolara sahip olan takımlar için kullanmayı sevdiğimiz bir söz vardır. "O takımı babam da şampiyon yapar" deriz. Son 10 yılda bu cümleyi en çok kurduran takım şüphesiz ki Barcelona. 2008-2012 arası Pep Guardiola ile birlikte kazanılabilecek 19 kupanın 14'ünü müzesine götüren Barça, ardından Tito ile gol rekoruyla gelen şampiyonluğu kutladı. Tito'nun kanserle mücadele etmek için görevden ayrılmasının ardından Gerardo Martino yönetimiyle gelen bir yıllık istisnai başarısız dönemden sonra, Guardiola ve Tito gibi Barcelona B takımını daha önce yöneten bir isme, Luis Enrique'ye dönüldü. İspanyol hoca da ilk sezonunda La Liga'yı, Kral Kupası'nı ve UEFA Şampiyonlar Ligi'ni ka-

zanmayı bildi. Bir sonraki sezon La Liga'yı yine kazanan Luis Enrique, üçüncü sezonunun bitimine yaklaşık üç ay kala, sezon sonu görevden ayrılacağını açıkladı. Onun bu kararı, tıpkı Guardiola'nın aldığı kararda olduğu gibi, bize üzerinde pek düşünmediğimiz bir gerçeği hatırlattı. Evet, belki bazı takımları şampiyon yapmak diğerlerine göre biraz daha kolaydı, ama bu takımlarda çalışmak da diğer takımlara göre çok daha stresliydi. Bunu Guardiola'nın dört yıl arayla çekilen iki fotoğrafının o ünlü kolajında olduğu gibi, Luis Enrique'nin ayrılık açıklamasında da net bir şekilde gördük. Barcelona artık La Liga'nın, Kral Kupası'nın ve UEFA Şampiyonlar Ligi'nin en azından ikisini kazandıramadığınızda "O kadar da ba-

Luis Enrique'li 9 Kupa

UEFA Şampiyonlar Ligi (1): 2014-2015
La Liga (2): 2014-2015, 2015-2016
Kral Kupası (3): 2015, 2016, 2017
İspanya Süper Kupası (1): 2016
UEFA Süper Kupa (1): 2015
FIFA Kulüpler Dünya Kupası (1): 2015

şarılı değil" yaftası yediğiniz bir kulüp oldu. Hele hele camiayla ilişkileriniz Guardiola kadar iyi değilse, hatalarınız çok daha acımasızsa eleştiriliyor ve dolayısıyla bu kulüpte görev almak çok daha yıpratıcı bir hal alıyor.

Son maçında Kral Kupası'nı kaldırarak veda eden Luis Enrique'ye ayrılık kararı aldırın süreci daha iyi anlamak için filmi başa saralım. Barcelona'ya 1996'da, ezeli rakip Real Madrid'de beş sene top koşturduktan sonra giden ve burada geçirdiği sekiz senede kaptanlığa yükselecek kadar sevilen Luis Enrique, 2004'te futbolculuğu bıraktıktan dört sene sonra, Pep Guardiola'dan boşalan koltuğa oturdu ve Barcelona B takımını çalıştırmaya başladı. İkinci senesinde takımının 11 yıllık hasreti dindirip bir üst kümeye çıkmasını sağladı ve bir yıl daha görevde kalıp Roma'ya geçti. İlk A takım tecrübesinde ekibini Avrupa kupalarına taşıyamayınca istifa eden İspanyol hoca, Haziran 2013'te Celta Vigo ile anlaştı. Burada da tek sezon geçiren Luis Enrique, lig dokuzunculuğunun ardından, Barcelona'nın A takımını çalıştırması için sportif direktör Andoni Zubizarreta'dan aldığı teklifi kabul etti ve Katalan

devi ile sözleşme imzaladı. Böylece Barça'da hem kaptanlık hem de B takım hocalığı yaptıktan sonra A takımın başına geçen ikinci isim oldu. Artık sıra, bunu yapan ilk isim Pep Guardiola'nın takımın başında elde ettiği başarıları da tekrarlamaya gelmişti. 44 yaşındayken Barcelona ile üç yıllık sözleşme imzalayan Luis Enrique, Katalan devinin başında çıktığı ilk maçta Camp Nou'da Elche'yi 3-0 yendi ama Ekim ayında, Barcelona taraftarları için dünyanın en önemli maçı olan El Clasico'yu deplasmanda kaybetti. Luis Enrique'nin bazı ilk 11 değişiklikleri ve Messi ile tartışması takımın tam oturmamanı formuyla birleşince, bazı çatlak sesler çıkmaya başladı. Ne var ki Luis Enrique, Pep Guardiola'nın 11 maçlık galibiyet serisi rekorunu egale edip takımı Kral Kupası'nda da finale taşıdı. Ardından ligde dokuz maçta sekiz galibiyet alındı ve takım 15 ay aradan sonra puan tablosunun zirvesine çıktı. Kara bulutlar dağılmıştı. 21 Nisan 2015'te PSG'yi UEFA Şampiyonlar Ligi'nde yendiklerinde, Luis Enrique, ilk 50 resmi maçta 42 galibiyete ulaşarak, tarihin en başarılı başlangıcını yapan teknik direktörü oldu. Mayıs'ta La Liga şampi-

yonluğu ilân edildi, Kral Kupası kazanıldı ve sezona da 3-1'lik Juventus galibiyetiyle gelen UEFA Şampiyonlar Ligi zaferiyle, yani üçlemeye nokta koyuldu. Artık Luis Enrique ile Pep Guardiola'nın bir ortak noktası daha vardı ve Barcelona, Avrupa'da Lig-Kupa-Şampiyonlar Ligi üçlemesini iki kez yapabilen tek takım haline gelmişti. Tabii ki bunda, tüm resmi maçlarda toplam 122 gol atan Messi-Suarez-Neymar ileri uç hattının payı devasaydı. Luis Enrique, Barça'daki ikinci sezonuna UEFA Süper Kupası'nı Sevilla'nın ellerinden kaparak başladı ve 2015 yılının son maçında FIFA Kulüpler Dünya Kupası'nı kazandılar. Bu, Barcelona'nın ulusal turnuvalar haricinde elde ettiği 20'nci şampiyonluktu. Dahası Real Madrid'in 2014'te tüm resmi maçlarda 178 gol atarak kırdığı rekoru da 180 golle kırmayı başardılar. Üstelik bu başarılar transfer yasağının olduğu bir dönemde gelmişti. Yeni yılla birlikte bu yasak da sona erdi ve kulüp ara transfer döneminin daha ilk gününde tüm yaş gruplarında toplam 77 oyuncuyu resmi olarak renklerine kattı. Bu oyunculardan biri de sezon başında İspanya'nın yolunu tutan ve 6 ay hasretle

beklediği formasına kavuşan Arda Turan'dı. Güçlendirilmiş bu kadro, yine hem La Liga'da hem de Kral Kupası'nda mutlu sona ulaştı. Ne var ki UEFA Şampiyonlar Ligi bugüne kadar hiçbir takımın unvan korumasına müsaade etmemiştir ve Barcelona'ya bir istisna yapmaya niyeti yoktu. Barça turnuvaya çeyrek finalde Atletico Madrid'e 2-1 ve 0-2'lik skorlarla elenerek veda etti. Her şeye rağmen Luis Enrique için işler harika gidiyordu. Guardiola döneminde kırılan kulüp tarihinin en uzun yenilgisizlik serisi dahi geliştirilmişti. Üzerine bir de Real Madrid'in 34 maçlık yenilmezlik rekoru kırılınca, sportif anlamda neredeyse Pep'in bile pabucu dama atılacaktı!

Mutsuz Messi mutsuz Luis Enrique

Luis Enrique'nin Barcelona'da geçirdiği üçüncü ve son sezon ilk iki sezona göre daha başarısızdı. Ama bu en başarısız sezonda bile bir kupa kazanıldı ve belki de daha önemlisi, UEFA Şampiyonlar Ligi'ndeki PSG eşleşmesinde tarih yazıldı. Son 16 turu eşleşmesindeki ilk maçı deplasmanda 4-0 kaybeden Barça, evindeki rövanşı 6-1 kazanıp organizasyon tarihi-

nin en büyük geri dönüşüne imza attı. İlkbahar yaklaşırken Kral Kupası'nda işler iyi gidiyor, La Liga yarışında da iddia sürüyordu. Ama dışarıya yansıyan tablo hiç de gül-lük gülistanlık değildi. İspanyol teknik adamla takımın Arjantinli süper yıldızı Lionel Messi arasındaki soğukluk artık iyiden iyiye dillendiriliyordu. Hatta bazı maçlarda Messi'nin mutsuzluğu yüzünden alenen okunuyor, takım muhabirlerinin bu konuda 'iddia edildi' tarzı haber yapmasına

gerek kalmıyordu. Üstelik diğer futbolcularla ilişki de mükemmel değildi. Hal böyle olunca, İspanyol teknik adamın sözleşmesini uzatmayacağına dair beklentiler de günden güne kuvvetleniyordu. Üstüne bir de PSG deplasmanındaki 4-0'lık yenilgi geldi. Rövanşta gerçekleşecek mucizeden bihaber futbol ulemaları, Luis Enrique'nin sezon sonunda bırakması gerektiği konusunda güçlü bir argüman daha bulmuşlardı. Sezonun bitimine üç ay kala, Luis Enrique'den beklenen ayrılık açıklaması geldi. Önce yönetimle konuşan Luis Enrique, ardından futbolcularına kısa ve net bir açıklama yaparak, "Artık yorul-dum. Biraz dinlenmem gerekiyor" dedi. Sonra da sıra basına gelmişti. Camp Nou'da 6-1 kazanılan Gijon maçından sonra düzenlenen basın toplantısında bu kararını basınla paylaşan 47 yaşındaki teknik adam, "Bu benim için çok zor bir karar oldu. Üzerinde çok düşündüm. Kendime dürüst olmam gerekiyor. Sezon öncesi yönetimle konuştuğumda onlara böyle bir ihtimalden söz etmiştim. Onlar da bana acele etmememi söylemişlerdi. Etmedim. Şimdi

karar vakti geldi. Bırakmamın sebebi, işimin tüm hayatımı kaplıyor ve bana dinlenecek hiç zaman bırakmıyor oluşu. Dinlenmem gerekiyor, asıl sebep bu" cümlelerini kullandı.

Yakın dönemde Pep Guardiola, Barcelona'dan ve Bayern Münih'ten ayrılacağını erken açıklamış ve Katalan temsilcisiyle Kral Kupası'nı kazanarak, Bavyera ekibiyle de lig-kupa dublesi yaparak bırakmıştı. Bayern'i daha önce çalıştıran Jupp Heynckes de lig-kupa-Şampiyonlar Ligi üçlemesini yaptığında takımdan ayrılacağını çoktan açıklamış durumdaydı. Benzer bir durum Luis Enrique için de geçerli oldu. Tıpkı Guardiola-Barcelona örneğinde olduğu gibi, Luis Enrique de son maça kadar kovaladığı La Liga'yı kazanamasa da Kral Kupası şampiyonluğuyla veda etti. PSG ile oynanan rövanşta yazılan tarih de cabası...

Sezon başına üç kupa

Alaves ile 27 Mayıs'ta oynanan ve 3-1 kazanılan Kral Kupası finalinin ardından, Barcelona'da Luis Enrique'li üç sezonun bilançosu da belli oldu. Barça İspanyol hocasıyla bir UEFA Şampiyonlar Ligi ve iki La Liga kazandı, Kral Kupası'na da üç yıl boyunca ambargo koydu. Luis Enrique döneminde Barcelona müzesine giren toplam kupa sayısı da dokuzu buldu. Yani Luis Enrique, Barcelona ile sezon ba-

şına üç kupalık bir ortalamaya ulaştı ki bu, dört sezonda 14 kupa kazanan Guardiola'nın 3.5 kupalık ortalamasından hiç de uzak değil. Ne var ki iş iki teknik adamın ve takımın geri kalanının bu başarılı ortamda verdikleri fotoğraflara baktığımızda biraz daha farklı. Pep Guardiola dört sezonluk teknik adamlık döneminde çok az futbolcuyla problem yaşamış ve Ibrahimovic ile Eto'o gibi istisnalar haricinde herkesle mükemmel ilişkiler kurmuştu. Hatta Messi'nin pizzayı bırakmasını ve oyun konsolu bağımlılığını kontrol altına almasını sağlamak gibi 'mucizevi' başarılar elde etmişti. Zaten oyuncular, onun ayrılık kararını gözyaşlarıyla dinlemişti. Öte yandan Luis Enrique ile futbolcularının ilişkisi hiçbir

dönemde Guardiola kadar iyi olmadı. Messi ile yaşadıkları sorunlar bir yana, Luis Enrique ile bir problemi olmayan isimler bile onun için büyük fedakârlıklar yapabileceklerinin sinyallerini hiç vermedi. Zaten takımdan ayrılacağını açıkladıktan kısa bir süre sonra Luis Enrique'nin söylediği "Soyunma odasında takım ile ilişkim daha bile iyi hale geldi" cümlesi, her ne kadar İspanyol hoca bunu "Gideceğimi açıkladığım için ilişkilerimiz zedelenmedi" demek için söylemiş olsa da satır arasında durumu özetliyordu. Tabii bir de iki teknik adamın Barcelona dönemlerinde futbol dünyasında kendilerine edindikleri yer arasındaki farkı

unutmamak gerek. "Bir süre dinleneceğim. Başka bir spor dalında bile çalıştırıcılık yapabilirim, farklı seçeneklere o denli açığım" diyen Luis Enrique'nin sonraki adresini öğrenmemize muhtemelen daha zaman var. Ama onun bir sonraki durağının Guardiola örneğinde olduğu gibi Bayern Münih ya da dengi bir Avrupa devi olma ihtimalinin yüksek olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Sözün kısası, Luis Enrique'li Barcelona, kazanma alışkanlığı ve ileri hattının da yardımıyla başarılı bir üç sezon yaşadı. Fakat bu birliktelik Guardiola-Barcelona birlikteliği kadar mutlu bir aile tablosu getirmediği gibi, Luis Enrique'nin kişisel kariyerine katkısı da muhtemelen Guardiola'nınki kadar büyük olmayacak.

TFF

Türkiye Futbol Direktörlüğü

Esenlik ve Çocuk Koruma Beyanı

Türkiye Futbol Federasyonu olarak çocuk ve gençlerin güvenliği, aynı zamanda esenliği bizim önceliğimizdir.

Her koşulda kazanılan skorlar değil, her koşulda kazanılan çocuklar ve gençler bizim gurur kaynağımızdır. Onların futbol ile geçirdikleri yılları gülümseyerek anımsamalarını istiyoruz.

Bu tesislerde iyi oyuncular, bundan da önemlisi iyi insanlar yetiştirmeyi hedefliyoruz. Öncelikli misyonumuz; çocukların ve gençlerin güvenli aynı zamanda mutlu ortamlarda futbol oynamalarıdır.

Futbol oynanılan ortamlarda, çocuk ve gençlere uygun davranışlar ve tutumlar sergilenmelidir.

Uygunsuz davranışların bize bildirilmesi halinde, yetişkinlerin üzüleceği veya kırılacağı hususunu göz ardı ederek bunları ele alacağımızdan şüpheleniz olmasın.

Endişe ve sorunlarınız bizim için önemlidir. Kurumlarımızda çocuk ve genç oyuncuların güvenliği ve esenliği ile ilgili tüm davranış standartlarının her yetişkin tarafından gözetilmesini önemsiyoruz

Hepimiz bir zamanlar bu sahalarda çocuk olarak yer aldık. Çocuklarımızın ve gençlerimizin güvenli ve mutlu ortamlarda futbol oynamaları, futbolumuzun geleceği açısından son derece önemlidir.

Çocuk ve genç oyuncularımızın gelecekte futbolumuzun onurlu sahipleri olacağından hiç şüphem yok.

Fatih Terim

Fatih Terim
Türkiye Futbol Direktörü

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Orta sahada bir dinamo

Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde yarı final oynayan U17 Millî Takımımızın orta sahasının vazgeçilmezlerinden... Küçük yaştan beri kendisinden büyüklerle oynamaya alışmış genç oyuncu, Tokat'ta ailesinin yanından 13 yaşında ayrılıp, Bucaspor altyapısına gelişini ve oradan ay-yıldızlı formaya yükselişini TamSaha'ya anlattı.

Aydın Güvenir

Kendinden biraz bahseder misin? 5 Kasım 2000 doğumluyum. Tokat'ta dünyaya geldim. Ailem hâlâ Tokat'ta yaşıyor. Babam eskiden Türk Telekom'da çalışıyordu. Şimdi ise kendi kafeteryası var, onu işletiyor. Annem de şeker fabrikasında yönetici asistanlığı yapıyor. Bir de ablam var. Üniversiteyi yeni bitirdi. Uzmanlık alanı fizyoterapistlik. **Ailende sporcu geçmişi yok.**

Senin futbolla tanışman nasıl oldu?

Küçük yaştan beri sokakta futbol oynuyorum. Hep çok severek oynardım futbolu. Bir an bile top oynamayı bırakmak istemezdim. Hiç yaşıtlım yoktu mahallede. Yaşça büyüklerimle oynuyordum. Turhal Gençlerbirliği diye amatör bir kulüp var Tokat'ta. Bu kulüp, yazları spor okulları açıyordu ve katılanlara maç yaptırıyordu. Kulübün ho-

caları da izlemeye geliyordu. Buradaki maçlardan sonra kulübe çağrıldım. Yaşım tutmadığı için lisansım çıkamamıştı. 1996-1997 doğumlular vardı genel olarak takımda. Bir sene boyunca takımla birlikte sadece idmanlara çıktım o yüzden. Bucaspor'un eski futbolcularından Hüseyin Nazlı'nın Tokat, Turhal'da halı sahası var. Kendisiyle de tanışıyorduk zaten. O da beni Turhal Gençlerbirliği'nde izledikten

sonra Bucaspor'dan bir arkadaşına tavsiye etti. Onun üzerine beni İzmir'e, antrenmana çağırdılar. Antrenmana ilk çıktığım gün, takımın altyapısındaki U14 takımına seçilmeyi başardım. **Küçüklüğünden beri kendinden yaşça büyük ve fiziksel olarak daha gelişmiş oyuncularla oynamak, sana katkı yapmıştır sanırım...** Tabii ki. Amatörde herhangi bir yaş kısıtlaması yok bildiğiniz gibi. Lisansım çıktıktan sonra, 13 yaşındayken bile U19 maçlarına çıktığım oldu. Bir keresinde A takımla bile maça çıktım. Fiziksel olarak çok zorlanıyordum o dönem ama faydasını sonradan gördüm ve görmeye devam ediyorum.

Ailenin tamamı Tokat'ta yaşarken, Bucaspor formasını giymek için henüz 13 yaşında İzmir'e taşınman zor olmalı senin için...

Ailemde sporcu geçmişi olan kimse yoksa da her zaman bana destek çıktılar. İzmir'e gittiğimde de desteklerini hiç esirgemediler. Ancak, ilk iki ay çok zorlandım ailemin yanından ayrıldığım için. Tokat'a dönmek istediğim anlar bile oldu açıkçası. Ama ailem her defasında kalmam gerektiğini, zamanla bu durumu atlatacağımı söyledi. O dönem, bana "Tamam, gel" deseler, ben de duygusal davranıp geri dönecektim ve belki de hiç buralarda olamayacaktım. Dolayısıyla, onların desteğini

unutamam hiçbir zaman. **Millî Takım hikâyesen nasıl başladı?** Bucaspor'un altyapısında gösterdiğim performansın ardından Millî Takımlar tarafından düzenlenen U14 seçmelerine katıldım ve burada da başarılı performans göstererek, 44 kişilik kadroya dâhil edildim. U17 Millî Takımımızdaki birçok arkadaşım gibi, ben de ilk maçıma Ocak 2015'te Çek Cumhuriyeti karşısında çıktım. O günden beri de Millî Takım forması giyiyorum. **Yarı finale yükseldiğimiz ve U17 Dünya Kupası biletini cebimize koyduğumuz U17 Avrupa Şampiyonası'nı nasıl değerlendirirsin?** Takım olarak hepimiz turnuva başlamadan önce potansiyelimizin far-

Amatörde herhangi bir yaş kısıtlaması yok. Lisansım çıktıktan sonra, 13 yaşındayken bile U19 maçlarına çıktığım oldu. Bir keresinde A takımla bile maça çıktım. Fiziksel olarak çok zorlanıyordum o dönem ama faydasını sonradan gördüm ve görmeye devam ediyorum.

İzmir'e gittiğimde ilk iki ay çok zorlandım. Tokat'a dönmek istediğim anlar bile oldu. Ama ailem her defasında kalmam gerektiğini, zamanla bu durumu atlatacağımı söyledi. O dönem, bana "Tamam, gel" deseler, ben de duygusal davranıp geri dönecektim.

Top tekniğimin ve topu oyuna sokmamın iyi olduğunu düşünüyorum. Defansif açıdan da Mehmet Hacıoğlu'nun bana önemli şeyler kattığını söyleyebilirim. Onun dedikleri ve antrenmanları sayesinde defansif ve fiziksel anlamda daha güçlü hale geldiğimi görüyorum.

Liverpool'un efsanesi Steven Gerrard'ı çok beğenirdim küçükken. Real Madrid'li Luka Modric'i ilgiyle izliyorum. Oyun stili çok hoşuma gidiyor. Onu izlemek son derece zevkli. Ayrıca, oyunun her iki yönünü de oynayabiliyor.

kındaydık. Neler başarabileceğimizi de biliyorduk. Şampiyona öncesinde de birçok takımla karşılaşmış ve yensek de yenilsek de bu takımlara oyun anlamında üstünlük kurmuştuk. Finallerde kazandığımız maçlarda da bunu yapmayı başardık. Teknik direktörümüz Mehmet Hacıoğlu'nun en baştan beri dediği gibi, adım adım ilerleyerek yarı finale yükseldik ve U17 Dünya Kupası hedefimize ulaştık. Tabii ki, hepimizin kafasında Avrupa Şampiyonluğu vardı. Ancak maalesef gerçekleşmedi. Ama hatalarımızı gördük ve Ekim'deki U17 Dünya Kupası Finalleri'nde daha da önemli başarılarla imza atmak istiyoruz. Şunu çok iyi biliyoruz ki, maçlar tek tek kazanılmadan, zirveye gidilmiyor. **Hem defansif hem de ofansif özellikleri olan bir orta saha oyuncusu olarak, kendini nasıl tanımlıyorsun?** Bu dediklerinizin yanı sıra top tekniğimin ve topu oyuna sokmamın iyi olduğunu düşünüyorum. Defansif açıdan da U17 Milli Takımı Teknik Direktörümüz Mehmet Hacıoğlu'nun bana önemli şeyler kattığını söyleyebilirim. Onun dedikleri ve antrenmanları sayesinde defansif ve

fiziksel anlamda daha güçlü hale geldiğimi görüyorum. İkili mücadelelerdeki direncim arttı. Hocalarımın önerileri benim için çok önemli. Fizik gücümü daha da yükseltmem, tempomu arttırmam ve daha az top kaybı yapmam gerekli. Yeteneğimin üzerine bunları da katabilirim çok daha başarılı olacağıma inanıyorum. **U17 Milli Takımı'nda genelde Sefa Akgün'le orta sahanın ortasını paylaşıyorsunuz. Sahadaki uyumunuzun da oldukça iyi olduğu görülüyor. Genel anlamda takımdaki arkadaşlığın sahaya da yansıdığını söyleyebilir miyiz?** Takımımızdaki arkadaşlık olağüstü. Kulüplerde karşı karşıya geliyoruz bazen. Rakip oluyoruz. Ama hiçbir zaman yakınlığımız bozulmuyor. Futbol, akılla oynanan bir oyun ama oynadığın insanların senin arkadaşın olması da işinizi kolaylaştırıyor bazen. Birbirimizin açıklarını daha rahat kapatıyoruz. Örneğin Sefa, benim nerede top kaybı yapmayacağımı, beni çok iyi tanıdığından ötürü önceden tahmin edebiliyor. Başarıımızdaki bu uyumun da etkisi çok.

Şu an Bucaspor altyapısındasın. İleriki yıllarda kendini hangi noktada görmek istiyorsun? Bucaspor'a geldiğim zaman, ilk hedefim kulübümüzün A takımında oynamaktı. Daha sonra Bucaspor'daki hocalarımdan Serkan Baziya beni A takım seçmeleri için önerdi. Serkan Hocaya ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Kendisi bana çok şeyler katmıştır. Hocalığın yanı sıra bana ağabeylik yaptı her zaman. İki sene çalıştım kendisiyle. Daha sonra da kendisiyle hep iletişimde kaldık. Seçmelere geri dönmek gerekirse, beni orada son 15 dakika oynattılar. Gerçek mevkiim olmayan sağ açık pozisyonunda oynamıştım. Futbola ilk başladığımdan beri orta sahanın ortasında görev alıyordum. Dolayısıyla, sağ açıkta kendimi fazla gös-

teremedim ve seçilemedim bu yüzden. Daha sonra 2-3 gelişim ligi maçında beni bir daha izlediler ve bu sefer beğendiler. Böylelikle takıma seçildim. Bu sezon başından beri de A takımla idmanlara çıkıyorum ve kamplara gidiyorum. Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne gelmeden 3-4 hafta önce profesyonel lisansım da çıktı ve Spor Toto 2. Lig'de iki karşılaşmada yer aldım. Önümüzdeki yıllarda, A Milli Takım formasını giyip, Süper Lig seviyesinde de oynamak istiyorum. Avrupa'da forma bulma fırsatına erişirsem, en çok oynamak istediğim lig, İngiltere. Burada da atmosferinden ötürü, Liverpool takımına ayrı bir sempatim var. **Oynadığın mevki açısından dünyada en çok beğendiğin oyuncu kim?**

Beni, tip olarak Brezilyalı Oscar ve Kolombiyalı James Rodriguez'e benzetiyor arkadaşlarım (gülüyor). Ama sempati duyduğum Liverpool'un efsanesi Steven Gerrard'ı çok beğenirdim küçükken. Real Madrid'li Luka Modric'i ilgiyle izliyorum. Oyun stili çok hoşuma gidiyor. Onu izlemek son derece zevkli. Ayrıca, oyunun her iki yönünü de oynayabiliyor. **Futbol dışında bir merakın var mı?** Aslında fazla kitap okuduğum söylenemez ama bu aralar "Sen 17 Yaşlısın" adlı kitabı okuyorum. Oldukça duygusal bir kitap ve kişisel gelişimi destekliyor diyebilirim. Bu kitabı okumamın nedeni, kitapta geçenlerin bizim yaş grubumuzun da zaman zaman yaşadığı şeylerden bahsetmesi.

İki gedikli, üç yeni

Premier Lig

Conte fark yarattı

Premier Lig, geçen sezon tarihin en büyük sürprizlerinden birine sahne olmuştu. Bir önceki sezon son haftalarda yaptığı atakla zar zor kümede kalan ve 2015-16 sezonu başlarken de küme düşme adayları arasında gösterilen Leicester City, inanılmaz bir hava yakalayarak ligde ilk haftalardan zirveye kurulmuş ve bu performansını son ana dek sürdürerek tarihinde ilk kez Premier Lig'de şampiyonluğa ulaşmıştı. Leicester bu peri masalını yaşarken, şampiyonluğun doğal adayları konumundaki Chelsea, Manchester United ve Manchester City ise

büyük düş kırıklığı yaratmışlardı. Özellikle son şampiyon Chelsea'nin Avrupa kupalarına katılamayacak kadar kötü bir derece elde etmesi başlı başına bir sezon hikâyesiydi. Tabii söz konusu üç takım da yaşadıkları bu başarısızlıklar sonrasında çareyi teknik adam değişikliklerine gitmekte buldu. Manchester ekiplerinin bu doğrultuda yaptıkları değişiklikler hayli sansasyoneldi. Manchester United, Ada'da daha önce Chelsea'yi çalıştırdığı beş sezonda üç Premier Lig şampiyonluğu yaşamış olan Jose Mourinho'yu Louis

van Gaal'in yerine göreve getirirken, Manchester City ise Manuel Pellegrini'den boşalan teknik adamlık koltuğuna, Barcelona ile kazanılmadık kupa bırakmayan ve son olarak da Bayern Münih'i çalıştıran Josep Guardiola'yı oturttu. Chelsea ise geçen sezona Jose Mourinho yönetiminde başlamış, kötü gidiş sonrasında Portekizli teknik adam görevinden ayrılınca da sezonu geçici olarak göreve gelen Guus Hiddink ile tamamlamıştı. Londra ekibi bunun sonrasındaysa çareyi, Juventus ile üst üste üç yıl Serie A şampiyonluğu

Avrupa'nın büyük liglerinde sezon sona ererken, üst üste altıncı kez zafere ulaşan Juventus bu alanda rekor kırdı. Almanya'da da Bayern'in hâkimiyeti sürerken Fransa'da PSG'yi durduran taraf Monaco oldu. İngiltere'de Chelsea bir yıl aradan sonra yeniden zirveye döndü, Real Madrid ise beş yıllık hasretine son verdi.

yaşayan, sonrasında da İtalya Millî Takımı'nı çalıştıran Antonio Conte'yi göreve getirmekte buldu. Leicester'in başında mucizevi şampiyonluğun mimarı Claudio Ranieri'nin, Arsenal'in yönetiminde Arsene Wenger'in, Liverpool'un başında da Jürgen Klopp'un olduğu düşünüldüğünde, Premier Lig'in 2016-17 sezonunda müthiş bir teknik adam mücadelesine sahne olacağı aşikârdı.

Oyuncu transferine gelindiğinde de Ada'da büyük hareketlilik vardı. Manchester United, 89 milyon pound harcıyıp Juventus'tan Paul Pogba'yı renklerine bağlar-ken bu alandaki dünya rekorunu da kırmıştı. Kırmızı Şeytanlar ayrıca Zlatan Ibrahimović ve Henrikh Mkhitaryan'ı da kadrosunu katmıştı. Manchester City ise süper star sayılabilecek bir ismi almamıştı belki ama John Stones, İlkay Gündoğan, Gabriel Jesus, Leroy Sane ve Nolito gibi birçok yetenekli oyuncuyla kadrosunu takviye etmişti. Yıllardır transferde cimri davranan Arsenal ise Shkodran Mustafi, Granit Xhaka ve Lucas Perez gibi yıldızlığı tartışılacak üç isim için 80 milyon poundun üzerinde harcama yaparak herkesi şaşırtıyordu. Chelsea, N'golo Kante ve eski oyuncusu David Luiz'i Stamford Bridge'e getirirken, Tottenham, Moussa Sissoko ve Victor Vanyama ile orta sahasını güçlendirmişti. Liverpool'un en çok ön plana çıkan transferiyse Southamp-

ton'dan 30 milyon pound karşılığında alınan Sadio Mane'ydi. Şampiyon Leicester ise transfer döneminde fazla iddialı bir hamle yapmıyordu. Sporting'in Cezayirli santrforu Islam Slimani, en önemli takviyeleri idi. Söz konusu yedi takım içerisinde sezona en iyi başlayan taraf, Guardiola'nın Manchester City'si olmuş ve Katalan teknik adamın öğrencileri, oynadıkları ilk altı maçı kazanırken, ilk 10 haftayı da liderlik koltuğunda geçmişti. Manchester'ın Kırmızılıarıysa, oynadıkları ilk üç maçtan galibiyetle ayrıldıktan sonra Old Trafford'daki derbide City'ye 2-1 kaybediyordu ve bu mağlubiyet belki de sezonun geri kalanında da United adına işlerin bir türlü istenildiği gibi gitmemesine vesile olacaktı. Öte yandan Chelsea ise lige biraz

bocalayarak başlamıştı. İlk üç maçından dokuz puan çıkaran Londra temsilcisi, sonrasındaki üç maçtaysa sadece bir puan alabilmişti. Bu maçların sonuncusunda Arsenal'e 3-0 kaybedilmesiyle neredeyse Maviler adına umutların suya düşmesine yol açıyordu. Ancak Chelsea, bu noktadan sonra müthiş bir çıkış yakaladı. Ekim, Kasım ve Aralık ayında oynadığı 13 maçın tamamını kazanan Conte'nin takımı, bu serinin hemen hemen ortasında liderlik koltuğuna kurulurken seri ilerledikçe de takipçileriyle arasını bir hayli açıyordu. Chelsea bu sonuçları alırken, Manchester City ve Manchester United ise istikrarsız bir grafik çizerek zirveden gitgide uzaklaşmaktaydı. Leicester City ise rüya gibi geçen bir sezonun ardından adeta bir kâbusa uyanmıştı. Geçen seneki

havasından eser olmayan ve üst üste iki maç kazanamayan Tilki-ler, böylece düşme yakınlarına kadar geriliyordu. 25. hafta geride kaldığında hâlâ peş peşe maç kazanamamışlardı ve toplam galibiyet sayıları da beşti. Takım, düşme hattının sadece bir basamak üzerindeydi. Hal böyle olunca da kulüp yönetimi adına çare, teknik direktör Claudio Ranieri ile yolları ayırmak oldu ve sezonun son bölümü için takımın başına, Ranieri'nin yardımcısı Craig Shakespeare getirildi. İlginçtir, o güne dek beş galibiyeti olan Leicester, Shakespeare ile üst üste beş maç kazandı ve böylece ligin dibinden hızla uzaklaşarak rahat bir nefes aldı. Leicester, sezonuysa 44 puanla 12. sırada tamamladı. Chelsea ise zirveyi ele geçirdikten sonra bir daha bırakmayacaktı. Maviler, ligin başında aldıkları iki mağlubiyetin aksine sezonu toplam beş mağlubiyetle kapattı.

Sadece üç maçta berabere kaldılar ve 30 karşılaşmadan galibiyetle ayrılarak 93 puan topladılar. Chelsea böylece Premier Lig'de bir sezonda en çok maç kazanan takım unvanının da sahibi oldu. Chelsea'nin ardından ikinci sırayı alan tarafsız Tottenham'dı. Aslında Tottenham, sezon genelinde birçok açıdan ligin en iyi performansını çizen takımdı. En çok gol atan, en az gol yiyen, en az maç kaybeden takım onlardı. Fakat buna karşın, beraberlik sayıları Chelsea'ye kıyasla fazla olunca, rakiplerinin yedi puan gerisinde kalıp ikinciliğe razı oldular. Yine de bunun, Tottenham'ın son 54 yılındaki en iyi derecesi olduğunun altını çizmek lâzım. Guardiola yönetimindeki Manchester City, sezon başındaki altı maçlık galibiyet serisi haricinde üst üste dört maçtan fazlasını kazanamazken bu istikrarsızlığın ceremesini ligde 78 puanla

üçüncü sırada kalarak çekti. Onları iki puan geriden Liverpool takip ederken, Arsenal ise beşinci sırada kalarak 21 yıla yaklaşan Arsene Wenger döneminde ilk kez Şampiyonlar Ligi'nin dışına düştü. Bu bakımdan ligo altıncı sırada bitiren Manchester United'ın durumu, Arsenal'inkinden daha iyi sayılabilir zira Kırmızı Şeytanlar UEFA Avrupa Ligi'ni kazanarak önümüzdeki sezon Şampiyonlar Ligi'nde yer alma hakkını elde etti. United'ın ligde bu kadar gerilere düşmesinin en büyük sebebiyse gol yollarındaki sorunlarıydı. Öyle ki, üzerlerindeki beş takımın ligdeki gol ortalaması 81'ken, United sezonu 57 golle bitirebildi. Premier Lig'den düşen takımlarsa Hull City, Middlesbrough ve Sunderland oldu. Tottenham'ın golcüsü Harry Kane ise rakip filelere 29 gol göndererek üst üste ikinci kez gol krallığına ulaştı.

La Liga

Beş yıllık hasret bitti

Real Madrid'in beş yıllık şampiyonluk hasreti, Zidane yönetiminde geçirdikleri ilk tam sezonda sona erdi. Son dört sezonun üçünde Barcelona'nın, birinde de Atletico Madrid'in şampiyonluğuna tanıklık eden Real Madrid, bu sefer dizginleri çok daha sıkı tuttu ve sezonun büyük bölümünü zirvede geçirdi; sezon sonu geldiğinde de bu noktadaki yerini koruyarak mutlu sona ulaştı. Geçen sezonun ortasında Zidane'nin göreve gelmesiyle önemli bir çıkış yakalayan ve Şampiyonlar Ligi'nde de şampiyonluğa ulaşan Madrid ekibi, bu sezona da çok iyi girdi ve etkileyici performansını La Liga'da şampiyonluğa ulaşarak taçlandırdı. İlginçtir, Real bu başarıya ulaştığı yolda belki de ilk kez

sezon başında sansasyonel transferlerden uzak durdu. Yazın yaptıkları tek kayda değer transfer, iki yıl önce Juventus'a sattıkları Alvaro Morata'yı, 30 milyon euroluk geri alma opsiyonunu kullanarak tekrar Bernabeu'ya getirmekten ibaretti. Buna karşılık, son şampiyon Barcelona'nın sezon başında transferde çok daha hareketli günler geçirdiği göze çarpıyordu. Katalan ekibi Andre Gomes, Paco Alcacer, Samuel Umtiti, Lucas Digne ve Jasper Cillessen için 120 milyon euroluk harcama yaptı. Üstelik bonuslarla birlikte bu tutarın 30 milyon euro daha artma ihtimali var. Ne var ki Barcelona lige istediği gibi başlayamadı. İlk iki haftayı

galibiyetle geçmelerinin ardından üçüncü hafta kendi sahasında Alaves önünde 2-1'lik şok bir yenilgi aldılar. İki hafta sonrasındaysa, bu şok yenilgiyi telafi etme fırsatını, yine Camp Nou'da Atletico Madrid'le berabere kalarak teptiler. Yedinci haftada Celta Vigo deplasmanında alınan 4-3'lük mağlubiyetse Barça'nın ritmini kolay kolay yakalayamayacağını bir göstergesi niteliğindeydi. Nitekim takım sonrasında dört maçlık bir galibiyet serisi yakalasa da devamında üst üste üç maç berabere kalarak zirve yarışında büyük yara aldı. 3 Aralık'ta Camp Nou'da oynanan El Clasico'da, Barcelona aslında önemli bir avantaj yakalamak üzereydi. Fakat ikinci yarının baş-

larında Suarez'in attığı gole, maçın son dakikasında Ramos karşılık verince maç 1-1 sona eriyor ve Barcelona, Real Madrid'le arasındaki farkı kapatma şansını kaçıyordu. Yine de Ekim'den Mart'a kadar 19 maçlık bir yenilmezlik serisi yakalayan Barcelona için asıl büyük kırılma noktalarıysa, 27. haftadaki Deportivo ve 31. haftadaki Malaga deplasmanlarıydı. Bu maçlardan ilki 2-1, ikincisi de 2-0 ev sahibi ekiplerin üstünlüğünde sona erince Barcelona, şampiyonluk yarışında havlu atma noktasına geldi.

Barça'nın önündeki son şans, 23 Nisan'da Madrid'de oynanacak El Clasico'ydu. Adına yakışır bir oyuna sahne olan maçta Real Madrid ilk yarının ortalarında Casemiro ile öne geçtiyse de Barcelona kısa bir süre sonra Messi ile beraberliği yakalamıştı. Maçın son bölümündeyse tansiyon gitgide artıyordu. Konuk ekip, 73'te Rakitic'in golüyle skoru lehine çevirirken, Real Madrid bu golden bir süre sonra Ramos'un atılmasıyla 10 kişi kalmasına karşın James'in golüyle durumu 2-2'ye getiriyordu. Ancak son dakikada gelişen Barcelona kontratağında Messi maça noktayı koyan isim oluyor ve Barcelona dev maçtan 3-2'lik zaferle ayrılarak rakibiyle puanları eşitliyordu.

Ancak Real Madrid'in bir maçı eksikti ve bu da demek oluyordu ki, Barcelona'nın son beş maçını kazanması halinde bile Real Madrid'in son altı maçından 16 puan çıkartması, şampiyonluğa ulaşması için yeterli olacaktı. Zidane'nın öğrencileri, söz konusu son altı maçta o beraberlik opsiyonunu kullanma ihtiyacı dahi hissetmedi. Real Madrid bu maçlardan 18 puan çıkartırken, Barcelona da kalan beş maçını kazanınca, 93 puanı olan Madrid ekibi, 90 puanlı ezeli rakibinin önünde şampiyonluğa ulaştı. Son yıllarda La Liga'nın sadece

Real Madrid-Barcelona rekabeti ekseninde ilerlemesini engelleyen taraf olan Atletico Madrid ise bu sene bu ikilinin arasına girebilecek performansı ortaya koymadı. Lige tutuk bir giriş yapan ve ilk iki maçından beraberlikle ayrılan Atletico, sonrasındaki beş maçta 16 puan alınca, yedinci ve sekizinci haftaları lider geçmişti. Ancak bundan sonraki yedi maçın dördünü (Sevilla, Real Sociedad, Real Madrid ve Villarreal) kaybeden Atletico, böylece zirve

yarışının uzağında kaldı. Simeone'nin takımı, sezonu 78 puanla üçüncü sırada tamamladı. La Liga'dan Şampiyonlar Ligi vizesi çıkartan son takımsa, sezonu 72 puanla dördüncü sırada tamamlayan Sevilla oldu. Öte yandan Sporting Gijon, Osasuna ve Granada, ligi son üç sırada tamamlayarak küme düşmenin üzüntüsünü yaşadı. Ligi 37 golle tamamlayan Lionel Messi ise kariyerinde dördüncü kez gol krallığına ulaştı.

Bundesliga

Bayern'den başkası yalan

Bundesliga'da Bayern Münih'in mutlak hâkimiyeti sürüyor. Bavyera ekibi, üst üste beşinci şampiyonluğuna ulaşırken, özellikle sezonun ikinci yarısında takipçileriyle farkı açarak rahat bir biçimde ipi göğüsledi. Geçen sezonun sonunda teknik direktörü Josep Guardiola'nın Manchester City'ye gitmesiyle bu alanda oluşan boşluğu Carlo Ancelotti ile dolduran Bayern, transfer dönemindeyse Dortmund'dan Mats Hummels ve Benfica'dan Renato Sanches'i renklerine bağlamıştı. Lige 6-0'lık Werder Bremen galibiyetiyle başlayan ve bu sayede ilk haftadan liderliği ele geçiren Bayern, 11. haftada deplasmada aldığı 1-0'lık Dortmund yenilgisi sonrasındaysa koltuğunu üç haftalığına ligin sürpriz ekibi RB Leipzig'e devretti. Sonrasında 16. haftada Leipzig'i de 3-0'la geçen ve takipçileriyle arasını açmaya başlayan Bayern, sezonun sonuna

kadar arkasına bakmadı bile ve bitime üç hafta kala da şampiyonluğunu ilân etti. Aslında Bayern'in bu zaferi, zaten hemen herkes tarafından beklenen bir neticeydi. Dolayısıyla Bundesliga'da sezonun asıl hikâyesi, tarihinde ilk kez bu ligde mücadele eden RB Leipzig'in sezonu Bayern'in ardından ikinci sırada bitirmesiydi. Avusturyalı içecek firması Red Bull tarafından sekiz yıl önce bir proje kulübü olarak kurulan RB Leipzig, geçen sezon yükseldiği Bundesliga'daki ilk maçında Hoffenheim ile deplasmada 2-2 berabere kalırken ardından Dortmund'u 1-0 mağlup etti ve bu ligde çok şeyler yapabileceğinin sinyallerini daha en başından verdi. Ligde beşinci haftayı iki galibiyet ve üç beraberlikle geride bırakan Leipzig, ardından sekiz maçlık müthiş bir galibiyet serisine imza atarken bu süreçte üç haftalığına liderliği de

eline geçiriyordu. Ancak 14. haftada Ingolstadt, 16. haftada da Bayern deplasmanlarından yenilgiyle dönen RB Leipzig, bundan sonra şampiyonluk rüyasından uyanacaktı. Buna karşın sert bir düşüş yaşamayan ve istikrarlı çizgisini sürdüren Leipzig, sezonu ikinci sırada tamamlayarak önümüzdeki yıl Şampiyonlar Ligi'ne doğrudan katılmaya da hak kazandı. Kadrosunun neredeyse tamamını geleceği parlak genç oyuncularından oluşturan Leipzig'in, yazın Şampiyonlar Ligi'ni de hesaba katarak nasıl transferler yapacağı ve bu doğrultuda önümüzdeki sezon ligde ve Avrupa'da nasıl bir performans sergileyeceği şimdiden merakla bekleniyor. Bayern Münih'ten önce Bundesliga'yı kazanan son ekip olan Borussia Dortmund ise sezon başında kadrosunda önemli deği-

şikliklere gitmişti. Ousmane Dembele, Mark Bartra, Sebastian Rode, Raphael Guerrero, Emre Mor ve Andre Schürrle gibi önemli transferler yapılmıştı. En kayda değer olanıysa, Mario Götze'nin üç yıl aradan sonra takıma dönmesiydi. Öte yandan Mats Hummels Bayern'e, İlkay Gündoğan Manchester City'ye ve Henrikh Mkhitaryan da Manchester United'a gitmişti. Gelgelelim yaşanan bu değişikliklerin, Dortmund'a büyük bir sıçrama yaptırmadığı da sezon içerisinde anlaşılacaktı. İlk beş haftayı 12 puanla nispeten iyi geçiren sarı-siyahlılar, sonrasındaysa

15 haftalık süreçte sadece beş galibiyet alırken yedi kez rakipleriyle berabere kalıyordu. Dortmund, kalan haftalarda biraz daha toparlandıysa da ligin ortasındaki o bocalama dönemi yüzünden, üçüncülüğten yukarıya tırmanamadı. Bundesliga'da sezonun RB Leipzig ile birlikte dikkat çeken bir diğer takımıysa Hoffenheim'dı. Geçen sezon düşme hattına demir attığı esnada takımın teknik direktörlüğüne 27 yaşındaki Julian Nagelsmann'ı getiren Hoffenheim, çoğu kişiye göre büyük risk almıştı belki ama Nagelsmann kısa süre içinde ne denli doğru bir tercih olduğunu

düşmesi beklenen takımını kümede tutarak göstermişti. Hoffenheim bu sezon da Bundesliga'da Bayern'den sonra bileği en zor bükülen takım oldu. Ligin ilk yarısını namağlup tamamlayan mavi-beyazlılar, ikinci yarıda dört yenilgi aldı belki ama buna rağmen Dortmund'un iki puan gerisinde dördüncü sıraya yerleşerek en azından Şampiyonlar Ligi için play-off oynama şansını yakaladı. Bundesliga'da son iki sırada kalarak küme düşen takımlarsa Ingolstadt ve Darmstadt oldu. Ligde gol krallığıysa 31 kez rakip fileleri havalandıran Dortmundlu Aubameyang kazandı.

Serie A

Juventus'tan büyük rekor

İtalyan futbolu son yıllarda tamamen Juventus'un tekeline girmiş vaziyette. Özellikle Inter ve Milan'ın son yıllarda büyük bir kriz içerisinde olması ve Juventus'un kadro kalitesini geliştirmede hep doğru adımlar atmasının neticesinde, siyah-beyazlı ekip üst üste altıncı kez ligi zirvede tamamlamayı başardı. Bu alandaki eski rekor da aslında Juventus'a aitti ama ezeli rakip Torino ile paylaşılan bir re-kordu bu. Juve, seriyi altıya çıkararak bu ortaklığı da sonlandırmış oldu.

Juventus, yaz transfer döneminde Paul Pogba'yı Manchester United'a yaklaşık 105 milyon euroluk rekor bir ücrete satarak kendisine büyük bir kaynak yaratmıştı. Öte yandan, son yıllarda kendilerine en çok kafa tutan takımlar olan Napoli ve Roma'yı da bir bakıma zayıflatacak iki önemli transfer hamlesi yaparak bu takımlardan Gonzalo Higuain'ı

ve Miralem Pjanic'i renklerine bağladılar ve bu iki transfer için 120 milyon euronun üzerinde bir harcama yaptılar. Ayrıca Barcelona'dan ayrılan Dani Alves ve Bayern'den kiralanan Medhi Benatia da siyah-beyazlıların kadrolarını takviye etmek için yaptıkları diğer hamlelerdi. Ligde beşinci haftadan itibaren liderlik koltuğunun başka kimseye geçmesine müsaade etmeyen Juventus, sondan bir önceki hafta

Crotone'yi yenip altıncı zaferini resmileştirirken, onları en yakından takip eden tarafsız Roma oluyordu. Başkent ekibi, sekizinci haftadan itibaren hep ikinci sırada yer aldı. Ancak bir türlü Juventus'a yetişecek hıza da çıkamadı. 36. haftadaki maçta Juventus'u 3-1 mağlup edip farkı dörde kadar indirdiler belki ama bu elbette yeterli olmadı. Geçen sezonu ikinci sırada tamamlayan fakat yazın golcüsü Higuain'ı Juventus'a kaptıran Napoli ise bu boşluğu Polonyalı genç yıldız Arkadiusz Milik ile doldurmaya çalışmıştı. Fakat Milik'in ciddi bir sakatlık geçirerek sezonun büyük bölümünü kaçırmaması, Napoli'nin planlarını da altüst etti. Onlar da Roma'yı hep yakından takip etti ve üçüncü sırayı sahiplendi. Serie A'ya bu sezon itibarıyla veda eden takımlarsa Empoli, Palermo ve Pescara oldu. Gol krallığındaysa zirveyi Roma'nın golcüsü Edin Dzeko kaptı.

Monaco, PSG'ye 'dur' dedi

110

Bayern'in Almanya'da, Juventus'un da İtalya'da kurduğu hâkimiyetin bir benzerini, Fransa'da son yıllarda Paris St. Germain kurmak-taydı. Özellikle Katar sermayesinin desteğiyle gücüne güç katan Paris St. Germain, son dört sezonu rahat bir biçimde zirvede tamamlamıştı. Ancak PSG'nin sezon başında sanki biraz güç kaybettiği de göze çarpmaktaydı. Kırmızı-mavililer, en önemli gol silahları Zlatan Ibrahimović'i Manchester United'a bedelsiz olarak kaptırmıştı. Ayrıca savunmadaki yıldızları David Luiz de eski takımı Chelsea'ye dönmüştü. PSG buna karşılık kadrosunu yazın Ben Arfa, Krychowiak, Jese ve Meunier ile takviye ederken, Ocak döneminde de Wolfsburg'dan Julian Draxler'i renklerine bağladı. Kulüpte yaşanan bir diğer önemli değişiklikse, takımı şampiyonluklara taşıyan teknik direktör Laurent Blanc'ın yerine Sevilla ile peş peşe üç Avrupa Ligi zaferi yaşayan Unai

Emery'nin getirilmesi idi. Fakat lige istediği gibi giremeyen ve önceki yıllardaki galibiyet serilerini mumla arayan PSG, hiç ikinci sıradan yukarıya tırmanamadı. Ligin sürpriz ekibi Nice, ilk yarıda uzun süre zirvede yer alırken, 20. haftadan itibaren liderlik Monaco'ya geçiyordu. Monaco bu konumunu sezon sonuna kadar koruyarak 17 yıl aradan sonra şampiyonluğa ulaştı. Prenslik ekibi, önceki üç sezonda bir ikincilik, iki de üçüncülük alarak aslında ligin en iyi takımlarından birine dönüştüğünü çoktan kanıtlamıştı fakat bu çıkışı, PSG'yi geçecek denli sürdürebileceklerine de pek fazla ihtimal veren olduğunu söylemek güçtü. Ancak iki yıldan uzun bir süredir yaşadığı ağır sakatlığın etkisini üzerinden atmakta zorlanan Radamel Falcao'nun küllerinden yeniden doğması ve genç yıldız Kylian Mbappe'nin de adeta Thierry Henry'den esintiler sunmasıyla

birlikte Monaco bir anda ligin en tehlikeli takımına dönüştü. Özellikle ligin ikinci yarısında müthiş bir tempoya ulaşan Monaco, son 20 maçında 18 galibiyet ve iki beraberlik olarak şampiyonluğa ulaşırken rakip filelere 107 gol gönderdi ve 1960'ta Stade de Reims'in 109 gollük performansının ardından Ligue 1 tarihinin bu alandaki en yüksek sayısına ulaştı. Monaco, elde ettiği 30 galibiyetle de geçen sezon PSG'nin kırmış olduğu rekora ortak oldu. Monaco'nun ardından ikinci sırayı PSG alırken, ilk yarının flaş ekibi Nice ise üçüncülükle yetinmek zorunda kaldı. Bu yine de kırmızı-siyahlı ekibin son 40 yıldaki en iyi derecesi oldu ve Nice, önümüzdeki yaz, tarihinde ilk kez Şampiyonlar Ligi'ne katılabilmek için play-off oynayacak. Ligue 1'den düşen takımlar Nancy, Bastia ve Lorient olurken, gol krallığına ulaşan isimse PSG'nin yıldız ismi Edinson Cavani'ydı. Uruguaylı oyuncu rakip ağları 35 kez sarstı.

Antrenörler İçin Esenlik ve Çocuk Koruma Standartları

“Gençlik geliştirme program sorumlusu ve antrenörler, oyuncuların olumlu veya olumsuz her türlü gelişiminde önemli bir etkiye sahiptirler. Kazanma arzusu, eğitim sürecinde karakterli oyuncular yetiştirme amacının önüne asla geçmemelidir. Sorumlu antrenörlük gereği, skor değil oyuncu odaklı bir anlayış ortaya konmalıdır.”

1- Çocuk esenliği her skordan değerlidir.

Oyuncuyu deneme süreci bir günden fazla sürecek ise oyuncuya bildirilmelidir. Oyuncunun başka kulübe gitmesine de zaman tanınmalıdır.

2- Antrenörler, sporun saygınlığını, kendi mesleklerinin ve spor ortamlarının onurunu korumalıdır. En yüksek düzeyde etik ve ahlaki davranışlarla başkalarına örnek olmalıdırlar.

12- Yaşları küçültülmüş oyuncular, hem oyuncunun hem de sporun saygınlığının korunması adına kesinlikle oynatılmamalıdır.

3- Antrenörler; madde, doping, alkol ve tütün kullanımının önlenmesinde aktif ve önleyici bir görev üstlenmelidirler. Çocuk ve genç oyuncularla birlikteyken alkol ve tütün kullanımından kaçınmalıdırlar.

13- Antrenörün çocuk ve genç oyuncularla özel zaman geçirmesi gerekiyorsa, bu mutlaka gençlik geliştirme program sorumlusuna haber verilerek yapılmalıdır.

4- Antrenörler, kulüp ve TFF'nin tüm statü ve talimatlarına uygun şekilde görevlerini ifa etmeli, çocuk ve genç oyuncuların gelişim düzeyini, okul saatlerini ve sınavlarını dikkate alarak programlama yapmalıdırlar.

14- Çocuk ve genç oyunculara dokunurken, bunun nedenini ve ne amaçla olduğunu anlatın ve yanınızda başkası olsun. Her tür dokunmada gözetilecek tek kural oyuncunun buna ihtiyaç duymasısıdır (eğitim, teselli, tebrik, onaylama ve sağlık ihtiyacı gibi).

5- Antrenörler, müsabaka ve yarışma ile ilgili tüm kuralları bilmeli ve oyuncularına öğretmelidirler. Bunu yaparken hiçbir çıkar uğruna ödün vermemeli, onurlu kazanımları hedeflemelidirler.

15- Her oyuncu kendini güvende ve mutlu hissetme hakkına sahiptir. Antrenör çocuk ve genç oyuncularla iletişimin kalitesinden sorumludur, kaliteyi sağlayacak doğru duruşu sergilemelidir.

6- Fair-Play kurallarının her kesim tarafından sporda daha etkin kullanılması için başta antrenörler olmak üzere herkes tarafından çaba gösterilmelidir.

16- Dil, din, ırk, bölgesellik, sosyoekonomik ve ailevi sebeplerden dolayı hiçbir oyuncuya ayrımcılık veya öncelik gösterilmemelidir. Antrenör herkese eşit mesafede olmalıdır.

7- Antrenör, çocuk ve genç oyuculara karşı, tehditkâr, şiddet içeren, küfürlü ve müstehcen konuşmalar veya şakalar yapmamalıdır. Bu tür davranışlarda bulunanlarla ilgili gerekli önlemi almalıdır.

17- Takıma yeni gelen, fiziksel olarak diğer oyunculardan farklı, daha az becerisi olan oyunculara karşı duyarlı olunmalıdır. Her oyuncu değerlidir ve kolları kullanılmalıdır.

8- Çocuk ve genç oyuncular ile dostça ancak profesyonel bir iletişim kurulmalıdır. Cinsel içerikli dokunmalar, şakalar ve görüntülerin paylaşımı kesinlikle yapılmamalıdır. Yaşı ne olursa olsun antrenör ile oyuncu arasında duygusal yakınlık yaşanmamalıdır.

18- Çocuk ve genç oyunculara zarar verecek her türlü durum, kulüplerin gizlilik ilkesinden daha önemlidir. Yasal olarak bunları ilgili makamlara iletmek antrenörlerin vatandaşlık görevidir.

9- Antrenörler, sosyal medya üzerinden oyuncularıyla özel iletişim kurmamalıdır. İletişim herkese açık ortamlarda yapılmalıdır.

19- Çocuk ve genç oyuncular ile antrenörün cinsiyetinin farklı olması durumunda, müsabakadan sonra soyunma odalarına girerken 15 dakika fazladan zaman tanınmalıdır.

10- Antrenörler, diğer takımın antrenörleri ile müsabaka öncesi tanışmalı ve el sıkışmalıdır. Bu, müsabakalarda daha olumlu bir başlangıç için oyunculara örnek teşkil eder.

20- Çocuk ve genç oyunculara masaj veya sağlık müdahalesi gerektiğinde iki kişi olunmalı ve ne yapılacağı oyuncuya söylenmelidir.

11- Antrenörler, kulüplerine denene gelen veya gözlemlediği oyuncularla tanışmalı, süreç hakkında bilgi vermeli ve olumlu veya olumsuz kendileriyle ilgili bir değerlendirme yapmalıdırlar. Deneme süreci sonunda kulüp bünyesine alınma durumu halinde, sebebi oyuncuya net olarak anlatılmalıdır.

21- Her sezon oyuncular için yeni ve adil bir başlangıç olmalıdır. Çocuk ve genç oyuncuların geçmişte yaptıkları unutulmalı yeni gelen profesyonellere aktarılmamalıdır. Oyuncular büyür, gelişir ve değişirler. Spor ortamlarında oyuncuların sicili olmamalıdır. Geçmiş geride bırakmalarına ve ileri gidebilmelerine izin verilmelidir.

Real Madrid'i 1960'lardan kurtardı 2000'lere taşıdı

Real Madrid'in yakın dönemine damga vuran başlıca yıldızlarından birisi olan Raul Gonzalez bu ay 40. yaş gününü kutlayacak. TamSaha olarak yaşayan efsaneyi tebrik ediyor, kendisine uzun ömürler diliyoruz.

Yeryüzündeki ulaşım imkânları-
nın gelişmesine paralel olarak,
uluslararası futbol turnuvaları
üzerinde de daha çok durul-
maktaydı. UEFA'nın 1954 yazın-
daki kuruluşunun ardından da
kulüpler düzeyinde Avrupa ge-
nelini kapsayacak bir turnuva
için düğmeye basılmıştı. Sadece
bir yıl sonra da Şampiyon Ku-

lupler Kupası, Avrupa liglerinin
şampiyonlarını karşı karşıya
getirmeye başlayacaktı. Ancak
turnuvanın ilk beş sezonu, sa-
dece tek bir ekibin hâkimiyetine
sahne olacaktı. Real Madrid, üst
üste beş kez zafere ulaşarak
başka hiçbir takıma göz açtır-
mazken, bugün bile kırılmayan
bir rekorun da sahibi oluyordu.
Tabii böylesine muhteşem bir
rekorun altına imzasını atmak,
o günlerde İspanyol temsilcisini
futbol dünyasının en muteber
ekibi haline de getirmişti.
Real Madrid, 1955-1960 yılları
arasında kazandığı beş Avrupa
şampiyonluğunun ardından,
1966'da bir kez daha bu turnu-
vada zirveye çıkacaktı. Ancak

sonrasında onlar adına hayli
sancılı bir süreç de başlayacaktı.
Yıllar geçiyor fakat bir türlü yeni
bir Avrupa şampiyonluğu gel-
miyordu. Bu dönemde, Avrupa
futbolu adına da yeni efsaneler
çıkacaktı. Sırasıyla Ajax, Bayern
Münih, Liverpool ve Milan peş
peşe Avrupa şampiyonlukları
kazanıp belirli dönemlere
damgasını vurmaktaydı.
Üstelik Real Madrid'in kupadan
uzak kaldığı bu yıllarda, onlar
gibi her daim zirveye oynama
alışkanlığı olmayan birçok
takım, bu dezavantajlarına
karşın Avrupa şampiyonluğuna
uzanabilmişti. Celtic, Feyenoord,
Nottingham Forest, Aston Villa,
Steaua Bükreş, Porto, PSV Eind-
hoven, Kızılyıldız, Marsilya ve
Borussia Dortmund gibi... Hatta
Nottingham Forest bu başarıyı
üst üste iki sezon elde etmişti.
Daha da kötüsü, Real Madrid,
şampiyonluğa bu denli uzak
olduğu yıllarda finale bile
sadece bir kez, 1981'de
çıkabilmiş, onda da Liverpool'a
tek golle teslim olmuştu.

Oysa Real Madrid, altıncı Avrupa
şampiyonluğunu kazandığı 1966
senesinden sonra kendi liginde
büyük hâkimiyetini sürdür-
müştü. O noktadan, 1980'lerin
başına kadar geçen 14 sezonda
dokuz kez ligi zirvede bitirirler-
ken onların ardından sadece üç
şampiyonlukla Atletico Madrid
gelebilmisti. 1980'lerin ilk
yarısında kendi liginde de bir
bocalama dönemi geçirip şam-
piyonluk kazanamayan Beyaz
Şimşekler, sonrasındaysa beş
yıl üst üste şampiyonluğa ulaş-
mıştı. Fakat Şampiyon Kulüpler
Kupası'nda bir türlü hedeflenen
zafer elde edilemiyordu.
1990'lara gelindiğindeyse, Real

Madrid adına senaryo bir nebze
daha kötüleşecekti. Zira Johan
Cruyff yönetimindeki Barce-
lona, ligde de Real'in hâkimiyetini
kırmayı başarmış ve dört yıl
üst üste şampiyon olmuştu.
Dahası, Barcelona 1992'de
Şampiyon Kulüpler Kupası'nı
kazanmış, iki yıl sonra da artık
yeni adıyla Şampiyonlar
Ligi'nde finale kadar gitmişti.
Kadro kalitesi açısından Real
Madrid hep büyük yıldızları
kadrosunda barındırmayı
sürdürüyordu. Breitner, Netzer,
Stielike, Camacho, Santillana,
Butragueno ve Hugo Sanchez,
Avrupa şampiyonluğuna hasret
kalınan yıllarda Real formasını
terleten büyük isimlerden belki
de ilk akla gelenleri... Aslında
Real Madrid, 1985 ve 1986'da üst
üste iki UEFA Kupası zaferi
yaşamıştı fakat camianın asıl
beklentisi, Şampiyon Kulüpler
Kupası'nın kazanılmasıydı.
Lâkin yıllar geçmesine karşın
bu beklenti bir türlü karşılan-
mıyordu.

Jesus Gil'in Real'e ikramı

Real Madrid'in bu doğrultuda
kaderini değiştirecek isimlerin
belki de başında gelecek Raul
Gonzalez ise 1977 yılının 27 Ha-
ziran gününde Madrid'de g
özlerini dünyaya açmıştı.
O doğduğunda Madrid'in son
Avrupa şampiyonluğunun
üzerinden henüz 11 yıl geçmişti.
Raul, 10 yaşına gelip, yaşadığı
mahallenin takımı olan San
Cristobal'da futbol hayatına
ilk adımlarını attığı esnadaysa
bu hasret 21 yıla çıkmıştı.
Raul'u San Cristobal'ın minikler
takımında oynarken keşfeden
ve altyapısına dâhil eden ta-

rafsa Atletico Madrid olacaktı. 13 yaşında Atletico altyapısına giren Raul'un buradaki günleriye çok uzun sürmeyecekti. İki yıl kadar Atletico Madrid altyapısında oynayan Raul, kulübün o dönemki delidolu başkanı Jesus Gil'in altyapı takımlarının kulübe çok fazla masraf çıkardığını öne sürerek bu takımları kapatmasının neticesinde boşta kalmıştı. Ancak kısa bir süre sonra, efsane mertebesine ulaşacağı Real Madrid'in altyapısına girecekti. 1994-95 sezonu başında Real Madrid'in C takımına alınan genç oyuncu, çıktığı yedi maçta 16 kez rakip fileleri havalandırınca sadece bir kez B takımının da formasını giyiyor ve sonrasında apar topar A takım kadrosuna dâhil ediliyordu. 29 Ekim 1994'te Real Madrid'in A takımıyla ilk resmi maçına ligdeki Zaragoza deplasmanında çıkan Raul, o an itibarıyla ligde Real Madrid forması giyen en genç oyuncu olduğu gibi, maçta bir golün de asistini yapıyordu. Raul bir hafta sonraki Atletico Madrid derbisindeyse takımı adına ilk golünü kaydedecekti. Çok süratli bir oyuncu olmasa da ceza sahası içinde hep en doğru noktaya hareketlenmesini bilen ve harikulade bir son vuruş yeteneğine sahip olan Raul, bu sayede golle her zaman burun buruna olan bir oyuncuydu. Hal böyle olunca 17 yaşında olmasına karşın Real Madrid gibi bir takımın hücum hattında kendisine yer bulabilmişti. Ancak bu esnada Beyaz Şimşeklerin Avrupa şampiyonluğu hasreti de 28 seneye çıkmıştı.

İlk sezonda gelen şampiyonluk

Yine de Raul'un Real Madrid'e uğurlu geldiğini söylemek gerekirdi. Nitekim onun A takımda oynamaya başladığı sezon, Beyaz Şimşeklerin lig şampiyonluğuyla sonuçlanmıştı. Bu başarıyı daha önemli kılan ayrıntıysa, Barce-

Suker, Raul ve Mijatovic

lona'nın dört yıllık hâkimiyetine son verilmiş olmasıydı. Genç oyuncunun 28 maçta forma giyerken dokuz kez rakip ağları sarmasıysa, söz konusu başarıdaki payının hiç de azımsanamayacak ölçüde olduğunun bir göstergesiydi. Ertesi sezon Raul, Real Madrid formasıyla Şampiyonlar Ligi'nde de ilk kez boy gösterecekti. Grup maçlarında Ferençvaroş ve Grasshoppers filelerine toplamda beş gol bırakan Raul, çeyrek finaldeki Juventus eşleşmesinde de ilk maçta Real Madrid'e Bernabeu'da 1-0'lık galibiyeti getiren golü kaydetmeyi başarmıştı. Ancak Juventus bu maçın rövanşını 2-0'la alınca, Real için Avrupa şampiyonluğu rüyası bir kez daha gerçeğe dönüşemiyordu. Öte yandan Beyaz Şimşekler, ligde de büyük düşüş göstererek sezonu altıncı sırada tamamlıyordu. Şampiyonluksa uzun bir aradan sonra Atletico Madrid'in olmuştu. Bunun üzerine kadroda ciddi bir revizyona gitmeyi amaçlayan Real Madrid yönetimi, büyük bir transfer taarruzuna başlıyor ve 1996 yazında Roberto Carlos, Davor Suker, Predrag Mijatovic, Clarence Seedorf ve Bodo Illgner gibi isimleri kadroya katıyordu. Ocak transfer döneminde de bu listeye Cristian Panucci ile Ze Roberto da eklenecekti. Kadroda çok fazla kaliteli oyuncu

olmasına karşın Raul, Suker ile birlikte ileri ikilide yer alacak, onların hemen arkasına da Mijatovic monte edilecekti. Bu üçlü, takımlarının ligde attığı 85 golün 59'unu kaydederken, ligdeki 42 maçın tamamında forma giyen Raul, 21 kez gol sevinci yaşamış ve Suker'den sonra takımın en çok işleyen gol silahı olmuştu.

Millî takım serüveni de başlıyor

Raul, aynı sezon içerisinde millî takıma da davet edilecekti. İspanya adına ilk golünüyse 14 Aralık 1996 tarihinde oynanan 1998 Dünya Kupası elemeleri mücadelesinde Yugoslavya'ya atacaktı. Bu golle İspanya maçı 2-0 kazanıyordu. Tabii öte yandan İspanyolların millî takımlar düzeyinde de

1964'teki Avrupa şampiyonluğu sonrasında başarıya aç oldukları bir gerçektir ve bu alandaki açlığın giderilmesi adına da yakın gelecekte Raul'dan çok şeyler beklenmeye başlamıştı. Raul'un tilsimi asıl 1997-98 sezonunda, kulübü için kendisini gösterecekti. 32 seneye yaklaşmakta olan hasret, nihayet son bulacaktı. Şampiyonlar Ligi ilk turunda Rosenborg, Olympiakos ve Porto ile birlikte yer aldığı grubu lider bitiren Real Madrid, çeyrek finalde Bayer Leverkusen'i 1-1 ve 3-0'lık sonuçlarla saf dışı bırakırken, yarı finalde de son şampiyon Borussia Dortmund'u 2-0 ve 0-0'lık skorlarla kupanın dışına itiyordu. Böylece adını finale yazdıran Real Madrid'in karşısınaysa, iki yıl önce bu kupayı müzesine götüren, geçen yıla finalde Dortmund'a kaybeden Juventus çıkmıştı. Beyaz Şimşekler, ikinci yarının ortalarında Mijatovic ile tek bir gol bulacak ve bu gol onları 32 yıllık kâbustan uyandıracaktı. Real Madrid, yedinci kez Avrupa'nın en büyüğüydü ve Raul da bunu başaran kadronun genç yaşına karşın en önemli isimlerinden birisi konumundaydı. 1998 yazı, Raul'un kariyeri açısından bir başka önemli dönüm nok-

tası niteliğindeydi. Zira İspanya Millî Takımı, Fransa'da düzenlenecek olan Dünya Kupası'na giderken en büyük gol umutlarından biri olarak Real Madrid'in genç yıldızını da kadrosuna dâhil etmişti. Fakat turnuva, İspanya açısından bir felâketle sonuçlanacaktı. İlk turda Nijerya, Paraguay ve Bulgaristan ile aynı grupta yer alan İspanya, ilk maçında Nijerya karşısına çıkmış, hatta karşılaşmanın ikinci yarısının başlarında Raul da bir gol bulurken, bu golle rakibi önünde 2-1'lük üstünlüğü de yakalamıştı. Ancak Nijerya'nın maçın sonlarında bulduğu iki golle sahadan 3-2 galip ayrılması büyük bir şok yaratacaktı. İspanya bir sonraki maçında da Paraguay ile golsüz berabere kalarak gruptan çıkma şansını zora sokacaktı. Nitekim İspanyollar son maçlarında Bulgaristan'ı 6-1 mağlup etseler de Paraguay'ın da Nijerya'yı 3-1 yenmesi üzerine grupta üçüncü sırada kalacak ve erkenden evlerinin yolunu tutacaklardı.

İkinci Şampiyonlar Ligi zaferi

1998-99 sezonu, Raul'un gol yollarında en üretken olduğu sezonlardan biriydi. Ligde 25, tüm

kupalarda 29 gol bulan yıldız oyuncunun bu başarısına karşın, Real Madrid ise tökezlemekteydi. Ligde Barcelona'nın 11 puan gerisinde, ikinci sırada kalmışlardı. Şampiyonlar Ligi'ndeysen çeyrek finalde Dinamo Kiev ile eşleşen Real Madrid, kendi evindeki ilk maçta rakibiyle 1-1 berabere kalırken Kiev'deki rövanшта aldığı 2-0'lık mağlubiyetle teslim bayrağını çekiyordu. Real Madrid, bir sonraki sezon ligde daha da bozuk bir hale gelecek ve Deportivo'nun şampiyonluğa ulaşacağı sezonu beşinci sırada tamamlayacaktı. Ancak Şampiyonlar Ligi'nde yaşanacak başarı, bunu unutturacaktı. İlk tur grubunda Porto, Olympiakos ve Molde'nin önünde lider olan İspanyol devi, ikinci tur gruplarında Bayern Münih'in gerisinde kaldıysa da Dinamo Kiev ve Rosenborg'u altına almayı başararak çeyrek finale yükselmişti. Bu turda Manchester United'ı 0-0 biten ilk maçın rövanşında Old Trafford'da 3-2 yenen Real Madrid'de Raul, iki gol atarak maçın yıldızı olmuştu. Yarı finaldeyse Bayern Münih'i 2-0 ve 1-2'lik sonuçlarla deviren Real Madrid, finalde bir başka İspanyola, Valencia'ya rakip oldu. Beyaz Şimşekler belki istikrarsız bir sezon geçiriyordu ve Valencia'nın o yılki performansı, izleyenlerde daha dengeli bir takım oldukları izlenimini yaratıyordu. Ancak Paris'teki finalde Real Madrid, rakibine maç boyunca neredeyse hiç şans tanımıyacaktı. İlk yarının sonlarına doğru Morientes ile öne geçen Real, ikinci yarının ortalarında McManaman'ın ceza sahası dışından yaptığı estetik vuruş sonrasında farkı ikiye çıkartıyordu. Maçta son sözü söylemekse Raul'a düşüyor ve onun fırsatçılığını konuşturmasıyla da Real Madrid skoru 3-0'a getiriyor, kupanın da sahibi oluyordu. Ayrıca Raul, turnuva boyunca attığı 10 golle gol kralı da olmuştu.

Son dakikada kaçan kritik penaltı

Belçika ve Hollanda tarafından ortaklaşa düzenlenen 2000 Avrupa Şampiyonası, İspanya'nın yine büyük iddialarla gelip beklentileri veremediği bir turnuva olarak kayıtlara geçecekti. Üstelik bu kez olaylar çok daha dramatik biçimde geliyordu. İspanyollar turnuvadaki ilk maçlarında Norveç'e tek golle yenilmişlerdi. Daha sonra Slovenya'yı 2-1'le geçerlerken maçın ilk golü de Raul'dan gelmişti. Yugoslavya ile yapılan son karşılaşmaysa her türlü senaryoyu üretebilecek gibiydi. Yugoslavya, 75. dakikaya gelindiğinde 3-2 öndeydi ve İspanya'nın, gruptan çıkabilmesi için en az bir gol daha bulması gerekiyordu. Beklenen golse 90+4'te Mendieta'nın penaltısıyla geldi. Bir dakika sonrasında da Alfonso skoru belirledi: 4-3. Böylelikle İspanya nefesleri kesen bir mücadele sonrasında grup lideri olarak çeyrek finale yükselmişti. Ancak çeyrek finalde Fransa ile oynanan maçta işler İspanya'nın aleyhine geliyecekti. Fransızlar 32. dakikada Zidane'ın frikik golüyle öne geçerken, İspanya 38'de Mendieta'nın penaltısıyla skora dengeyi getirmiş, devre bitmek üzereyken de Djorkaeff, Fransa'yı tekrar öne geçirmişti. Maçın son anlarına kadar 2-1 Fransa üstünlüğüyle gelinirken bitime bir dakika kala İspanya bir penaltı kazanıyor ve takımın birinci penaltıcısı Mendieta'nın oyundan çıkmış olması dolayısıyla topun boşuna Raul geliyordu. Lâkin golcü oyuncu kendi kalitesine hiç yakışmayacak bir vuruşla topu üstten auta atıyor ve böylece yarı finale yükselen taraf da Fransa oluyordu.

Tekrardan kulüp kariyerine dönecek olursak, Raul'un, EURO 2000'de yaşadığı hayal kırıklığını kulüp kariyerine neredeyse hiç yansıtmadığını söyleyebiliriz. Nite-

kim 2000-2001 sezonunda ligde 24, tüm kupalarda 32 gole imza attı ve bu sayede kariyerinin en çok gol attığı sezonunu geride bıraktı. Raul, La Liga'da sezonu gol kralı olarak da tamamlamıştı. Tabii bu goller sayesinde Real Madrid de ligde şampiyonluğa ulaşan taraf oldu. Şampiyonlar Ligi'nde ilk turda Spartak Moskova, Bayer Leverkusen ve Sporting'i geride bırakan Real Madrid, ikinci turda da Leeds, Anderlecht ve Lazio'yu altına alırken, çeyrek finaldeyse Galatasaray ile eşleşiyordu. Galatasaray'a karşı İstanbul'da oynadığı ilk maçta 2-0 öne geçmesine karşın rakibinin ikinci yarıdaki temposuna ayak uyduramayan ve sahadan 3-2'lik mağlubiyetle ayrılan Real Madrid, rövanştaysa bu kez işi hayli sıkı tutmuş ve henüz ilk yarıda üç farkı bulduktan sonra maçı da 3-0 kazanarak yarı finale çıkmıştı. Gollerden ikisiyse Raul imzasını taşıyordu. Raul, yarı finaldeki eşleşmedeyse Bayern Münih'e karşı pek bir varlık gösteremeyecekti. Bunun da etkisiyle ilk maçı 1-0, rövanşı da 2-1'lik skorlarla alan Bayern Münih finale yükselen taraf olacak, zaten daha

sonrasında da kupaya da uzanacaktı. Raul ise bir kez daha Şampiyonlar Ligi Gol Kralı olmuştu.

En büyük kupada üçüncü şampiyonluk

2001-2002 sezonunda ligde bu kez de üçüncü sırada kalan Real Madrid, çareyi yine Şampiyonlar Ligi'ne tutunmakta bulmuştu. İlk turda Lazio, Lokomotiv Moskova ve Anderlecht'i altına almayı başaran Real, ikinci turda da Panathinaikos, Sparta Prag ve Porto'yu benzer biçimde ekarte ediyor ve çeyrek finaldeki yerini alıyordu. Yolları, geçen yıl olduğu gibi bir kez daha Bayern ile kesişmişti. Bayern'i bu kez zor da olsa 1-2 ve 2-0'lık sonuçlarla elemeyi başaran Real, yarı finaldeyse ezeli rakibi Barcelona'ya 2-0 ve 1-1'le üstünlük sağlayarak finale kalıyordu. Finalde Real'in karşısına, sezonun sürpriz ekibi Bayer Leverkusen çıkarken Raul henüz 8. dakikada gol perdesini açıyordu. Her ne kadar Lucio 13'te skora dengeyi getirdiyse de ilk yarının son anlarında Zidane'ın jeneriklik golü gelecek ve bu skoru ikinci devrede de korumayı bilen Beyaz Şimşek-

ler, dokuzuncu Avrupa şampiyonluklarını kutlayacaktı. 2002 Dünya Kupası'na, uzun yıllar sonra İspanyollar iyi sonuçlar alarak başlıyordu. Slovenya, Güney Afrika ve Paraguay ile oynadığı üç maçı da kazanarak grubu lider bitiren İspanya, ikinci turda da penaltılarla da olsa İrlanda'yı elemeyi başarmıştı. Fakat çeyrek finaldeki Güney Kore mücadelesi, çıkmayan kartlar ve sayılmayan goller söz konusu olacaksa, herhalde kupa tarihinin en talihsiz maçlarından birisiydi ve kabak, İspanya'nın başına patlamıştı. Böylece 120 dakika golsüz bitmiş ve penaltılarda da gülen taraf Güney Kore olunca İspanya evine yine eli boş dönmüştü. Raul ise turnuvayı üç golle kapatmıştı.

Vefâsızlıklarla karşı karşıya

Raul, millî forma altında bir türlü şeytanın bacağına kıramasa da Real Madrid'le başarıdan başarıya koşmayı sürdürecekti. 2002-2003 sezonunda bir kez daha La Liga'da şampiyonluğu kucaklıyorlardı. Fakat İspanya'nın kaderi, EURO 2004'te de değişmeyecekti. İlk turda Portekiz'e yenilen, Yunanistan ile berabere kalan ve sadece Rusya'yı yenebilen İspanya, grubunda averajla üçüncü olarak yine bir erken vedaya mecbur kalacaktı. 2006 Dünya Kupası'na gelindiğindeyse bu kez ilk turda Tunus, Suudi Arabistan ve Ukray-

na'yı yenen İspanya, ikinci turda, üstelik de 1-0 öne geçtiği maçta Fransa'ya 3-1 yenilmekten kurtulamıyordu. Turnuva sonrasında birkaç maçta daha İspanya forması giyen Raul'un millî takım adına son maçı 6 Eylül 2006'da, Kuzey İrlanda ile deplasmanda oynadıkları EURO 2008 elemeleri maçıydı. İspanya'nın 3-2 kaybettiği bu maç sonrasında teknik direktör Luis Aragones bazı oyuncularla yola devam etmeyeceğini açıklayacaktı ve söz konusu oyuncuların en meşhuru da Raul'dan başkası değildi. Böylece Raul, 102 maçta 44 gole imzasını attığı İspanya Millî Takımı'na biraz buruk bir şekilde veda etmiş oluyordu ki bu veda esnasında millî takım tarihinin en golcü oyuncusu konumundaydı. Real Madrid'le 2007 ve 2008'de olmak üzere iki lig şampiyonluğu daha yaşayan Raul, 2010'a gelindiğindeyse millî takımda gördüğü vefasızlığın bir benzeriyle karşı karşıya kalacaktı. Golcü oyuncu-

nun 33 yaşına geldiğini ve artık eski performansından uzak olduğunu söyleyen Real Madrid yönetimi, Raul'la yolları ayırma kararı almıştı. Henüz futbolu bırakmak istemeyen Raul ise Schalke'den gelen teklifi kabul ederek Almanya'ya yelken açıyordu. İki sezon giydiği Schalke forması altında yaklaşık 40 kez rakip fileleri havalandıran Raul, 'o kadar da yaşlanmadığını' dostu düşmana ispatlarken, koleksiyonuna, yeni takımındaki ilk sezonunda kazandığı bir adet Almanya Kupası'nı da eklemişti. 2012'de Katar'ın Al Sadd takımına giden ve burada da bir Katar Ligi şampiyonluğu yaşayan Raul, son olarak New York Cosmos'ta bir yıla yakın oynadı ve 2015'in sonlarına gelinirken de başarılarla dolu kariyerine son noktayı koydu.

Real Madrid ile beş sezon içerisinde üç Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşamak, üstelik bunu, takımının 32 yıllık Avrupa şampiyonluğu hasreti dönemini kapatıp yeni bir dönem açarcasına yapmak, elbette Raul'un kariyerinin en parlak anlarıydı. Tabii 741 defayla Real Madrid formasını en çok giyen ve 323 defayla da bu forma altında en çok gol atan ikinci oyuncu olan bir ismin kariyerinin her tarafının parıltılarla dolu olduğu da bir gerçek. Artık futbolu bırakmış olabilir ama futbolseverlerin hafızalarında da attığı gollerle pırıl pırıl bir biçimde daha çok uzun yıllar kalacağı benzer.

Aragones ve Raul

Riva'da ALS Gala Gecesi

Türkiye Futbol Federasyonu, Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde "ALS Gala Gecesi"ne ev sahipliği yaptı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in futbol ailesini buluşturduğu galayı Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan da onurlandırdı.

ALS farkındalık ayı kapsamında Türkiye Futbol Federasyonu'nun ev sahipliğinde "ALS Gala Gecesi" Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlendi. TFF'nin sosyal sorumluluk bilinciyle imza attığı geceyi Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan da onurlandırdı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in futbol ailesini buluşturduğu galada UEFA Yönetim

Kurulu üyesi ve TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar ve TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş da yer aldı. Geceye İstanbul Valisi Vasip Şahin'in yanı sıra Beşiktaş Kulübü Başkanı Fikret Orman, Galatasaray Kulübü Başkanı Dursun Özбек, Trabzonspor Kulübü Başkanı Muharrem Usta, Türkiye Futbol Direktörü

Fatih Terim, Medipol Başakşehir Teknik Direktörü Abdullah Avcı, teknik direktörler ile Galatasaray ve Trabzonsporlu bazı futbolcular, ALS-MNH Derneği Başkanı İsmail Gökçek ve çok sayıda davetli katıldı.

Demirören: "İnsanlık Süper Ligi'nin şampiyonları"

ALS hastalarına destek çağrısında bulunan TFF Başkanı Yıldırım Demirören, galada yaptığı konuşmada şunları söyledi: "ALS hastalarına 'Çaresiz değilsiniz, yalnız değilsiniz' demek için düzenlediğimiz Gala Gecesi'ne hoş geldiniz. Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın Adanalı ALS hastası Yasin Asma ile bundan birkaç ay önce telefonda yaptığı görüşme; eminim herkesin yüre-

ğine dokunmuştur. Sayın Cumhurbaşkanımız, ALS hastalarından da ilgisini esirgemezken, bizlere de önemli sorumluluklar düşüyor. ALS hastalığı, ilk kez 1874'te tanımlanmış. Aradan geçen 143 yılda ALS'nin tedavisi ne yazık ki hâlâ bulunamadı. Bu noktada bizlere düşen iki görev var.

Birincisi; ALS hastalarının mevcut durumlarının iyileştirilmesi. İkincisi ise ALS hastalığının tanı ve tedavisi konusunda yapılan bilimsel çalışmalara katkı vermek. En azından ALS hastası ünlü fizikçi Stephen Hawking'in 'İnsanlara ruhları engelli olmadıkça

fiziksel engellerin onları durdurmayaceğini göstermek istiyorum' sözünden hareketle manevi destek olabiliriz. Stephen Hawking örneğini neden veriyorum? Çünkü ALS hastaları genelde mesleğinde yükselmiş, zeki, duygusal ve yaratıcı insanlar. Türkiye'de 8 bin insanın ALS hastası olduğu tahmin ediliyor. ALS eskiden kadınlara oranla erkeklerde daha fazla görülürken, son yıllarda kadınlarla erkekler arasındaki bu mesafe eşitleniyor. Saygıdeğer konuklar, 1999'dan bu yana ALS hastalığı ile mücadele eden ve 15 yıldır ALS-MNH Derneği'nin başkanlığını yapan, Trabzonspor'un eski futbolcularından İsmail Gökçek, bu hastalığa karşı savaşın Türkiye'deki sönmez

bayrağı. İsmail Gökçek, en az Stephen Hawking gibi ilham verici, özgür ve savaşçı bir ruha sahip. ALS hastalarının bir kısmı biliyorsunuz zamanla konuşma yetisini bile kaybediyor. Ancak İsmail Gökçek, 'Hastanız için yapabileceğimiz bir şey yok, alın evinize götürün' zihniyetini yıkan isimlerin öncülerinden. Elbette eşleri Adalet Gökçek Hanımefendi'yi de unutmamak gerekiyor.

Değerli misafirler; TFF'nin ev sahipliğinde düzenlenen Gala Gecesi, İsmail Gökçek özelinde tüm ALS hastalarına karşı yükümlülüklerimizi yerine getirme adına küçük bir adım olacak. Ayrıca bu gece bir şampiyonluk kutlamasıdır. Bu, İnsanlık Süper Ligi'nin şampiyonluk kutlamasıdır. Ve İnsanlık Süper Ligi'nin şampiyonu da averajla değil, açık ara puan farkıyla İsmail Gökçek'tir. 8 bin ALS hastasını, yıllardır gözleri olanlar görmüyor, kulakları olanlar duymuyor, ağzı olanlar konuşmuyordu. İsmail Gökçek ve İsmail Gökçek gibi umut insanları, işte bunu başardı. Günlük koşuşturmaların, kısır çekişmelerin arasında varlıklarından dahi haberdar olmadığı-mız ALS hastaları ve yakınlarının, önce ALS Derneği çatısı altında toplanmasını sağladı. Sonra da o ALS hastalarının sesi oldu. Hepinizin anımsayacağı bir söz vardır, 'yaşayan bilir.' Bir an için empati kurun. Ne kaslarımız eridi ne yutma

zorluğu yaşadık ne de ağzımıza burnumuza tüp takıldı. Fakat bütün bunlar Türkiye'de 8 bin insanın her gün, her an yaşadığı gerçekler. Ve bizler, bütün bunların, İsmail Gökçek sayesinde farkına vardık. Sandalyesinden yükselip bizlere, 'Şikâyet etmeyin, mazeret üretmeyin, hayata küsmeyin, savaşın. Yaşamak yetmez, yaşatın' dedi. İsmail Gökçek, yıllardır ALS hastalarını sosyal ve ruhsal olarak mümkün olan en iyi duruma getirmek için savaşıyor. İşte bu yüzden İsmail Gökçek ve ALS hastaları, sizler İnsanlık Süper Ligi'nin şampiyonları-sınız ve hep öyle kalacaksınız. Bugün burada İnsanlık Süper Ligi'nin yürekli paydaşlarını bir araya getirdiğiniz için de başta İsmail Gökçek olmak üzere tüm arkadaşlarına ne kadar teşekkür etsek az. Ayrıca bu vesileyle, ALS hastalığı nedeniyle 44 yaşında hayata veda eden eski millî futbolcularımızdan Sedat Balkanlı'yı da bir kez daha rahmetle anıyorum.

Kimşenin İnsanlık Süper Liği'nden küme düşmemesi dileğiyle... Konuşmama son verirken bu geceye maddi manevi katkıları nedeniyle NETAŞ CEO'su Sayın Müjdat Altay'a teşekkürlerimi iletiyorum. Ayrıca tüm katılımcılar ve ALS Derneği galasını teşrif ederek, bizleri onurlandıran Sayın Emine Erdoğan Hanımefendi'ye huzurlarınızda bir kez daha teşekkür ediyorum."

Emine Erdoğan: "Hep yanınızda olacağım"

Emine Erdoğan ise konuşmasında sıkıntıların paylaşıldıkça azaldığını vurguladı ve şu ifadeleri kullandı: "Birimizin derdi hepimizin derdidir. Şayet toplumca birbirimizin derdine karşı duyarlı olup farkındalık geliştirebilirsek hayatın yükünü birlikte omuzlayabiliriz. Elimden gelen her türlü desteği vermek üzere buradayım ve hep yanınızda olacağımı bilmenizi isterim. ALS hastası kardeşlerimin neler yaşadığını tam olarak bilmemiz elbette mümkün değil. Son derece zor bir hastalık. Rabbim imtihanlarını kolay kılsın. En azından onların ve yakınlarının sıkıntılarını biraz olsun hafifletebilirsek ne mutlu bize. Devletimiz bu hastalara yönelik çeşitli mevzuat çalışmaları yapmak yanında evde sağlık hizmeti

sunarak hem hastaların hem de yakınlarının yaşamlarını kolaylaştırma gayreti içinde. ALS Derneği'ne çalışmalarında başarılar diliyorum. Ben de fahri bir üyeniz olarak tüm vatandaşlarımızı destek olmaya davet ediyorum."

İsmail Gökçek: "Manevi güç verdiniz"

İsmail Gökçek de konuşmasında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile eşi Emine Erdoğan'ın kendisine manevi bir güç verdiğini belirtirken, Türkiye Futbol

Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve yönetim kuruluna teşekkür etti. Gökçek'in eşi Adalet Gökçek de Emine Erdoğan'a teşekkür edip, "Hanımefendi bizi çok mutlu ettiniz. İsmail çok mutlu oldu. Yüreğinize sağlık. İyi ki varsınız. TFF Başkanı Yıldırım Demirören'e de çok teşekkür ediyorum. Her türlü ayrıntıyı bile düşünmüşsünüz" dedi. Konuşmaların ardından Başkan Yıldırım Demirören ile İsmail Gökçek, Emine Erdoğan'a geceyi teşrifleri nedeniyle plaket takdim etti. Emine Erdoğan ise NETAŞ CEO'su Müjdat Altay'a plaket verdi. İsmail Gökçek'in eşi Adalet Gökçek de Emine Erdoğan'a teşekkürlerini, takdim ettikleri seccade ile dile getirirdi. Adalet Gökçek ve Sedat Balkanlı'nın eşi Şükran Balkanlı da Başkan Yıldırım Demirören'e teşekkür plaketi takdim etti. Hediye takdimlerinin ardından galaya katılan başkanlar ve futbol

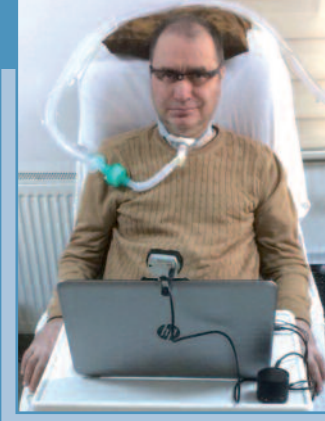
ailesinin paydaşları aile fotoğrafında bir araya geldi. Bu arada NETAŞ da ALS-MNH derneğine özel üretim, asansörlü, üç engelli aracı ile birlikte dokuz kişi taşıyabilen bir araç hediye etti. Araçta engelli butonları da bulunuyor.

Gönülden Kaleme

İsmail Gökçek

İki hayat

Ramazan ayının başladığı bu güzel günlerde, yeni hayatımda, spor yazarlığımın ilk yazısını yazıyorum. Tıpkı ilk profesyonel imzamı attığım günkü gibi heyecanlıyım.

Yazıma başlarken 'yeni hayatım' demiştim... Hayatımı ikiye ayırdım. Birincisi, hastalıktan önceki dönem... İkincisi de hastalıktan sonraki... 1963 Sivas doğumluyum. İlk, orta ve liseyi Karabük'te okudum. Futbola Karabükspor altyapısında başladım. 1984'te ilk profesyonel imzamı Vefa'ya attıktan sonra Bakırköyspor, Trabzonspor, İstanbulspor, Sarıyer ve Güngören Belediyespor'da oynayıp 1999'da futbolu bıraktım. Aynı sene antrenörlük kursunu başarıyla bitirdikten sonra Sakaryaspor'da Giray Bulak Hocanın yardımcısı olarak göreve başladım. Kamp sırasında kollarımda seğirmeler başlamıştı. Bunu kulüp doktorumuza gösterdiğimde bir nöroloji mütehassısına görünmem gerektiğini söyledi. Bundan sonra da hayatımın ikinci dönemi başlamıştı. Hastalığımın teşhisi 'Amyotrophic Lateral Skleroz' du; kısaca ALS deniyor. Hastalığın etkilerini kısaca anlatmak istiyorum. ALS, beyin ve omurilikte bulunan sinir hücrelerinin bilinmeyen bir sebeple ölümünden kaynaklanan ilerleyici bir sinir sistemi hastalığıdır. Kişi zamanla konuşamaz, yemek yiyemez, yürüyemez, solunumunu kendi yapamaz, yatağa bağımlı, bakıma muhtaç hale gelir. Hastalık hakkında geniş bilgiyi www.als.org.tr'den edinebilirsiniz.

Teşhisi aldıktan sonra hemen dernek kurma çalışmalarına başladım. Ben ve rahmetli Sedat Balkanlı, futbolcu olarak her istediğimize kolaylıkla erişebilirdik de ya kavuşamayanlar ne olacaktı? İşte bu düşüncelerle 2001'de ALS-MNH Derneği'ni kurduk. Bu kararı alırken futbol camiasına güvendim. Nitekim yanılmadığım ortaya çıktı. Çünkü ben de bu camianın içinden geliyorum. Her sene yaptığımız gecelerle derneğin yıllık giderlerini karşılamaya çalışıyorduk. 15 yıldır düzenlediğimiz bu moral gecelerinde ilk defa Futbol Federasyonumuz sayesinde derneğimizin masraflarını nasıl çıkaracağını düşünmüyorum. Federasyonumuz tarafından derneğimize hastalarımızın ulaşımını sağlayacak bir liftli araç hediye edildi ve ayrıca hatırı sayılır miktarda da bağış yapıldı. Bunun için Futbol Federasyonu Başkanımız Sayın Yıldırım Demirören ve Yönetim Kuruluna teşekkür ederim. Davetimi kırmayarak gecemize katılan Cumhurbaşkanımızın eşi Sayın Emine

Erdoğan Hanımefendinin varlığı bizlere güç verdi. Hanımefendiye verdiği destek için şahsım ve hastalarımız adına çok teşekkür ederim. Hayatın kime ne getireceğini bilemeyiz. Benim de hayata dair planlarım vardı; futboldan sonra antrenörlük yapmayı, yine saha içinde görev almayı arzuluyordum. Sanırım soyunma odasının ve sahanın büyüğü atmosferi cezbediyordu beni ama bu hayalim gerçekleşmedi. Olsun... Bedenimdeki tüm kısıtlılığa rağmen yine de üretebiliyorum. Yine futbolun içindeyim. Spor yazarlığına başladım. Bana bu imkanı sağlayan Federasyon Başkanımız Sayın Yıldırım Demirören'e bir kez daha teşekkür ederim

Kadere inanırım. Hiçbir zaman "Neden ben?" demedim, Ashında kendimi çok şanslı, Allah'ın sevdiği kullardan görürüm. Bu hastalıkla baş etmek için ailenizin ve sevdiklerinizin desteği çok önemli. Allah bana yüreği büyük, sabırlı, fedakâr bir eş ve aile nasip etti. Hayata küsmedim. Bunun en büyük sebebinin ise "sevginin gücü" olduğuna inanıyorum. Sevgiyle bakan bir çift gözün ve özverinin hayata tutunmamı nasıl sağladığını anlatacağım. Hastalık teşhisi konulduktan sonra beni nelerin beklediğini çok iyi biliyordum. Rahmetli arkadaşım Sedat Balkanlı önümde örnekti. Hayata hep olumlu bakanlardan biriyim; bardağın dolu kısmı beni ilgilendirirdi. Fakat bu hastalığın etkileri çok ürkütücüydü. Düşünün, hayatınızı dolu dolu yaşarken, ailenizin geçimini sağlarken, ailenizi korur kollarken, siz tamamen başkasına bağımlı hale geliyorsunuz, tüm uzuvlarınız zamanla sizi terk ediyor, bunları en yakınınız, eşiniz doldurmaya çalışıyor.

Sevgili eşim, bugüne kadar her türlü zorluğa karşı gelerek, elim, ayağım, dilim olduğun için, bunları yaparken bir gün bile olsa suratını asmayarak içinde bulunduğum durumu kabullenmeme yardımcı olduğun için sana çok teşekkür ediyorum. Senin özverin olmasa bunların hiç birini yapamazdım. Eğer dernek vasıtasıyla birilerine yardım edebiliyorsa, bunda en büyük pay senin. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Seni karşıma çıkardığı için Allah'a şükrediyorum.

Son söz; sevdiklerinize sarılın, onlara zaman ayırın, onlara sevdiğinizi söyleyin. Unutmayın, hayat çok kısa. Kızgınlıkları ve küskünlükleri bitirin, hayatın anlamsız koşuşturmalarına son verin. An geliyor, bunların hiç birini yapamayacak duruma geliyorsunuz. Sağlıklı günler dileğiyle.

TFF ile P&G Türkiye sponsorluk anlaşması imzalandı

T

ürkiye Futbol Federasyonu ile dünyada olduğu gibi Türkiye'de de sporun en büyük destekçilerinden P&G, Gillette ve Ariel markalarının dâhil olduğu özel bir sponsorluk anlaşmasına imza attı.

P&G markalarının dâhil olduğu sponsorluk anlaşması kapsamında Gillette, Millî Takımlar Resmi Erkek Bakım Markası; Ariel, Kadın Futbol Takımının

Resmi Sponsoru; P&G ise Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nin Resmi Tedarikçisi oldu. Temmuz 2019'a kadar geçerli olacak sponsorluk anlaşması, Millî Takımların tüm alt kategorilerini kapsayacak. Riva'da bulunan Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen sponsorluk anlaşması imza törenine TFF Başkanı Yıldırım Demirören,

P&G Türkiye ve Kafkasya Yönetim Kurulu Başkanı Tankut Turnaoğlu, TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, Yönetim Kurulu yedek üyesi Fuat Guguloğlu, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ve Millî Takım oyuncularına katıldı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören

törende şu şekilde konuştu: "Türkiye Futbol Federasyonu ile 175 yıllık köklü bir geçmişe sahip olan Procter&Gamble'in Gillette ve Ariel markalarının da dâhil olduğu sponsorluk anlaşmasının imza törenine hoş geldiniz. Bir dünya markası ile daha futbolumuzun değerini artıran bir sponsorluk anlaşması imzalamanın keyfini ve gururunu yaşamak için bugün buradayız. Avrupa'nın en büyük altıncı ekonomisine sahip olan Türkiye Futbol Federasyonu,

yeni ve daha büyük sponsorlarla buluşma misyonunu bugün taçlandırıyor.

Gillette, Millî Takımlar resmi erkek bakım markası olurken; Ariel, Kadın Futbol Takımı'na, Procter&Gamble ise Millî Takım tesislerine sponsor oldu. Bu anlaşmanın Millî Takımımızın Rusya'daki 2018 Dünya Kupası'na katılımı için itici güçlerden biri olacağına yürekten inanıyorum. Bu noktada Ariel'in sponsorluğunu yapacağı kadın futboluna özel bir paragraf açmak istiyorum. Geçen hafta Türkiye'nin yanı sıra Danimarka, İngiltere, Almanya, İspanya ve Polonya'da 13 ve üstü yaştaki 4 bin genç kızla yapılan bir araştırmanın sonuçları açıklandı. Bu araştırmaya göre, futbol oynayan genç kızların özgüvenlerinin diğer popüler spor branşları ile uğraşanlardan çok daha yüksek olduğu ortaya çıktı.

Ayrıca UEFA, 2022'de futbolun genç kızlar ve kadınlar arasında 1 numaralı spor dalı haline gelmesini hedefliyor. İnanıyorum ki Ariel ile bugün yaptığımız sponsorluk anlaşması, Türkiye'de de futbolun kadınlar arasında 1 numaralı spor branşı olmasına büyük katkı sağlayacaktır. Türk kadını, futbolda da dünya markası olacaktır. Tabii her zamanki gibi yine en iyi-

sini kadınlar bilir. Türk futboluna ve Türk kadınına destek veren yol arkadaşımız Procter&Gamble'a bize hissettirdikleri güçlü destek için teşekkür ediyorum. Bu vesile ile gücümüze güç katan tüm sponsorlarımıza da ayrıca bir kez daha şükranlarımı sunuyorum. Türk futbolunun marka değerini yükseltmek için çalışmalarımızın Türkiye ve dünyanın önemli markaları ile artarak devam edeceğini de bilmenizi isterim. Bu vesile ile Procter&Gamble'ın 30. yılını tekrar kutluyor nice 30 yıllar diliyorum." "Türkiye'de spora olan desteğimizi, futbolla birlikte daha geniş kitlelere taşımaktan büyük bir mutluluk duyuyoruz" diyen P&G Türkiye ve

Kafkasya Yönetim Kurulu Başkanı Tankut Turnaoğlu da açıklamasını şöyle sürdürdü: "Uluslararası Olimpiyat Oyunları sponsorluğumuz

başta olmak üzere dünyada spora en çok destek veren kurumlardan biri olarak, Türkiye'de de spora ve sporcuya desteğimiz devam ediyor. Bildiğiniz gibi daha çok yeni 30 genç sporcuya olimpiyat yolunda verdiğimiz desteği kamuoyu ile paylaştık. Bugün, TFF ile imzaladığımız işbirliği anlaşması ise Türkiye'de futbola desteğimizin ilk adımı olması açısından bizim için değerli. Futbolun, Türk insanı için yerinin ayrı olduğunun farkındayız. Yaşamlara dokunan ve yaşamları iyileştirmek için çalışan bir şirket olarak, Gillette, Ariel ve diğer markalarımızla birlikte Türkiye'de artık futbolseverlerin de yanındayız."

BABA'ya veda

Hakkı Yeten ve Gündüz Kılıç'la birlikte 'Baba' lâkabı verilen üç oyuncudan biri olan Recep Adanır'ı Mayıs ayında kaybettik. Beşiktaş'ta efsaneleşen, ilk A millî maçında Almanya'ya gol atarak Berlin'deki tarihi 2-1'lik zaferin mimarlarından biri olan Baba Recep'i rahmetle anıyoruz.

1

951 yılının 17 Haziran gününde Berlin'deyiz... II. Cihan Harbi'nin akabinde yaralarını sarmaya çalışan Berlin'in ünlü Olimpiyat Stadı'nda... Kronometrelerin beşinci dakikayı gösterdiği bir anda Almanlar neye uğradıklarını şaşırıyor. Kalecimiz Turgay Şeren'in "Berlin Panteri" unvanını alacağı, Millî Takımımızın

2-1 kazanarak tarihinin altın sayfaları arasına kaydedeceği bu unutulmaz maçın beşinci dakikasında, 22 yaşındaki bir delikanlı, ilk kez giydiği A Millî Takım formasıyla Almanların kalecisi Anton Turek'i avlıyor. Biz 1-0 öne geçmenin gururunu biraz da şaşkınlıkla yaşarken, Alman cephesinde o şaşkınlığa hüznün de karışıyor. Ay-yıldızlı formayı Turgay Şeren, Naci Özkaya, Müjdat Yetkiner, Eşref Özmenç, Ali İhsan Karayigit, Hüseyin Saygun, Mehmet Ali Has, Erol Keskin, Gündüz Kılıç, Muzaffer Tokaç, Lefter Küçükandonyadis ve Faruk Sağnak'la birlikte giyen o genç oyuncunun adı Recep Adanır'dı. "Baba" lâkabını Hakkı Yeten ve Gündüz Kılıç gibi

hakkıyla taşıyıp 21 Mayıs 2017 günü 88 yaşında aramızdan ayrılacak olan Recep Adanır. 3 Mayıs 1929'da Ankara'da dünyaya gelen Recep Adanır, futbola da 1947 yılında Ankara-gücü'nün genç takımında başlamıştı. İyi oyuncu olduğunu anlaması için takımla ikinci kez idmana çıkması gerekti. Baba Recep, Hilal Özyurt'a verdiği röportajda bu hatırasını, "Ankaragücü'nde çok otoriter bir malzemeci vardı. İlk idmana çıktığımda bana öyle kötü bir ayakkabı vermişti ki ayaklarım yara bere içinde kalmıştı. Bir sonraki idmanda bana güzel ayakkabı, temiz bir forma verdi. Anladım ki beni beğenmiş! Eski-den iyi malzeme kullanabilmek için iyi oyuncu olmak gerekirdi"

diye anlatıyordu. Beşiktaş'a gidiş hikâyesi de oldukça ilginçtir. Dönemin Başvekili Adnan Menderes'in yardımcılarını mahallenin kahvesine gelip "Seni Beşiktaş'a götürmeye geldik" derler; o da "Hemen biletimi alın, gideyim" cevabını verir ve İstanbul'a gelir. "Baba" lâkabını da çok genç yaşta kazanır. Beşiktaş'taki ilk maçını İtalya'ya gidecek olan Millî Takımımıza karşı oynar. Beşiktaş'ın 2-1 kazandığı maçta gollerin ikisini de Recep Adanır atar ve birkaç ay sonra da rütbesi "Baba" olur. Beşiktaş onun forma giydiği ilk sezon olan 1950-51'i İstanbul Şampiyonu olarak tamamlar. Baba Recep 14 maçta onamış ve 13 gol atmıştır. 1959'da son kez Beşiktaş formasını giydiğinde siyah-beyazlı formayla ikisi İstanbul Profesyonel Ligi, ikisi İstanbul Federasyon Kupası olmak üzere dört kupa daha kaldırır. 1959-60 sezonunu Kasımpaşa'da geçirdikten sonra 1960-61 sezonundan itibaren ezeli rakiplerden Galatasaray'a geçer. Beşiktaş'tan ayrılışını ise dönemin yönetiminin kaptanlık bandını kendisinden almak istemesine bağlar; "Rütbeleri sökülmiş bir subay olmaksızın Beşiktaş'tan ayrılışım" der ve ayrılır. Galatasaray'a, kendisi gibi "Baba" lâkaplı Gündüz Kılıç tarafından davet edilmiştir. Beşiktaş'a karşı çıktığı ilk maçta seremoniden sonra Galatasaray taraftarları "Baba Recep, Baba Recep!" diye çağırır Adanır'ı. Beşiktaş taraftarları da yine "Baba, Babal!" diyerek davet etmektedir. Galatasaray taraftarını selamladıktan sonra ayaklarını göstererek, "Bu ayaklar sizin için çalışıyor" der. Beşiktaş taraftarlarına da gidip kalbini gösterir ve şu sözler dökülür dudaklarından: "Kalbim her zaman sizinle!" İki sezon formasını giydiği Galata-

Almanya'yı Berlin'de 2-1 yenen Millî Takımımız... Soldan sağa Erol Keskin, Hüseyin Saygun, Naci Özkaya, Müjdat Yetkiner, Eşref Özmenç, Lefter Küçükandonyadis, Faruk Sağnak, Ali İhsan Karayigit, Turgay Şeren, Recep Adanır ve Gündüz Kılıç.

saray'la ikinci sezonunda Millî Küme şampiyonluğu yaşar ve 1962-63 sezonunu Karagümrük'te geçirip yeşil-sahalara veda eder. Bu süreçte, ilki yukarıda sözünü ettiğimiz Almanya maçında olmak üzere toplam 10 defa A Millî Takımımızın formasını terletir. Millî Takım'daki ikinci golünü ise 6 Ocak 1954'te Dünya Kupası elemelerinde 4-1 yenildiğimiz maçta İspanya'ya atar. Futbolu bıraktıktan sonra farklı takımlarda menajerlik, antrenörlük, teknik direktörlük yapar. Kıbrıs'a

antrenör olarak gider ancak Ada'nın çok karışık olduğu bir dönemdir. Her gece evine tehdit telefonları gelir. EOKA'cılar, "Bu gece son geceniz. Yarın hepinizi keseceğiz" der. Hatta bir futbolcusu vurulur. 1974'te Türk ordusu Ada'ya çıkartma yapar ve barışı sağlar ama Recep Adanır için anavatana geri dönme vakti gelmiştir. Bir süre Nazillispör'da çalışır ama futbolun içindeki kulis faaliyetleri "Baba"yı bıktırır ve "Ben kulis faaliyetlerini değil, futbolu bilirim" diyerek teknik direktörlük ceketini de asar.

Yıldırım Demirören'den taziye mesajı

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Recep Adanır'ın vefatı üzerine bir taziye mesajı yayınladı. Demirören, mesajında şu ifadeleri kullandı: "Türk futboluna ruh katan tarihi karakterlerden Recep Adanır'ın vefatı nedeniyle büyük üzüntü yaşıyorum. Futbolcuların soyadları yerine lâkaplarıyla anıldığı dönemlerde Baba Gündüz ve Baba Hakkı ile birlikte Baba Recep olarak efsaneleşen millî değerimizin mümtaz anısını her zaman canlı tutacağımızın bilinmesini isterim. Merhum Recep Adanır'a Allah'tan rahmet; kederli ailesine, sevenlerine, Beşiktaş Kulübü'ne ve tüm spor camiasına başsağlığı diliyorum."

Hasreti bitiren başkandı

Galatasaray'ın 14 yıl süren şampiyonluk hasretine nokta koyan başkan Ali Tanrıyar, 103 yaşında vefat etti. Sarı-kırmızılı takım, Tanrıyar döneminde iki lig, iki Cumhurbaşkanlığı Kupası kazanırken, Şampiyon Kulüpler Kupası'nda da yarı final oynamıştı.

130

1

1973 yılının 27 Mayıs günü... Galatasaray, haftalar önce garantilediği üst üste üçüncü şampiyonluğunu, Bursaspor'u o günün Mithatpaşa Stadı'nda 2-1 yenerek büyük bir coşkuyla kutluyor. Brian Birch'ün öğrencilerinin karşısındaki Bursaspor'un başında bir Galatasaray efsanesi olan Metin Oktay'ın bulunması da şampiyonluk kutlamalarına ayrı bir hava katıyor. Yasin Özdenak, Tuncay Temeller, Muzaffer Sipahi, Ekrem Günel, Aydın Güleş, Bülent Ünder, Mehmet Oğuz, Olcay Başarır, Mehmet Özgül, Korhan Tınaz ve Metin Kurt'tan oluşan on birin tribünleri dolduran binlerce taraftarla yaşadığı coşku görülmeye değer. Ancak bu fotoğrafın bir daha tekrarlanması için aradan 14 yıl geçmesi gerekeceğini, üst üste üç şampiyonluk yaşayan bu takıma bakan hiç kimsenin o gün

tahmin edebilmesi mümkün değil. Evet, Galatasaray bir daha lig şampiyonluğu görebilmek için 1987 yılının 7 Haziran'ına kadar beklemek zorunda kalacaktı. Arada geçen yıllarda 1974, 1979 ve 1986'da ligi ikinci sırada bitiren sarı-kırmızılı takım şampiyonluğa çok yaklaşıp da mutlu sona bir türlü ulaşamamıştı. Hele 1986'da averajla Beşiktaş'a kaptırılan şampiyonluk Galatasaraylılara büyük bir acı vermişti. Bu makûs talihi değiştiren başkan ise Ali Tanrıyar olacaktı. Galatasaray'ın başına 1986 yılında geçen Ali Tanrıyar, 1990'a kadar sürecek olan başkanlığının ilk yılında takımını şampiyonluğa taşıyacak ve 14 yıllık hasreti sona erdirecekti. O sezon Jupp Derwall yönetimindeki sarı-kırmızılı takım, bir sene önce averajla gerisinde kaldığı Beşiktaş'ı 1 pu-

anla arkasında bırakacak ve Ali Sami Yen Stadı'nda Eskişehirspor'u Prekazi ile Muhammet Altıntaş'ın golleriyle 2-1 yendiği maçın ardından şampiyonluk kupasını kaldıracaktı. Galatasaray, ertesi sezonda ise 90 puana ulaşarak takipçisi Beşiktaş'ın 12 puan önünde bir kez daha şampiyonluk ipini göğüsleyecekti. Sarı-kırmızılılar Ali Tanrıyar döneminde bu iki lig şampiyonluğuyla da yetinmeye-

cek, iki kez de Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı müzesine taşıyacaktı. Galatasaray sadece futbolda değil diğer branşlarda da şahlanmış ve Ali Tanrıyar döneminde 16 dalda şampiyonluk kazanmıştı. Bu altın dönemin önemli başarılarından birisi de 1989 yılında Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Steaua Bükreş'le oynanan yarı finaldi. Galatasaray bu kupada son dörde kalan ilk Türk takımı olmayı da başarmıştı. İşte 25 Mayıs 2017 günü, tarihinde böylesine önemli bir yer tutan başkanını kaybetti Galatasaray Kulübü. Şimdi bu büyük başkanın kısa hayat hikayesine bir göz atalım... Türk siyasetçi ve spor adamı Ali Tanrıyar, 1914 yılında Yunanistan'ın Doğu Makedonya ve Trakya Bölgesi'ne bağlı Pangaio belediyesinde bulunan Pravişte köyünde dünyaya geldi. Ailesiyle birlikte Türkiye'ye göç ederek Manisa'nın Kırkağaç ilçesine yerleşen Ali Tanrıyar, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdi ve dahiliye mü-

tehasısı oldu. İstanbul Taksim Beyoğlu İlkaydım Hastanesi Klinik Şefliği ve Başhekimliği, Anavatan Partisi Kurucu Üyeliği, 7. ve 18. Dönem İstanbul Milletvekili ile İçişleri Bakanlığı yaptı. 1986'da Galatasaray Kulübü'nün başkanı olarak göreve geldi. Galatasaray'da istikrarın yakalanması ve her türlü sportif başarının temellerinin atılmasında öncü rol üstlendi. Bu yolda kulübün başkanı olduğu sürece mali durumu düzeltti, futbol takımını çok üst seviyelere çıkardı ve UEFA Kupası'nı kazanacak takımın temellerini attı. 1942-1983 yılları arasında Galata-

saray Lisesi ve Galatasaray Spor Kulübü'ne toplam 41 yıl bedelsiz doktorluk yaparak bu konuda bir rekora imza attı. 1942-1986 yılları arasında Müslühittin Peykoğlu, Ulvi Yenal, Refik Selimoğlu, Selahattin Beyazıt ve Mustafa Pekin'in başkanlık dönemlerinde yönetim kurulu üyeliği yaptı. Türkiye Futbol Federasyonu, Ali Tanrıyar'ın vefatının ardından yayınladığı taziye mesajı yayınladı ve oynanacak maçlarda saygı durumunda bulunulmasını kararlaştırdı. Merhum Dr. Ali Tanrıyar'a Allah'tan rahmet, ailesi ve Galatasaray camiasına başsağlığı dileriz.

131

ŞAŞIRTMAK DOĞASINDA VAR

YENİ
HYPERVENOM

Bir VEYSEL vardı

Fenerbahçe'yi iki farklı dönemde şampiyonluğa taşıyan Yugoslav teknik adam 18 Mayıs'ta Atina'da hayatını kaybetti. Oyuna ve oyunculara yaklaşımıyla bizden biri gibi olan ve "Veysel" lâkabıyla anılan Todor Veselinovic, özellikle Fenerbahçe'nin 103 gollü şampiyonluğunda oynattığı futbolla gönüllere taht kurmuştu.

Ağzında sigarası, elinde at yarışı kuponlarıyla sıradan bir yurdum insanı görüntüsünü taşıyan ve bu nedenle de "Veysel" diye anılan Fenerbahçe'nin eski teknik direktörü Todor Veselinovic, Mayıs ayında Atina'da hayatını kaybetti. 22 Ekim 1930 Novisad doğumlu Sırp futbol adamı, 1948-68 tarihleri arasındaki futbolculuk kariyeri boyunca golcülüğüyle akıllara kazınmış, özellikle Yugoslavya Millî Takımı formasıyla çıktığı 37 maçta 28 gol atmasıyla ülkesinin yetiştirdiği en büyük futbolcuların arasına

adını yazdırmıştı. Yugoslavya'da Vojvodina formasıyla 1956, 1957, 1958 ve 1961 yıllarında ülkesinin gol krallığını kazanan ve 1961-62 sezonunda İtalya'nın Sampdoria takımında forma giyen Todor Veselinovic, Yugoslavya Millî Takımı'yla 1954 ve 1958 Dünya Kupası'nda da boy göstermişti. Futbolu bıraktıktan sonra Avusturya'nın Klagenfurt takımında teknik direktörlük kariyerine adım atan Todor Veselinovic, daha sonra Lâtin Amerika'ya geçerek Kolombiya'da Santa Fe'yi çalıştırdı.

Ardından da Kolombiya Millî Takımı'nda görev aldı. Aynı ülkede Kolumbien ve El Nacional kulüplerinde de teknik direktörlük yapan Veselinovic, daha sonra ülkesine dönerek bir zamanlar efsanesi olduğu Vojvodina'nın başına geçti. Sırp teknik adam, 1977 ile 1981 arasını da Yunanistan'ın Olympiakos takımında geçirdi. Yarım sezon İspanya'nın Levante takımını çalıştıran ve sezonu Kolombiya'nın Millonarios takımında tamamlayan Veselinovic, 1 Temmuz 1982'de Yugoslavya Millî Takımı'nın başına geçti. Yugoslavya'yı Nor-

veç, Bulgaristan ve Galler'in yer aldığı grupta 3 galibiyet, 2 beraberlik ve 1 yenilgiyle 1984 Avrupa Şampiyonası finallerine taşıyan Veselinovic'in talihi, Fransa'daki finallerde yaver gitmedi. Daha grup aşamasında Belçika'ya 2-0, Danimarka'ya 5-0, ev sahibi Fransa'ya da 3-2 yenilen Yugoslavya evine puansız bir biçimde ve büyük bir hayal kırıklığıyla dönerken, Veselinovic için de millî takım serüveni nihayete erdi. Ama o takımın kalecisi Zoran Simovic, büyük başarılar kazanmak üzere Galatasaray'a gelirken, Veselinovic de tarih yazmak üzere Fenerbahçe'nin yolunu tutmuştu. 1984-85 sezonunda Fenerbahçe'yi çalıştıran Sırp teknik adam, ilk döneminde averajla da olsa takımını şampiyonluğa taşıdı. Fenerbahçe Yaşar Duran, Nurettin Yıldız, Müjdat Yetkiner, Abdülkerim Durmaz, Cem Pamiroğlu, Erdoğan Arıca, Sedat Karaoğlu, Onur Kayador, İsmail Kartal, Hüseyin Çakıroğlu, Önder Çakar, Hasan Özdemir, Tuğrul Duru, Arif Kocabıyık, Yüksel Keipoğlu, Dusan Pesic, Şenol Çorlu, Srebrenko Repcic, İlyas Tüfekçi, Selçuk Yula, Engin Verel, Birol Altın ve Turgay Aksu'dan oluşan kadrosuyla 34 maçlık periyodu 18 galibiyet, 14 beraberlik ve 2 yenilgiyle 50 puan toplayarak şampiyon tamamlarken, Beşiktaş da 19 galibiyet, 12 beraberlik ve 3 yenilgiyle 50 puan topluyor ancak averajla ikinci sırada kalıyordu. Fenerbahçe'nin şampiyonluğunun arkasında yatan gerçek, Veselinovic'in futbol karakterindeki hücum oyunun ortaya çıkardığı 65 goldü. Sarı-lacivertlilerin ardından ligin en golcü ikinci takımı olan Beşiktaş'ın attığı gol sayısı ise 49'da kalmıştı. Ancak Veselinovic bu şampiyonluğun ardından Fenerbahçe'den ayrılıp Yunanistan'ın yolunu tuttu. Komşuda üç, İtalya'da ise bir takımda görev yapan Sırp teknik

adam, 1988-89 sezonunda geri döndüğü Fenerbahçe'de ise efsanevi bir şampiyonluğa imza attı. Fenerbahçe'nin kadrosunda Toni Schumacher, Nurettin Yıldız, Nezihi Tosuncuk, Şenol Ustaömer, İsmail Kartal, Taygun Erdem, Ergin Parlar, Hasan Özdemir, Sedat Karaoğlu, Oğuz Çetin, Hakan Tecimer, Turhan Sofuoğlu, Şenol Çorlu, Serdar Şenkaya, Durmuş Ali Çolak, Önder Çakar, Müjdat Yetkiner, Aykut Kocaman, Rıdvan Dilmen, Hasan Vezir, Erdi Demir, Zafer Tüzün gibi oyuncular yer alıyordu ve Veselinovic, bu kadroyu gerçek bir gol makinasına dönüştürmeyi başarmıştı. O sezon takım hükmen 3-0 kazanılan Samsunspor maçındaki gollerin de dâhil edilmesiyle 103 gole ulaş-

rak şampiyon olurken, oynadığı futbolla da bütün futbolseverlerin beğenisini kazanıyordu. Ancak ertesi sezon işler yolunda gitmeyince Veselinovic'le Fenerbahçe'nin yolları ayrılacaktı. Daha sonra ülkemizde Gaziantepspor, Bakırköy ve Karşıyaka kulüplerinde görev yapan Veselinovic, 7 Şubat 1997'de yarım sezon daha Fenerbahçe'nin başına geçmişti. Ülkemizden ayrıldıktan sonra yine Yunanistan'a dönen ve orada Ethnikos Pire ile APS Eolikos'ta görev yapan Veselinovic, hayata da gözlerini çok sevdiği Atina'da yumdu. Ülkemiz futboluna unutulmaz hatıralar bırakan "Veysel Hoca'yı saygıyla anıyoruz.

Bodrum Belediyesi Bodrumspor'dan TFF'ye ziyaret

Spor Toto 3. Lig 2. Grup'ta şampiyonluğa ulaşan ve Spor Toto 2. Lig'e yükselen Bodrum Belediyesi Bodrumspor Kulübü heyeti, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'e nezaket ziyaretinde bulundu. TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde gerçekleşen kabule TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfiaroğlu ve Ali Düşmez, Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Çağlar ile Genel Sekreter Kadir Kardaş da katıldı. Bodrum Belediye Başkanı Mehmet Kocadon ile Bodrum Belediyesi Bodrumspor Kulübü Başkanı Rıza Karakaya'nın yanı sıra yönetim kurulu üyeleri ziyarette hazır bulundu. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Bodrum Belediye Başkanı Mehmet Kocadon'a A Millî Takım forması, Kocadon da Demirören'e Bodrum Belediyesi Bodrumspor forması hediye etti.

TFF Başkanı Demirören'den Engelliler Haftası mesajı

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, 10-16 Mayıs Engelliler Haftası nedeniyle bir mesaj yayınladı. Engelli vatandaşlarımızın farkındalığının artırılmasına dikkat çekmek amacıyla çeşitli etkinlikler yapıldığını vurgulayan Başkan Demirören, şu ifadeleri kullandı: "Türkiye Futbol Federasyonu, sosyal sorumluluk anlayışıyla uzun süredir 'Futbol Aşkı Engel Tanımaz' sloganıyla 'Türkiye Futbol Oynuyor' projesini gerçekleştiriyor. Pozitif bir güç yaratarak topluma hizmet etmeyi amaçlayan Federasyonumuz, kalıcı ve

uzun vadeli olarak hazırladığı 'Engelliler Futbolu Geliştirme Stratejisi' ile futbolun 7'den 70'e herkese ulaştırılması misyonu doğrultusunda düzenli olarak faaliyetler düzenlemektedir. Bir yandan futbol oynayarak sosyal hayata katılan engelli sporcularımız, diğer yandan da gösterdikleri müthiş azim ve mücadeleyle topluma örnek olmaktadır. Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde faaliyet gösteren dört Engelli Spor Federasyonu ile iş birliğimiz, kurumsal temeller düzeyinde başarıyla devam etmektedir.

4 Temmuz 2014'te kapılarını açtığımız Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni engelli milli futbolcu kardeşlerimizin de kullanımına sunduk. Bu doğrultuda Görmeye Engelliler Millî Takımımız, İşitme Engelliler Millî Takımımız, Bedensel Engelliler Millî Takımımız ve Özel Sporcular Millî Takımımız düzenli aralıklarla tesislerimizde kamp yaptılar. Yapmaya da devam etmekteyiz. Bu kampların oyuncular üzerinde inanılmaz derecede pozitif etkisinin olduğunu gördük. Ekim ayında 12 ülkenin katılımı ile gerçekleşecek Avrupa Ampute Şampiyonası'na ev sahipliği yapacağız. Temmuz ayında ise Samsun'da yapılacak 80 ülkenin katılacağı 2017 Deaflympics'e hazırlanan İşitme Engelliler Kadın/Erkek Futbol Millî Takımlarımız hazırlıklarını Riva Tesislerimizde gerçekleştiriyor. TFF'nin desteklemekten kıvanç duyduğu ay-yıldızlı takımlarımızın geçtiğimiz yıl içinde imzalarını attığı başarılar, bizlere mutluluk ve gurur vermenin yanı sıra yeni projelerin uygulanmasında itici güç oluşturuyor. Başarılarımız ile engelli futbunda 'en iyi ülke' olma iddiamızı kararlılıkla sürdüreceğiz. TFF olarak bundan önce olduğu gibi bundan sonra da engelli vatandaşlarımız ile iş birliği içerisinde olacağımızı ve kendilerine desteğimizin artarak süreceğini ifade etmekten onur duyuyoruz."

67. Olağan FIFA Kongresi yapıldı

Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği'nin (FIFA) 67. Olağan Kongresi, üye ülke federasyonlarının başkan ve üst düzey yöneticilerinin katılımıyla Bahreyn'in başkenti Manama'da gerçekleşti. Bahrain International Exhibition & Convention Centre'da düzenlenen kongreye Türkiye Futbol Federasyonu adına, UEFA Yönetim Kurulu üyesi ve TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu üyesi Alaattin Aykaç ve Genel Sekreter Kadir Kardeş katıldı. Kongrede FIFA Başkanı Gianni Infantino tarafından, 5 Nisan 2017 tarihinde FIFA'daki görev süresi biten ve FIFA Onursal Üyeliği'ne seçilen Şenes Erzik'e katkılarından ötürü ödül verildi. FIFA'nın bir sonraki olağan kongresi, 13 Haziran 2018 tarihinde düzenlenecek.

UEFA'da Tıbbi Kurul toplantısı

Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) adına, yönetim kurulu üyesi ve basın sözcüsü Prof. Dr. Mete Düren'in katıldığı UEFA Tıbbi Kurul toplantısı İsviçre'de gerçekleştirildi. UEFA'ya bağlı ülkelerden tıp mensuplarının katılımıyla Nyon kentinde iki gün süren toplantının ana gündem maddesini, "Kronik Travmatik Ensefalopati" hastalığı oluşturdu. Prof. Dr. Mete Düren, Kronik Travmatik Ensefalopati'nin, genellikle beynin uzun süre tekrarlayan darbelere

maruz kalmasıyla oluştuğunu söyledi. Bu hastalığın ilk olarak boksörlerde görüldüğünü anlatan Düren, "Önce dalgınlık, daha sonra hafıza kaybı ve yaş ilerledikçe bunama şeklinde ortaya çıkıyor. ABD Futbol Federasyonu, son yıllarda orta yaş grubu eski futbolcularda da tespit edilmesi üzerine, yapılan bilimsel çalışmalara dayanarak, 6-13 yaş çocuk futbolu takımlarının antrenmanlardan kafa ile topa vurmaya kaldırdığını açıkladı. UEFA Tıbbi Ku-

rulu, kendi bünyesinde bununla ilgili bir araştırma komitesi kurarak, bağlı ülkelerden, çocuk futbolunda bulunacak sonuçların kurula iletilmesini istedi. TFF olarak biz de 6-13 yaş çocuk futbolu sonuçlarını, başka sporları yapan çocuklarınkilerle karşılaştırarak araştırmaya dâhil olacağız. Sonuçlar ortaya çıktığında ABD'de olduğu gibi çocukların antrenmanlarından kafa topu çalışmalarının kaldırılması gündeme gelebilir" ifadelerini kullandı.

TFF'den Olağan Genel Kurul Çağrısı

Türkiye Futbol Federasyonu Statüsü'nün 27. maddesi hükmü gereğince 01.06.2016-31.05.2017 dönemi ile ilgili olarak Olağan Genel Kurulu'nun aşağıdaki gündem maddeleri ile toplantıya çağrılmasına, toplantı çağrı kararının ulusal günlük 1 gazete ile TFF internet sitesinden ilânına, toplantı gündeminin aşağıdaki şekilde belirlenmesine, toplantının 09.06.2017 günü saat 11.00'de, çoğunluğun sağlanamaması halinde ikinci toplantının, delege tam sayısının asgari üçte birinin katılımı ile 10.06.2017 günü saat 11.00'de, ikinci toplantıda da çoğunluk sağlanamadığı takdirde üçüncü toplantının, çoğunluk aranmaksızın 17.06.2017 tarihinde aynı saatte Ankara JW Marriott Otelinde yapılmasına, Genel Kurul işlemlerinin Kanun ve Statü hükümlerine uygun olarak ikmaline, Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu'nun 19.04.2017 tarih ve 46 sayılı toplantısında oy birliği ile karar verilmiştir. Delegelerin toplantıya katılmaları

önemle ilan olunur.

GÜNDEM

1. Toplantı çoğunluğunun tutanakla tespiti
2. Toplantının açılışı,
3. Genel Kurul Başkanlık Divanının oluşumu, (1 Başkan, 1 Başkan Vekili, 2 Üye Seçimi)
4. İstiklâl Marşı ve Saygı Duruşu,
5. Genel Kurul Başkanlık Divanına toplantı tutanaklarını imza yetkisi verilmesi,
6. Başkanın sunuşu,
7. Yönetim Kurulu Faaliyet Raporu'nun okunması,
8. Genel Kurul'da Okunan Yönetim Kurulu Faaliyet Raporu'nun görüşülmesi,
9. 01.06.2016-31.05.2017 dönemi gelir-gider tabloları ve bilançosunun okunması,
10. Genel Kurul'da okunan 01.06.2016-31.05.2017 dönemi gelir-gider tabloları ve bilançosunun görüşülmesi,
11. Denetleme Kurulu Raporu'nun okunması,
12. Genel Kurul'da okunan Denetleme Kurulu Raporu'nun görüşül-

mesi,

13. Uluslararası Bağımsız Denetim Kuruluşu Raporu'nun Genel Kurul'a sunumu,
14. TFF Başkanı ve Yönetim Kurulu'nun 01.06.2016-31.05.2017 dönemi ile ilgili hesap ve faaliyetlerinden ötürü ibrası,
15. Denetleme Kurulu'nun 01.06.2016-31.05.2017 dönemi ile ilgili hesap ve faaliyetlerinden ötürü ibrası,
16. 01.06.2017-31.05.2018 dönemi Bütçe Tasarısı ile Talimatı ve Bütçe Uygulama Esaslarının görüşülmesi ve kabulü veya reddi hakkında oylama yapılması,
17. Gerekliğinde bütçe tadilleri yapmak için Yönetim Kurulu'na yetki verilmesi,
18. Yönetim Kuruluna Taşınmaz Alımı ve Satımı, Aynı Haklar Tesisi İçin Yetki Verilmesi Hususunun Karara Bağlanması,
19. Türkiye Futbol Federasyonu Statüsü'nün 69. maddesi gereğince üyelik aidatının belirlenmesi,
20. Dilekler, Kapanış.

Domergue ve Stankovic'ten Fatih Terim'e ziyaret

UEFA Elit Futbolcu Gelişim Direktörü Jean-François Domergue ile Futbol Gelişiminden Sorumlu UEFA Başkan Danışmanı Dejan Stankovic, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'i makamında ziyaret etti. Üç futbol adamının samimi bir atmosferde geçen buluşmasında elit futbolcu gelişimi alanında Türkiye Futbol Federasyonu ile UEFA'nın yapacağı ortak çalışmalar ele alındı.

UEFA'nın aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 15 ülkede hayata geçireceği 'Elit Futbolcu Gelişimi Projesi' hakkında bilgi veren Jean-François Domergue, projenin ilk etapta 4 yıllık bir süreyi kapsayacağını ve UEFA'nın maddi katkılarında bulunacağını belirtti.

Domergue ayrıca Terim'in elit futbolcu gelişimi konusundaki çalışmalarını yakından takip ettiklerini söyledi.

UEFA'daki görevini Mart ayından bu yana yürüttüğünü anlatan eski millî futbolcu Dejan Stankovic de Fatih Terim ile 15 yılı aşkın dostluklarının kendisinin Lazio'da oyuncu, Terim'in de AC Milan'da teknik direktörlük yaptığı döneme dayandığının altını çizdi. Stankovic, bu nedenle ilk yurtdışı seyahatlerinden birini Türkiye'ye yapmayı özellikle istediğini belirtti.

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de misafirlerine TFF'nin verdiği uzmanlık eğitimlerinden; Atletik Performans Antrenörlüğü, Oyuncu ve Maç İzleme Antrenörlüğü Sertifikasyon Programı ile Maç ve Performans Analizi Sertifikasyon Programı hakkında bilgi verdi. Terim ayrıca elit futbolcu

gelişimi için 6-14 yaş grubunu kapsayan tam 14 kitap hazırladıklarını, Türkiye genelinde kulüplere, altyapı ve üstyapı antrenörlerine ücretsiz verdiklerini de sözlerine ekledi.

Terim ayrıca Riva'da kurulan futbol lisesinin örnek proje haline geldiğini ve bu okulu hayata geçirirken felsefelerinin "Okuyan oynayabilir / Oynayan da okuyabilir" olduğunu söyledi. Domergue ile Stankovic'in U14 ve U15 Bölgesel Gelişim Ligleri Finalleri'ni izlemek için Antalya'ya gidecek olmalarını da memnuniyetle karşılayan Terim, yeni sezonda Bölgesel Gelişim Liglerinin yapısında planladıkları değişiklikler hakkında da bilgi verdi.

Elit futbolcu gelişiminin kendisi için profesyonel ligler kadar, hatta daha önemli bir konu olduğunu vurgulayan Terim, "Ülkemizde son

4-5 yıldır 10'u aşkın modern stat hayata geçti. Toplam sayı 30'a ulaşacak. Bu muazzam bir rakam. UEFA'nın Avrupa'da ilk sırada olan bu modernleşme çabasını görmesi gerekir. Bu gelişim beni de memnun ediyor, ancak her toplantımızda kulüp başkanlarına altyapıya ve elit futbolcu gelişimine de yatırım yapmaları, kaynak ayırmaları gerektiğini anlatıyorum" dedi.

1984 Avrupa Şampiyonu olan Fransa'nın kadrosunda yer alan Domergue ve Inter ile 2010'da Şampiyonlar Ligi zaferi yaşayan Stankovic toplantıda ayrıca Fatih Terim ile Türkiye ve dünya futbolu, genç oyuncu gelişimi konularında da görüş alışverişinde bulundu. Ziyarette, Türkiye Futbol Direktörlüğü'nde UEFA Teknik Projelerden ve Elit Futbolcu Gelişiminden Sorumlu Cezmi Turhan da yer aldı.

U23'ler İslam Oyunları'na katıldı

Teknik direktörlüğünü Nedim Yiğit'in üstlendiği U23 Millî Takımımız, Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de düzenlenen 4. İslami Dayanışma Oyunları'nda oynadığı üç maçtan ikisini kaybedip birisini kazanınca grubundan çıkmadı. U23 Millî Takımımız, Cezayir, Umman ve Filistin'le paylaştığı B Grubu'ndaki ilk maçını 8 Mayıs'ta Cezayir'le oynadı. Bayıl Arena'daki maçta Muhammed Şengezer, Mehmet Zeki Çelik (Muhammed Beşir dk. 82), Özkan Taştumur, Bahadır Öztürk, Melih Okutan, Taylan Antalyalı, Ahmethan Köse (Kerem Çalışkan dk. 70), Muhammed Demirci, Onur Eriş, Hakkı Can Aksu, Alican Özfesli (Abdullah Balıkcı dk. 58) kadrosuyla mücadele eden takımımız, 38'de Onur Eriş'le ön geçmesine rağmen 78'de Ferid El Melali ve 90+5'te penaltıdan Ahmed Gagaa'nın gollerine genel olamayınca 2-1 kaybetti. 11 Mayıs'ta Azal Arena'da Umman'a 3-2 yenilen U23 Millî Takımımız, gruptan çıkma şansını da yitirdi. Bu maçta Erhan Erentürk, Bahadır Öztürk, Gökhan Kardeş, Melih Okutan (Ahmethan Köse dk. 76), Taylan Antalyalı, Muhammed Demirci (Yunus Emre Yalçın dk. 66), Onur

Eriş, İbrahim Serdar Aydın (Mehmet Zeki Çelik dk. 46), Yasir Karahan Subaşı, Oğuzhan Kayar, Muhammed Beşir kadrosuyla mücadele eden takımımızın gollerini 27'de Melih Okutan ve 45+2'de Oğuzhan Kayar atarken, 2-0 geriden gelen Umman, 58'de El Matroushi, 63'te El Yahyai ve 73'te penaltıdan El Ghassani'nin gollarıyla 3-2 kazandı. Muhammed Demirci, 56. dakikada penaltı atışından yararlanamadı. Son maçını Bayıl Arena'da Filistin'e karşı oynayan U23 Millî Takımımız, 3-0 geriden gelip 4-3 kazandı. Muhammed Birkan Tetik, Özkan Taştumur, Bahadır Öztürk (Hasan Kuruçay dk. 4), Gökhan Kardeş (Mehmet Zeki Çelik dk. 36), Hakkı Can Aksu, Abdullah Balıkcı, Melih Okutan, Taylan Antalyalı, Oğuzhan Kayar (Muhammed Beşir dk. 65), Ahmethan Köse, Onur Eriş kadrosuyla sahada yer alan takımımız, 22'de Oday Dabgah, 29'da Muhammed Maraaba ve 33'te İslam Batran'dan yediği gollere 44 ve 63'te Melih Okutan, 71'de Taylan Antalyalı, 81'de de Hakkı Can Aksu ile karşılık verip sahadan 4-3'lük galibiyetle ayrıldı. U23 Millî Takımımızda yer alan

oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Muhammed Şengezer (Bursaspor - Kaleci), Muhammed Birkan Tetik (Fatih Karagümrük - Kaleci), Erhan Erentürk (Karşıyaka - Kaleci), Mehmet Zeki Çelik (İstanbulspor - Defans), İbrahim Serdar Aydın (Yeşil Bursa - Defans), Gökhan Kardeş (PSV Eindhoven - Defans), Bahadır Öztürk (Kırklarelispor - Defans), Hasan Kuruçay (Næstved BK - Defans), Hakkı Can Aksu (Fethiyespor - Defans), Özkan Taştumur (Konya Anadolu Selçukspor - Defans), Karahan Yasir Subaşı (Anadolu Üsküdar 1908 - Defans), Abdullah Balıkcı (Hacettepe - Orta Saha), Taylan Antalyalı (Hacettepe - Orta Saha), Melih Okutan (Anadolu Üsküdar 1908 - Orta Saha), Kerem Çalışkan (Galatasaray - Orta Saha), Muhammed Demirci (İstanbulspor - Orta Saha), Oğuzhan Kayar (Aydınspor 1923 - Orta Saha), Yunus Emre Yalçın (İstanbulspor - Orta Saha), Alican Özfesli (Altınordu - Orta Saha), Onur Eriş (Zonguldak Kömürspor - Orta Saha), Muhammed Enes Durmuş (Beşiktaş - Orta Saha), Ahmet Köse (Fenerbahçe - Forvet), Muhammed Beşir (1461 Trabzon - Forvet).

Sportif Direktörlük Sertifika Programı tamamlandı

TFF tarafından ilk kez düzenlenen Sportif Direktörlük Sertifika Programı'nın dördüncü ve son modülü sona erdi. İstanbul'da gerçekleştirilen programın son gününde Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim katılımcılarla bir araya geldi. Terim, bu eğitimin sadece Türkiye'de değil UEFA'ya üye ülkeler içinde de bir ilk olduğunu kaydetti. Programda alanında uzman kişilerin futbolun pek çok farklı alanında eğitim verdiğini belirten Terim, günümüz futbolunda pro-

fesyonel futbol yöneticiliğinin büyük önem kazandığını ifade etti. Bu programın önemli bir adım olduğunu dile getiren Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, yakın gelecekte profesyonel futbol yöneticilerinin zorunlu kadrolar içinde yer alması için çalışmalar yapıldığını, bu profesyonellerin de TFF'nin vereceği eğitimi almış kişiler olmasını öngördüklerini söyledi. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, daha sonra katılımcılara katılım belgelerini takdim etti.

Bu arada programın son gününde Doç. Dr. Mehmet Özçağlayan, "Sosyal Medya ve Futbol" başlıklı bir sunum yaptı.

Filistin U23 Millî Takımı, Riva'da kamp yaptı

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de 8-22 Mayıs 2017 tarihlerinde düzenlenen 4. İslami Dayanışma Oyunları'na katılan Filistin U23 Futbol Millî Takımı, bu organizasyona Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde kamp yaparak hazırlandı. Filistin takımı teknik heyeti ve futbolcularıyla kampın son günü bir araya gelen Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Ali Dürüst, misafir ekibe oyunlarda başarı diledi. Filistin kaflesi tarafından ise Başkanvekili Ali Dürüst'e atkı ve plaket takdim edildi.

UEFA ve Ulusal Kulüp Lisansı alan kulüplerimiz belli oldu

TFF Kulüp Lisans Kurulu yaptığı toplantıda lisans adayı kulüpleri; Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı'nda aranan Sportif, Altyapı, Personel-İdari, Hukuki ve Mali kriterleri yönünden inceledi ve 2017-2018 sezonu için UEFA ve Ulusal Kulüp Lisansı almaya hak kazanan kulüpleri belirledi. Yapılan incelemeler sonucunda 16 kulübün UEFA Lisansı'na başvurduğu görülüp, bunlardan Spor Toto Süper Lig'den Antalyaspor A.Ş., Atiker Konya-

spor, Aytemiz Alanyaspor, Beşiktaş A.Ş., Fenerbahçe A.Ş., Galatasaray A.Ş., Gençlerbirliği, Kasımpaşa A.Ş., Medipol Başakşehir FK, Osmanlıspor Futbol Kulübü, Trabzonspor A.Ş., ve TFF 1.Lig'den Giresunspor UEFA Lisansı almaya hak kazandı. Ulusal Kulüp Lisans başvurusunda bulunan 56 kulübün dosyaları üzerinde yapılan inceleme sonucunda; Spor Toto Süper Lig'den Kardemir Karabükspor, TFF 1. Lig'den Altınordu A.Ş., Elazığspor, Evkur Yeni Malatya-

spor, Göztepe A.Ş., Spor Toto 2. Lig'den İstanbulspor A.Ş., Hacettepespor, Kahramanmaraş A.Ş., Keçiörengücü, Kırklarelispor ve Konya Anadolu Selçukspor kulüpleri Ulusal Lisans almaya hak kazandı. Buna göre; 12 kulüp UEFA Lisansı, 11 Kulüp ise Ulusal Lisans almaya hak kazandı. TFF Kulüp Lisans Kurulu, kalan 49 kulübe kriter eksiklerini tamamlamaları için ilgili maddelere göre 30 ve/veya 60 gün ek süre tanıdı.

UEFA Futbol Yönetimi Sertifika Programı'nın 2. Semineri Riva'da yapıldı

144

UEFA ve Lozan Üniversitesi ortaklığında düzenlenen UEFA Futbol Yönetimi Sertifika Programı'nın (CFM) ikinci semineri, Türkiye Futbol Federasyonu'nun ev sahipliğinde, Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. UEFA Futbol Yönetimi Sertifika Programı'nda Spor Toto Süper Lig kulüplerinden profesyoneller ile TFF ve Azerbaycan Futbol Federasyonu çalışanlarından oluşan 22 kişi eğitim aldı. UEFA ve Lozan Üniversitesi yetkililerinin organizatör-egitimci olarak katıldığı ve ikinci semineri iki gün süren sertifika programı, Ekim ayında yine TFF'nin ev sahipliğinde yapılacak seminerle devam edecek. Seminerlerin ilki, Şubat ayında gerçekleştirilmişti. UEFA Futbol Yönetimi Sertifika Programı'nda katılımcılar, uluslararası spor organizasyonlarının yapıları, pazarlama, iletişim, maç operasyonları, bütçe yönetimi, stratejik planlama gibi birçok alanda profesörler tarafından eğitim alıyor ve sınavlara tâbi tutuluyor.

TFF Sağlık Ekibi Çalışanları 11. Bilgi Yenileme Kursu sona erdi

145

TFF Sağlık Kurulu tarafından düzenlenen Sağlık Ekibi Çalışanları 11. Bilgi Yenileme Kursu, The Green Park Hotel Pendik'te yapıldı. Sağlık Kurulu Üyesi Dr. Dt. Muhlis Polat'ın açılış konuşmasıyla başlayan programın birinci gününde; doktor, fizyoterapist ve masörlere ortak oturumda doping uygulamaları ve yeni Doping Mücadele Talimatı hakkında

detaylı bilgilendirme yapıldı. Programın ikinci gününde ise doktor, fizyoterapist ve masörlere üç ayrı salonda, ATUDER'in katkısıyla, sporda oluşabilecek yaralanmalara yönelik acil müdahale eğitimi verildi. Yaklaşık 700 kişinin katıldığı kurs, Doping Mücadele Kurulu Üyesi Prof. Dr. Mehmet Kurtoğlu'nun eğitimcilere verdiği teşekkür plaketleri ile sona erdi.

Av. İsmail Özersin hayatını kaybetti

TFF Hukuk Kurulu eski başkanlarından Av. İsmail Özersin vefat etti. Merhum Av. İsmail Özersin'in cenazesi 19 Mayıs 2017 Cuma günü Ankara Kocatepe Camii'nde öğle namazı-

nın ardından kılınan cenaze namazını müteakip, Cebeci Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi. Merhum Av. İsmail Özersin'e Allah'tan rahmet, ailesi ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

Allgaeu-Orient Ralli katılımcılarından TFF'ye ziyaret

Paris-Dakar'ın ardından dünyanın en büyük rallisi olan Allgaeu Orient Doğu-Batı Dostluk ve Barış Rallisi'nin katılımcıları, Beykoz-Riva'da yer alan Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni ziyaret etti. 11 farklı ülkeden 400 adrenalin tutkunu, Almanya'dan 200 araçla yola çıkıp, Ürdün'e ulaşmaya çalışırken, İstanbul'da mola verdi.

Kalan az sayıdaki otomobil macerasından biri olan Doğu-Batı Dostluk ve Barış Rallisi'nin sporcuları, TFF'yi ziyaretlerinde Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile Basın Sözcüsü Prof. Dr. Mete Düren'e bu yıl 12.'sini düzenledikleri organizasyona destekleri için teşekkür etti.

Ralliler, Zülfiaroğlu ile Düren'e kendi şehir takımlarının imzalı

formalarını hediye etti. Allgaeu-Orient Rallisi'nin katılımcıları, daha sonra Millî Takımlar antrenörleri ile karma dostluk maçı yaptı.

Allgaeu Orient Doğu-Batı Dostluk ve Barış Rallisi'ne katılan sporcular, rallinin sonunda kullandıkları

araçları bir ülkedeki yardım kuruluşlarına bağışlıyor. Geçmiş yıllarda araçların Kızılay ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'na hediye eden ralliciler, bu sene de arabalarını Ürdün'deki yardım kuruluşlarına bağışlayacak.

Avrupa Birliği Bakanlığı'nın

himayesinde, Türkiye Futbol Federasyonu, TÜVTÜRK ve Türkiye'nin Berlin Büyükelçiliği'nin desteğiyle koşulan Allgaeu-Orient Rallisi'ne Atv Avrupa ve Turkuvaz Medya da sponsor oldu. Ralli, Türkiye'nin 38 ilinde geçecek ve ülkemizin tanıtımına da katkı yapacak. Zorlu rallinin katılımcılarından biri de Nürnberg

Başkonsolosu Yavuz Kül... Yavuz Kül, amaçlarının Türkiye'nin daha da iyi tanınması ve tanıtılması olduğunu söyledi.

95 takımın katıldığı ralliye, sadece klasik arabalar kabul ediliyor. 3 hafta boyunca sürecek rallide, yol üzerinde çok sayıda etkinlik ve sosyal proje yapılacak ve bu organizasyonlarda hediyeler

dağıtılacak. Ralliye katılan pilotlar yol boyunca sosyal projelere de destek verecek.

Avrupa, Türkiye ve Ortadoğu olmak üzere toplam üç parkurdan oluşan ralliye, Avrupa'daki Türk şirketleri de seyirci kalmadı. Ralli araçlarının üstlerinde Avrupa'nın tanınmış Türk şirketlerinin isimleri de yer aldı.

U16'dan tek galibiyet

Teknik direktör Ahmet Ceyhan yönetimindeki U16 Millî Takımımız, Portekiz'de düzenlenen UEFA U16 Gelişim Turnuvası'nda oynadığı üç maçtan ikisini kaybederken birini kazandı. Gençlerimiz ilk maçını 5 Mayıs'ta Rusya ile oynadı. Gouveia şehrindeki Municipal Stadyumu'nda oynanan maç Rusya 19'uncu dakikada Maksim Petrov, 22'nci dakikada Nikita Sudarikov ve 69'uncu dakikada Dmitry Markitesov'un gollarıyla 3-0 kazandı. Diğer maçta ise ev sahibi Portekiz, İsveç'i 2-1 mağlup etti. U16 Millî Takımımız, turnavadaki ikinci maçını ev sahibi Portekiz'le 7 Mayıs'ta oynadı. Aynı statteki maçın 23'üncü dakikasnda Semih İldiz'in golüyle öne gecen gençlerimiz, 67'nci dakikada Tiago Gouveia

ve 73'üncü dakikada Ronaldo Camara'nın gollerine engel olamayınca 2-1 yenilmekten kurtulamadı. Günün diğer maçında ise Rusya, İsveç'i 1-0 mağlup etti. Son maçını 9 Mayıs'ta İsveç'le oynayan gençlerimiz, gol düellosundan 3-2 galip ayrıldı. İlk yarısı golsüz sona eren maçın 49'uncu dakikasnda Atalay Yıldırım'la öne geçen gençlerimize İsveç, 52'nci dakikada Alex Anderson ve 54'üncü dakikada Jack Lahne ile iki kez karşılık vererek skoru 2-1'e getirdi. 55'inci dakikada Işık Barışcan'la eşitliği sağlayan U16 Millî Takımımız, 58'inci dakikada Özgür Ortaç'ın golüyle maçı 3-2 kazandı. U16 Millî Takımımızda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Muhammet Taha Tepe (Altınordu - Kaleci), Arda Akbulut (Trab-

zonspor - Kaleci), Özgür Ortaç (Adana Demirspor - Defans), Atakan Gündüz (Altınordu - Defans), Rıdvan Yılmaz (Beşiktaş - Defans), İbrahim Turan (Bursaspor - Defans), Batuhan Ekinci (Fenerbahçe - Defans), Süleyman Luş (Galatasaray - Defans), Bora Ulu (Trabzonspor - Defans), Işık Kaan Arslan (Galatasaray - Defans), Barışcan (Galatasaray - Orta Saha), Atalay Yıldırım (Altınordu - Orta Saha), Ozan İsmail Koç (Bursaspor - Orta Saha), Fırat Güllü (Galatasaray - Orta Saha), Serkan Bakan (Gaziantepspor - Orta Saha), Tolga Topaloğlu (Göztepe - Orta Saha), Enes Bilgin (FC Schalke - Orta Saha), Yaser Yüce (Trabzonspor - Orta Saha), Semih Yıldız (Bursaspor - Forvet), Ali Yavuz Kol (Galatasaray - Forvet).

U17 Kızlar Portekiz'de mücadele etti

Teknik direktör Necla Güngör Kıragası yönetimindeki U17 Kız Millî Takımımız, Portekiz'de UEFA U17 Gelişim Turnuvası'na katıldı. Ev sahibi Portekiz'in yanı sıra Rusya ve İsveç'in de yer aldığı turnuvada kızlarımızın ilk rakibi Rusya'ydı. 12 Mayıs'ta Seia şehrindeki Municipal Stadyumu'nda oynanan maçta Sude Sözdöğru, Büşra Kuru, Aze Sude Sayan (Ferda Çevik dk. 38), İlayda Ekmekçi, Havane Dilbe, Şehriban Dülek (Elif Keskin dk. 35), Rabia Nur Yılmaz, Melike Öztürk (Berfin Gümüşgül dk. 71), Ece Tekmen, Dilara Lüpkes (Dilara Akgümüş dk. 59), Benan Altıntaş (Birsan Bozbal dk. 80) kadrosuyla mücadele eden kızlarımız, 54'te Rabia Nur Yılmaz ve 69'da Melike Öztürk'ün gollarıyla rakibini 2-1 yendi. 14 Mayıs'ta oynanan Portekiz maçı ise 2-2 sona erdi. Turnuva kuralları gereği kazanan takımın belirlenmesi için yapılan penaltı atışlarında

Portekiz 5-4 üstünlük sağladı. Takımımızın bu maçın normal süresindeki gollerini ise 43'te Melike Öztürk ve 80'de Şehriban Dülek attı. Kızlarımız, 16 Mayıs'taki son maçlarında ise İsveç'e 1-0 yenildi. Takımımız bu maçta Sude Sözdöğru, Büşra Kuru, İlayda Ekmekçi, Havane Dilbe, Rabia Yılmaz, Melike Öztürk, Ece Tekmen, Ferda Çevik, Rabia İsgi (Şehriban Dülek dk. 70), Elif Keskin, Birsan Bozbal (Benan Altıntaş dk. 41) kadrosuyla mücadele etti. U17 Kız Millî Takımımızda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Senem Pınar Özer (Beşiktaş - Kaleci), Sude Nur Sözdöğru (Horozkent - Kaleci), Aze Sude Sayan (Dudullu - Defans), Didem Dülber (Fomget Gençlik - Defans), Ferda İpek Çevik (Dudullu - Defans), Havane Dilbe (Horozkent - Defans), Büşra Kuru (TSG 1899 Hoffenheim -

Defans), İrem Yılmaz (Gülizar Hasan Yılmaz Spor Lisesi Gençlik ve Spor - Defans), Raziye Kabak (Horozkent - Defans), İlayda Ekmekçi (Fomget Gençlik - Defans), Tülay Karaalioğlu (Giresun Sana-yispor - Orta Saha), Rabia Nur Yılmaz (Fomget Gençlik - Orta Saha), Şehriban Dülek (Pendik Çamlık Spor - Orta Saha), Rabiya İsgi (Horozkent - Orta Saha), Elif Keskin (Beşiktaş - Orta Saha), Ceren Kuvvet (Trabzon İdmanocağı - Orta Saha), İrem Yılmaz (Kdz. Ereğli Belediyesi - Orta Saha), Birsan Bozbal (Fomget Gençlik - Orta Saha), Dilara Anna Aleyna Lüpkes (Borussia Mönchengladbach - Orta Saha), Benan Altıntaş (Fomget Gençlik - Orta Saha), Dilara Akgümüş (SC Victoria - Orta Saha), Melike Öztürk (İncirliova Belediyespor - Forvet), Ece Tekmen (Kocaeli Harb-İş - Forvet), Berfin Gümüşgül (Çamlıca Gençlik - Forvet).

Bölgesel Gelişim U19 Ligi'nde şampiyon Bursaspor

Antalya'da düzenlenen Bölgesel Gelişim U19 Ligi finallerinde Altınordu'yu 3-1 mağlup eden Bursaspor şampiyon oldu. 4-9 Mayıs tarihleri arasında düzenlenen finallere 7 bölge grubunu ilk sırada bitiren Galatasaray, Bursaspor, Bucaspor, Gençlerbirliği, Gaziantepspor, Trabzonspor ve Amed Sportif Faaliyetler ile tüm grupların en iyi ikincisi olan Altınordu katıldı. İki grup halinde oynanan finallerde A Grubu'nda Galatasaray, Altınordu, Trabzonspor ve Bucaspor, B Grubu'nda ise Bursaspor, Gençlerbirliği, Gaziantepspor ve Amed Sportif Faaliyetler yer aldı. A Grubu'nda Trabzonspor ve Bucaspor'u 2-1 yenip Galatasaray'a normal süresi golsüz biten karşılaşmanın uzatmalarında 1-0 yenilen Altınordu birinciliği elde edip finale yükselirken, Bucaspor'u 4-2, normal süresi 2-2 biten karşı-

laşmanın uzatmalarında da Galatasaray'ı 4-2 mağlup eden Trabzonspor ikinci olup üçüncülük maçı oynamaya hak kazandı. B Grubu'nda ise Bursaspor, Gaziantepspor'u 5-0, Gençlerbirliği'ni 1-0, Amed Sportif Faaliyetler'i de 2-0 yenip üçte üç yaparak finale çıktı. İkinci sırayı ise Amed Sportif Faaliyetler'i 3-1, Gaziantepspor'u da 6-0

mağlup eden Gençlerbirliği aldı. 9 Mayıs'taki final gününde Gençlerbirliği, Trabzonspor'u 2-0 yenerek üçüncü sırayı alırken, Altınordu'yu 3-1 mağlup eden Bursaspor da şampiyonluğu elde etti. WOW Topkapı Palace Otel Sport Center'da oynanan Bölgesel Gelişim U19 finalleri maçlarını Ümit Millî Takım ve Genç Millî Takım antrenörleri de izledi.

GOLLER CEPTE İLE GOLLERİ ANINDA İZLEMEN NE GÜZEL ŞEY!

GC YAZ 2222'YE GÖNDER,
UYGULAMAYI ÜCRETSİZ İNDİR!

SPOR TOTO SÜPER LİG İLETİŞİM VE
MİLLÎ TAKIMLAR ANA SPONSORU

U16'da Altınordu, U15'te Kasımpaşa U14'te Galatasaray şampiyon oldu

Antalya'da düzenlenen Bölgesel Gelişim U16 Ligi finallerinde Fenerbahçe'yi 2-0 mağlup eden Altınordu şampiyon oldu. Fenerbahçe ikinciliği elde ederken, Göztepe'yi 3-2 yenen Aytemiz Alanyaspor da Türkiye üçüncüsü oldu. U15 Ligi finallerinde ise Trab-

zonspor'u 1-0 mağlup eden Kasımpaşa şampiyon oldu. Trabzonspor, Bölgesel Gelişim U15 Ligi'ni ikinci olarak tamamlarken, Atiker Konyaspor'u 2-1 yenen Beşiktaş da Türkiye üçüncülüğünü elde etti. Bölgesel Gelişim U14 Ligi finallerinde ise Eskişehirspor'u

3-0 mağlup eden Galatasaray şampiyon oldu. Eskişehirspor ligi ikinci sırada tamamlarken, Denizlispor'u 2-1 yenen Bursaspor da üçüncü sırayı aldı. WOW Topkapı Palace Otel Sport Center'da oynanan finalleri, Genç Millî Takım antrenörleri de izledi.

İşitme Engelliler Millî Takımlarımız Riva'da kamp yaptı

Türkiye Futbol Federasyonu'nun "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği İşitme Engelliler Kadın ve Erkek Millî Takımı, İşitme Engelliler Olimpiyat Oyunları (Deaflympics 2017 Samsun) hazırlıkları kapsamında yaptığı Riva'da kamp yaptı. 18-30 Temmuz tarihleri arasında Samsun'da 23'üncüsü düzenlenecek "Deaflympics 2017 Samsun" için bu ay yeniden Riva'da kampa

girecek İşitme Engelliler Millî Takımımız, TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Başkanvekili Ali Dürrüst, İcra ve Yönetim Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ve Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ile hatıra fotoğrafı çekti. Daha önce iki Dünya ve Avrupa Şampiyonluğu bulunan Erkek Futbol Millî Takımı, Olimpiyatlarda

da şampiyonluk sözü verdi. TFF'nin desteği ile yeni oluşturulan ve Riva'da ilk defa kamp yapan Kadın Millî Takımımızın oyuncuları da tarihte ilk kez yer alacakları Olimpiyatlarda derece elde edeceklerini ifade etti. Başkan Yıldırım Demirören ile Fatih Terim, millîlere başarı dileklerini ilettiler ve tüm oyuncularla tek tek fotoğraf çekilip işaret diliyle alkışladı.

“Tek Ayaklı Kramponlar” Riva’da

Türkiye Futbol Federasyonu'nun “Türkiye Futbol Oynuyor” projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesinde bulunan Ampute Futbol Milli Takımı, Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde kampa girdi.

Ay-yıldızlılar, Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası hazırlıkları için 3 Haziran'a kadar Riva'da kampta olacak. 1-10 Ekim 2017 tarihleri arasında Türkiye'nin ev sahipliğinde gerçekleşecek Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası'na 12 ülke takımı katılacak. TFF En-

gelliler Koordinasyon Kurulu Başkanı Ömer Gürsoy, şampiyona ile ilgili şu bilgileri paylaştı: “Yıllar önce Karagücü bünyesinde 20 kişi ile gazilere yönelik rehabilitasyon amaçlı başlayan Ampute Futbol serüveni, yolların TFF ile kesişmesinden sonra zaman içerisinde dünyanın en büyük lig organizasyonuna kavuştu. Bugün Süper Lig'de 10, 1. Lig'de ise 15 takım bulunmakta. TFF, tüm engelli futbol millî takımlarına, açıldığı günden bu yana Riva tesislerinde kamp yapma imkanı sağladı. Tek Ayaklı Kramponlar Millî Takımımız da bu

hafta Riva'da Avrupa Şampiyonası hazırlıkları için kamp yapmakta. Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası bu yıl ilk kez 12 ülke takımının katılımı ile yine ilk kez bir futbol federasyonu tesislerinde, Riva'da düzenlenecek. TFF'nin Bedensel Engelliler Spor Federasyonu ile kurduğu bu stratejik işbirliği Avrupa Şampiyonası'nda bizi favori ülke durumuna getirmiştir. Başkamız Sayın Yıldırım Demirören'in de ifade ettiği gibi; organizasyonlarımız ve başarılarımızla engelli futbolunda 'en iyi ülke' olma iddiamızı kararlılıkla sürdüreceğiz.”

Ampute Süper Ligi'nde zafer Osmanlı Engelliler Kulübü'nün

Türkiye Futbol Federasyonu'nun “Türkiye Futbol Oynuyor” projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesinde bulunan Ampute Futbol Süper Ligi tamamlandı. Ampute Futbol Süper Ligi'nin 18. ve son haftasında Konya Engellilergücü'nü 8-0 mağlup eden Osmanlı Engelliler Spor Kulübü, 2016-2017 Sezonu Ampute Futbol Süper Ligi Şampiyonu oldu. Osmanlı Engelliler Spor Kulübü, 10 takımın katılımıyla düzenlenen ve 18 hafta süren ligi 17 galibiyet, 1 yenilgiyle 51 puan toplayarak şampiyon tamamlarken, ikinci sırayı 38 puanla İstanbul Yeditepe Engelliler Spor Kulübü, üçüncü sırayı ise 34 puanla Pendik Engelliler Spor Kulübü aldı. Şampiyon Osmanlı Engelliler Spor Kulübü 93 golle ligin en golcü takımı olmayı da başarırken, en çok gol atan ikinci takım, rakip ağları 61 kez sarsan İstanbul Yeditepe Engelliler

Spor Kulübü oldu. Şampiyon Osmanlı Engelliler Spor Kulübü kalesinde sadece 11 gol görürken, en az gol yiyen ikinci takım da 15 gole geçit veren İstanbul Yeditepe En-

gelliler Spor Kulübü'ydü. Sezonun gol krallığını 21'er golle Fatih Şentürk ve Mubarak Mohammed paylaşırken, bu iki oyuncuyu 19 golle Ömer Güler yüz takip etti.

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı. O günden bugüne tam 20 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık. Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

f /MercedesMilliTakimlar
t /MBMilliTakimlar

Mercedes Benz

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Haziran 2017 ● Sayı 151

Ziraat Türkiye Kupası

Bu onur Atiker Konyaspor'un